

KOORMATHY

கூர்மதி

2016 மலர் 9

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு,
தமிழ் மொழி அலகு, கல்வியமைச்சு

கூர்மதி

கல்வி அமைச்சின்

தமிழ் மொழிக் கல்விச் சஞ்சிகை -2016

மலர். 9

பதிப்பு விபரம்

சஞ்சிகை ஆசிரியர்

: திருமதி கிரேஸ் சடகோபன்
தமிழ் மொழிப்பிரிவு
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

போஷகர்கள்
அவர்கள் .

: கௌரவ அகில விராஜ் காரியவம்
கல்வி அமைச்சர்

கௌரவ வி. இராதாக்கிருஷ்ணன் அவர்கள்
இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர்

திரு. சுனில் ஹெட்டியாராச்சி அவர்கள்
கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்

வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்

: திரு.எச்.யு.வேறமந்த பிரேமதிலக
மேலதிக செயலாளர்
கல்வி மற்றும் பண்பு சார் அபிவிருத்தி

திரு எச்.யு.விஜேரட்ண
மேலதிக செயலாளர்
திட்டமிடல் மற்றும் செயலாற்றுகைப்பிரிவு

மேலதிக செயலாளர்
கல்விச் சேவைகள் தூபணப் பிரிவு

மேலதிக செயலாளர்
நிர்வாகம் மற்றும் நிதிப்பிரிவு.

நிதி ஒழுங்கமைப்பு

: திருமதி: சித்ரானி பெர்னாந்து

திருமதி எஸ்.டி.என். சமரசிங்க
பிரதம கணக்காளர்

திரு துனில் நெய்யந்துடுவ
கணக்காளர்- நிதி

திருமதி.M.G.B.L.மனோகரி
கணக்காளர்- கொடுப்பனவு

திருமதி. டி.ஜி.சி.குமாரி
கணக்காளர்- வழங்கல்

செவ்வியாக்கம்
மற்றும் அலுவலக உதவி

: திருமதி: வாசுகி.அத்தனாயக்க
செல்வி.டி.ஆர்.ஆதிக்கெட்டி

கணிணி எழுத்தாக்கம்

: திரு.ஆர்.எல்.குணரட்ணம்

பக்க வடிவமைப்பும் முன்
அட்டை வடிவமைப்பும்

: திரு.எஸ்.அனருத்தன்

பதிப்பு

: கல்வி அமைச்சு

அச்சுப்பதிப்பு

: சவிந்த கிரபிக்
ஹோமாகம்.

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	கூர்மதி
நூலின் அளவு	:	24cmx18cm
தாள்	:	70 gsm
அச்சு எழுத்தளவு	:	10.5
பக்கங்கள்	:	i-xv+200
பிரதிகள்	:	3000
அட்டை	:	220 gsm
வெளியீடு	:	தமிழ் மொழி அலகு கல்வி அமைச்சு இசுறுபாய பத்தரமுல்ல.

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லையகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் மறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஆசிச் செய்தி கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அகில விராஜ் காரியவசம்	-	viii
ஆசிச் செய்தி கௌரவ வீ. இராதாகிருஷ்ணன் இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர்	-	ix
ஆசிச் செய்தி திரு.சனில் ஹெட்டியாராச்சி கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்	-	x
ஆசிச் செய்தி திரு.எச்.யு.ஹேமந்த பிறேமதிலக மேலதிக செயலாளர்	-	xi
ஆசிச் செய்தி ஆர்.கருணாசிரி ,தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுவலியல் பிரிவு	-	xii
பதிப்பாசிரியர் உரை		
திருமதி.கிறேஸ் சடகோபன். உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்	-	xiii
மெய் நிகர் பல்கலைக்கழகம் பேராசிரியர்: சோ. சந்திரசேகரம்	-	01
சிங்கள படைப்புகள் தமிழ் வாசகர்களை நூலுருவில் அடைதல் - இந்த நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் எழும் முனைப்புகள் சு.முரளிதரன்	-	07
கிழக்கிலங்கை இலக்கியச் செல்நெறி - இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுப் படைப்புகளை முன்வைத்து. - பேராசிரியர் செ.யோகராசா	-	15
தமிழ்க் கவிதைகளின் இறங்குமுகம் அல் அஸுமத	-	20
ஈழத்துப் பதிப்புத்துறையின் இயங்குதிசைகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை முன்னிறுத்திய பார்வை ஞானம் பாலச்சந்திரன்	-	27
இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு: சமூகத் தேவைகளும் சமகாலப் போக்கும் கலாநிதி ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ்	-	33
மு நித்தியானந்தனின் 'கூலித் தமிழ்' தேடல்களும் சில கேள்விகளும் லெனின் மதிவானம்	-	38
சிவப்பு கலநல ஒரு காடு இரா. சடகோபன்	-	47

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில்	-	55
இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சி பெருமாள் சரவணகுமார்		
இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் : ஒரு பார்வை க.பரணீதரன்	-	69
தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியும் இலங்கையின் இதழ்களுடான வகிபாகமும் ஸ்ரீ.தயாளன்	-	77
ஐலசமாதி ஏ.எஸ். உபைத்துல்லா	-	83
சமூக மாற்றத்தில் சமயக் கல்வி எம்.எம்.ஏ.ஸமட்	-	91
சிறுகதை கண்ணீர் தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா	-	95
இடை நிலை வகுப்புகளில் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல் திரு.பொ. சத்தியநாதன்	-	99
அலையோசை - ஓர் விமர்சன நோக்கு திருமதி. க. காஞ்சனா	-	103
நாட்டார் பாடல்களும் மக்கள் வாழ்வும் செல்வி.க.வைஷ்ணவி	-	113
மனித நடவடிக்கையும் சூழலும் செல்வி.எம்.என். ஆயிஷா	-	116
கணனியும் தமிழ் வளர்ச்சியும் செல்வி.க.சங்கவி	-	118
அறிவியலும் அழகியலும் செல்வி: ச. நிலக்ஷணா	-	122
வாழ வழி கண்டேன். செல்வி. ஜெ.அனாராதை	-	125
எந்தன் இதயத்தைத் தொலைத்து விட்டேன் செல்வி.எம். என்.எப். நுஸ்ரா	-	133

“ பசி” எனும் கதைக்கான திறனாய்வு செல்வி சி.வ்ரணிகா	-	142
கண்ணீர் சிந்தும் நினைவுகள் செல்வி.A.R.F. ஆரா	-	159
மொட்டுக்கள் மலருமா.....? செல்வி. வ. துஷாளினி	-	164
அற்புதப் படைப்பே தாய்தானே செல்வி:M.சுஹலாபானு	-	171
ஜீவன் ஓயு முன்னே.... செல்வி. எஸ். கௌசல்யா	-	176
நாட்டார் பாடல்களும் மக்கள் வாழ்வும் செல்வி. க.வைஷ்ணவி	-	182
மனித நடவடிக்கையும் சூழலும் செல்வி.எம். சுபனா	-	185
ஜீவன் ஓயு முன்னே..... செல்வன்.ஆர். கபிலன்	-	187
தாயின் மடியில்..... செல்வி: இரா.பிரியங்கா	-	193
மனித நடவடிக்கையும் சூழலும் எம்.என். ஆயிஷா	-	197
அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலைப் போட்டிகளின் இறுதிப்பெறுபேறு.-2016	-	200
அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலைப் போட்டிகளின் விருது வழங்கல் புகைப்படங்கள்	-	243
நன்றி நவிலல்		

**MESSAGE FROM HON. MINISTER OF EDUCATION,
AKILA VIRAJ KARIYAWASAM M.P.**

I am pleased to send this message of felicitations to the publication “Koormathi”

Tamil is one of national languages of our Motherland and is an ancient and classical language spoken by millions throughout the world. It is a language classed with ancient Greek, Chinese, Sanskrit, Pali etc. However, it is not a language restricted to history but is living and growing with vitality and vigour.

I have my greatest admiration for the Tamil language and its scholars and in recent times had the privilege of distributing nearly forty statues of that great Tamil sage Tiruvalluvar of 1st Century A. D. to schools spread over many provinces in the Island. The immortal Thirukural, a great contribution to the world literature, has not only carved enriched the lives of Tamils but also of many people of diverse civilizations throughout the world.

Two of the ancient classics of the Tamil language, “Manimekalai” and “Kundalakesi” are written with a Buddhist theme prove the existence of close relationship of Tamils with Buddhist philosophy. It is also noteworthy that Tamil in the large reserve of Tamil classics, almost all world religions including those of Buddhism, Christianity and Islam are to be found.

Sri Lanka too has produced eminent scholars of the caliber of Sri la Sri Arumuga Navalar, Swami Vipulanandar, Fr. Gnanaprakasar of Nallur, Fr. Xavier S. Thaninayagam who have enriched the Tamil language with their great literary contributions.

Since of late, due to the efforts of the Tamils, both in Sri Lanka and abroad, with their expertise in IT, the Tamil language has grown much in the field computers and communication technology. I hope that their work will continue to bring Tamil into the forefront of modern technical usage.

I wish to congratulate the team of dedicated persons who worked tirelessly to produce this issue of Koormathy, and wish them well.

Akila Viraj Kariyawasam(M.P)

Minister of Education

கௌரவ கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர்
வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்
அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

வளரட்டும் மொழிப்பணி

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவால் வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” சஞ்சிகையின் வாழ்த்துச்செய்தியளிப்பதற்கு அகமகிழ்வடைகின்றேன். இவ் சஞ்சிகையில் அனுபவம் வாய்ந்த கல்விமான்களின் கட்டுரைகள், கவிதைகள், புதிய ஆக்கங்கள் மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் என்பவை வாசிக்கும் அனைவரினதும் அறிவையும் மேலும் கூராக்குகின்றமை நிதர்சனமான உண்மை.

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் பிரிவானது தமிழ் மொழிப்பாட அடைவ, மாணவர்களின் தமிழ் மொழித்திறனை விருத்தி செய்யும் நோக்குடன் “கூர்மதி” சஞ்சிகையை பிரசுரித்து தமிழ் மொழிப்பாடசாலைகள் அனைத்திற்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கின்றமை பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். இச்சஞ்சிகை ஆக்கக்குழுவிற்குப் பொறப்பாகவுள்ள உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி.ஜி.சடகோபன் அவர்களுக்கும் சஞ்சிகையை ஆக்க உதவிய குழுவினருக்கும் தங்கள் உயரிய கல்விக் கருத்துக்களை வழங்கிய கல்வியியலாளர்களுக்கும் எம் மனம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ் வளரட்டும் தமிழ் பணி

வீ.எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்
இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர்
கல்வி அமைச்சு

செயலாளர் அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

மொழி என்பது மானிடத்தின் சக்தி. மனிதன் ஒருவருக்கொருவர் தமது அறிவு, தகவல்களை மற்றும் மனப்பாங்கு, உணர்வுகளை பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு பிரபலமான ஊடகமாக மொழி காணப்படுகிறது. இவ் மனித எண்ணங்கள் மூலம் உருவாக்கப்படும் மிகப்பெரிய கலாசாரமொன்று மானிடர்களுக்கிடையில் உள்ளது. இத்தகைய கலாசாரத்துடனான மனிதன் உயர் எண்ணங்கள் கொண்ட மனிதனாக உருவாகின்றான். இவற்றிற்கிடையில் மொழியானது மனித கலாசாரத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடியாக உள்ளதென்பது யாவரும் அறிந்த விடயம்.

பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழிப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவர் இலக்கணம் உட்பட இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கும் போது முறையாக பிழையின்றி பயன்படுத்தவும் , மொழியுடனான மானிட கலாசாரமானது இலக்கிய இரசனையுடன் கற்பிப்பதற்கு உதவிபுரிகின்றது. இவற்றிற்கிடையில் ஒருவர் தமது தாய்மொழியில் திறமை பெற்றவராக இருப்பது மற்றய விடயங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது. இதனால் பாடத்திட்டத்திற்கூடாக மொழிக்கல்விக்கு முதலிடம் கிடைக்கின்றது. இதனால்தான் கல்வி அமைச்சானது தரம் 1 முதல் க.பொ.த. (சா.த) வரை தாய்மொழிக் கல்வியை கற்பித்தலை கட்டாயமாக்கியுள்ளது. பாடத்திட்டத்தைத் தயாரித்தல் பாடநூல்களை அச்சிட்டுப்பங்கிடல், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தல் மற்றும் அவர்களை தேவைப்படும் பாடசாலைகளுக்கு நியமித்தல் , புலமைப்பரிசில் மற்றும் சாதாரணதரம் என்பவற்றில் தாய்மொழிக்கல்வியின் திறன்களை உரசிப்பார்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி அமைச்சின் தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானிடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகு இத்தகைய முயற்சியில் பல்வேறு மட்டங்களில் உதவிபுரிந்து பாடசாலை மாணவரிடையே தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்தி வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ் , மற்றும் பதக்கங்களை பெற்றுக் கொடுத்து மொழித்திறன்களை விருத்திசெய்ய உதவிபுரிகின்றது.

கூர்மதி சஞ்சிகையை தயாரித்து மாணவர்களின் படைப்புக்களை பிரசுரிப்பதன் ஊடாக அவர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படுவதோடு , மாணவ மாணவிகளுக்கு மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வாசிப்பதற்கேற்ற வகையில் “கூர்மதி” கல்வி சஞ்சிகையானது பாடசாலை நூலகங்களுக்கு இலவசமாக பங்கிட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம் உயரிய மொழிப்பணியை செய்து வருகின்றது. இச்செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள உதவிய சகலருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு “ கூர்மதி சஞ்சிகையின் ஒன்பதாவது மலரை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்திற்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுனில் ஹெட்டியாராய்ச்சி
செயலாளர்.
கல்வி அமைச்சு.

மேலதிக செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி

2016 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” சஞ்சிகைக்கு ஆசிச்செய்தியை வழங்கியதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச்சஞ்சிகையை திறம்பட வடிவமைத்து வெளியிட உதவும் கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவின் உயர் முயற்சிகளையும் அவர்களின் அயராத உழைப்பினையும் பாராட்டுகின்றேன்.

“கூர்மதி” சஞ்சிகையானது பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவை மாணவர்களின் வாசிக்கும் ஆற்றல்களை மேம்படுத்த உதவுகின்றன.

“கூர்மதி” சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

எச்.யு. பிரேமதிலக
மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளர்
கல்வி மற்றும் பண்புசார் அபிவிருத்தி.
கல்வி அமைச்சு.

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு

பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் 'சூர்மதி' சஞ்சிகையானது மாணவர்களது தமிழ் மொழிப்பாட அடைவை மேம்படுத்தும் முகமாகவும் திறன்களை வெளிக்காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாகும். மாணவர்களின் மொழித்திறனை வெளிக்கொணரவும் எழுத்தாற்றல் திறனை மேம்படுத்தவும் இதன் மூலம் முயற்சி செய்து வருகின்றது. விசேடமாக சகல மாணவர்களும் தாய்மொழி தொடர்பில் விசேட திறமை பெற்றவர்களாக மிளிர்வேண்டும்.

மாணவர்கள் கற்கும் கணிதம், விஞ்ஞானம் , வரலாறு போன்ற முக்கிய பாடங்களிலும் மற்றும் சகல பாடங்களிலும் தாய் மொழியானது முக்கிய பங்களிப்பை செலுத்தி வருகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட சகல பாடங்களின் அடைவ மட்டத்தை மிக உயர் தரத்தில் அதிகரிக்க கட்டயம் தாய் மொழியானது அவசியமான காரணியாக உள்ளது.

சாதாரண வாழ்க்கையிலும் சமூகத்திலும் நாம் செய்யும் தொழிலும் வசதிப்படுத்தும் பிரபலமான ஓர் ஆயுதமாக சகல விடயத்திலும் மொழி தொடர்பாடல் ஆசீர்வாதமாக அமையும்.

அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளில் மாணவர்களிடையே எழுத்தாற்றல் திறன் என்பது மிகவும் பலவீனமாக உள்ளதென அறியக்கிடைத்துள்ளது. இது பாட அடைவு மட்டத்தில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இத்தகைய சட்டகத்தில் மாணவர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டு இத்தகைய சஞ்சிகை ஆக்கப்படுகின்றமை மிகவும் ஒரு உயர்ந்த பணியாக நான் கருதுகின்றேன்.

இக்கூர்மதி சஞ்சிகையை தயாரித்து பிரசுரிக்க உதவிய கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவு உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் மற்றும் சகல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆர்.கருணாசிறி

பணிப்பாளர்.

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு.

கல்வி அமைச்சு

பதிப்பாசிரியர் உரை

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவால் வெளியிடப்படும் 9 வது கல்விச் சஞ்சிகையான “கூர்மதி” இவ்வருடம் புதிய பல ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களுடன் வெளிவருவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தாய் மொழியான தமிழில் கல்வி அமைச்சின் சார்பில் கல்வி சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவது பெருமைக்குரிய விடயமே. இவ்வருடம் வெளிவந்திருக்கும் ‘கூர்மதி’ சஞ்சிகையில் கல்விமாண்கள் ஆசிரியர்கள், மாணவ, மாணவிகளின் ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாக்கங்கள் மூலம் இலைமறைகாயாக இருந்த , எழுத்துத்துறையில் பிரவேசிக்கும் பல்வேறு இளம் எழுத்தாளர்களின் திறன்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன.

கூர்மதி சஞ்சிகையின் அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின எழுத்தாக்கப்போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகளை பதிப்பித்துள்ளேன். இதன் மூலம் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல் திறன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சஞ்சிகையில் கல்வித்துறையில் புதிதாக கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் அதனுடன் தொடர்புடைய படங்கள், மற்றும் இலக்கிய இரசனை கொண்ட கட்டுரைகள் கல்வித்துறையில் தற்காலத்தில் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் மற்றும் சவால்கள் , கவிதைகள் போன்ற பலதரப்பட்ட ஆக்கங்களும் படைப்புக்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கூர்மதி கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிட ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும் கௌரவ கல்வி அமைச்சர், பிரதிக் கல்வி அமைச்சர் , கல்விச் செயலாளர் , மேலதிகச் செயலாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் சஞ்சிகையை வெளியிட உதவிய அனைவர்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

கிறேஸ் சடகோபன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

தமிழ் மொழிப்பிரிவு

“மெய் நிகர் பல்கலைக்கழகம்”

பேராசிரியர்: சோ.சந்திரசேகரம்

கடந்த 400 ஆண்டுகளாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் பெருமளவுக்கு உறுதியான தன்மையைப் பெற்றிருந்தன. மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சிப்பல்கலைக்கழகங்கள், ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகங்கள், திறந்த பல்கலைக்கழகங்கள், இவை எல்லாமே சில பொதுத்தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தன. இவை கட்டடங்கள், வகுப்பறைகள். நூல் நிலையங்கள், உள்ளக மாணவர்கள், விரிவுரைகள் என்ற அம்சங்களைக் கொண்டவை. திறந்த பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றோடு தொலைக்கல்வி முறைகளைக் கொண்டவை. மொத்தத்தில் மரபு வழிப் பல்கலைக்கழகங்கள் நீண்ட காலமாக அதிக மாற்றங்களுக்குள்ளாகாதவை. தம்மை மாற்றிக்கொள்வதற்கான ஊக்குவிப்புகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. மாற்றங்களை எதிர்க்கும் ஆற்றலும் அவற்றிடம் உண்டு. சர்வவல்லமை பொருந்திய அரசின் தலையீட்டிடம் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளும் சுயாதீனமும் அவற்றுக்கு உண்டு.

இன்று வரை இயங்கிவரும் பல்கலைக்கழகங்கள், நவீன கைத்தொழில் சமூகத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்து வந்தவை. ஒரு காலத்தில் அவை சமூக தேவைகளைக் கருத்திற்கொள்ளாது, உண்மையைத் தேடுவதே பணியாகக் கொண்டவையாக இருந்து அண்மைக்காலங்களில் சமூக நோக்கத்தையும் இணைத்துக் கொண்டவை.

இப் பின்புலத்தில் இன்று எழுச்சி பெற்றுவரும் மெய்நிகர் (Virtual) பல்கலைக்கழகங்கள் உலகளாவிய அறிவுந்ந்த சமூகத்தின் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டெழுந்தவை.

இவை இணையத்தளத்தால் இயக்கப்பட்டவை என்பதால் (தமிழில்) இணையத்தளப் பல்கலைக்கழகம் என்றும் அழைக்கப்படுபவை. “மெய்நிகர் என்பது உண்மைக்கு நிகரானது. சமமானது என்று பொருள்படும். வெப்ஸ்டர் அகராதியின்படி “ நடைமுறையில் இல்லை” (Reality in Effect ,net in fact)என்பதே மெய்நிகர் என்பதன் பொருள். மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்கள் நவீன தொழில் நுட்ப சாதனங்களான இணையத்தளம், செயற்கை நுண்மதி, நுண் தொழில் நுட்பம் என்பவற்றினூடாக ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பாட விடயம் என்பவற்றை ஒருங்கிணைப்பன. மரபு வழிப்பல்கலைக்கழகங்களில் இவை யாவும் வகுப்பறையில் ஒருங்கிணைவன.

காலங்காலமாக விரிவுரைகள், நூல் நிலையங்கள் என்பன மூலமாகப்பயனடைந்த பல்கலைக்கழகங்களைத் தற்போது நவீன தகவல் தொழில் நுட்பம், அறிவுசார் ஊழியர்களுக்கான கேள்வி, கோளமய மார்க்கத்தின் தேவைகள் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப புதிய வடிவங்களை எடுத்து வருகின்றன.

ஒரு மத்திய நிறுவனம் வெவ்வெறு பல்கலைக்கழகக் கற்கை நெறிகளைக் கலந்து தனது சொந்தப் பாட ஏற்பாடொன்றை வழங்கலாம்.

குறிப்பு:

இவை இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் சில அம்சங்களேயாகும். முழுமையான பட்டியலைத் தயாரிப்பது கடினம்.

----- புதிய தகவல் தொழில்நுட்பமும் தகவல் யுகமும் உலகளாவிய வலைத் தொகுதிகளைப் பயன்படுத்தி உயர் கல்விக்கான பல் தேசிய பல்நிறுவன ஒத்துழைப்பினை மேம்படுத்தி உள்ளது.

மெய்நிகர் பல்கலைக் கழகத்தின் பணிக்கூற்று

'கைத்தொழில்யுகப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து தகவல் யுகப் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் கட்டங்களைக் கொண்ட பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இலத்திரன் பாகங்களைக்கொண்ட பல்கலைக்கழகத்துக்கும் சுவர்களால் வளைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வயர் கம்பிகளால் வளைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்துக்கும் மனிதப் பேராசிரியர்களிலிருந்து எண்ணிக்கை பேராசிரியர்களை நோக்கியும் வழமையான புத்தகங்களிலிருந்து பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து இலத்திரன் வடிவிலான புத்தகங்களை நோக்கியும் மாற்றம் பெறுதல்

மெய்நிகர் பல்கலைக் கழகம் என்றால் என்ன?

தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் பயன்பாடு அதிகரிக்க சமூக வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களும் மாறி வருகின்றன. உலகளாவிய ரீதியின் இணையத்தளம் பயன்படுத்தும் போது ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இடம், காலம், என்ற தொடர்கல்விக்கான சந்தர்ப்பங்கள் அறிவையும் அனுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்புகள் ,புதிய திறன்களைக் கற்கும் வாய்ப்புகள் கிட்டுகின்றன.

“மெய்நிகர்” (Virtual) என்பதன் பொருள்

மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்கள் செயற்பாடுகள் பின்வருமாறு அமையும்.

1. கற்கைநெறிகள் ,பாடத்திட்டம்,ஒப்படைகள்,அனைத்தும் இணையத்தினூடாக வழங்கப்படும்
2. சகல பல்கலைக்கழக சேவைகளும் தொழிற்பாடுகளும் (நிர்வாகம் நூல் நிலையம் , சமூக வாழ்க்கை ஆசிரியர்களுடனான சந்திப்பு) இணைய வழியில் இணைக்கப்படுவதால், ஒரு கற்கை நெறியை ஆட்தொடர்பு இன்றியே கற்று முடிக்கலாம்.
3. இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் சகல கிளைகளும் ஏனைய பங்காளிப் பல்கலைக்கழகங்களும் இணையத் தளத்தில் உள்ள கற்கை நெறிகளை வேறு இடங்களில் வேறுபட்ட மாணவர்களுக்கு வழங்கலாம்.

மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்களின் தேவை

மரபுவழிப்பல்கலைக்கழகங்கள் இன்றும் இயங்கி வந்தாலும் நவீன தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி, அறிவார்ந்த சமூகம், அறிவார்ந்த பொருளாதாரம் என்ற அதிபுதிய சூழமைவின் தேவைகளை நிறைவு செய்வனவாய் இல்லை. அதிகரித்துவரும் உயர் கல்வித் தேவைகளை அவற்றால் நிறைவு செய்வனவாய் இல்லை. அவற்றின் மரபு வழி ஏற்பாடுகள் அதற்குப் பொருத்தமானவையாய் இல்லை. அதிகரித்துவரும் உயர்கல்வித் தேவைகளை அவற்றால் நிறைவு செய்யமுடியவில்லை. தம்மை மேலும் விரிவு செய்து கொள்ளப் போதுமான நிதிவசதியும் அவற்றிடம் இல்லை. கற்றல் செயற்பாட்டுக்கு அடிப்படையான பல்கலைக்கழக வகுப்பறை கைத்தொழில் சமூகத்துக்குப் பொருத்தமானது. எனவே நவீன பின் முதலாளித்துவ அறிவார்ந்த பொருளாதார முறையில் பழைய பல்கலைக்கழக முறை அழிந்து போகும். அறிவு தொடர்பான தொழிற்பாடுகளை விடுத்து அவை புதிய சந்தைத் தத்துவம், முகாமைத்துவம், செயலாற்றுக் குறிகாட்டிகள், தந்திரோபாயத்திட்டமிடல் என்ற அறிவாக்கத்துடன் தொடர்பற்ற முறையியலைக் கையாளுகின்றன. முதலாளித்துவ நாடுகளில் மாறிவரும் அறிவினதும் அறிவுப் பெருக்கத்தினதும் தன்மை அறிவை ஒரு பண்டப் பொருளாக மாற்றி இருப்பதால் , உயர்கல்வியின் தொழிற்பாடும் மாற வேண்டியுள்ளது.

மேல்நாட்டுக் கல்விப் பாரம்பரியத்தின்படி மரபுவழிக் கல்வி 2x4x6 என்பதற்குச் சமமானது. என்ற ஒரு கருத்து உண்டு. அதாவது கல்வி என்பது இரு மட்டைகளைக் கொண்ட புத்தகம். நான்கு சவர்களைக் கொண்ட வகுப்பறை , ஆறு மணிநேர நாளாந்த பாடநேரம் என்பவற்றுள் அடங்குகிறது. என்பது இதன் பொருள் . கற்றல் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடைபெறுவது குறிப்பிட்ட வகுப்பறைக்குள் குறிப்பிட்ட வயதினர் நடந்தோ வாகனத்திலோ தொடர் வண்டியிலோ சென்றாக வேண்டும். இவ்வாறான மரபுவழிச் சிந்தனை தற்போது மாற்றத்துக்குள்ளாகி வருகின்றது. புதிய அறிவுடைய சமூகத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப புதிய பல்கலைக்கழக அமைப்புகளும் நடைமுறைகளும் ஏற்பாடுகளும் தேவைப்படுகின்றன. இதன் காரணமாகவே இன்று மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு சமந்திரமாகத் திறந்த பல்கலைக்கழகங்களும் இணையப் பல்கலைக்கழகங்களும் தோன்றியுள்ளன.

குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உயர்கல்விக்கு மாற்று ஏற்பாடாக மாணவர்கள் விரும்பிய இடத்தில் விரும்பிய நேரத்தில் உயர்கல்வி பெற இணைய பல்கலைக்கழகம் உதவுகின்றது. ஒரு காலத்தில் மாணவர்கள் பட்டக்கல்வி, பட்ட மேற்படிப்புக்கல்வி என்பவற்றை முடித்துவிட்டு வேலை தேடினர். ஆனால் தற்போது சகல நாடுகளிலும் வேலை வாய்ப்பு நிச்சயமில்லை என்பதால் இளமையில் வேலையில் சேர்த்துவிட்டு , தேவைக் கேற்ப வேலைகளில் இருந்துகொண்டு உயர்கல்வி கற்க விரும்புவோர்க்கு இணையத்தளம் பல்கலைக்கழகங்கள் உதவுகின்றன.

உயர்கல்வியை நாடும் மாணவர் தொகை அதிகரிப்பு உயர்கல்வியை விரிவு செய்வதில் உள்ள நிதி நெருக்கடி , தற்போதைய உயர்கல்வி ஏற்பாடுகளைக் கொண்டு சமூகம் , தகவலைப்பெற்று செழுமை பெறும் பிரிவு, தகவலைப்பெறும் பிரிவு ,தகவலைப் பெறாது அறியாமையில் மூழ்கும் பிரிவு என இரண்டு படுவதைத் தடுக்க முடியாத நிலை - இம்முன்று காரணிகளும் புதிய மெய்நிகர்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றத்துக்கு வழிகோலின. முதல் இரு காரணிகளுமே 1980 களில் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றத்துக்கு வழிவகுத்தன.

பாடசாலைக்கல்வி விரிவடைய , விரிவடைய உயர்கல்வியை நாடுவோர் தொகை அதிகரிக்கின்றது. மறுபுறம் புதிய அறிவு மைய நூற்றாண்டில் அறிவும் தொழில்நுட்பமும் மாறிக்கொண்டு செல்வதால் வளர்ந்தோர் மீண்டும் உயர்கல்வியை நாடுகின்றனர்.

உயர் கல்வித் தேவையின் அதிகரிப்பு:

உலகளாவிய மாணவர்களின் 50 சதவீதமானவர்கள் வாழும் ஆசியாவில் 1995 இல் 17 மில்லியன் மாணவர்கள் உயர்கல்வியை பயின்றுள்ளனர். 2020 இத்தொகை 87 மில்லியனாக உயர்ந்து உள்ளது. இந்த அதிகரிப்பு இந்தியாவில் சீனாவிலும் ஏற்பட்டுள்ளது. மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களின் இவ்வதிகரிப்பை உள்வாங்கும் நிலையில் இல்லன. சீனாவில் வளர்ச்சி பெறும்தேசிய பொருளாதாரத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய 20 மில்லியன் உயர்கல்வி இடங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதனை வழங்கும் நிலையில் சீனாவின் உயர்கல்வி அமைப்பு வளர்ச்சி பெறவில்லை. 2015 இந்தியா மேலும் 9 மில்லியன் இடங்களை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கு புதிய கற்றல் முறைகளைக் கொண்ட மெய்நிகர் உயர்கல்வி ஏற்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் மரபுவழிப் பல்கலைக்கழக அமைப்பு நகர்ப்புறங்களிலேயே மையங்கொண்டு உயர்கல்வி வயதெல்லையில் (18-23) உள்ள மாணவர்களில் 7% மாணவர்களுக்கே உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் உண்டு (வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் 50 %) இப் பின்புலத்தில் தான் இந்தியாவில் தொலைக்கல்வியும் இலத்திரன் கற்றலும் வளர்ச்சிபெற நேர்ந்தது.

மலேசியாவில் ஏற்பட்ட UNITAR (1998) பிராந்தியத்தின் முதலாவது பெய்நிகர்ப் பல்கலைக்கழகமாகும். 2020 இல் மலேசியாவை முழுமையான கைத்தொழில் நாடாக்க இப்பல்கலைக்கழகம் உதவும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதன் கற்கை நெறிகள் யாவும் கல்வி அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை. தற்போது UNITAR மாணவர் மத்தியில் சமூகத்தொடர்பு களை வளர்க்க ஒரு வளாகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்நோனேசியாவில் முதலாவது மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகமான பாதுசிட் பல்கலைக்கழகம் 2001 முதல் மாணவர்களை அனுமதித்து வருகிறது.

உலக வங்கியின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள ஆபிரிக்க மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகம் தனது பல்கலைக்கழகங்களாக 31 கல்வி நிறுவனங்களை (17 ஆபிரிக்க நாடுகளில்) ஏற்படுத்தியுள்ளது. பத்திரிகையில்மொழிகள் கணக்கியல் ஆகிய துறைகளில் 23,000மாணவர் பயிலுகின்றனர்.(2003) அடுத்த ஐந்து வருடங்களில் 50 நாடுகளில் 150 கல்வி நிலையங்களை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

2003 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் பல்கலைக்கழகமானது (டோக்கியோவில்) தலைமையகம் உள்ளது) உலகளாவிய மெய்நிகர்பல்கலைக்கழகத்தைத் தோடங்கியது இப்பல்கலைக்கழகம் வளர்முக நாடுகளின் தேவைகளை , நிலைபெறான அபிவிருத்தி, முதலிய விடயங்களில் அக்கறை செலுத்துகிறது.

தூரிதமாக மாறிவரும் தொழில்நுட்பமும் வாழ்க்கை நீடித்த கல்வியின் தேவை உணர்த்தி வருகின்றன. பிரதானமாக இது உயர்கல்வி நிலையில் தேவைப்படுகிறது.கைத்தொழில் சமூகத்தி முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த உற்பத்திக் காரணி உழைப்பு எனில் புதிய அறிவுசார் சமூகத்தில் பிரதான மூலதனம் அறிவுஆகும். இந்நிலைமக்கு ஏற்றவாறு பல்கலைக்கழகங்கள் தம்மை மறுசீரமைப்புச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அறிவு இணையத்தளத்தில் வர்த்தக மயப்படுத்தப்படுமிடத்து பல்கலைக்கழகங்கள் புதிய சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றன. உலக வர்த்தக தாபனத்தின் வர்த்தக சேவைகள் பற்றிய பொது உடன்படிக்கையின்படி கல்வி ஒரு சேவைத் தொழிலாக மாறியுள்ளதையும் பல்கலைக்கழகங்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தின் முன்னேற்றங்களுக்கு ஏற்ப , இலாப நோக்கில் இயங்கும் தொழில்களும் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதான தொழில் அறிவை உருவாக்குதல் , பரப்புதல். பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் உற்பத்திப்பெருக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தல் சமூக தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் சர்வதேச சந்தையில் போட்டியிட வேண்டிய அவசியமும் உண்டு. இதன் காரணமாகப் பல்கலைக்கழகங்கள் புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி “ மெய்நிகர்” அம்சங்களையும் உள்வாங்க வேண்டியுள்ளது.

பிரச்சினைகள்

முகாமைத்துவத்துறை சார்ந்த முதுபெரும் அறிஞர் பீட்டர் டிரக்கர் 30 ஆண்டு காலப்பகுதியில் வதிவிட வசதியுடன் கூடிய பல்கலைக்கழகம் இயக்கமற்றதாகிவிடும் என்று எதிர்வு கூறினார். அவ்வாறாயின், வகுப்பறை விரிவுரை முறைக்குப் பதிலாக “ மெய்நிகர் போதனை” மட்டுமே இடம்பெறப் போகின்றதா? புதிய தகவல் தொழில்நுட்பப் பயன்பாடு உண்மையிலேயே உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவு செய்யப்போகின்றதா? இவ்வினாக்களுக்கான விடை, மெய்நிகர்பல்கலைக்கழகங்கள் எந்த அளவுக்கு விரிவாகச் செயற்படும் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

தற்போது பெரும்பாலான மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்கள் குறிப்பிட்ட தொகையான மாணவர்களுக்கே சேவை வழங்குகின்றன. தமது நாடுகளின் எல்லைக்குள்ளேயே இயங்குகின்றன. எனவே எந்நேரமும் எவ்விடத்திலும்” கல்வி இலக்கை அடைந்துவிட்டதாகக் கூறுவதற்கில்லை. ஆயினும் மரபுவிதிப் பல்கலைக்கழகங்கள் போலன்றி மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்கள் காலம், இடம், என்னும் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து கல்வி வழங்கும் ஆற்றலுடையவை.

மெய்நிகர் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்குகின்ற பட்டச் சான்றிதழ்கள் எத்தகைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றன? இப்பட்டங்களை அக்கீகரிப்பதற்கான தெளிவான தகுதி விதிகள் தேவைப்படுகின்றன. எத்தகைய துறைகளில் இப்பட்டங்களைப் பெறலாம் என்பதற்கான விதிமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன.

மற்றொரு பிரச்சினை சமூக நீதி சார்ந்ததாகும். இணையம், தகவல், தொடர்பாடல், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றில் முழுமையாகத் தங்கி இருக்கும் போது, மெய்நிகர் கல்வியானது இணையத்தள வசதியுடைய உயர்வகுப்பினருக்கு மட்டுமே உரியது என்ற நிலைமை தோன்ற இடமுண்டு. பல வளர்முக நாடுகளில் இணையத்தள வசதி ஒரு சிலருக்கான சலுகையேயன்றி பொதுவான தொடர்பு சாதனமன்று. தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் பரீட்சையற்ற பின்தங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து அதிக நன்மை பெறுவர் என்று கருதப்படுகின்றது.

தொலைக்கல்வி மற்றும் மெய்நிகர் கல்வி ஏற்பாடுகள், கற்போனைச் சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தும் இயல்புகளைக் கொண்டவை. இவ்வேற்பாடுகளின்படி மாணவர்கள் ஒரு சமூகமாகக் கற்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. மாணவர்கள் வகுப்பறையில் ஒன்றாக சேர்ந்து கற்பதன் நன்மைகளைத் தனியாகக் கணினியின் முன் அமர்ந்து கற்பதால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.

எவ்வாறெனினும் மரபுவழி உயர்கல்வி முற்றாக அகற்றப்பட்டு, மெய்நிகர் உயர்கல்வி அதினிடத்தைப் பெறுவதற்கில்லை. எனினும் இடம், காலம், என்னும் காரணிகளால் உயர்கல்வி பெற முடியாதவர்களுக்கு, மெய்நிகர் கல்வி பல வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றது. மரபுவழிப் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டம் பெற விரும்புவோர் அங்கு பயிலும் அதேவேளையில், அப்பல்கலைக்கழக முறையின் அம்சங்களை மாணவர்/ஆசிரியர்களுக்கிடையிலான தொடர்பு, கருத்துப்பரிமாற்றங்கள் மீதான தனியான கவனிப்பு-மெய்நிகர் கல்வியிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கைத்தொழில் யுகம் மற்றும் அறிவுசார் யுகத்தில் கல்வி - புதிய தரிசன நோக்கு

கைத்தொழில் யுகம்	அறிவுசார் யுகம்
ஒரு பணிப்பாளராக ஆசிரியர்	வசதிப்படுத்து பவராகவும் ஆலோசகராகவும் ஆசிரியர்
சபையில் முன்னவராக ஆசிரியர்	சேர்ந்து கற்பவராக ஆசிரியர்
பேசுவரைச் சார்ந்தது	வினாவை சார்ந்தது
கருவியாக புத்தகம்	கருவிகளாக தொழில்நுட்பங்கள்
ஒரு பாடப்புத்தகம்	இலத்திரனியல் வாசிகசாலை
தனித்தனியான வாசிப்புத் திறன்கள்	பல்லின எழுத்தறிவு சகல ஊடகங்களிலும் தொடர்பாடல் திறன்
நெட்டுரு செய்தல்	பிரச்சனை தீர்த்தல்
பட்டம் பெறுதலுடன் கல்வி முற்றுப்பெறல்	வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி
வகுப்பறைதான் உலகம்	உலகமே வகுப்பறை
சகபாடிகளுடன் போட்டி	கற்றல் சமூகத்தால் ஒத்துழைப்பு
கற்றல் அலகுகளாக வகுப்பறைகள்	சுவர்களாற்ற மெய்நிகர் வகுப்பறைகள்
நிர்வாகம் சார் வசதி	கற்போன்சார் வசதி
நேர அட்டவணையின்படி கற்றல்	திறந்த, நெகிழ்ச்சியான கற்றல்
கோட்பாடு ரீதியான அருவமான மூல தத்துவங்கள்	நடைமுறைகள் உறுதியான செயற்பாடுகள், பிரதிபலிப்புகள்
சீரான பயிற்சி	விசாரிப்புகள், புதிய வடிவங்கள்
நியமம் சார்ந்தது	ஆக்கபூர்வமான பன்முகப்படுத்தப்பட்டது.
தகவல் சார்ந்தது	செயற்றிட்டங்கள், பிரச்சினை சார்ந்தது
நியம அடிப்படையில் சோதனைகள்	சுயமான சகபாடிகள் மூலமான நிபுணர்கள் மூலமான செயலாற்றல் கணிப்பு திறந்த பெறுபேறுகள்
முற்கூறப்பட்ட பெறுபேறுகள்	திறந்த பெறுபேறுகள்
தகைமையுள்ள நபர்	சுயவழிகாட்டல் திறனுடைய நபர்

மூலம்: கலாநிதி சி. டபிள்யூ.டபிள்யூ. கன்னங்கர
ஞாபகார்த்த பேருரை-26

3

சிங்கள படைப்புகள் தமிழ்

வாசகர்களை நூலுருவில் அடைதல் - இந்த நூற்றாண்டு
தொடக்கத்தில் எழும் முனைப்புகள்

சு.முரளிதரன்

மேலைத்தேய மற்றும் வட இந்திய படைப்புக்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்துக்கு மொழிமாற்றம் செய்து ஏராளமான நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதை பதிப்பாளர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் கண்காட்சிகளின் போது காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக நாவல்களே அவ்வாறான மொழி மாற்றத்துக்கு உள்ளாகின்றன. உலக அரங்கில் உன்னத படைப்புக்களாக கொள்ளப்படுகின்ற நாவல்களும் பொழுதுபோக்குக்காக வாசிக்கப்படும் நாவல்களும் கணிசமான அளவு சிங்கள வாசகர்களை சென்றடையும் ஒரு வினைத்திறனான முறைசார பொறிமுறை ஒன்று செயற்படுவதை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சென்ற நூற்றாண்டில் இலங்கையில் சிங்கள மொழிமூல படைப்புக்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தல் என்ற புலத்தின் போக்குகளை அலசக்கூடிய அளவில் எண்ணிக்கையளவில் போதிய முயற்சிகள் இல்லாதுவிடினும் இந்த நூற்றாண்டின் முதற் தசாப்தம் தாண்டும் போதே கணிசமான படைப்புகள் தமிழில் வாசகர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடியனவாக உள்ளன. எனவே இந்த நூற்றாண்டு தொடக்கம் வரை சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கும் படைப்பிலக்கிய மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகள் எவ்வாறு தொடருகின்றன? அம்முயற்சி நடைபெறுவதற்கான இழுவிசைகளாக அமைவன யாவை? அது குறித்து கிளம்பும் எழு வினாக்கள் யாவை? என்பன பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவது இத்தருணத்தில் பொருத்தமானதெனக் கருதலாம்.

சென்ற நூற்றாண்டின் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு வந்த படைப்புக்கள் தொடர்பான பதிவுகளை சொல்வதானால் சரோஜினி அருணாசலம் அவர்களின் முயற்சி கண்முன்னே தோன்றுகின்றது. சிங்கள இலக்கிய உலகில் குறிப்பாக சிறுவர் இலக்கிய மேதையாக கருதப்படும் முனிதாச குமாரதுங்கவின் 'மகுல் கேம்', 'ஹத்பான்', 'ஹீன்சரய' ஆகிய நூல்களை 'கல்யாண சாப்பாடு', 'செத்துப் பிழைத்த சின்னசாமி' மற்றும் 'மெலியார் மிடுக்கு' எனும் தலைப்புக்களில் எழுபதுகளில் அவர் மொழிபெயர்த்த நூல்களை குணசேன பதிப்பகம் வெளியிட்டதும் அது நாடாளவிய ரீதியில் வாசிக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின் ஆர்.ஆர். சமரகோனின் 'கே குருல்லா'வானது 'சிட்டுக்குருவி' எனவும் டி.பி.இலங்கரத்னவின் 'அம யாலுவோ'வானது 'இணைபிரியாத் தோழர்கள்' இவரால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இதே காலப்பகுதியில் பண்டிதர் கனகரத்தினம் சிங்கள சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்து 'சேதுபந்தனம்'(1979) எனும் தலைப்பில் நூலாக்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க, எதிரிவீர, சரத்சந்திர மற்றும் ஏ.வி. சுரவீர முதலானோரின் 12 சிறுகதைகள் அடங்கியிருந்தன. கருணாசேன ஜயலத் எழுதிய 'கொழு ஹதவ(த்)த நாவலை 'நெஞ்சில் ஓர் இரகசியம்'(1975) எனவும், கருணாரத்னவின் 'ப(ம்)பா கெ(ட்)டு ஹெடி' நாவலை 'இறைவன் வகுத்த வழி'(1976) எனவும் தம்பிஜயா தேவதாஸ் மொழிபெயர்ப்பு செய்து வீரகேசரி பிரசுரங்களாக வெளிவந்து தாக்கத்ததை தமிழ் வாசகரிடையே ஏற்படுத்தியிருந்த ஞாபகம் இருக்கின்றது. பின் அவர் கே. ஜயதிலக்கவின் 'சரித்த துனக' எனும் நாவலை 'மூன்று பாத்திரங்கள் (1977) என தமிழாக்கி தமிழக என்.சி.பி.எச் ஊடாக வெளியிட்டார். தரமானமாதும் மக்கள் அபிமானத்துக்குமுரிய இம்மொழிபெயர்ப்பாளர் இதன் பின் படைப்பு முயற்சிகளை மொழிபெயர்ப்பதை விட்டு வெளியேறிவிட்டது கவலையளிக்கின்றது.

எழுபதுகளுக்கு முன் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஓரம்சம், மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்களின் படைப்பு தமிழில் வந்தமையாகும். 1964ம் ஆண்டு வெளிவந்த கிராமப்பிறழ்வு தமிழ் மக்களிடையே பரவலான வாசிப்புக்குட்படுத்தப்பட்டது. இந்த மொழிபெயர்ப்பு நாவல் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க அவர்களின் 'கம்பெறலிய' எனும் இலங்கை வரலாற்றில் கிராமப்புற மத்திய வர்க்கத்தின் எழுச்சி குறித்து பேசும் படைப்பாகும். இதனை இஸ்லாமிய அறிஞர் எம்.எம். உவைஸ் மொழிபெயர்த்திருந்தார். இதனை அடுத்து மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் புகழ்பெற்ற 'விராகய' எனும் நாவலை 1992ம் ஆண்டு 'பற்றற்ற வாழ்வு' எனவும் 1993ம் ஆண்டு 'மடோல் துவ' எனும் சிறுவர் நாவலை 'மடோல் தீவு' என்பதாகவும் சுந்தரம் செளமியன் மொழிபெயர்த்து தந்திருந்தார். பற்றற்ற வாழ்வு மொழிபெயர்ப்புக்காக 1992ம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய விருதும் கிடைத்தது முக்கியத்துவமுடையது. (சுந்தரம் செளமியன் குலசேன பொன்சேனாவின் 'பாலம யட' எனும் நாவலையும் 'பாலத்தின் அடியில்' என மொழி பெயர்த்துள்ளாரென அறியக்கிடைக்கின்றது.) இக்காலத்தே கனகமுர்த்தி மெரில் காரியவசத்தின் தருவன்கே கெதர எனும் நாவலை பிள்ளைகளின் வீடு என மொழிபெயர்த்து தந்திருந்தார். 1982யில் மல்லிகை சஞ்சிகையில் அவ்வப்போது வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு கதைகள் தமிழகத்தில் 'சிங்கள சிறுகதைகள்' என பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1988யில் ஜுனைதா ஷெரீப் லீல் குணசேகரவின் பெட்டிசம எனும் நாவலை பெட்டிசன் என மொழிபெயர்த்து தந்துள்ளார்.

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க நம்பிக்கை நிதியம் 21ம் நூற்றாண்டிலும் தமது தமிழ் பெயர்ப்பு முயற்சியை தொடர்ந்திருப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த வகையில் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் சிறுகதை தொகுப்பு ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அதன் வழியே அது பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசாவினால் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க சிறுகதைகள் எனவும் இரா.சடகோபன் 'அபே கம' எனும் இளையோர் இலக்கியத்தை எங்கள் கிராமம் (2013) எனவும் தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்கி இருக்கின்றார்கள். இவ்விரு நூல்களும் வெளிவந்த ஆண்டுகளுக்குரிய மொழிபெயர்ப்புக்கான இலக்கிய விருதுகளை வென்றனவாகும்.

இந்த இடத்தில் இரா. சடகோபன் குறித்து கூறவேண்டியுள்ளது. சிறந்த சுய படைப்புகளை தருவதோடு உயிரோட்டமான மொழி பெயர்ப்பை தரக் கூடிய ஒருவரென அவரின் பந்துல குருகேவின் செனஹசின் உபன் தருவோ எனும் நாவல் 'உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள்' (2008) நிருபிக்கின்றது. தித்த கோப்பி என அனுலா த சில்வா மற்றும் விஜயசேகர என்போரால் தனித்தனியே சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட Bitter Berry எனும் கிறிஸ்டின் வில்சனின் நாவலை அவர் வாசித்திருந்தாலும் மூல ஆங்கில நூலிலிருந்து 'கசந்த கோப்பி' (2011) என முழுநீளநாவலை தமிழுக்கு தந்துள்ளார். இலக்கிய விருதுகளை வென்ற இந்த இரு முயற்சிகளும் இந்த நூற்றாண்டின் முக்கிய பதிவுகளாகும். தற்போது வாரப்பத்திரிகையொன்றில் உட்பாலி லீலாரத்னவின் 'தேகஹட்ட' எனும் நாவலை மொழிபெயர்த்து 'தேத்தண்ணி' என தொடராக வெளிவருகின்றது. இது பின் நூலாகவும் வரக்கூடும்.

இரா. சடகோபனை போல் சிலாகித்துக் கூறக்கூடிய இந்த நூற்றாண்டின் மற்றுமொருவர் திக்குவெல்லை கமால் ஆவார். தேர்ந்த படைப்பாளியான திக்குவெல்லை கமால் கணிசமான புனைகதை சார் சிங்கள படைப்புகளை தமிழுக்கு இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தந்தவராக கணிக்கப்படக் கூடியவர். குருதட்சணை (தென்கம சிறிவர்த்தனவின் குரு பண்டூர - 2008) எனும் இளைஞர் நாவல், ராஜினி வந்து சென்றாள் (சிங்கள சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு-2008), கலங்கரை விளக்கமும் ஏனைய கதைகளும் (சிங்கள சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு - 2008), தொடரும் உறவுகள் (சிட்னி மார்க்கஸின் பவசரண நாவல்), வெற்றியின் பங்களிகள் (விமலதாஸ் முதலிகே வின் தயாமேனலாகேவின் ஜயக்கிரான நாவல்), விடைபெற்ற வசந்தம் (உட்பாலி லீலாரத்னவின் பிளிவந்தலாவ-2010), அம்மா வரும் வரை (சிட்னி மாகஸ் டயஸின் அம்மா எனத்துறு -2012), சுடுமணல் (சிங்கள சிறுகதைகள் 2013), பூ வண்ணத்துப் பூச்சி (சிட்னி மாகஸ் டயஸின் சிறுவர் நூல் - 2014), மலையுச்சி மாளிகை (டெனிசன் பெரேராவின் இளைஞர் நாவல் - 2010), காட்டுப்புற வீரர்கள் (சிறுவர் இலக்கியம்-2012), முல்லைத்தீவு தாத்தா (சிட்னி மாகஸ் டயஸின் சிறுவர் நாவல்-2011) கங்கைக்கரை காடு (சோமவீர சேனநாயக்கவின் நாவல்-2014) வெற்றி மழை (குணரத்ன ஏக்கநாயக்கவின் நாவல் - 2014), பொய் சொல்ல வேண்டாம் (கம்மல்ல வீராவின் சிறுகதைகள்) அசையா மலைத் தொடர் (கமால் பெரேராவின் நாவல்- 2015) என ஏராளமான மொழிபெயர்ப்புக்களை திக்குவெல்லை கமால் மேற்கொண்டமை குறித்து நோக்கும் போது இக்கட்டுரையின் நோக்கமான இழுவிசைகள் வினாக்களுக்கு விடை காண முடியும்.

திக்குவெல்லை கமாலின் பகீரத முயற்சியோடு ஒப்பிட முடியாதென்றாலும் அடுத்ததாக தொடர்புறுத்தக் கூடிய ஒருவராக அடுத்து நம்முன்னே கணிக்கப்படக் கூடியவர் மடுளுகிரியே விஜேரத்ன. தமிழ் மொழியில் புலமை பெற்ற அவர் வவுனியா ஈற்பெரியகுளத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வலை (பலா-சிங்கள சிறுகதைகளின் தொகுப்பு) ஏர்விழா (சோமரத்ன பாலசூரியவின் வம்மடுவ), நெடும் பயணம் (குணசேகர குணசோமவின் தீர்க்க கமன) பொற்றாமரைக் குளம் (கமால் பெரேராவின் படைப்பு - 2012) சொர்க்கம் (சேபாலி மாயா துன்னையின் சிதஸ்) சிங்கள சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பான தீச்சுடர் (கல்வி

அமைச்சின் நூல் அபிவிருத்தி பிரிவு வெளியீடு -2009) முதலான மொழிபெயர்ப்பு புனைகதை இலக்கியங்களைத் தந்துள்ளார். இவற்றில் சில இலக்கிய விருதுகளை பெற்றுள்ளன.

மேலும் குறிப்பிட்டுக் கூற கூடியவைகளாக இருப்பன எம்.எச்.எம். யாக்கூத் மொழிபெயர்த்த ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தியின் அஹஸ்பொலவ லங்வேலா என்ற நாவல் (சங்கமம்-2010) பேராசிரியர். கருணாநிதி மொழிபெயர்த்த சிறுவர் நாவலான இணைபிரியா நண்பர்கள், எம்.ஸி.ரஸ்மின் சிங்கள எழுத்தாளர் சிறுகதைகளை தொகுத்து தந்த நாளையும் மற்றும் ஒருநாள், பியதாச வெலிக்கன்சுகே இளையோர் நாவலொன்றை அவன் ஓர் அபூர்வ சிறுவன் என மொழி பெயர்த்து நூலாக்கி இலக்கிய விருது வென்ற மலரன்பனின் முயற்சி (2015) ஏ.எம். பாறாக் மொழி பெயர்த்த சிறுகதைகளைக் கொண்ட சந்தன மரம் (2014) மாவனெல்லை மன்கூர் கே.ஐயதிலக்கவின் கதைகளை மொழிபெயர்த்து 'பட்டி'என தந்த நூல், திக்வெல்ல சப்வானின் ஒரே இரத்தம் (சிங்கள சிறுகதைகள் -2007) மற்றும் 2012ம் ஆண்டு இலக்கிய விருது பெற்ற அம்மாவின் இரகசியம் (சுநேத்திரா ராஜகருணா தமிழில் எம் ரிஹான் செரீப்) போன்றன குறிப்பிடக் கூடியன. லரீனா ஹக் மற்றும் மன்சூர் இணைந்து 'நம் அயலவர்கள்' எனும் சிங்கள சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பை தந்துள்ளார்கள்.

இலங்கையின் பிரசித்த ஓவியரும் சிறுவர்க்கான படைப்பாளியுமான சிபில் வெத்தசிங்கவின் வெளியீடுகளை அந்த ஓவியங்களோடு தமிழ்ப்படுத்தி தரும் சரோஜினி அருணாசலத்தின் முயற்சிகள் இந்த நூற்றாண்டுக்கும் தொடர்வதாக இருக்கின்றது. ஏறக்குறைய 15 நூல்கள் இவ்வாறு வந்துள்ளமை கவனத்துக்குரியது. ரவி ரட்ணவேல் ஆகாச குசும் என்ற திரைப்படத்தின் வசனப் பிரதியை ஆகாயப்பூக்கள் எனவும் தந்துள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டில் படைப்பிலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதால் முக்கிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்த ஓரம்சமாக 'கற்றுக்கொண்ட பாடமும் நல்லிணக்கமும்' அறிக்கையின் சிபார்சனை சுட்டலாம். அதிலே கலை கலாசாரம் எனும் பகுதியில் நல்லிணக்கத்தை முன்னேற்றுவதற்கான கருவிகளாக மொழி மற்றும் கலாசார ரீதியான தொடர்புகள் குறித்து கூறும்போது, தமிழ் மொழியிலுள்ள முக்கிய இலக்கிய படைப்புக்களை சிங்களத்திலும் அதேபோன்று சிங்கள மொழியிலுள்ள இலக்கிய படைப்புக்களை தமிழ் மொழியிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதற்கு விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், குறிப்பாக பாடசாலைச் சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மத்தியில் அத்தகைய வெளியீடுகளின் பரப்புதலானது, ஒருத்தர் மற்றொருவரின் கலாசாரங்களின் கூருணர்வுகள் மீதான புரிந்து கொள்ளுதலின் ஒரு கூடுதல் உணர்வை போசிப்பதில் முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருக்கும் என்கின்றது. அதனை அமுல்படுத்தும் வகையில் கலாசார அமைச்சு தனது கலாசார திணைக்களத்தினூடாக சாகித்திய விருதுகளை வெல்லும் தமிழ் படைப்புகளை சிங்களத்துக்கும் சிங்கள படைப்புக்களை தமிழிலும் வெளியிடும் செயற்றிட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதன் காரணமாக 2014ம் ஆண்டு வெளிவந்த மகிந்த பிரசாத் மஸ் இம்புல அவர்களின் 'சென்கோட்டான்' எனும் நாவலும் பியசிறி தென்னக் கோனின் 'மித்தெனிய எனும் சிறுகதைத் தொகுதியும் தமிழில் 'அழியாக்குறிகள்' எனவும்

'பாட்டிமார்கள்' எனவும் வெளியிடப்பட்டன. இந்த தமிழாக்க முயற்சியை செய்தவர் மு.துரைசாமி ஆவார். இவர் ஏற்கனவே சாரல் நாடனின் நடேசய்யர் நூலை சிங்களத்தில் தந்ததோடு (2013) இ.டபிள்யு அதிகாரம் எழுதிய மதக சட்டன எனும் நூலை நினைவலைகள் எனவும் (2014) மொழிபெயர்த்து நூலாக்கியவராவார். தற்போது 2015 ஆண்டில் விருது வென்ற 'காலநதி கலா பஸி' நாவலை நூலை பெயர்த்துள்ளார். இம் முயற்சியை ஒத்ததாக 2014ம் ஆண்டு தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு சிங்கள சிறுகதைகளை தமிழ்ப்படுத்தி நூலாக வெளியிட்டிருந்தது. இம்மொழிபெயர்ப்பில் மெஹமட் ராசுக், யாக்கூத், கராமத், ஹேமச்சந்திர பத்திரன், திக்குவெல்லை கமால் முதலானோர் பங்களித்துள்ளனர். (இம்மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இணைந்து சிட்னி மாகஸ் அவர்களின் தோதென்ன பதிப்பகம் வெளியிட்ட 'அயலவர் இலக்கியம்' எனும் சிறுகதைகள் மொழிபெயர்ப்பில் பங்களித்துள்ளார்கள்) மேலும் இந்த அமைச்சு 'கிட்டியும் கழுத்து மணிமாலையும்' என நெவில் பெரேரா அவர்களின் சிறுவர் இலக்கியத்தை இலவச வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளது. இதனை எழில்வேந்தன் பெயர்த்துள்ளார்.

இவ்வாறு பார்வைக்கு கிடைத்த இந்த நூற்றாண்டில் சிங்கள புனைகதைகளை தமிழுக்கு கொண்டு வரும் முயற்சிகள் குறித்து பார்க்கும் போது பொதுவாக பின்வருமாறாக அவதானிப்புகளையும் இழுவிசைகளையும் பதிவு செய்யலாம்.

1. ஓவியங்களோடு கூடிய சிறுவர்களை கவர்ச்சுடிய சிங்கள சிறுவர் நூல்கள் அதிகமாக வந்திருப்பது (குறிப்பாக சிபில் வெத்தசிங்களின் படைப்புகள்) சந்தையில் இதற்கான தேவையிருப்பதைக் காட்டுகின்றது. ஓ.கே. குணநாதன் தமிழில் தரும் குழந்தை இலக்கியங்களைத் தவிர தமிழ் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பவர்கள் இத்தகு ஓவியம் சார்ந்த முயற்சியில் ஈடுபாடு குறைவாக இருப்பது இத்தகு மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு விரிந்த வாசலை உருவாக்கியுள்ளதெனலாம். எனவே சிங்கள நூல்களை வெளியிடும் பதிப்பாளர்களே இம்முயற்சியை வணிக நோக்கில் பெரிதுமாக அக்கறை எடுக்கின்றார்களெனலாம்.
2. சிறுவர் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு போலவே கட்டிளமை பருவத்தினருக்கானதும் இளைஞர்களுக்கானதுமான சிங்கள படைப்புகள் கணிசமாக வந்திருப்பது தமிழில் அத்துறைக்கான இலக்கியத்தில் வரட்சிநிலை காணப்படுகின்றதென்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இத்தகு நூல்களுக்கு சந்தையில் ஓரளவு வரவேற்பிருந்தாலும் மற்றுமொரு பின்னணியும் பங்களித்திருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. அதாவது அரச இலக்கிய விருதுகள் வழங்கப்படும் போது இம்மொழிபெயர்ப்பு பிரிவுக்கும் பணப்பரிசிலோடு கூடிய விருது வழங்கப்படுவதால் அம்முயற்சியில் சிலர் ஈடுபடும் சாத்தியம் இருக்கின்றது. ஏனெனில் புகழுக்கு அடுத்ததாக வர்த்தக ரீதியாக ஏற்படும் நட்புத்தையும் உழைப்புக்கான வருவாயையும் இது ஈடுசெய்வதாக இருக்கலாம்.

3. பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பு அதுவும் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு நூலாக வருவது மிக வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரே இம்முயற்சிகளில் சிரத்தைக் காட்டுவதாக இருக்கின்றார்கள். இலங்கையில் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்துக்காக அரசு, மாகாண மற்றும் பொது அமைப்புகள் (யாழ். இலக்கிய பேரவை, கொடகே விருது, தமிழக அறக்கொடை அமைப்புகள்) வழங்கும் விருதுகள் வழங்கப்படுவது புதியவர்களுக்கு உந்துதலாகவும் ஊக்குவிப்பாகவும் அமைந்து படலாம்.
4. ஆனமடுவவில் அமைந்துள்ள தேதொன்ன பதிப்பகத்தை எழுத்தாளர் சிட்னி மாகஸ் டயஸ் நடத்திவருகின்றார். இப்பதிப்பகம் 40க்கும் மேற்பட்ட பல தரப்பட்ட சிங்கள நூல்களை தமிழுக்குத் தந்துள்ளது. இதில் கணிசமானவை சிட்னி மாகஸ் டயஸின் படைப்புகளாகும். மொஹமட் ராசுக், யாக்கூத், கராமத், ஹேமச்சந்திர பத்திரன், திக்குவெல்லை கமால் முதலானோர் தீவிரமாக இப்பதிப்பக வெளியீடுகளுக்காக செயற்பட்டிருக்கின்றார்கள். இப்பதிப்பகம் வெற்றிகரமாக செயற்பவதற்கு சில முரண்பாட்டு தீர்வு சார்பான வெளிநாட்டு கொடைநிறுவனங்கள் பங்களித்துள்ளமை காரணமாக அமைந்திருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதைப்போலவே 'நம் அயலவர்' சிறுகதை தொகுப்பும் இவ்வாறு வெளியிடப்பட்டதே.
5. கலாசார திணைக்களம், தேசிய மொழிகள் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு, கல்வி அமைச்சு போன்ற அரசுசார் அமைப்புகள் தாமாகவே ஏலவே மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடாமல் கற்று கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவதற்காக செயற்படுத்துவது தமது தாமதங்களை உணந்துகொள்ள வைத்துள்ளதொனலாம்.
6. திக்குவெல்லை கமால் இந்த நூற்றாண்டில் பெரிதும் பாராட்டத்தக்க மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டவராவார். தேதொன்ன பதிப்பகம் மற்றும் கொடகே நிறுவனம் போன்றவை அவருக்கு பக்கபலமாக செயற்பட்டுள்ளன.
7. 1995ம் ஆண்டு பியதாச ரோகண லக்ஸ்மனவின் 'இணைப்போம் கரங்கள்' நூலில் சிங்கள கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தன. ஆதன் பின் லரீனா ஹக் பிறமொழிக்கவிதைகளை பெயர்த்து தந்த 'மௌனத்தின் ஓசைகள்' நூலில் சிங்கள கவிதைகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதை விட மஞ்சல வெடிவர்த்தனவின் கவிதைகளை 2006ம் ஆண்டு 'தாய் நிலம்' என பஹிமாவினால் மொழிபெயர்த்து வந்ததாக அறியக்கிடைக்கின்றது. அதனை விட சிங்கள கவிதைகளை பெயர்த்து நூலாக்கம் முயற்சிகளை பெரிதுமாக காணமுடிவதில்லை என்பதற்கான காரணங்களை ஆராயவேண்டியுள்ளது.
8. பாலம், தீச்சுடர், தொடரும் உறவுகள், முல்லைத்தீவு தாத்தா போன்ற மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளின் மூலம் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் சிலர் இனவொற்றுமைக்காக பாடுபடுபவர்களாகவும் தமிழ் மேல் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுப்பவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள் என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

9. மார்டின் விக்கிரமசிங்க, கே.ஜெயதிலக்க, ஏ.வி.சுரவீர, முனிதாச குமாரதுங்க போன்ற இலங்கையின் காத்திரமான இலக்கியத்துக்கு பங்களித்தவர்கள் பற்றி வாசகர்கள் அறிந்துகொள்ளும் போது இலங்கையின் இலக்கிய கனதி பற்றி அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பளிக்கின்றது.
10. தேதொன்ன பதிப்பகம் தேர்ந்தெடுத்து மொழிபெயர்த்துத் தந்த படைப்புகள் சிங்கள இனத்து சாதாரண குடிமக்களின் இதயத்துடிப்புகளை பதிவு செய்வதாக இருப்பது பாரட்டக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாறு சிங்கள படைப்பிலக்கியங்கள் குறிப்பாக சிறுகதைகள் பல நாளிதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வந்துள்ளன. அவைகளும் நூலுருவம் பெறுவது அவசியமாகும். ஓரிரு நூலாக்கங்கள் தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன (சிங்கள சிறுகதைகள், அம்மாவின் இரகசியம் மற்றும் மூன்று பாத்திரங்கள் முதலியன). எனவே தமிழகம் மற்றும் அயலக தரமான வாசகர்கள் சிங்கள இலக்கிய உலகின் போக்குகள் குறித்து அறிந்துள்ளமை என்பது கேள்விக்குறியே. மேலும் இலங்கையில் வெளியாகும் முயற்சிகள் மூல மொழியிலிருந்து இலக்கு மொழிக்கு வரும் போது உண்மைத்தன்மை கலை நுணுக்கம் போன்றவற்றில் எத்துணை அக்கறையாக இருக்கின்றன என்பதையும் தேடிபார்க்க வேண்டியுள்ளது. சில சமயங்களில் தொழில் ரீதியாக மொழிபெயர்ப்பு செய்பவர்கள் இலக்கிய படைப்புகளை மொழிபெயர்க்கும் போது சில விபரீதங்களும் நிகழ்வதாக சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு சமயம் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் அரச பணம் இவ்வாறான முயற்சிகளுக்கு பயன்படும் போது கூலிக்கு விறகு கொத்துவதாய் அமைவதாக சொல்லியிருந்தார். இதனை தெளிவான உதாரணங்களுடன் சொல்லியிருந்தால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தம்மை விருத்தி செய்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும் எனலாம். எம்.எம்.உவைஸ் அவர்கள் கம்பெரலியவை கிராமப்பிறழ்வேன மொழிபெயர்த்தமையின் செய்நேர்த்தி தொடர்பில் பரவலான விமர்சனங்கள் இருந்தன. அச்சர்ச்சையே அது தொடர்பில் லீனா ஹக் எனும் ஆய்வாளர் தமது முதுதத்துவமாணி ஆய்வுக்கட்டுரையை சமர்ப்பித்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே இனிவருங்காலங்களில் செம்மையானதும் கலைத்துவமானதுமானதுமான படைப்புகள் வர விமர்சகர்கள் அக்கறை கொள்வது ஆரோக்கியமான பங்களிப்பாக அமையும். சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு வருவதைப்போல தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்கும் ஏனைய மொழிகளுக்கும் போவது குறித்து பார்க்கும் போது ஒப்பீட்டளவில் குறைவேன தெரியவருகின்றது. என்றாலும் டெமினிக் ஜீவா, அருள் சுப்ரமணியம், சுதாராஜ், திக்குவெல்லை கமால், செ.யோகநாதன், தி.ஞானசேகரன்,

பத்மா சோமகாந்தன், நீர்வை பொன்னையன், செ.கணேசவிங்கன், ஜீவகுமாரன், தேவமுகுந்தன், கலையார்வன், தில்லை நடராஜா, வவுனியூர் உதயணன் போன்ற நம்மவர்களும் ஜெயகாந்தன், புதுமைப்பித்தன், சின்னப்பாரதி ஆகிய தமிழக படைப்பாளிகளும் நூலுருவில் சிங்கள படைப்புலகுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளமை கவனத்துக்குரியது. இதற்கு இப்னூ அஸ்மத், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, மெஹமட் ராசுக், சுவாமிநாதன் விமல், ஏ.சி..எம்.கராமத், உபாலி லீலாரத்ன, ஜி.ஜி. சுரத் ஆனந்த, சு.முரளிதரன் முதலியோர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக பங்களித்துள்ளார்கள்.

அன்னையிடம் நீ அன்பை வாங்கலாம்
தந்தையிடம் நீ அறிவை வாங்கலாம்
இரண்டும் இருந்தால் பேரை வாங்கலாம்
பேரை வாங்கினால் ஊரை வாங்கலாம்.

கவிஞர்: வாலி

கிழக்கிலங்கை இலக்கியச் செல்நெறி

- இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுப் படைப்புகளை முன்வைத்து..

- பேராசிரியர் செ.யோகராசா

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிலங்கையின் நவீன இலக்கியச்

செல்நெறிகள் பற்றிய இவ் அவதானிப்பு இக்காலப் பகுதிக்குரிய முக்கியமானதும் தனித்துவமுமான செல்நெறிகள் பற்றிச் சுருக்கமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக மட்டுமே அமைகின்றது. இவ்விதத்தில் சிறுகதை, நாவல், நவீன கவிதை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களே கவனத்திற்குட்படுகின்றன.

மேற்கூறிய நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் யாவும் உலகப் பொதுவானவையாதலின் சமகால உலக இலக்கிய வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும். பின்நவீனத்துவ இலக்கியச் செல்நெறியின் தாக்கம் இக்காலப் படைப்புகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றதா என்று முதலில் அவதானிப்பது அவசியமானது. இவ்விதத்தில் முதலில் சிறுகதை பற்றி நோக்கின் ஈழத்தில் கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்களிடமிருந்தே முதன்முதலாக பின்நவீனத்துவ இலக்கியச் செல்வாக்குக்குட்பட்ட சிறுகதைகள் பிறப்பெடுத்ததை அவதானிக்க முடிகிறது. திசேரா, த.மலர்ச்செல்வன், அம்ரிதா ஏயெம், மஜீத், குரானா, சித்தார்த்த செகுவரா முதலான பல எழுத்தாளர்களது படைப்புகள் இவ்வாறமைந்துள்ளன. இவ்விதத்தில் பின்வரும் பண்புகளை இவர்களது படைப்புகளில் காணமுடிகின்றது :

1. உருவச் சிதைவு; உருவமற்ற உருவம்
2. மனிதரான உயர்திணைப் பாத்திரங்களுடன் மிருகம், தாவரம் முதலான பாத்திரங்களின் ஊடாட்டம்.
3. யதார்த்தத்தை வலுப்படுத்துவது போன்ற உத்திகள். உ-ம் : காணமற் போனவனின் கதை எனில் தே.அ.அ.பிரதி; பொலிஸ் நிலையத்தின் உண்மையான வாக்குமூலப் பிரதி
4. அதிர்ச்சியும் வியப்பும் தரும் படிமங்கள், குறியீடுகள்
5. வித்தியாசமான அணிப்பிரயோகங்கள்
6. கவிதை - உரைநடைக் கலப்பு
7. பன்முக வாசிப்புக்குரியவையாதல்
8. மிகுதியான இருண்மைத் தன்மை

மேற்கூறிய விடயங்கள் பலவும் எடுத்துரைப்பு முறையுடன் தொடர்புபட்டன. சிலவேளைகளில் இச்சந்தர்ப்பங்களில் தனிப்பட்ட தாக்குதல்களுக்கும் இவ்வெழுத்துமுறை பயன்படுத்தப்பட்டதுண்டு.

புதிய களம் சார்ந்து வெளிப்பட்ட சிறுகதைகள் என்ற விதத்திலே முதன்முதலாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கதிரவெளிக் கிராமத்தைக் களமாகக் கொண்டு பாய்வா எழுதிய சிறுகதைகள் முக்கியமானவை; மண்மணம் கமழ்பவை. திருக்கோயில் சார்ந்துள்ள மக்களது பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தும் கோவிலூர் செல்வராஜனது சிறுகதைகளும் இவ்விதத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை.

புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுள் நோர்வேத் தமிழது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை ஓரளவு வெளிப்படுத்துபவராகவும் மேற்குறிப்பிட்ட கோவிலூர் செல்வராஜா விளங்குகின்றார். கனடா, ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகள் பற்றிப் பலர் எழுதிவரினும் வீச்சான, தனித்துவமான மொழிநடையில் எழுதுபவரென்ற விதத்தில் தமிழ்நதியின் சிறுகதைகள் கவனிப்பிற்குரியன. இவ்விதத்தில் மொழிநடைச் சிறப்பில் - ஆற்றல்மிக்க முதற்பெண் எழுத்தாளராகவும் அவருள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிய தலைமுறையினருள் பெண்களது மனவுணர்வுகளை உயிர்த்துடிப்புடன் எழுதுபவர்களுள் முக்கிய கவனிப்புக்குரியவர் விஜயலெட்சுமியாவார்.

கிழக்கிலங்கை நாவல்கள் என்று நோக்கும்போது முற்குறிப்பிட்ட பின்நவீனத்துவப் பாணியிலாக நாவல்கள் அரிதாகவே வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதத்தில் முன்னோடி நாவலாக திசேராவின் 'ஏவிவிடப்பட்ட கொலையாளி'யும் அண்மையில் வெளிவந்த ஏ.எம்.சாஜித் எழுதிய பஞ்சபூதமும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

புதிய களம் சார்ந்த நாவல்களென்ற விதத்திலே நாற்பதுகளிலே வாழ்ந்த வேடுவர் சமூகம் பற்றி ஆ.சி.மு. வேலமுகன் எழுதிய 'சில்லிக்கொடி ஆற்றங்கரை' மிகமுக்கியமானது. இவரெழுதிய 'காடும் கழனியும்' மொணராகலைப் பிரதேசத்திலுள்ள வன பரிபாலன செயலகத்தைக் களமாகக் கொண்டது. அத்துல் றசாக் எழுதிய 'வாக்குமூலம்' தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகச் சூழலை களமாகக் கொண்டெழுந்துள்ளது.

காதல், உடலுறவு, ஓழுக்கம் சார்ந்த விடயங்களைப் பொருளாகக் கொண்டெழுந்து அவை பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புகின்ற நாவல்களென்ற விதத்தில் தமிழ்நதி எழுதிய 'கானல்வரி'யும் உமாவரதராஜனின் 'முன்றாவது சிலுவை'யும் சர்ச்சைக்குரிய நாவல்களாகத் திகழ்கின்றன.

சமூகத்தின் அடித்தட்டு மக்களாகிய சலவைத் தொழிலாளர்களின் அன்றாட வாழ்வியல் அனுபவங்களை கலாபூர்வமான முறையில் சித்திரிக்கும் விமல் குழந்தைவேலின்

‘வெள்ளாவி’, அத்தகைய பின்புலத்தில் முளைத்தெழுந்த ‘பிரளயம்’ நாவலை விட - தலித் மக்களது நீண்டகால வாழ்க்கை வரலாறு சார்ந்த ‘பஞ்சமர்’ வரிசை நாவல்களை விட சிறப்பானதாக வெளிவந்துள்ளது.

சமகால வாழ்க்கை பற்றி எழுதமுற்பட்டால் அரசியல் பேசியாக வேண்டுமென்ற அச்சமோ என்னவோ முற்பட்ட கால வாழ்க்கை பற்றி ஆர்வத்துடன் எழுதுகின்ற அவா கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்களிடம் அதிகம் காணப்படுகின்றது. ஆர்.எம்.நொஸாத் எழுதிய ‘நட்டுமை’ இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். 1930 களின் முற்பகுதிக் காலகட்ட கிழக்கிலங்கை விவசாயக் கிராமமொன்றின் கதையாக அது காணப்படுகிறது. ஜுனைதா ஷெரீபு என்பவரும் அவ்வாறான நாவலொன்றினை எழுதியிருக்கின்றார்.

எனினும் போர்க்காலப் பின்புலத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க நாவல்கள் பல கிழக்கிலங்கையிலிருந்து வெளிவந்துள்ளன. விமல் குழந்தைவேலின் ‘கசகரணம்’ இவற்றுள் முக்கியமானதொன்று. அக்கரைப்பற்றினைக் களமாகக் கொண்டு போருக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களிடத்தே நிலவிவந்த நல்லுறவு பற்றிப் பேசுகிறது அந்நாவல். தொண்ணூறுகள் காலத்துக் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் கிராமமொன்றின் கதையாக ‘கொல்வதெழுதுதல் 90’ அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. எழுதியவர் முற்கூறப்பட்ட ஆர்.எம்.நொஸாத் ஆவார். மேற்கூறியவாறான உள்ளடக்கம் சார்ந்து எழுதிய இரு நாவலாசிரியைகளையும் கூட கிழக்கிலங்கை இனங்காட்டியுள்ளது. இவர்களுள் ஸ்ரமிளா ஸெய்யித் எழுதிய ‘உம்மத்’ என்ற நாவல் தமிழர் - போராளிகள் - முஸ்லிம்கள் ஆகியோருக்கிடையிலான உறவுநிலை பற்றியது.

தமிழ்நதி எழுதிய ‘பார்த்தீனியம்’ 1983 தொடக்கம் 1990 வரையான ஈழத்து அரசியல் நிகழ்வுகள் பற்றியது. இக்கால கட்டத்தில் நடைபெற்ற முக்கியமான அரசியல் நெருக்கடிகள் பலவற்றைப் பற்றி முதன்முதலாக முழுமையாக ஆவணப்படுத்தியுள்ள இந்நாவல் இந்திய அமைதிப்படையினரின் அடாவடித்தனங்கள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது. பார்த்தீனியம் என்பது குறியீடாகி அவர்களது வரவையும் செயற்பாடுகளையுமே குறிப்பிடுகின்றது. இதனைவிட முக்கியமாக இக்காலகட்ட அரசில் நெருக்கடிகள் காதலரான ஆண் - பெண் இருவரது வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் பற்றி முதன் முதலாகப் பேசுகின்ற நாவலாக இது அமைந்திருப்பதே கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

முஸ்லிம் மக்களது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுவரும் சமூக, அரசியல்சார் மாற்றங்களை கலாபூர்வமான முறையில் எழுதுகின்ற இளந்தலைமுறை நாவலாசிரியர்கள் என்றவிதத்திலே எம். அஸ்ஸீஸ், பாயிஸ் (வயதான குருவி), வஹாப்தீன் (கலவங்கட்டிகள்) ஆகியோர் பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் அவசியமாகின்றது. நவீன கவிதை பற்றி நோக்கும்போது இக்காலகட்ட நவீன கவிதை வளர்ச்சியிலும் பின்நவினத்துவச் செல்வாக்கு கணிசமாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதத்தில் மலர்ச்செல்வனின் 'தனித்துத் திரிதல்' என்ற தொகுப்பின் வரவு முக்கியமானது. எனினும், இச்செல்நெறியை உள்வாங்கி இன்று அதிக பரிசோதனை முயற்சியிலீடுபடுபவர்களாக மஜீத், குரானா ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களில் மண்வாசனை வெளிப்படுமளவிற்கு நவீன கவிதையில் காணப்படுவது அரிதான சூழலில் மண்தீர் தேசிகள், புஷ்பானந்தன் ஆகியோரது கவிதைகள் அதற்கு விதிவிலக்காக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நவீன காவியங்களில் அதிகளவு கவனம் காட்டப்படுவதை அம்பாறை மாவட்டக் கவிஞர்களிடம் அவதானிக்க முடிகின்றது. ஈழத்தின் ஆரம்ப கால அங்கதப் பண்பு மிக்க நவீன காவிய முயற்சியான செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலேயே இடம்பெற்றிருந்தது (எழுதியவர், காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த அப்துல் காதிரு லெப்பை). இம்மரபின் மீட்சியை நீண்ட காலத்தின் பின்னர் தற்போது இனங்காண முடிகிறது. பாலமுனை பாறுக் எழுதிய 'கொந்தளிப்பு', 'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா', 'எஞ்சியிருக்கின்ற பிரார்த்தனையோடு' ஆகியனவும் ஜின்னா ஷரிபுத்தீன் எழுதிய மாப்பள்ளை வாத்தியாரும் இவ்விதத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியன. முஸ்லிம் மக்களது சமூக நிலை, பண்பாட்டு நிலை மாற்றங்களை இவை வெளிப்படுத்துகின்றன. அரசியல் சார்ந்த நவீன காவியங்கள் எழுதியவர்கள் என்ற விதத்திலே றஷ்மியும் (ஈ தனது பெயரை மறந்து போனது) நிலா தமிழின் தாசனும் (நெருப்புக்கு இடையே நீந்தும் நிலாக்கள்) கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். இயற்கை அனர்த்தமாகிய சுனாமி பற்றி எழுந்த 'ஆயிரம் கிராமங்களைத் தின்ற ஆடு' (றஷ்மி) காவிய அமைப்பு நோக்கிலும் கவித்துவ நோக்கிலும் கவனத்தை ஈர்ப்பது.

ஒப்பிட்டு நோக்கில் அவதானிக்கின்ற போது குறும்பா வடிவ கவிதைகள் கொண்ட தொகுப்புகளும் இக்காலப்பகுதியில் அதிகளவு வெளிவந்துள்ளமை புலப்படுகின்றது. பாலமுனை பாறுக், வஹாப்தீன், ஜலால்தீன் முதலானோரது படைப்புகள் இதற்கு உதாரணங்களாகின்றன.

பிரக்ஞை பூர்வமாக பெண்நிலைவாதச் சிந்தனையுடன் எழுதகின்ற கவிதாயினிகளின் வரவும் இக்காலந் தொடக்கமே வெளிப்படுகின்றது. இங்குள்ளவர்களுள் அனார், உருத்திரா, தம்பிலுவில் ஜெகா, ஸ்ர்மிளா ஸெய்யித், மலரா, கலைமகள், சுஹாசினி, குகநிதி, ஆரையூர் தாமரை முதலானோரும் புலம்பெயரந்தோருள் ஆழியாள், தமிழ்நதி முதலானோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் சர்ச்சைக்குரிய படைப்பாளியாகத் தன்னை இனங்காட்டியவர் ஸ்ர்மிளா ஸெய்யித். அரசியல் சார் கவிதைகள் அதிகமெழுதுபவர் தமிழ்நதி.

படைப்பாளிகள் பற்றிய பட்டியல்கூட இல்லாத எமது ஆய்வுலகச் சூழலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கால அவகாசமும் இக்கட்டுரையை முழுமைப்படுத்தாவிடினும் மிகமுக்கியமான செல்நெறிகள் இங்கு இனங்காட்டப்பட்டுள்ளன. மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் முயற்சிகள் பற்றியும் மூத்தோர் பலரது நூல்களின் வரவு பற்றியும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசுவதும் இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன!

தவறு என்பது தவறிச் செய்வது
 தப்பு என்பது தெரிந்து செய்வது
 தவறு செய்தவன் திருந்தப் பார்க்கணும்
 தப்பைச் செய்தவன் வருந்தியாகணும்

கவிஞர் : வாலி

தமிழ்க் கவிதைகளின் இறங்குமுகம்

அல் அஸுமத்

இயற்கை உரமிட்டுக் காய்கறிகளை விளைவித்த காலத்தில், 'பூச்சி அரிக்கிறது, மக்களுக்கு இந்த விளைச்சல் போதவில்லை, உழவர்கள் படாதபாடு படுகின்றார்கள், இது காலத்துக்கேற்ற விவசாய முறை அல்ல,' என்றெல்லாம் புலம்பி, நவீன விவசாய முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தப் புதிதில், ஆஹா ஓஹோவென்று ஆடிக்குதித்தோம். காலம் செல்லச் செல்ல, பக்க விளைவு நோய்களையும் நிலம் மலடாகுவதுவுமன்றி அது நஞ்சாவதையும் கண்டு, இன்று, பழைய விவசாய முறையே மேல் என்று மீண்டும் கண் கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரத்துக்கு வழி தேடுகின்றோம்.

வரவுக் கவிதையின் நிலையும் இன்று இவ்வாறுதான் இருக்கிறது. கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பாவது என்கின்றோம். உருவிற் சிறுத்துப் போனாலும் கட்டெறும்பு சுள்ளென்று கடிக்கிறது. சோம்பிக் கிடக்கும் நாம் சடாரென்று விழித்துக்கொள்கின்றோம். சுறுசுறுப்பாக இயங்கத் தொடங்குகின்றோம். இப்போதைய உருவம் சிறுத்த கவிதையோ, நம்மை இன்னும் தூக்கத்தில் ஆழ்த்துவதோடு எரிச்சல், ஏமாற்றம், வெறுப்பு போன்ற சரிவுனர்ச்சிகளையும் தோற்றுவிக்கிறது.

வரவுப் பாவை மிக விரும்பியும் நுண்மையாகவும் வளர்த்தவர்களுள் தலையாய ஒருவரான கவிஞர் மேத்தா அவர்கள், 'கவிதா இராமனைச் சிறிது காலத்துக்குக் காட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்!' என்று உளம் நொந்து கூறியமை இதனால்தான்.

கவிஞர் மேத்தாவின் கூற்றிற் கவிதையை வளர்க்கும், காக்கும் ஈடுபாடு இருந்ததே தவிர, சில புற்றீசல்கள் பொருமியதைப்போல் அவருக்கு இளங்கவிஞர்கள்மீது பொறாமையோ காழ்ப் புணர்வோ இருந்ததில்லை.

வரவுக் கவிதையின் தமிழியற் போக்கு அவ்வளவுக்குச் சீரழிந்திருக்கிறது!

அதனால்தான் கவிஞர் மேத்தா அவர்களே, 'புதுக்கவிதையைவிட மரபுக் கவிதையே நன்றாக இருந்திருக்குமோ?' என்று பிறகும் கூறினார்.

கவிதைப் போக்கின் சீரழிவும் அதையொட்டி எழும் திறனாய்வு அறிவுறுத்தல்களும் மீண்டும் கவிதை செழுமை கொள்வதுவும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கிடைப்பட்டவையே.

அப்படிப்பட்ட ஒரு சீரழிவு இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்தச் சீரழிவு? வரட்சி?

இப்படித்தான் கவிதை எழுத வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக் கொடுக்க முன்வரவில்லை. எமது தொடக்க நாட்களில் நாம் கவிதையைப் பொறுத்தமட்டிலும் பற்பல இடர்ப்பாடுகளைப் பட்டறிந் திருக்கிறோம். எனவே, கவித்துவம் உடையவர்களைச் செப்பனிட்டால் அவர்கள் ஈடுபாடு குன்றிப் பாழ்படாமல் மிக மிக மிக மேலான நிலைக்கு வர முடியும் என்பது எமது துணிபாகும்.

வழிவழியாக ஒரே தோற்றம், ஒரே நடை, ஒரே பழஞ் சொல், ஒரே பழம்பொருள் எனும் காரணங்களுக்காகவே யாப்புப் பாவை 'மரபுப் பா' என்கின்றார்கள் என்றும் ஒத்துக்கொள்வோம்.

இன்றைய புதுக்கவிதையின் நிலைப்பாட்டையும் பார்ப்போம். சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் கிளிக் குரலைப்போல்தான் ஒரே வகையான புதுக் கவிதைகளே குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வந்த புதுக் கவிதை களைப் படித்துவிட்டு இன்றைய புதுக்கவிதைகளையும் படித்துப் பாருங்கள்.

மரபு மாறாமல் ஒரே வகையாக அமைந்தனால்தானே யாப்புக் கவிதையை மரபுக் கவிதை என்றார்கள்?

இன்றைய புதுக்கவிதையையும் மரபுக்கவிதை என்று சொன்னால் என்ன முழுக்கிவிடப் போகிறது?

இவ்வகை வெளிக்கொணரியலுக்குப் புதுக்கவிதை எனும் பெயர் செம்மையானதல்ல என்பதை அறிய முடிகிறது. பெயர்தான் செம்மையானதல்லவே தவிர, இ.தோர் அருமையான வெளிக் கொணரியல் என்பதிற சிறிதளவும் ஐயம் வேண்டாம்.

சிறுகதை, நாவல் என்பன வெளியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தவையே. அவை இன்று தமிழில் நன் நிலை பெற்று விளங்குகின்றன. அவற்றை வரவேற்றதுபோலல்லாமல், மிகச் சிலரால் அது சிறப்பாகவும் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், இது ஒன்றுதான் கவிதை என்பது போலவும், இதுநாள் வரையிலும் தமிழில் இருந்து வரும் பா வகை ஏதோ 'பா வஞ்சம்' என்பதுபோலவும் பலர் துள்ளிக் குதிப்பதைக் காணும் போதுதான், தன் தாயையே இழித்துப் பழிக்கும் முட்டாள் நினைவில் எழுகிறான். இ.து ஓர் ஊமைக் கவலை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இன்றைய புதியவர்களுட் பலருக்கும் இப் புதிய வெளிக்கொணரியலின் நிலைப்பாடு என்ன வென்று விளங்கவில்லை என்றுதான் கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது.

ஒரு வகையில் அவர்களைக் குறை சொல்லவும் இயலாது என்றும் தோன்றுகிறது!

ஏனென்றால், யாப்புக்கவிதை பற்றிய சிறு தெளிவுதானும் இவர்களுக்கு இல்லையோ என்று எண்ண வேண்டியுள்ளது. யாப்புக் கவிதையின் இறுக்கம், இலக்கணம், வழக்கொழிந்த சீர்களின் பொருள் என்பன இடர்ப்பாடாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் இவர்கள் அவற்றின் பக்கமே திரும்பாமல் இருந்திருக்கலாம். புதிய வரவுப்பாவின் எளிமையால் ஈர்க்கப்பட்டு, 'இதுதான் கவிதை,' என்றும் அவர்கள் முடிவுகட்டியிருக்க வேண்டும். நேராக எழுதாமற் கீழாக எழுதினால் அதுதான் கவிதை என்று எழுதுகோல் எடுத்தவர்களே பெரும்பாலோர் என்பதிலும் தவறில்லை.

வையத்தின் வேறு எந்த மொழிகளுக்கும் அமையாத சிறப்பு தமிழ்க் கவிதையிலக்கணத்துக்கு உண்டு. முற்றுமுழுதான யாப்புச் சிறப்பு ஏற்படுவதற்கு அடிப்படை, தமிழ்க் கவிதையின் பெருக் கமும் நுண்ணிய ஆய்வுமே - இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே. முப்பதா யிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே என்றும் சில ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனவே, கவிதையைத் தமிழுக்கு எவரும் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய அவசியமோ ஆத்திரமோ வேண்டாம்!

தமிழ்க் கவிதையைப்போலல்லாது தனது உயர்நிலைச் சிறப்பிற் குறைபாடுடைய (தமிழ்க் கவி தையோடும் இலக்கண வகையறாக்களோடும் ஒப்பிடும்போது) இவ் வெளிக்கொணரியலைப் பரப்

பவும் வளர்த்தெடுக்கவும் வேண்டிய கடப்பாட்டில் இருந்த (?) தமிழகத்துக் கவிஞர்கள் பலர் தவறான, வழுவான பல கூச்சல்களைக் கையாண்டமையும் வரலாறாக உள்ளது.

‘பண்டிதர்களிடமிருந்து கவிதையைப் பறித்தெடுத்துவிட்டோம்! கவிதையைப் பொதுச் சொத்தாக்கி விட்டோம்!’ என்றும், ‘இலக்கணச் சிறையை உடைத்துவிட்டோம்! மக்களுக்கு விளங்காத இலக்கணத்தை நாம் மீறிவிட்டோம்!’ என்றும், ‘மக்களுக்கே கவிதை! அவை பாமரரிடமும் செல்ல வேண்டும்!’ என்றும், ‘மோனை, எதுகைகள் வரவேண்டும் என்பதற்காகத் தேவையற்றவற்றை வலிந்து புகுத்தி நிறைத்துவிடுகின்றார்கள். நமக்கு விளங்காத பழந்தமிழ்ச் சொற்களையும் புகுத்தி, நம்மை அகராதி தேட வைத்துவிடுகின்றார்கள்!’ என்றும், ‘அரசர்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டுவதற்காகத் துணை போன மரபுக் கவிதைகளைத் தாக்கி எறிவோம்!’ என்றும், ‘இது கம்பியூட்டர் காலமாகையால், பயணத்தின்போதோ கழிவறையில் இருக்கும்போதோ கிடைக்கும் சிறு ஓய்விலோ வாசித்துப் பொருள் விளங்கி முடிக்கக்கூடியதாகக் கவிதை மிகவும் சிறியதாகவே அமைதல் வேண்டும். நீண்ட கவிதைகளாலோ தொடர்நிலைக் கவிதைகளாலோ பெரும் பயனொன்றும் விளைந்துவிட முடியாது. இதற்குப் புதுக்கவிதைதான் பொருத்தமானது!’ என்றும், இவற்றின் பின்னணியையே சிந்தித்துப் பாராமல் தமிழகத்தார் இட்ட வெற்றுக் கூச்சல்களை அப்படியே பின்பற்றினார்கள் நம் இளைஞர்களும். இதுதான் புதுக்கவிதையின் தொடக்கம்.

புதுக்கவிதையின் தொடக்கக் காலம் ஓரளவு நன்றாகத்தான் இருந்தது. போகப்போகப் படிமம், குறியீடுகள் என்பன விலகின. பின்பு கவிதைக்குரிய சீர்களும் அற்றுப்போய் வெறும் வசனங்களே கோலோச்சத் தொடங்கின. இப்போலெல்லாம் சாரமற்ற வார்த்தை ஜாலங்களே குதித்தாடுகின்றன.

2015இல் வெளிவந்த நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிதை நூல்களை நாம் அண்மையில் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்வையிட நேர்ந்தது. ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கைப்பிரதிகளையும் நோக்கவேண்டி யிருந்தது. உள்ளம் பெரிதும் உளைச்சல் கண்டதுதான் மிச்சம்!

பரிசுக்குரிய நிலையில் ஒரு நூலாவது தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை. பிரசுரத்துக்குத் தகுதியான நிலையில் ஒரு கைப்பிரதியும் தேர்வடையவில்லை! பெரும்பாலானவை இளைஞர்களின் ஆக்கங் களே.

அவர்களுக்குக் கவிதை தெரியவில்லை, அவர்களுக்குத் தமிழே தெரியவில்லை, அவர்களுக்குச் சமூக அக்கறையே இல்லை, அப்படி இருந்தாலும் அதனை வெளிப்படுத்தத் தெரியவில்லை, அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவாரிலர், அவர்களின் ஆக்கங்களைக் கவிதை என்று பிரகரம் செய்யும் ஊடகங்களின் தவறுதான், அ.தாவது கவிதைப் பிரக்களை இல்லாதவர்கள் அவற்றைக் கவிதை என்று பிரகரம் செய்யும் தவறுதான் மூலகாரணம், தகுதியற்ற நூல்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதுவும் அவ்வாறான நூல்களை வெளியிடுபவர்களுக்கு விருதுகளும் பட்டப் பெயர்களும் கொடுத்து அவர்களை வளரவிடாது தடுப்பதுவும் ஒரு காரணம் - என்ற காரணங்கள் அல்லது இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோதான் இதன் மையம் என்று நாம் துணிந்து கூறலாம்.

நாம் இவ்வாறு கூறுவது பலருக்குப் பிடிப்பதில்லை. தம்மைப் பெரியவர்கள் வளர விடாது தடுக்கின்றார்கள் என்றோ, தம் வளர்ச்சியின் மீது பெரியவர்களுக்குப் பொறாமை என்றோ பலரும் தமது வளர்ச்சிகளுக்குத் தாங்களே முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொள்வதாகத்தான் நமக்குத் தெரி கிறது. என்றபோதிலும், கூறவேண்டியவற்றை நாம் தக்க சமயத்திற் கூறாது விடுப்போமானால், கவிதையலகுக்கு நாம் செய்யும் துரோகம் வேறெதுவுமில்லை என்றே கருதுகிறோம். பெருங் கவிஞர் மேத்தா அவர்களுக்குக் கிடைத்த அவப்பெயர்தான் நமக்கும் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆயினும் காத்திரமான ஒரு கவிஞர் படையை நாம் உண்டாக்கியே தீரவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

எந்த மொழியிலும் கவிதைதான் எழுத்தின் உச்சத்தில் உள்ளது. அதற்குப் பல காரணிகள் உள. கருத்து, சமூகத் தாக்கம், அனுபவம், கருத்தை வெளியிடும் உத்தி, உத்திக்குப் பொருந்தும் வடிவம் என்பவற்றோடு, மொழியும் அதி முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. மொழி வாலாயம் இல்லாதவராற் கவிதையை உச்ச நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல இயலாது. ஏனெனில் மொழிதான் அவரது எண்ணங்களைத் துல்லியமாக வெளியிடும் கருவி.

ஆனால் இன்று பலரது கைப்பிரதிகளையும் நோக்கியபோது, அவர்களது மொழியறிவே மிகவும் பலவீனமாக இருப்பதை நிதர்சனமாகக் கண்டோம். காலம் முழுவதுமே பிறரால் அவமானப் பட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, ஓர் ஆறு மாத காலத்துக்கோ அல்லது ஓர் ஆண்டுக்கோ சிறிது தீவிர முயற்சி மேற்கொண்டு இவர்கள் மொழியை வாலாயமாக்கிக்கொண்டால் என்ன?

இவர்கள் கவிதையிற் பிரகாசிக்க அதுதான் ஒரே வழி. இவர்களின் கவிதை முயற்சிக்கு இதுதான் முதல் வழி என்பதோடு, இதுதான் அவர்களின் முதற் கவிதை என்றும் சொல்லலாம்.

நல்ல தமிழைக் கற்பதற்கு நல்ல நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். நல்ல நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதுவும் சிறிது சிரமந்தான். பண்டிதர்களின் நூல்களைக் கண்டிப்பாகப் படிக்க வேண்டும். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை போன்ற நம் நாட்டுப் புலமையாளர்களின் நூல்களையும் திரு வி.க., மு. வரதராசனார், பரிதிமாற் கலைஞர் போன்ற தமிழ்நாட்டுப் புலமையாளர்களின் நூல் களையும் படிக்கலாம்.

இன்றைய கவிதை, சிறுகதை, நாவல்களையும் பத்திரிகைகளையும் நம்பவே வேண்டாம். அவற்றை வாசிக்க வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. வாசிக்கவே வேண்டும் - உலக நடப்பறிவுக்காக. தமிழுக்காக அவற்றை நம்ப வேண்டாம் என்பதுதான் அறிவுரை.

கவிதைக்கான கருக்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் நம்மவர்கள் பெரிதும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட்ட அம்மா, அப்பா, வானம், பூமி, தீபாவளி, பொங்கல், ஹஜ், கிறிஸ்துமஸ்களைப் பற்றித்தான் பாட வேண்டும் என்று எண்ணுபவர்கள், புதுமையான, அ.தாவது முன்னர் சொல்லப்படாத ஏதாவது கருத்து புலப்படுமுகில் அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். அ.தன்றி வெறுமனே, பத்து மாதம் சுமந்தாயே, பாலூட்டி வளர்த்தாயே, வா பெருநாளே என்றெல்லாம் புலம்பிக்கொண்டிருப்பதில் எந்தப் பயனும் விளையப்போவதில்லை. ஒரு போட்டிக்குக் கவிதை அனுப்பினீர்களானால், இவ்வாறெல்லாம்

பழைய பல்லவிகள் கொண்டவை முதலாவதாகப் புறக்கணிக்கப்படும் என்பதை மனத்தில் இருத்திக்கொள்ளவும். ஒரு கவிதையை எழுதியவுடன், 'இது சமூகத்திலோ வாசிப்பவரிலோ ஏதாவது கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துமா?' என்று எழுதியவரே ஒரு வினாவை முன்வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நீங்கள் எழுதியது கவிதைதானா என்று நீங்களே பரிட்சித்துப் பார்க்க ஓர் எளிமையான வழி இருக்கிறது. கீழே கீழே சொல்லுக்குச் சொல்லாக வரிகளை அமைப்பதைவிட்டுவிட்டு, ஒரு பொருளுக்கு ஒரு வரி என்று அமைப்பதோடு, எழுதியதை முழுப் பந்தியாகவும் எழுதிப் பாருங்கள். அதை வாசிக்கும்போது, அது கவிதைதானா வெறும் வசனம்தானா என்பது எளிதில் புலப்படும். அது கவிதையாகும் வரையிற் செப்பனிடுதலைத் தலையாய கடனாக வரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஒரு கவிதையை எழுதியவுடன் அதைப் பிரசுரத்துக்கு அனுப்பிவிட வேண்டாம். சிறிது ஆறப் போடுங்கள். பிறகொரு நாள் எடுத்துப் பார்க்கும்போது, அதிலுள்ள தவறுகள் உங்களுக்கே புரியும். அதன்படி திருத்துங்கள். இவ்வாறு இரண்டு மூன்று முறைகளோ உங்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படும் வரையிலோ செப்பனிட்டுவிட்டுப் பின்னர் பிரசுரத்துக்கு அனுப்புங்கள். ஏனெனில் எந்த மனிதனும் பிழை செய்வனே.

அதிகமாகக் கவிதை எழுதுவதால்தான் நிலைபெற்று இருக்க முடியும் என்று எண்ணிக்கையில் கவனமாக இருக்காதீர்கள். 'நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்...' எனும் ஒரே பாவின் மூலமாகத்தான் சத்தி முற்றத்துப் புலவர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலைத்து நிற்கிறார். ஏந்த இலக்கியப் படைப்புக்கும் எண்ணிக்கை அல்ல, தரமே முக்கியமானது.

கவிதை என்றால் அதைப் புதுக்கவிதையில் எழுதுவதா, மரபுக் கவிதையில் எழுதுவதா என்று தயக்கம் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

இலக்கணம் தெரிந்தவர்கள் மரபுக் கவிதை எழுதலாம். புதுக்கவிதையும் எழுதலாம். இலக்கணம் தெரியாதவர்கள் புதுக்கவிதையை மட்டுமே எழுத முடியும் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். ஓசையை முதலீடாக்கி எவரும் ஓசைக் கவிதையை எழுத முடியும். முதல் அடியில் எந்த ஓசையைக் கைக்கொண்டீர்களோ மற்றைய அடிகளிலும் அதே ஓசையைப் பின்பற்றினீர்களானால் அதுதான் ஓசைக் கவிதை. அதுவும் ஏறக்குறைய மரபாக அமைந்துவிடும்!

இலக்கணம் என்பது வெண்பாவுக்கும் கட்டளைக் கலித்துறைக்கும் மட்டுமே தலையாயது. ஏனைய உருவங்களுக்கு ஓசைதான் முக்கியம். வெண்பாவைக்கூட அதன் இலக்கணம் தெரியாதவர்கள் எழுத முடியும். பார்ப்பதற்கு அது வெண்பா போலவே இருக்கும். அதில் இலக்கண வழி இருக்குமாயின் அது 'வெண்பாப் போலி', அல்லது 'கலிவெண்பா' எனப்படும். இது பலருக்குத் தெரியாது. இலக்கணம் தெரியாமல் நீங்கள் வெண்பா எழுதினால், அதை வெண்பா என்று குறிப்பிடாதீர்கள். ஆயினும் அது மேற்கண்ட கவிதையாக அழகாக அமைந்துவிடும்.

ஓசைக் கவிதை எழுதுவதற்கு ஓசையைத் தவிர மொழிதான் முக்கியம். எதுகை, மோனை, உருவகம், உதாரணம் என்பன அதி முக்கியமானவை அல்ல. அவை வெறுமனே கவிதையை அணி செய்யும் அணி இலக்கணமே. இந்த அணி இலக்கணம் இல்லாமல்தான் நாம் முதலிற் கண்ட நாராய் பாடல் உள்ளது. அதில் ஓசைதான் தலைமை வகிக்கிறது. எதுகை, மோனைகள் வேண்டும் என்று புகுத்தும்போதுதான், வலிந்து புகுத்துதல் இடம்பெறுகிறது.

இஸங்களையும் இயல்களையும் முன்வைத்துக் கவிதை எழுதும் பழக்கம், கவிதையை எழுதுவதற்கு முன்னரேயே அதனைக் கொலை செய்துவிடலாம். இஸங்களும் இயல்களும் விமர்சனப் பார்வைகளே அன்றிக் கவிதை எழுதுதற்குரியவை அல்ல. நீங்கள் எழுதியதை விமர்சகர் நோக்கும் வழி அது. இப்போதெல்லாம் நவ காலனித்துவம், பின் நவீனத்துவம் என்றெல்லாம் கவிதை புனைவதாகச் சிலர் நினைத்துக்கொண்டு தங்கள் தலைகளிலேயே மண்ணை வாரிப் போட்டுக்கொள்ளும் நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

பாலியல் விடயங்களைக் கையாளும்போது நாகரிகமான எழுத்து முறையைக் கையாளுங்கள். பாலியல் விடயங்கள் பேசப்படக்கூடாதவை அல்ல. அவற்றை நாம் நமது பழைய இலக்கிங் களிலும் வேத நூல்களிலும் அழகான முறையிற் காண்கின்றோம்.

வசைக்கவி என்று ஒருவகைக் கவிதை உள்ளது. வசை பாடுவதுதான். அதையும் நம் முன்னோர்கள் அழகாகப் பாடியிருக்கின்றார்கள்.

ஒளவையார், காளமேகப் புலவரை அவலட்சணமே, எருமையே, கழுதையே, குட்டிச் சுவரே, குரங்கே என்றெல்லாம் வசை பாடியிருக்கிறார். ஆனால் மேற்கண்ட சொற்களைக் கொண்டல்ல. எட்டேகால் லட்சணமே, ஏமனூறும் பரியே, பெரியம்மை வாகனமே, கூரையில்லா வீடே, குலராமன் தூதுவனே என்று எவ்வளவோ உயரிய சொற்களால்தான் வசையையும் அவர் பாடியிருக்கிறார். கனி இருக்கும்போது காய் எதற்கு?

தமிழ் எல்லா மொழிகளுக்கும் மூத்தது. பல மொழிகளுக்கும் தாய் மொழி. அது கருணை மிக்கது. எல்லா மொழிக் குழந்தைகளுக்கும் பாலூட்டுவது. தாய் கருணையை இழப்பதில்லை. அதனால் நம் கவிஞர்கள் பெருமனம் கொண்டு அவளுக்குக் களங்கம் கற்பிக்காமல் இருப்பதுதான் ஒரே கைம்மாறு. களங்கமுள்ள கவிதைகள் வேண்டாம்.

கவிதையின் இறங்குமுகத்தைத் தடுக்க ஒரு வழியுண்டு. மிகவும் எளிதான வழியும் இதுதான் என்று கருதுகிறோம்.

கவிதை நூல்களைப் பரிசீலிக்கும் நிறுவனங்களும் பரிசுகள், பாராட்டுகள், விருதுகள் என்பன வற்றை அளிக்கும் நிறுவனங்களும், தரமானவர்களைக்கொண்டு பட்டறைகளை நடத்தலாம். இப் பயிற்சிப் பட்டறைகள் மிகவும் பொறுப்பாக நடந்துகொள்ளுமாகின், கவிதையின் தரத்தைக் கீழ்விடாமல் ஓரளவு காப்பாற்ற முடியும். முன்னரும் இவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட் டிருந்தன. அவை தொடராமற் போனதன் காரணம் என்ன? தரமானவர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந் தார்களா?

கல்விச்சாலைகளிலும் உயர் வகுப்பு மாணாக்கர்களுக்குத் தமிழுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்த வேண்டும். அவ்வாறு நடத்தப்படுமாகின் தமிழின் நிலை காப்பாற்றப்படும். மாணாக்கர் களுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமே இப் பட்டறை பொருந்தும் எனக் கருதுகிறோம்.

கவிதைகள், கவிதைகளாக அமையட்டும். அதற்குத் தமிழைத் தமிழாகக் கையாளுங்கள். இந்த எழுத்தை நமக்குக் கற்பித்தவன் இறைவன் ஆகும். என்னிடம் ஒரு பிரார்த்தனை உள்ளது. அதை நான் அடிக்கடி கைக்கொள்கிறேன். இறைவனுக்கும் எனக்கும் இடையிலான இந்தப் பிரார்த்தனையை நான் உங்களிடம் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆயினும் தமிழினதும் கவிதையினதும், பொதுவாக எழுத்தினது நன்மைக்காக அதைக் கூற முற்பட்டேன்.

‘இறைவா! நான் உன்னை வழிபடும்போது இறக்க வேண்டும். அல்லது இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது இறக்க வேண்டும்!’

இலக்கியம் அவ்வளவு புனிதமானது.

கல்வியின் சத்தும் காரமும் அதன்
 அளவைப் பொறுத்தல்ல. மாறாக
 நம்மிடமுள்ள அறிவாற்றலை முழு வளர்ச்சி
 பெற்றதாக்குவதிலும் திறமையாகப்
 பயன்படுத்துவதிலுமே தங்கியுள்ளது

அடாலப் டைஸ் டெர்வேக்

ஈழத்துப் பதிப்புத்துறையின் இயங்குத்சைகள்

- இருபத்தோராம் நூற்றாண்டை முன்னிறுத்திய பார்வை

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

அச்சத்துறையும் பதிப்புத்துறையும்

தமிழின் அச்சத்துறையானது 1578^{ஆம்} ஆண்டு 'தம்பிரான் வணக்கம்' நூலின் வாயிலாகத் தொடக்கம்பெற்றது. இந்நூலுக்கான தமிழ் அச்ச எழுத்துக்கள் கோவாவில் (Goa) முதன்முதலாக உருவாக்கப்பட்டன. இதன்பின்னர் 17^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே ஐரோப்பிய தேசத்திலும் தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அங்கும் தமிழ் அச்சேறியுள்ளது.

ஐரோப்பாவிலே தமிழ் அச்ச எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பெற்றமைக்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் ஈழத்தில் பணிபுரிந்த பிலிப்பஸ் பல்தேயுஸ் (Philippus Baldaeus) என்பவராவார். இத்தகவல் பற்றிய விபரத்தைக் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள், தமது யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனாலும், முதலாவது அச்ச இயந்திரமானது 1737^{ஆம்} ஆண்டிலேதான் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தின் ஆளுனராக ஒல்லாந்து அரசின்கீழ் இமோவ் (Van Imhoff) அவர்கள் பணிபுரிந்தபோது ஈழத்தின் முதலாவது அச்சகத்தை 1737^{ஆம்} ஆண்டு அவர் உருவாக்கினார். இதற்கு முன்னர் அனைத்து நூல்களும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே ஈழத்தில் இருந்துள்ளன.

1578^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி 1800களின் தொடக்க காலப்பகுதிவரை, தமிழினது அச்சத்துறை வரலாற்றின் அதிகமான பகுதியானது கிறிஸ்தவ மதப்பிரசார நோக்கத்தைச் சார்ந்தே உள்ளது. தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்குதல், அச்சியந்திரங்களை ஸ்தாபித்தல், கிறிஸ்தவ நூல்களை அச்சிடுதல் என்னும் பணிகளே முனைப்புப் பெற்றிருந்தன. இக்காலப் பகுதியை 'தமிழ் அச்சத்துறையின் ஆரம்பநிலை' எனக்கொள்ளலாம்.

1820களின் பின்னர் இந்தியா மற்றும் இலங்கையைச் சேர்ந்த சுதேசிகள் அச்சத்துறையில் ஈடுபடத்தொடங்கினர். இதன்பின்னர் தமிழ் அச்சத்துறையானது படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து இன்றைய கணினியுடன் கூடிய டிஜிட்டல் பிரிண்டிங் (Digital Printing) வரை பரிணாமம்

அடைந்துள்ளது. தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள், தரிப்புக்குறிகளின் பயன்பாடு, உருவப் படங்களின் பயன்பாடு, அச்சுத்தாள்களின் வகை, அச்சு உபகரணங்களின் வகிபாகம் என அச்சுத்துறையானது தனியாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அதேதருணம் 1820களின் பின்னர் பிரக்ஞைபூர்வமாகத் தமிழ் பதிப்புத்துறை முடுக்கிவிடப்படுகின்றது. அச்சுத்துறையையும் பதிப்புத்துறையையும் வேறுபடுத்தி நிதானிக்கின்ற ஆய்வுகள் இன்னமும் தமிழ்த்துறையில் ஆழம் காணவில்லை எனலாம்.

1820கள் தொடங்கி 1970கள் வரையான காலப்பகுதியானது 'தமிழ்ப் பதிப்புத்துறையின் பொற்காலம்' ஆகின்றது. இக்காலப் பகுதியிலே இந்தியா, இலங்கை என்ற பாகுபாடு அதிகமில்லாது தமிழ்நோக்கி இருதேசத்துத் தமிழ் அறிஞர்களும் பதிப்புத்துறையில் இயங்கியுள்ளனர். ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்த தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்த காலமிது. முக்கியத்துவம்வாய்ந்த அகராதித் தொகுதிகளும், களஞ்சியத் தொகுதிகளும் இருநாட்டவர்களாலும் இக்காலத்திலேதான் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றும் இப்பணிகள் தொடர்கின்றபோதும் இவை ஆர்முடுகல் வேகத்தில் இயங்குவதில்லை.

ஈழத்துப் பதிப்புத்துறை

காலத்துக்குக் காலம் ஈழத்துப் பதிப்புத்துறையின் இயங்குதிசைகளில் பல மாற்றங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. பதிப்புத்துறையின் முதன்மை நோக்கங்கள் சார்ந்து இயங்குதிசைகள் பல தடங்களைப் பதித்துவந்துள்ளன. இயங்குதிசைகள் சார்ந்து நோக்குகையில் ஈழத்திலே 1737^{ஆம்} ஆண்டு தொடக்கம் இருந்துவந்த கிறிஸ்தவ நூல்களைப் பதிப்பித்தல் என்னும் நோக்கமானது 1823^{ஆம்} ஆண்டு வட்டுக்கோட்டை மிசனரியின் தோற்றத்துடன் பாடநூல்களை அச்சிடும் பணியையும் உள்ளடக்கி விரிவுபடத் தொடங்குகின்றது. இதன் உபவிளைவாக கற்றுலுக்குத் துணைபுரியும் மருத்துவம், கணிதம், சோதிடம் போன்ற துறைசார்ந்த நூல்களும் ஈழத்திலிருந்து வெளிவரத்தொடங்கின. கிறீனுடைய மருத்துவ நூல்களும், வில்லியம் நெவின்சின் வீசகணிதமும், ஹொய்சிங்டன் வெளியிட்ட சோதிசாஸ்திர நூலும் உள்ளடக்கங்களில் வேறுபட்டுக்காணப்பட்டாலும் நோக்கத்தில் ஒன்றுபட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

மேலும் ஆறுமுக நாவலரின் வருகையுடனும் சமய இருப்பை நோக்கியதற்கான நூல்களும் ஈழத்தில் அச்சுவாகனம் ஏறத்தொடங்கின. மூலங்களும், மூலங்களும் உரையுமாகப் பல நூல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின. இதனுடன் ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்த தமிழ்நூல்களை அச்சிடும் பணியும் ஈழத்தறிஞர்களால் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. சில நூற்றாண்டுகளாக மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், ஈழத்தில் நடைபெற்று வந்தபோதும் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர், காசிவாசி செந்திநாத ஐயர் போன்றோரின் காலத்தில் வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கான மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்புகள் அதிகமாக அச்சுவாகனம் ஏறி வெளிவரத்தொடங்கின. சமயநூல்கள், தமிழ்நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் ஆகியவற்றைப் பதிப்பிக்கும் பணிகள் முடுக்கி விடப்பட்டன. பதிப்புத்துறையின் பிதாமகர் எனக்கூறப்பெறும் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (1832 - 1900) மற்றும் பதிப்புத்துறையின் ஊன்றுகோல் எனக்

கருதப்பெறும் தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை 1922 ஆகியோரின் மறைவுவரை இப்பதிப்புத்துறைகள் ஈழத்தவர்களால் ஆர்முடுகலுடன் இயக்கப்பட்டது எனலாம்.

ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களால் எழுதப்பெற்ற பல நாடகநூல்கள், குறவஞ்சி இலக்கியங்கள், அந்தாதிகள் இருந்தபோதும் அவை பரவலாக இக்காலகட்டத்திலே அச்சுவாகனம் ஏறவில்லை. ஒருசில நூல்கள் மாத்திரமே நவீனம், இலக்கியச் சுவை சார்ந்த சுயபடைப்புகளாக இக்காலத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு பல நூல்கள் இக்காலத்தில் அச்சேறியிருப்பினும், அவற்றுக்கு கற்பித்தல், சமயப்பிரச்சாரம், தமிழை ஆவணப்படுத்தல், கண்டனம் எனும் நோக்கங்களில் யாதாவதொன்று பின்புலமாக அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

இதன்பின்னர் 1930கள் தொடங்கி ஈழத்து தமிழ்ப் பரப்பு சார்ந்த நூல்களைத் பதிப்பித்தல், நவீன இலக்கியப் படைப்புக்கள், அச்சேறிய நூல்களை மீள்பதிப்பித்தல் என்னும் திசைகளில் ஈழத்துப் பதிப்புத்துறை கவனத்தைச் செலுத்தியது. இக்காலப்பகுதியில் ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை மேற்கொண்ட தமிழ் நோக்கிய ஈழத்தவர்களின் பதிப்பு முயற்சிகள் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது எனலாம். பதிப்பு நூல்களின் நோக்கமானது ஈழத்துப் பரப்பு சார்ந்து செறிவாக அமையத்தொடங்கின. பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களால் எழுதப்பெற்ற தமிழ் வரலாறு நோக்கிய நூல்கள் மாத்திரம் முழுத் தமிழ்ப் பரப்பைத் தொடுவதாய் அமைந்தன. அதேபோன்று ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்தவற்றை அச்சுவாகனம் ஏற்றும் பணியானது தமிழகத்தில் மாத்திரம் நடைபெறும்நிலை வலுக்கத்தொடங்கியது. அச்சேறாத ஓலைச்சுவடிகள் ஈழத்தில் காணப்பட்டபோதும் அவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் மெதுவாக கைவிடப்பட்டன.

1950கள் தொடங்கி இலங்கையில் நடைபெற்றுவரும் அரசியல் மாற்றங்கள் தமிழரின் இருப்பை நோக்கிய பதிப்புக்களையும் ஈழத்திலிருந்து வெளிக்கொணரக் காரணமாகின்றன. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப ஆவணப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் நூல்கள் வெளிவரத்தொடங்கின. கோயில்களின் வரலாறு தொடங்கி பாடசாலைகளின் வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தும் நூல்கள் பரவலாக எழுத்தொடங்கின. தனிநபர் வரலாறுகளும் இவற்றில் அடங்கும்.

1980களில் தொடங்கிய ஆயுதப் போராட்டம் புலப்பெயர்வுகளை வேகப்படுத்த தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணரும் சிந்தனைக்கு இவை வித்திட்டன எனலாம். போரிலக்கியம் சார்ந்த தொகுப்புகளும் புலப்பெயர்ந்த இலக்கியம் சார்ந்த தொகுப்புக்களும் இவற்றின் விளைவுகளாகின்றன. அத்துடன் ஈழத்தில் எழுந்த சிறுகதைகள், கவிதைகள், நேர்காணல்கள், கட்டுரைகள் போன்றவற்றைத் தொகுக்கும் முயற்சிகளும் பரவலாக

நடைபெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் தேவையும் நிர்ப்பந்தமும் கருதி அவ்வப்போது வெளிவந்த தொகுப்பு முயற்சிகள் ஆகும்.

புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களும் அந்நாடுகளிலிருந்தவண்ணம் இங்கு குறிப்பிட்ட பதிப்பு நோக்கங்களில் நூல்களை வெளியிட்டபோதும் அவர்களால் புதியதொரு நோக்கத்திலும் நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. அந்நாடுகளில் தமிழைத் தேக்கிவைக்கும் நோக்குடன் சில தமிழ் நூல்கள் அந்நாடுகளில் வெளிவரத்தொடங்கின.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பதிப்பு நோக்கங்கள் யாவும் பெரும்பான்மை கருதி வகைப்படுத்தியவையாகும்.

இந்த பதிப்பு முயற்சிகளும் அனைத்தும் 2000^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னரே ஈழத்தவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

- (1) கிறிஸ்தவ நூல்கள் (1737 தொடக்கம்)
- (2) பாடநூல்கள் (1823 தொடக்கம்)
- (3) துறைசார்ந்த நூல்கள் (1823 தொடக்கம்)
- (4) சமய நூல்கள் (1850கள் தொடக்கம்)
- (5) ஓலைசுவடியிலிருந்து பதிப்பித்த தமிழ் நூல்கள் (1850கள் தொடக்கம்)
- (6) மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் (1850கள் தொடக்கம்)
- (7) ஈழத்துத் தமிழ்ப் பரப்பு சார்ந்த நூல்கள் (1930கள் தொடக்கம்)
- (8) நவீன இலக்கியப் படைப்புகள் (1930கள் தொடக்கம்)
- (9) மீள்பதிப்புகள். (1930கள் தொடக்கம்)
- (10) ஈழத்தில் தமிழின் இருப்பை நோக்கிய நூல்கள் (1950கள் தொடக்கம்)
- (11) ஆவண நூல்கள் (1950கள் தொடக்கம்)
- (12) தொகுப்பு நூல்கள் (1980கள் தொடக்கம்)
- (13) புலம்பெயர்ந்த நாட்டுக்குரிய நூல்கள் (1980கள் தொடக்கம்)

இவற்றிலே ஈழத்து இலக்கிய நூல்கள், ஈழத்தில் தமிழின் இருப்பை நோக்கிய நூல்கள், ஆவணநூல்கள், தொகுப்பு நூல்கள், புலம்பெயர்ந்த நாட்டுக்குரிய நூல்கள் ஆகியவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் ஈழத்துக்குரிய தனித்துவமானவையாக அமைகின்றன.

ஈழத்துத் பதிப்புத்துறை 21^{ஆம்} நூற்றாண்டு

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பதிப்புத்துறை சார்ந்த நோக்கங்களில் பல இன்றுவரை தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருவதைக் காணமுடிகின்றது. ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து பதிப்பிக்கும் முயற்சிகள் போன்றவை முழுமையாகக் கைவிடப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

அதேபோன்று கடந்த 15 ஆண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றது. அத்துடன் நூல்கள் பேசுகின்ற பாடுபொருள்களின் பரப்பு அகன்றுள்ளது.

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் தமிழ்ப் பரப்பிற்கும், அதேபோன்று சமயத் துறைகளுக்கும் வலுச்சேர்க்கும் வகையில் பல நூல்கள் ஈழத்திலிருந்து பதிக்கப்பெற்றுவருவது மிகவும் ஆரோக்கியமான விடயமாகும். இந்நூல்கள் ஈழத்துப்பரப்பைத் தாண்டி தமிழ்ப்பரப்பிற்கு நீண்டுசெல்கின்றன. இந்நூல்களில் ஒருசிலவற்றை இங்குகுறிப்பிடுவது அவற்றின் இயங்குதிசைகளை இனங்காண ஏதுவாகும்.

- திருவாதவூரரும் சைவத் திருநெறியும்: ஆய்வரங்கச் சிறப்புமலர், சாந்தி நாவுக்கரசன், தேவகுமாரி ஹரன் (தொகுப்பாசிரியர்கள்).
- பக்தி நெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும். க.இரகுபரன் (பதிப்பாசிரியர்).
- தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சியும் வரலாறும் (கட்டுரைத் தொகுப்பு). செ.யோகராசா, க.சண்முகலிங்கம் (தொகுப்பாசிரியர்கள்).
- இந்து விக்கிரகக் கலை மரபில் சிவ வடிவங்கள். ப.கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்.
- பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும். சி.பத்மநாதன், க.இரகுபரன், ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் (பதிப்பாசிரியர்கள்).
- தமிழின் நவயுகம்: பிரித்தானியர் ஆட்சியும் நவீனமயமாக்கமும்: ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர், ஸ்ரீ. பிரசாந்தன், தேவகுமாரி ஹரன் (பதிப்பாசிரியர்கள்).
- இந்துக்கோயில்களில் கட்டடங்களும் சிற்பங்களும் - சி. பத்மநாதன் (பதிப்பாசிரியர்)

இந்த வகையில் வெளிவந்த நூல்களில் அனேகமானவை ஆய்வரங்குகளின் விளைவாக பதிப்பிக்கப்பெற்றவையாகும். தமிழ் மொழிபற்றி, பண்பாடுபற்றி, விழுமியம் பற்றி, கலாசாரம் பற்றி பல்வேறு பார்வைகளையும் மீள்வாசிப்புக்களையும் உள்ளடக்கி இந்த ஆய்வு நூல்கள் ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ளன. தொடர்ந்தும் சமய இலக்கியங்கள் எவற்றை எமக்குக் கூறுகின்றன, சைவத் திருமுறைகள் சார்ந்த பார்வைகள், கோயில் அமைப்பு சார்ந்த விளக்கங்கள் என்று பல்வேறு கோணங்களில் மீள்வாசிப்புகளும், பார்வைகளும், விபரிப்புகளும் எம்மிடம் வந்துசேர்ந்துள்ளன.

இதனைப்போன்று ஈழத்துத் பரப்புக்கு வலுச்சேர்க்கும் பல மீள்பதிப்புகளும் எம்மிடையே வெளிவந்துள்ளன. இந்நூல்களில் ஒருசிலவற்றை இங்குகுறிப்பிடுவது அவற்றின் இயங்குதிசைகளை உறுதிப்படுத்த ஏதுவாகும்.

- சைவ போதம். சு.சிவபாதசுந்தரம் (மூலம்), ஸ்ரீ பிரசாந்தன் (பதிப்பாசிரியர்).
- திருக்கரைசைப் புராணம். க.இரகுபரன் (பதிப்பாசிரியர்).
- செகராசசேகர வைத்தியம், ஐ. பொன்னையாப்பிள்ளை (பதிப்பாசிரியர்)
-

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் பல அரிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளபோதும் பதிப்புத்துறை நோக்கங்களிலும் அதன் இயங்குதிசைகளில் பெரியதொரு விரிவினைக் காணமுடியவில்லை என்றே கூறவேண்டியுள்ளது.

ஆறுமுகநாவலர் நூல் ஒன்றினைப் பதிப்பிக்கும்போது அடுத்து அவர் வெளியிடவுள்ள நூலைக் குறிப்பிட்டுள்ள பதிப்புத்துறை சார்ந்த சீரமைப்பைக் கண்டு நாம் வியக்காமல் இருக்கமுடியாது. 'இதுவரை அச்சேறாத நூல்களை மாத்திரமே அச்சிடுவது' என்ற தெளிந்த நோக்கத்தில் இயங்கிய சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையைக் கண்டு மலைக்காமல் இருக்கமுடியாது.

பதிப்புத்துறை சார்ந்த நோக்கங்கள் திசைமுகப்படுத்தப்பெற்று கூர்மைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஒருசிலவற்றைத் தவிர அனேக அரச நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும், தனியார் நிறுவனங்களும், தனிநபர்ப் பதிப்பகங்களும் இலக்கற்ற நோக்கங்களிலேயே பதிப்புத்துறைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

1963ஆம் ஆண்டு சாகித்தியமண்டலத்தில் எடுக்கப்பெற்ற தீர்மானத்துக்கு அமைய 3 ஆண்டுகள் உழைப்பில் 1966ஆம் ஆண்டு கலாநிதி ஆ. சாதாசிவத்தைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த "ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்" போன்ற திசைமுகப்படுத்தப்பெற்ற பதிப்புகளை ஈழத்துப் பதிப்புத்துறை குறைந்தளவிலேயே கண்டுள்ளது.

இன்று ஈழத்தில் பதிப்புத்துறை சார்ந்து இயங்கும் நிறுவனங்கள் தமக்குரிய 5 ஆண்டுகால அல்லது 10 ஆண்டுகால நோக்கங்களை வகுத்துக்கொண்டு இயங்கினால் ஈழத்தின் பதிப்புத்துறை மேலும் வளம்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஈழத்துப் பதிப்புத்துறையானது செழுமைபெற்று ஆரோக்கியமான விளைவுகளைத் தமிழுக்கும் அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் தரவேண்டுமெனில் பதிப்புத்துறை சார்ந்த நோக்கங்கள் மேலும் கூர்மைப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழ் அராங்கு:

சமூகத் தேவைகளும் சமகாலப் போக்கும்

- கலாநிதி ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ்

இலங்கையின் அராங்கப்போக்கினை அதன் வடிவம், மோடி, மனநிலை, வகைமை

என்பன தொடர்பாக மிக நுண்ணிதாகப் பிரித்துப் பார்த்துவிட முடியாது. ஒன்றில் ஒன்று கலந்தும் பிணைந்துமே அராங்கு உள்ளது. எனினும், சடங்கரங்கு, மரபுவழி அராங்கு அல்லது விழா அராங்கு, நவீன அராங்கு, சமகால அராங்கு என்னும் வகையில் அராங்குகளை வகுத்துப் பார்க்கின்ற போக்கு ஒன்று உள்ளது. இவற்றுள், சடங்கரங்குகளும், மரபுவழி அராங்குகளும் முக்கியமான பண்பாட்டுத் தனித்துவ அடையாளங்களை எடுத்துணர்த்தும் விடயங்களை உள்ளடக்கியனவாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். நவீன, சமகால அராங்குகள் அவ்வக்கால சமூக, பொருளாதார, அரசியல் செல்நெறிகளை அராங்கியல் தளத்தில் பதிவுசெய்வனவாக அமைகின்றன.

இலங்கையில் போர்க்காலத்திலும், போருக்குப் பிந்தையச் சூழலிலும் கருக்கொண்ட பல தமிழ்நாடக முயற்சிகள் சடங்கின் மூலகங்கள் பலவற்றை உள்வாங்கி ஒடுக்குமுறையின் அழுத்தங்களை, அரசியல் உள்ளுணர்வுகளை உடல், உளரீதியாக வெளிக்கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளன. பண்பாட்டின் மூலங்களைக் குறியீட்டுத் தளத்தில் தேடும் முயற்சிகளாகவும் இவை அமையப் பெறுகின்றன. குறிப்பாக, வெளிப்படையான அரசியலிற்கான தடைகளுக்கு முகம் கொடுத்த நிலையில் தமிழ் அராங்கவியலாளர்கள், 'நமக்கான அராங்கின் வேர்களைத் தேடும் முயற்சியில்' ஈடுபட்டிருந்த நிலையில் சடங்கின் மூலகங்கள் பெரிதும் கைகொடுத்து உதவின எனலாம். கட்டுரைக்கும் அல்லது கோலங்கொள்ளும் சடங்குகளில் ஆழ்மன ஏக்கத்தைப் பெரிதும் காணலாம். வார்த்தைகளால் நம்பிக்கையூட்டுவது, விவரிப்பது, எடுத்துச் சொல்வது, இறந்தகாலத்தை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருவது எனப் பல படிநிலை உருமாற்றங்கள் அதில் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருப்பதனை அவதானிக்க முடியும். ஒடுக்குமுறை மலிந்த காலங்களில், பேசும் சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட காலங்களில் எல்லாம் பேசாப்பொருளைப் பேசுவதற்குத் தொன்மங்கள் அல்லது ஐதீகங்களே துணைக்கு அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. மறைக்கப்பட்டுள்ள, வெளித்தெரியாத,

பண்பாட்டு அரசியல் சூழலில்தான் அரங்கப் பரீட்சார்த்தம் அல்லது தேடல் என்பதனையும் நிகழ்த்த வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்த போர், போரில் பலரை இழத்தல், இடப்பெயர்வுகள், கலவரங்கள், பசி, பட்டினி, அனர்த்தங்கள் போன்றவை கூட்டாகச் சமூக மட்டத்தில் உருவாக்கப்படும் 'சமூக மனவடு' நிலையைப் பெரிதும் தொற்ற வைத்துள்ளன. சடங்கரங்கில் இயல்பாகவே உள்ள நம்பிக்கைத் தன்மையும், பார்ப்போரின் பங்குகொள்ளலும், பாதுகாப்புத் தன்மையும், பரிமாற்றல் தன்மையும் உள்வாங்கப்பட்டு சமூகத்தின் பல 'கட்டுக்களால்' இறுகிப்போய் இருப்பியல் வெறுமையில் நின்றவர்களின் கட்டுக்களை அரங்கினாலும் கட்டுடைப்புச் செய்ய முடியும் என்பதனை மேலைத்தேய அரங்கவியலாளர்கள் கண்டுணர்ந்தனர். கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் போர் ஏற்படுத்தி நிற்கும் வலியைத் தனது ஆர்கொலோ சதுரர் என்கின்ற நாடகத்தில், 'தந்தது எந்தன்னை கொண்டது உன்தன்னை ஆர்கொலோ சதுரர்...' போரில் வெற்றி பெற்றவர் யார்? பழைய தொன்மத்தின் ஊடாகப் புதிய சமூக விடயத்தினை முன்னிறுத்தி வினாவினைத் தொடுத்து நிற்கின்றார். இவ்வாறே காண்டவ தகனத்தில் தொன்மங்களைக் கூத்து மோடிக்குள் அகவயப்படுத்தி சமகால இருப்புக்களைக் கேள்வி கேட்கின்றார் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு. வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்த முடியாத ஒரு உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு இடம். அந்த உணர்ச்சி கோலங்கொள்ளலாகவும் இருக்கலாம், ஆற்றுகையாகவும் இருக்கலாம். வாழ்க்கையிலே செய்ய முடியாத, பெறமுடியாத ஒரு பேருணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திப் பார்ப்பதற்கான இடம், அவ்வாறான ஒரு வெளியைச் சிருஷ்டிக்கும் முயற்சியில் அரங்கச் செயற்பாட்டாளரான கலாநிதி க. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் முயன்று வருகின்றார்.

'உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் நிலவிய பதட்டம், அழிவு காரணமாகத் தமிழ் அரங்கு இல்லாமற் போய்விட்டது' என்கின்ற கருத்து பரவலாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. "யுத்தச் சூழலும், யுத்த அவலங்களும் இல்லாது போயிருப்பின் இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு வறுமைப்பட்டுப்போய் இருக்கும் என்று உறுதிபடக் கூறமுடியும்" எனக் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் முன்வைக்கும் கருத்தும், போர்க்கால அரங்கு தொடர்பான ஆய்வினை மேற்கொண்ட அரங்கவியலாளர் ஜேம்ஸ் தோம்சன் (Manchester Univeristy, UK) அவர்கள், "இலங்கைத் தமிழ் அரங்குகள் மிகவும் அதிர்வியக்கம் கொண்டனவாகவும், பல்வகைமை கொண்டனவாகவும் வெளிப்படாடெந்துள்ளன" எனக் குறிப்பிடுவதும் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். கலைஞர்கள் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் போருக்குள் வாழ்ந்து அரங்கைப் பிரசவித்தனர். அரங்கைக் கண்டெடுத்தனர். கண்டுபிடிப்புகள் மேலும், சமூகத்தின், நாட்டின் தேவையைச் சிந்திக்கத் தூண்டின. தன்னெழுச்சியான உற்பவிப்புகள் கணம் கணம் ஊற்றெடுத்தன. அரங்கமொழிகள் புதுமையைத் தேடி நின்றன. அவசரமும், ஆர்ப்பரிப்பும் மிக்க போர்ச் சூழலில், நின்று நிதானித்து தொழிற்படக் காலம் கலைஞர்களுக்கு இடம் தரவில்லை என்பதே யதார்த்தமாகும். இன்று அரங்கப் போக்கை நிதானமாக நின்று திரும்பிப் பார்த்தால் பல அரங்கியல் தவறுகளும், பலவீனங்களும் கூடவே இணைந்து தொழிற்பட்டிருக்க வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியவரும். ஆய்வுப் பாய்ச்சலுக்கு இதுவும் அடிப்படையானதே.

நியம அரங்கு, அரசியல் அரங்கு, பிரயோக அரங்கு, தெருவெளி அரங்கு, ஊர்வல அரங்கு, உடனடி அரங்கு, கண்ணுக்குப் புலனாகாத அரங்கு, நோய் தீர்க்கும் அரங்கு, ஆற்றுப்படை அரங்கு எனப் பல பெயர்களில் அரங்கானது முளைகொள்ளத் தொடங்கிற்று. மக்கள் பிரச்சினைகளை மக்களுக்கு உணர்த்துவதனை இவை நோக்காகக் கொள்ளலாயிற்று. இக்காலத்தில் அரங்கு தன்னெழுச்சியாக மூலை முடுக்கெல்லாம் பிரசவமாயிற்று. அரங்கக் கலைஞர்கள் கலைச் சிருஷ்டியுடன் தம்மை அரங்கச் செயற்பாடுகளில் அடையாளப்படுத்தினார்கள். தொலைநோக்குடன் கூடியதான பல அரங்கச் செயற்பாட்டு நிறுவனங்களும் தொழிற்பாட்டுடன் கூடியதாகத் தொடர்ச்சியாக வடிவம் பெற்றன. சுய கண்டுபிடிப்பு, சுய வெளிப்பாடு, பண்பாட்டுக் கொண்டாட்டம், அரசியல் விழிப்புணர்வு போன்ற விடயங்களில் கருத்தூன்றியதாக விதானிக்கப்பட்டிருந்தன.

போர்க்காலத்து இலங்கைத் தமிழ் அரங்கச் செயற்பாடுகள் பெரும்பாலும் போரும், ஒடுக்குமுறைகளும், சமூகப் பிறழ்வுகளும் அச்சுறுத்தல்களாக இருந்தவேளையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஆற்றல்களாகவே இருந்துள்ளன. அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்கள் அரங்கவியலாளர்களாகச் செயற்பட்டதைவிட சமூகமாற்றச் செயற்பாட்டாளர்களாகவே பெரிதும் இக்காலத்தில் செயற்பட்டுள்ளனர். அதேபோன்று பார்ப்போரும் அரங்கப் பார்ப்போராக அல்லாது பாதிக்கப்பட்டோர் அல்லது பயனாளிகள் என்கின்ற நிலையில் இருந்தே பெரும்பாலும் அரங்கைப் பார்க்கவும், அதில் பங்கெடுக்கவும் செய்துள்ளனர்.

போருக்குப் பிந்தைய இன்றைய சூழலில் இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு புதிய வடிவிலான நெருக்கீடுகளுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டி உள்ளது. அந்நெருக்கீடுகள் பிரதானமாக நாட்டின் அரசியல் நிலைமை சார்ந்ததாகவும், மக்களின் வாழ்வியலில் ஏற்பட்டுள்ள திடீர் மாற்றங்கள் சார்ந்ததாகவும் உள்ளன. இத்தகைய சூழலில் இலங்கைத் தமிழ் அரங்கானது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், பயனாளிகளுக்கான அரங்கு என்பதற்கு அப்பால், மோதுகை உருமாற்றத்திற்கான பங்குகொள்ளல் அரங்கச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ் அரங்கில் மட்டுமல்ல இன்று உலகளாவிய ரீதியில் அனைத்துத் தேசங்கள், இனங்கள், பண்பாடுகளிலும் அரங்கானது வெறும் 'அரங்கச் செயற்பாடாக' அன்றி அது அந்தந்த மக்கள் கூட்டங்களின் அபிவிருத்தி, கல்வி, பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், மோதுகைகள், மோதுகைக்கான தீர்வுகள், விடுதலை போன்ற பல்வேறு சமூகச் செயற்பாடாக மாறிவிட்டுள்ளது. இதுவே உண்மையில் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கான அரங்கச் செல்நெறியாக இன்று உள்ளது. அந்தவகையில், இன்று அரங்கானது 'நாடகக்காரர்கள்' என்பவர்களது கையில் இருந்து சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் என்பவர்களது ஒரு கருவியாக அவர்கள் கைகளுக்கு கைமாறிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதனைப் பயில்நிலையில் காண முடிகின்றது. அல்லதுபோனால், அரங்கவியலாளர்கள் வெறும் நாடகக்காரர்களாக இல்லாது 'சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள்' ஆகவும் இருக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த நிலைமாற்றமானது இன்னொரு வகை மாற்றத்தையும் அரங்கில் ஏற்படுத்தி நிற்கின்றது. அதாவது, எல்லா மக்களுக்குமான பொதுவான வெகுஜன அரங்குகளினது தேவைப்பாட்டையும் பயன்பாட்டையும் அதன் மீதான நாட்டத்தையும் கணிசமாகக் குறைத்துள்ளது. அரங்குகள், அந்தந்த சமூகங்களில், அந்தந்தக் காலகட்டங்களில் எழும் தேவைகள் மற்றும் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் ஆற்றப்படுபவையாக உள்ளன. உண்மையில், அந்த வகை அரங்குக்கான அடித்தளம் அல்லது அந்த வகை அரங்கச் செயற்பாடுகள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் காலப்பகுதியிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒகஸ்தாப் போல் அவர்களின் பங்குகொள்ளல் அரங்கின் “கருவிப்பெட்டி” அந்தவகையான, சமூகம் சார்ந்த பல்வேறு பிரச்சினைகளை, தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரங்குகளுக்கான அரங்க உத்திகளின் தொகுதி ஆகும்.

உண்மையில், அரங்கானது அதன் தோற்றத்திற் கூட ஒரு வெகுஜன அரங்காக இருந்ததில்லை. அந்தந்த இடங்களில் நிலவிவந்த இயற்கைச் சூழல், அந்தந்த சமூகக் குழுமங்களின் பண்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், பிரச்சினைகள் சார்ந்தே உருப்பெற்றன. அரங்கு எப்போது ஆளும் வர்க்கத்தினரின் கைகளுக்குச் சென்றதோ அப்பொழுது அது வியாபார மயப்படுத்தப்படலாயிற்று. அதனூடேதான் அது வெகுஜனமயப்படுத்தப்பட்டது. அனைவருக்குமான “ஒரே அரங்குகள்” உருவாகின. ஆனால், அந்தந்த சமூகக் குழுமங்களும், இனங்களும், தேசங்களும் வெவ்வேறு வகையான பிரச்சினைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் முகங்கொடுத்து வரும் இன்றைய உலகமயமாதல் யுகத்தில் வெகுஜன அரங்குக்கான தேவைப்பாடும் நாட்டமும் அருகி அந்தந்த சமூகங்கள் காலத்துக்குக் காலம் எழும் தத்தமது பிரச்சினைகள், தேவைகளைப் பேசுகின்ற அவற்றுக்கு தீர்வுகளைத் தேடக் கூடிய, உருமாற்றங்களை உருவாக்கக் கூடிய, தமக்கான குணப்படுத்தலை ஏற்படுத்தக் கூடிய அரங்கச் செயற்பாடுகளை வேண்டி நிற்கின்றன.

அந்தவகையில், இன்று இலங்கைத் தமிழ் அரங்கில் குறிப்பாகப் போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் வெகுஜன அரங்குகளினது செயற்பாடு குறைவடைந்து மக்கள் மத்தியில் நிலவி வரும் பிரச்சினைகள் சார்ந்து பேசுகின்ற, விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகின்ற, கலந்துரையாடலை உருவாக்குகின்ற அரங்குகளின் செயற்பாடுகள் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக, பால்நிலை மற்றும் குழந்தைகள் சார்ந்த பிரச்சினைகள், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உடைவுகள், அபிவிருத்தி, கல்வி, மாற்றுத் திறனாளிகள், சூழற் பாதுகாப்பு போன்ற பலவேறு விடயங்கள் சார்ந்த அரங்கச் செயற்பாடுகள் அரங்கவியலாளர்களாலும் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அதேநேரம், வெகுஜன அரங்கு அல்லது பிராதான நீரோட்ட அரங்கினது பயன்பாடு அருகிக் கொண்டுவரும் நிலைமையானது அரங்கவியலாளர்களுக்குப் பாதகமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தி வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது, தொழில்முறை அரங்கவியலாளர்களுக்கான “வருவாய்” என்பது கேள்விக் குறியாகவும், நிரந்தரமற்றதாகவும் அல்லது சொற்ப அளவாகவும் மாறிவிட்டுள்ளது. இந்நிலையில், 21ஆம் நூற்றாண்டு தொழில்முறை அரங்கவியலாளர்களுக்கு ஒரு சவாலாகவும் அமைகின்றது. அந்தவகையில், அரங்கானது ஒரு சமூகச் செயற்பாடாக மாறிவரும் இந்நிலையில் எவ்வாறு அரங்கின் ஊடாக அரங்கை மட்டும் நம்பி இருப்பவர்கள் அரங்கைத் தமக்கான வருமானத்துக்கான தொழில்துறையாக முன்னெடுப்பதற்கான வழிவகைகள் பற்றிச் சிந்திக்கவும் அதை நோக்கிச் செயற்படவும் வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

கீழே விழாமலேயே இருப்பதில் பெருமையில்லை
ஆனால் விழுந்த போதெல்லாம் எழுந்து நிற்கின்றோமே
அது தான் பெருமை

மு நித்தியானந்தனின் 'கூலித் தமிழ்'

தேடல்களும் சில கேள்விகளும்

லெனின் மதிவானம்

மலையக கலை இலக்கியம் பண்பாட்டு அமைப்புகள் பற்றி சமூக பொறுப்புணர்வுடன் தேடலை, ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருபவர் மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள். அண்மையில் அவரால் வெளியிடப்பட்ட நூலே “கூலித்தமிழ்”. மலையக தமிழ் மக்களின் மத்தியில் தோற்றம் பெற்ற ஆரம்ப கால எழுத்து முயற்சிகளை பற்றிய தேடலையும் - பதிவையும் அது குறித்த மதிப்பீடுகளையும் - விமர்சனங்களையும் முன்வைக்கின்றது இந்நூல். இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காலூன்றத் தொடங்கி இன்று ஒன்றே முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாற்றை கண்டுள்ளனர். தென்னிந்திய தமிழ் கிராமங்களில் பிரித்தானியர்களால் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட வறுமை இம்மக்களின் வாழ்வை பல்வேறு விதமான இன்னல்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் உள்ளாக்கிப் புலம்பெயர்வுக்கு நிர்ப்பந்தித்தது. அதன் நெருக்கடியில் தற்காலிகமான தீர்வை நாடி இலங்கை மத்திய பிரதேசத்தின் பெருந்தோட்ட உருவாக்கத்தில் உழைப்பதற்காக வந்தனர். இங்கு தயார்நிலையில் இருந்த உற்பத்தியில் அவர்கள் பங்கெடுக்கவில்லை. அவர்களே பெரும்பாலான மலையகப் பகுதிகளில் காடழித்து தோட்டங்களை உருவாக்கினர். ஓரளவு பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஊர்திரும்ப வேண்டும் என்ற அவர்களது விருப்பம் நிராசையாகி, இங்கேயே வாழ்ந்தாக வேண்டும் என ஆன பின்னர் மலையகத்தை மனிதவாழிடமாக ஆக்குவதற்காக உயிரைக்கொடுத்து உழைத்தனர். அந்தவகையில் மலையக தமிழர்கள் ஒரு ஜீவ மரணப் போராட்டத்தின் ஊடாகவே தம் வாழ்வை - இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயன்றுள்ளார்கள். தம்மை ஒரு தேசிய இனமாக அங்கீகரிப்பதற்காக அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் விலை மதிப்பற்றவை. இந்நிலையில் அவர்களிடையே தோன்றிய ஆளுமைகள், அரசியல் பண்பாட்டு இயக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும் அது குறித்த தேடல்களும் அவ்வப்போது வெளிவந்த போதிலும் அவை முழுமை பெற்றதாக அமைந்திருக்காமை துரதிஸ்ட்வசமானதொன்றாகும். இவ்வாறான சூழலில் இது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிறு சிறு முயற்சிகள் கூட மொத்தப் பெரும் சாதனையாகவே அமைந்திருக்கின்றன. இவை எதிர்கால தேடலுக்கான அடிப்படையை வழங்கியிருக்கின்றன எனலாம்.

இந்நிலையில் மலையக சமூகத்தின் அடிப்படை அந்த மக்கள் குழுமத்தின் வாழ்க்கையமைப்பே ஆகும். இத்தகைய அமைப்புருவாக்கத் தனித்துவத்துக்கு அடிப்படையாகவுள்ள விசேடித்த வரலாற்றுக்காரணி, மொழி வேறுபாடுகள், மத - பண்பாட்டு வேறுபாடுகள், ஆகியனகொண்டு நோக்குகின்றபோது மலையக மக்கள்

இலங்கை தமிழ்த்தேசிய இனத்திலிருந்து வேறுபட்ட நலன்களையும் பண்புகளையும் உடைய தனித்தேசிய இனத்தவராக உள்ளனர் என்பது தெளிவு. 1930களுக்கு முன் உள்ள மலையக வரலாறு குறித்து நோக்குவதற்கு மலையக நாட்டாரிலக்கியத்தைத் தவிர உதிரியான சான்றுகளே கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை திரு. மு. நித்தியானந்தன் இந்நூலில் தமது ஆய்வுக்காக எடுத்துக்காட்டுகின்ற சான்றுகளாகும். இந்நூலில் முக்கியமாய் இடம்பெறுவனவாக அமைவன, மலையக வரலாறு குறித்த தேடலுக்கு அவசியமான நூல்களாகும். குறித்த சமூகத்தினர் தமது உற்பத்தி திறன், உற்பத்தி உறவுகள் அதனடியாக தோன்றும் சமூகநிலைப்பாடுகள் பற்றியும் சிந்திக்க தொடங்குகின்ற போது வரலாற்றுணர்வு ஏற்படுகின்றது. அதாவது தம்மைத் தாமே ஒரு சமூக குழுவினராக - நிலையான குழுவினராக உணர்கின்ற போது தான் ஒரு வரலாறு தோன்றுகின்றது. மலையக சமூகம் இந்நியதிக்கு அந்நியப்பட்டதொன்றல்ல. இந்த பின்னணியில் மலையகத்திலிருந்து முகிழ்த்த நூல்கள் - ஆளுமைகள் - பங்களிப்புகள் குறித்தே இந்நூல் கவனம் செலுத்துகின்றது. அவற்றில் முக்கியமான சில விடயங்கள் குறித்து இங்கு உரையாடுவோம்.

மலையகத்தின் முதல் நூல் என அடையாளம் காட்டப்படுகின்ற கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி, ஆபிரஹாம் ஜோசப் எழுதிய “தமிழ் வழிகாட்டி”, “துரைத்தன அடக்குமுறையும் கூலித்தமிழும்”, ஆகிய நூல்கள் பற்றியும் மலையகத் தொழிலாளர்களின் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராக முதல் குரல் கொடுத்த பத்திரிகையாளர் கருதமுத்து தியாகராசர், மலையகத்தின் ஆரம்பகால நாவல்களான சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி, கண்ணனின் காதலி ஆகியன பற்றியும், மலையக இலக்கியத்தில் முகிழ்த்த பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான அஞ்சுகம் பற்றியும் இந்நூல் கவனம் செலுத்தியுள்ளது. கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி, ஆபிரஹாம் ஜோசப் எழுதிய “தமிழ் வழிக்காட்டி”, “துரைத்தன அடக்குமுறையும் கூலித்தமிழும்” ஆகிய நூல்கள் பிரித்தானிய காலனித்துவம் தோற்றுவித்த அடக்கு முறைகளை நியாயப்படுத்தி தொழிலாளர்களை அடக்கியாவதற்காக ஒரு அடிவருடி மனோபாவத்துடன் வெளிவந்த நூல்களாகும். இந்நூல்களில் தொழிலாளர்கள் இழிநிலையில் காட்டப்படுகின்ற அதே சமயம் அவர்களுக்கு எதிராக துரைமார் மேற்கொண்ட கொடுமான அடக்கு முறைகளையும் சுரண்டல்களையும் நியாயப்படுத்துகின்ற போக்கு வெளிப்பட்டுள்ளது. அந்நூல்கள் துரைமார்கள் தொழிலாளர்களை பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவுவதுடன் அவர்களோடு உரையாடுவதற்கு அவசியப்பட்ட தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தை இலகுவாக வழங்குவதற்காகவுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. அந்நூல்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்ற நூலாசிரியர் மலையக மக்களுக்கு எதிரான சுரண்டலையும் அடக்குமுறைகளையும்

அவ்வக் காலத்தில் மலையக மக்கள் தொடர்பில் வெளிவந்த நூல்களின் துணையோடும் யதார்த்த சூழ்நிலை சார்ந்தும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மலையகம் குறித்து எழுந்த எழுத்துக்கள் சுவாரசியமான பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியன. இலட்சிய நோக்குடைய ஒரு சிலரது விடாமுயற்சிகளையும், மௌனப் போராட்டங்களையும் எத்தனிப்புகளையும் அவர்கள் எதிர்கொண்ட முரண்பாடுகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சமூகத்திற்காக தன்னம்பிக்கையோடும் உற்சாகத்தோடும் உழைக்க முனைந்தவர்களின் செயற்பாடுகள் பலவும் மறதிப்பாழில் அழிந்து போகின்றன. சமூக உத்வேகத்தில் பணி புரியத் துணிந்தவர்களின் சாதனைகள் மற்றும் சோதனைகள் குறித்து, அவர்களுக்குப் பின்வருகின்றவர்கள்- அவர்களின் பாதையில் நடைபோட வேண்டும் என்று விரும்புவர்கள், தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். அத்தகைய சிலரின் முயற்சிகளை பதிவு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தே பத்திரிகையாளர் கருதமுத்து தியாகராசர் பற்றிய கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தோட்டத் துறைசார்ந்து மலையகத் தொழிலாளர்களின் மீதான அடக்குமுறைகள், அவற்றை நியாயப்படுத்தும் வகையில் எழுந்த சட்டங்கள் தொடர்பிலான கலகக்குரலை பத்திரிகையின் ஊடாக வெளிக் கொணர்ந்ததில் கருதமுத்து தியாகராசருக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

இந்நூல் திரு.பால் எழுதிய சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி என்ற நாவலை அறிமுகம் செய்கின்ற அதேவேளை, மலையகத்திலே மகத்தான மாறுதல்களும் போராட்டங்களும் உருப்பெற்று வருகின்ற ஒரு காலகட்டத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டவும் முயல்கிறது. இத்தகைய பொதுப்போக்கிலிருந்து விலகி மலையக வாழ்விலிருந்து அந்நியப்பட்ட பண்புகளுடன் ஊடாடியவர்களும் காட்டப்படுகின்றார். அதே காலச் சூழலில் தோன்றிய கண்ணனின் காதலி என்ற நாவல் மலையக வாழ்வின் தாக்கத்தை எவ்வாறு உள்வாங்கியிருக்கின்றது என்பது கவனிப்புக்குரியது. அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டுச் சூழலில் தமது கடந்த கால மரபுகளை வளர்த்தெடுப்பதில் சமகால வாழ்க்கைச் சூழல், வர்க்க நலன்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக காணப்படுகின்றன. கடந்த கால சான்றுகள் நிகழ்கால பயன்பாடுகள் கருதி பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய பயன் மதிப்பு ஓர் இலக்கிய படைப்புக்கோ அல்லது ஒரு நூலுக்கோ இல்லாது போகின்ற போது அத்தகைய சான்று சமூகத்தின் வரலாற்று நினைவுகளில் மீள முடியாத ஆழத்துக்கு புதையுண்டு போய்விடும். சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி என்ற நாவல் இவ்வாறு தான் புதையுண்டு போயிருக்கும். அந்தநாவலைத் தொடர்ந்து அடுத்த இரண்டாண்டு இடைவெளிக்குள் வெளிவந்த நாவலான கண்ணனின் காதலி தென்னிந்தியத் தமிழ்க் கிராம பின்னணியையும் இலங்கை மலையகத்தின் பின்னணியையும் காட்டிநிற்கின்றது. தென்னிந்திய கிராமச் சூழலில் கண்ணன் என்கின்ற தலித் இளைஞனுக்கும் கண்ணம்மா என்ற உயர் சாதிப் பெண்ணுக்கும் இடையிலான காதலைச் சித்திரிக்கின்றது நாவல். தென்னிந்தியக் கிராமச் சூழல் என்பதே சாதியக் கட்டிணக்கத்தின் வலுவை வெளிப்படுத்தும்

வாழ் முறையுடையது என்பதை அறிவோம். மாறாக, இலங்கை மலையகத்தில் தென்னிந்திய சாதியக் கொடூரம் சற்றுத் தளர்ந்த நிலையில் வேறுபட்ட வாழ்முறைக்கான அமைப்பாக்கத்தைப் பெற்றுள்ளமை தெளிவு. தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமது உத்யோகத்தர்களாலும் இதர வர்க்கத்தினராலும் இழிவாக நோக்கப்பட்டதாலும் இம்மக்களின் பொருளாதார சுரண்டலும் அடக்கு முறைகளும் சமஅளவில் காணப்பட்டமையினாலும் தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்டது போன்றதொரு சாதிய இறுக்கம் மலையகத்தில் காணப்படவில்லை. இந்த போக்கு நாவலில் சிறப்பாகவே காட்டப்படுகின்றது. மலையகச் சூழலில் நடைபெறும் கண்ணனுக்கும் கண்ணம்மாவின் அக்காவுக்கும் இடையிலான திருமணம், அவள் இறந்த பின் கண்ணம்மாவுடன் தமிழ்நாடு செல்கின்ற போது கண்ணம்மாவின் உறவினர்களுடன் ஏற்படுகின்ற முரண்கள், பின் கண்ணனின் சாதிப்பிரிவினரான தலித் மக்களின் வீடுகளுக்கு உயர்சாதியினர் தீ வைத்தல் முதலிய அம்சங்கள் இதற்கு தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

மேலும் நாவலில் வருகின்ற காந்திய இயக்கம் - மக்களின் பங்கேற்பு என்பவற்றோடு மலையகத்தில் ஏற்பட்டுவந்த அரசியல் மாற்றங்கள் பற்றிய பகுதிகளையும் நூலாசிரியர் நித்தியானந்தன் சுட்டிக்காட்டத் தவற வில்லை.

இவ்விடத்தில் மிக முக்கியமானதொரு விடயம் குறித்து கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது. மலையக தொழிலாளர்கள் தென்னிந்திய கிராம சூழலிலும் சரி, மலையக சூழலிலும் சரி அவர்கள் தாங்கவேண்டாத துயரங்களை அனுபவித்துள்ளார்கள் என்பது உண்மை தான். ஆனால் அத்துன்ப துயரங்களுக்கு மத்தியிலும் அவர்கள் போர்குணம் மிக்கவர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதை வரலாறு புதிய படிப்பினையாக எமக்கு தருகின்றது. இந்நாவல் தோன்றிய காலத்தில் தான் கோ. நடேசய்யர் -மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளின் அரசியல் பிரவேசமும் ஸ்தாபன ரீதியான முன்னெடுப்புகளும் இடம்பெறுகின்றன.

கோ.நடேசய்யர் தம்பதிகளின் சிந்தனைகள் செயற்பாடுகள் பற்றி மலையக ஆய்வாளர்களால் பலவாறாக விளக்கப்படுகின்றன. சிலர் அவரை இலக்கிய முன்னோடியாக மட்டுமே நிறுத்துகின்றனர். வேறு சிலர் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் சார்ந்த சிந்தனையாளராக கருதுகின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குள் அடக்கி விடுகின்றனர். முந்திய அவரது சிந்தனைகளின் அடிப்படையைக் காணாமல்- அதன் தொடர்ச்சியைக் காணாமல் பல்வேறு அறிவுத் துறைகளில் செயற்கையான பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதாகும். பிந்தையதோ குறுகிய நோக்குடையது. புகழ்ச்சி சார்ந்தது. முழுமைக் கோட்பாட்டுக்குள் கோ.நடேசய்யர் மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளின் பார்வையையும், எதிர்காலத்துக்கு தேவையாக அவர்கள் கூறியிருப்பதையும் இருசாரருமே விட்டுவிடுகின்ற தவறு இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றது.

கோ.நடேசய்யர் தம்பதிகள் அரசியல் அரங்கில் காலடி வைத்த காலத்தில் இலங்கையில் காணப்பட்ட அரசியல் போக்கை அடையாளம் காண்பது அவசியமாகும். "சுதந்திரத்திற்கு பிந்திய இலங்கையில் வடக்கு-கிழக்கு சார்ந்த இலங்கை தமிழ் தேசியமானது ஏகாதிபத்திய சார்புடன் முகிழ்த்து வந்தது. தனிநபர் தவறுகளுக்கும் அப்பால் அதன் ஏகாதிபத்திய காட்டிக் கொடுப்பு குணாதிசயம் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதை வரலாறு எண்பித்திருக்கின்றது. அதேசமயம் வடக்கு-கிழக்கில் வீறுடன் செயற்பட்ட கொம்யூனிஸ்ட்டுகள் சாதிய ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான மார்க்கத்தை வர்க்க போராட்ட நோக்கில்

முன்னெடுத்திருந்தனர். அதேவேளை வளர்ந்து வந்துக் கொண்டிருந்த சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தையும் முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். இடதுசாரிகள் சிங்கள மக்களுடன் ஐக்கியப்படுதல் என்பதன் மறுபுறத்தில் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டம் என்ற அம்சத்தையும் முன்னெடுத்திருப்பார்களாயின் தமிழ் ஜனநாயக சக்திகளை வென்றெடுத்திருக்க முடியும். இந்த வரலாற்று இடைவெளியை இடதுசாரிகளும் விட்டிருந்தார்கள் என்பதை நேர்மை மிக்க இடதுசாரிகள் சுயவிமர்சனம் செய்கின்றனர். அதேசமயம் தமிழ் தேசியவாதிகள் சிலர் தமிழின ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான பார்வையை கொண்டிருந்தனர். தமிழரசுக் கட்சியின் நோக்கும் செயற்பாடுகளும் இவ்விடத்தில் நினைவு கூற வேண்டியதொன்றாகும். அதேசமயம் ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்களின் சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தை இவர்கள் நிராகரித்தனர். காலப்போக்கில் இவ்வமைப்பு பிற்போக்குவாதிகளின் கூடாரமாக மாறியதுடன் தன்போக்கிலிருந்து சிதைந்து சின்னாபின்னமாகியது.

இது இவ்வாறிருக்க சிங்கள இடதுசாரிகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியிருந்த அதேசமயம் தமிழ் தேசியத்தின் ஏகாதிபத்திய சார்பை உதாரணம் காட்டி தமிழினவொடுக்கு முறைக்கு எதிரான பார்வையை செயற்பாடுகளை முன் வைக்க தவறினர். “இவ்வாறு சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் வலுப்பெறும்போதே சிறு தேசிய இனங்களுக்கு எதிராகச் சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்கு முறை வளர்ந்து வருவதைக் கண்டுகொள்ளாதிருப்பது அல்லது தம்மிடமே பேரினவாத நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது எனும் இரண்டக நிலை அதன் தொடக்கம் முதலாகவே இருந்து வந்த வரலாற்று நிர்ப்பந்தமாய் இருந்து விட்டது. சிங்கள ஆதிக்க - பிரபுத்துவ சக்தி ஏகாதிபத்திய நலனோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்தபோது, அதற்கு எதிராகப் போராட வேண்டியிருந்த சிங்களத் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் 1915 இல் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான இனக்கலவரத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது, புதிதாக வரலாற்று அரங்கில் தோற்றம் பெற்ற சிங்கள வணிகர்கள் தமக்கான போட்டியாளர்களாக வரலாற்றுப் பாரம்பரியமிக்க முஸ்லிம் வணிகர்களை முகங்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறே முப்பதுகளில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் துறைமுகத் தொழிலாளர்களாய் நிறைந்திருந்த மலையாளிகளுக்கு எதிராக இனவாத உணர்வுட்டப்படும் நிலை இருந்தது. சுதந்திரம் சாத்தியமான கையோடு மலையகத் தொழிலாளர்களது குடியரிமை பறிக்கப்பட்டபோது சிங்கள இடதுசாரிகள் உருப்படியாக எந்தப் போராட்டத்தையும் பேரினவாத அரசுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளவில்லை” (ந.இரவீந்திரன்-2012).

இவ்வாறானதோர் சூழலில் பேரினவாதத்தை அரசியல் தளத்தில் சரியாக அடையாளம் கண்டு அதற்கு எதிரான மலையக தொழிலாளர்களை அமைப்பாக்கம் செய்தவர் நடேசய்யர் - மீனாட்சியம்மாள் தம்பதிகளாவார். அத்தகைய போராட்டத்திற்கு சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளையும் அணிதிரட்டுவதற்கான மிகத் தெளிவான பார்வையை முன் வைத்தவர்கள் இவர்கள். இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் தான் மலையக மக்களிடையே ஒரு உத்வேகத்தை ஊட்டியதுடன் அவர்களின் சமூக உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படையை வழங்கியிருந்தது. நடேசய்யர் தம்பதிகள் தொடக்கி வைத்த இந்த செல்நெறியை பின் வந்த காலங்களில் வெளிப்பட்ட திரு. இளஞ்செழியன் போன்றவர்கள் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் இடதுசாரிகள் அரசியல் தளத்திலும் பிரயோகித்தனர் என்ற போதிலும் அது முழுமையடைந்ததாக இல்லை.

நடேசய்யர் தம்பதிகளின் இந்த வீச்சு மலையகத்தில் மண்ணை நேசித்து சமூகமாற்றத்திற்காக நம்பிக்கையை தோற்றுவிக்க கூடிய ஒரு போக்கை தோற்றுவித்தது எனலாம். அவ்வாறே, இந்நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக தோன்றிய அரசியல் கலை இலக்கிய

போக்குகள் இலங்கை மலையகத்தை இந்திய மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக்கும் முனைப்பில் தோன்றிய இந்திய விஸ்தரிப்புவாதமாகும். இந்நிலையில் மலையகம் குறித்து வெளிவருகின்ற ஆய்வுகள் மலையகத்தின் வளமான திசையை நோக்கி நகர்த்தக் கூடியதாக அமைந்திருக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். மேற்குறிப்பிட்ட கண்ணனின் காதலி என்ற நாவலிலும் இந்த அம்சம் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும் இக்காலம் பற்றிய ஆய்வுகளில் இவ்விடயம் முனைப்பாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்நூலின் இறுதிக் கட்டுரையாக அஞ்சகம் என்ற கணிகையர் பற்றிய வரலாறு. இந்துசமய வழக்கின் படி, தேவதாசி முறை என்ற வழக்கம் பன்நெடும் காலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. தேவதாசி முறை குறிப்பிட்ட சாதி பெண்கள் பாலியல் ரீதியான - உழைப்பு ரீதியான சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் உட்படுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தது. இந்த வாழ்க்கை முறைக்குள் தோன்றியவர்களில் ஓரளவு வசதி படைத்த பெண்கள் சிலர் கல்வியறிவும் எழுத்தாற்றல் மிக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர். அந்தவகையில் ஓரளவு வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்ற வாழ்க்கைச் சூழலிலிருந்து வந்தவர் தான் அஞ்சகம் என்ற கணிகையர். உருத்திர கணிகையர் மரபினை முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொண்ட அஞ்சகம், 'உருத்திர கணிகையர் கதாசாரத் திரட்டு' என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். பொதுவாகவே தேவதாசியர்களால் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களை நோக்குகின்ற போது தேவதாசி வாழ்க்கை முறையை அழகுப்படுத்தியும் - சமரசப்படுத்தியும் காட்டுபவையாகவே அமைந்திருக்கின்றன. தம்மை ஆசைநாயகிகளாக வைத்திருந்த ஆடவர்களை புனிதப்படுத்திக் காட்டுகின்ற போக்கே இப்படைப்புகளில் முனைப்பு பெற்று காணப்படுகின்றது. அவ்வாடவர்களில் தங்கி வாழ்கின்ற நிலையும் சமூக பாதுகாப்புற்ற நிலையும் இவர்களின் எழுத்துக்களில் இந்த சமரசப் போக்கு முனைப்பு பெறுவதற்கு ஏதுவான காரணிகளாக அமைந்திருக்கலாம்.

இதற்கு மாறாக, பெண் விடுதலை சார்ந்த கருத்துக்களின் வளர்ச்சி, இயக்கங்களின் தோற்றம் - குறிப்பாக பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தோற்றம் என்பன கொண்டு வந்து சேர்த்த தாக்கங்கள் காரணமாக தேவதாசிகளின் வாழ்க்கை போக்குகளிலும் மாற்றங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இந்த பின்னணியில் கணிகையர் குலத்தில் தோன்றிய மூவாலார் இராஜாமிர்தம்மையார், மணியம்மையார் முதலானோர் ஆளுமைமிக்க எழுத்தாளர்களாகவும் சமூக செயற்பாட்டாளர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். இவர்களின் சிந்தனையிலும் எழுத்திலும் தேவதாசி முறையினடியாக தோன்றிய சுரண்டலை, ஒடுக்குமுறைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பெண்ணிய இயக்கங்கள் சில இவ்வழுத்துக்களை பதிவாக்க முனைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். அவ்வாறே பிற்காலங்களில் வெளிவந்த எழுத்துக்களிலும் இவ்வாழ்வியல் அம்சங்கள்

பதிவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, டானியலின் இருளின்கதிர்கள் என்ற குறு நாவல் சமுதாயத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டு ஒதுக்கி வைத்திருந்த பாலியல் தொழிலாளர்கள் பற்றி சிறப்பாக சித்திரிக்கின்றது.

அந்தவகையில் அஞ்சுகம் பற்றிய பதிவுகளை இந்நூல் வெளிக் கொணர்வது முக்கியமான அம்சமாகும். ஆனால் அஞ்சுகத்தை மலையகத்தின் முதல் பெண் ஆளுமையாக முன்னிறுத்துகின்ற போது அதன் பலவீனமான பக்கமே வெளிப்படுவதாக தோன்றுகின்றது. இந்தியவம்சாவழி சேர்ந்த அஞ்சுகம் அம்மாள் சிறிது காலம் கைத்தடியிலும் பின் கொழும்பிலும் வாழ்ந்தவர். இவரை மலையக தேசியத்துடன் இணைத்துப் பார்ப்பதே எந்தளவு பொருத்தப்பாடுடையது என்பதும் சவாலசியமான விடயம் தான். பெண் கவிஞர், கணிகையர் குல வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தியவர் என்றவகையில் அஞ்சுகம் பற்றிய பதிவுகள் கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதொன்றாகும். அதே சமயம் சமூக முரண்களை சரியான திசையில் அடையாளம் கண்டு, அதற்கு எதிராக உழைக்கும் மக்களை ஸ்தாபனமயப்படுத்தியதில் மீனாட்சியம்மாள் முக்கியமானவர். அவர் தேசபக்தன் (08.02.1929) பத்திரிக்கையில் 'ஸ்திரிகள் பக்கம்' என்ற பகுதியில் டாக்டர் முத்து லட்சுமி அம்மாள் பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் அம்மையாரின் ஆளமைக் குறித்தும் தேவதாசி ஒழிப்பு முறையின் அவசியம் குறித்தும் எழுதியிருக்கின்றார். அதே பத்திரிகையில் பெண்ணுரிமை தொடர்பிலான கட்டுரைகளையும் ஒரு அநாதை பெண்ணின் உண்மைக் கதை (எழுத்தாளர் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை) என்ற விவரணத்தையும் தொடராக வெளியிட்டிருக்கின்றார். அந்தவகையில் மலையகத்தில் மாத்திரமன்று முழு இலங்கையிலும் தோன்றிய சமூகமாற்றத்திற்கான முதல் பெண் குரலாக - ஆளுமையாக நாம் மீனாட்சியம்மாளையே கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இந்நிலையில் இவ்வகையான ஆளுமைகளை மறைக்கும் வகையில் அஞ்சுகம் அம்மாள் போன்றோரை முன்னிறுத்துவது தவறானதொன்றாகவே படுகின்றது.

இந்நூலில் காணப்படுகின்ற பிறிதொரு முக்கிய அம்சம், மலையக இலக்கியத்தில் இன்று முளைவிட்டுள்ள மத்தியதர வர்க்க நலன்கள், அதனடியாகத் தோன்றும் சிந்தனைகள் யாவும் தனிநபர் வாதத்தை-கதாநாயக வாதத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றது. இந்தப் பின்னணியில் யார் பெரியவர் என்ற போட்டியில் எழுகின்ற முரண்பாடுகள் காரணமாக எழுத்தாளர்களையும் படைப்புகளையும் இருட்டடிப்பு செய்கின்ற அல்லது பிழையாக காட்ட முனைகின்ற குழுவாத இழுபறிநிலையும் தோன்றியிருக்கின்றன. ஒருவரின் மீது அனுதாபப்படுவது போலக் காட்டிக்கொண்டு குறித்த படைப்புகள் பற்றிய சந்தேகங்களை எழுப்பி விடுவதும் (சமுதாயம் சார்ந்த படைப்புகளை இல்லாதொழிப்பதற்காக என்.ஜி. ஓக்கள் கையாளும் உபாயமார்க்கமும் இதுவேயாகும்) இவர்களது முக்கிய

தந்திரோபாயங்களில் ஒன்றாகும். சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் பற்றியும் இத்தகைய சில்லறைத்தனமான குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றில் புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் யாவும் மாப்பலானின் பிரதி என்ற குற்றச்சாட்டு முக்கியமானது. சிதம்பர ரகுநாதனின் “புதுமைப்பித்தன் விமர்சனமும் விசமத்தனங்களும்” என்ற வரலாற்று நூல் வெளிவந்த பின்னர் புதுமைப்பித்தன் படைப்புகள் குறித்து தெளிவான பார்வை ஏற்படக் கூடியதாக இருந்தது.

இவ்வகையில் நோக்குகின்ற போது, மலையக வரலாற்றில் நித்தியானந்தனுடைய மறக்க முடியாத பங்களிப்பு, மலையகத்தின் ஆரம்ப கால நூல்கள் சிலவற்றினை மீள் கண்டுபிடிப்பு செய்வதற்கு தளமாகவும் களமாகவும் அமைந்தவையாகும். மலையகத்தில் தோன்றியுள்ள சமகால நூல்கள் பலவற்றையே மறந்துவிடும் சாத்தியக்கூறுகள் மேலோங்கிய நிலையில் நித்தியானந்தன் மலையகத்தின் ஆரம்ப கால நூல்கள் சிலவற்றை தேடி அவற்றை பதிவாக்கியுள்ளமை புதிய தலை முறையினர் மட்டுமல்லாது மூத்த தலைமுறையினர் கூட மலையக வரலாற்றை முழுமையாக கற்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அவ்வாறு மலையகத்தின் ஆரம்பகால எழுத்துக்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்ற போது, விமர்சன அபிராயங்களுக்கு அப்பால் போய், கருத்து நிலைப்பட அமைய வேண்டும் என்பதிலும், தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் அமைய வேண்டும் என்பதிலும் ஆர்வம் காட்டியுள்ளமை இந்நூலாசிரியன் தனிச் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். மலையக பண்பாட்டுத் துறையில் இத்தகைய பங்களிப்புகளை வழங்கியவர்களில் தெளிவத்தை ஜோசப், சாரல் நாடன் முதலானோரின் பங்களிப்புகள் (தேசிய சுவடிகள் திணக்களத்தை பயன்படுத்தி மலையகம் சார்ந்த ஆவணங்களை பதிவாக்கியதில் சாரல் நாடன் முக்கியமானார். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தே.ச.தி பயன்படுத்தியதில் முதன்மையானவர் சாரல் நாடன் என்பதில் இருநிலைப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை) குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மலையக வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கான தேவை முன்னரிலும் பார்க்க இன்று அதிகரித்தே வந்துள்ளது. வரலாறு எழுதும் முறையியலை இவ்வம்சம் பெரிதும் மாற்றியிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக. மலையக வரலாற்றியலில் பல புதிய கேள்விகளும் தேடல்களும் வளர்ந்து வருகின்றன. இந்த சூழலில் மலையக மக்களின் வரலாறு குறித்த பன்முக உரையாடலை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. வர்க்கப் போராட்டத்துடன் தான் வரலாறு எழுதப்படுகின்றது என்பது மார்க்சிய அடிப்படைகளில் ஒன்றாகும்.

‘மார்க்சிய ஆய்வு முறை ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றை அந்த சமூகத்தின் ‘உண்மையான வாழ்வை’ மறு உற்பத்தி செய்வது பற்றியதாகவே அணுகுகின்றது. அதிலிருந்து அதன் பண்பாட்டு வரலாறும் அமைகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் உண்மையான வரலாறு அதன் பொருளுற்பத்தி மற்றும் பண்பாட்டு வரலாறு என இரண்டையும் கொண்டதுதான். பொருளுற்பத்தி வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பண்பாட்டு வரலாறு வளர்ச்சியடைகிறது. என்றாலும், பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கான தனித்த சிறப்புகளும், செயல்பாடும் ஒரு சமூகத்தை இயக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. சமூகத்தில்

அவ்வப்போது மேலெழும் வேற்றுமைகள் துண்டுதுண்டானவையல்ல. அவற்றுக்கிடையே ஊடாடிவரும் 'கருத்தியல் உண்மையை' அறிதல் ஒரு வரலாற்றாசிரியரின் கடமையாகும். இந்த கருத்தியல் உண்மை பொருளுற்பத்தி சார்ந்த பொருளாதார வாழ்விலிருந்தே பெறப்படுகிறது. அது உழைக்கும் வர்க்கங்களின் வாழ்நிலை பற்றியதாகும் (தேவ. பேரின்பன்.2011).

மலையக தமிழர் வரலாற்றை அறிவியல் பூர்வமாக சமூகவியல் நோக்கில் ஆராய்கின்ற இந்நூல் மார்க்சியம் சாராத அதேசமயம் மார்க்சியத்தை நிராகரிக்காத நிலையில் அதன் பார்வையை முன்வைக்கின்றது. மலையக மக்களின் வரலாற்றின் பெருமிதங்களை புனரமைத்துக் கொள்ளாமல் மக்களின் வரலாறாகவும் நீதிக்கான மனித குலத்தின் நெடும் பயணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும், கடந்த கால ஆய்வுகளை புனரமைத்துக் கொள்வதற்கான தொடக்கப் புள்ளியாக இந்நூல் அமைந்திருக்கின்றது. ஒருவகையில் வரலாறு குறித்த வளர்ச்சிக்கு இது ஓர் ஆரோக்கியமான பங்களிப்பாகும். "தற்காலத்தை புரிந்து கொள்ளும் திறவு கோலாக கடந்த காலத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். தற்காலப் பிரச்சனைகளின் வெளிச்சத்தில் கடந்த காலம் விளக்கப்படுகின்றபோது மகத்தான வரலாறு எழுதப்படுகின்றது என்பார் ஈ.எச். கார் (What is history?, E.H. Carr).

தற்காலச் சூழலில், அறிவியல் துறையின் வளர்ச்சி காரணமாகவும், கருத்தியல்களின் வளர்ச்சி காரணமாகவும் மலையக வரலாறு குறித்த தேடுதல்களினால் புதிய அத்தியாயம் தோன்றியுள்ளது. மலையக தமிழர் வரலாற்றை பிரதேசவாதத்துக்குள் அடக்காமல் சர்வதேச வரலாற்றோடு இணைத்து பார்க்கும் புதிய பார்வை உருவாகி வருகிறது. அது எழுப்பும் கேள்விகளுக்கும், தேடல்களுக்கும் மார்க்சிய அணுகுமுறையே ஆதாரமாக அமைகின்றது. இந்நூல் அத்தகைய பின்னணியில் - அணுகுமுறையில் மலையக வரலாறு எழுதப்படுவதற்கு துணையாக அமையும் என எதிர் பார்க்கலாம்.

கலை இலக்கியங்களே ஒரு மனிதனைப் பண்புள்ள , ஆளுமையுள்ள
படைப்பாற்றல் கொண்ட பல திறமைகளை உள்ளடக்கியவனாக வளர்க்கும்
அடிப்படை மூலவேர்கள்

செவப்பு கலருல ஒரு காரு

இரா. சடகோபன்

“என்னங்க இவனுக்கு பொறந்த நாள் வருதுல்ல.

என்னமாவது வாங்கிக்கொடுக்க வேணாமா ? டவுனுக்குப் போனா ஏதாவது வாங்கிக்கிட்டு வாங்க. என் மனைவி என் மகனின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் பற்றி நினைவூட்டினாள். எனக்கு இந்தப் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் பற்றியெல்லாம் ஒரு நாட்டமும் இல்ல நாள் கெழம மாதம் வருடம் இதெல்லாம் எவனோ வேல இல்லாத பய எழுதிப்புட்டு போயிட்டான். இவனுக்கு அத வச்சிக்கிட்டு கணக்குப் பாத்துக்கிட்டிருக்கிறானுக்கு.

“பயலுக்கு என்ன வாங்கிக் கொடுக்கலாம்”

“காரு தான் வேணுமாம் அடம்பிடிக்கிறான். நல்ல காரா பாத்து ஒன்னு வாங்கிட்டு வாங்க”

என் மனைவி சாதாரணமாகத்தான் சொன்னா. வெளையாட்டு காருதான். ஆனா இந்த காரு விசயம் எனக்கு எனது சிறு பராயத்து வடுவொன்றைக் கிளறி விட்டது. காருங்கிறது எல்லாப் பிள்ளைங்களுக்கும் பிடித்த வெளையாட்டுப் பொருள்தான். ஆனா எல்லாப் பிள்ளைங்களுக்கும் அதை வச்சு விளையாட சந்தர்ப்பம் கெடைக்குமா ? எங்க அப்பாவால எனக்கு வெளையாட்டுக்காரு கூட வாங்கிக் கொடுக்க முடியல. ஆனா அதுக்காக நாங்க எங்க அப்பா மேல வச்சிருந்த மதிப்பு கொஞ்சமும் குறைஞ்சு போகல. நான் என்னோட அந்த பழைய நெனவுல மூழ்கிப் போனேன்.

அப்பாவோட டவுனுக்கு போறதுல இருக்கும் சந்தோஷம் வேறெதுலயும் கெடையாது. சாப்பிடறதுக்கு நெறைய கெடைக்கும். எல்லாத்தையும் விட குச்சி ஐஸ் பழம் எனக்கு ரொம்ப பிரியம்.

அண்ணாவும் தம்பியும் கூட வருவாங்க தான். ஆனா அப்பா என்மேல தான் அதிகம் பிரியமா இருப்பாரு.

அன்னைக்கு நாயித்துக் கெழும். பொதுவா நாயித்துக் கெழமையில டவுனுக்குப் போவம். அன்னைக்குத்தா மரக்கறி சந்த மீன் சந்தயெல்லாம் கூடுவாங்க. டவுனுக்குப் போற விசயத்த அப்பா நேரத்தே அம்மாக்கிட்ட சொல்லிட்டதால இன்னிக்கு காலங்காத்தால விடியறதுக்குள்ளேயே நாங்கள்லாம் எந்திரிச்சிட்டோம்.

தோட்டங்கல கக்குச குழியெல்லாம் கெடையாது.

ஒன்னுக்கு ரெண்டுக்கு போறதெல்லாம் தேயிலைச் செடி மறப்புலதா. அப்பிடயே காணுத் தண்ணியில பொறத்திய கழுவிக்கிட்டு ஓடியாந்திடுவோம். இப்பிடத்தா விடியறதுக்குள்ளேயே எல்லா ஆளுகளும் போய்ட்டு வந்திடுவாங்க.

நானும் அண்ணாவும் தம்பியும் ஒன்னாத்தான் மூஞ்சிக்கழுவ போவம். பல்லுத் தீட்ட பிரசெல்லாம் கெடையாது. தேயிலைச்செடியிலிருந்து பச்சையான வாது ஒன்ன ஓடச்சிக்கணும். அத ஒரு முனைய கடவாப்பல்லால நல்லா சுத்திர வர கடிச்சி தும்புத் தடிமாரி கொண்டு வரணும். அதுதா எங்க பிரசு. அதுல பல்லத் தீட்டறது கூட சொகமாத்தான் இருக்கும். ஆனா குச்சிய நல்லா கடிச்சி மெல்லிசாக்கணும். இல்லாட்டி குச்சி மொறசுல கீறி ரத்தம் வந்திடும்.

இதெல்லாம் முடிஞ்சதும் பீலித் தண்ணியில மூஞ்சியை புடிச்சா எண்ணப்பிசுக்கெல்லா கழண்டு ஓடிடும்.

மூஞ்சிய ரொம்ப நேரம் தண்ணில புடிக்கேலாது.

ஜில்லுனு குளிரும். அப்பிடயே மூஞ்சிய தண்ணியிலிருந்து இழுத்து சாரத்தில தொடச்சி புட்டு ஓடியாந்திர வேண்டியதுதா.

சொணங்குனா அப்பா சத்தம் போடுவாரு. அம்மாவைத் தான் ஏசுவாரு "கம்மனாட்டி கழுத" ந்கறது எப்போதும் சொல்ற வார்த்த. அதுனால வேலைய கம்முன்னு முடிச்சிட்டு டூர்ரு.....டூர்ருண்ணு ஓடியாந்துட்டோ.

அப்பா டவுனுக்குப் போறதுன்னா நல்ல சுத்தமான முழுக்கை வெள்ளைச்சேட்டும் வெள்ளை வெளேருன்னு வெளுத்த வேட்டியுந்தா உடுப்பாரு. வேற எங்க போறதுனா கூட வெள்ளை உடுப்புதான். அவரு அத மாத்துனத நா பாத்ததே இல்ல. நாங்க போறதுக்குள்ளயே அப்பா உடுத்தியிருப்பாரு.

"எங்கடா பயலுக போனீங்க நேரமாவல சுருக்கா பொறப்படுங்க ஏழு மணி பஸ்ஸ புடிக்கணும்"

அது அப்பாவோட பழக்கம். எல்லாத்துக்கும் அவசர படுத்துவாரு. எதையும் குறிச்ச நேரத்துக்கு ஒரு ஐஞ்சு நிமிஷத்துக்கு முந்தியே முடிக்கணும்னு சொல்லுவாரு. அப்ப பொறப்பட்டா கூட ஏழு மணி பஸ்ஸ புடிக்கிறது லேசுப்பட்ட காரியமல்ல. ஏன்னா எங்க லயத்து லுட்லருந்து பஸ்ஸ புடிக்கிறதுக்கு மூணரை கட்ட தூரம் நடக்கணும். அதுவு லெவலு ரோட்டு கெடயாது. கொஞ்ச நடக்கணும். பெறகு படியேறணும். இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் ஒத்தயடிப்பாதையில் போவணும். கடசியா இருக்குறதுதா பெரிய ஏத்தம். அதுல ஏறும் போது மூச்சு வாங்கும். போறதுதா ரொம்ப கஷ்டம். வாறப்போ பள்ளத்தில இறங்கி "குடுகுடு" ன்னு ஓடியாந்திடலாம்.

அம்மா எடுத்து வெச்சிருந்த நல்ல உடுப்புங்கள எங்க மூத்த அக்கா தான் உடுத்தி உட்டாங்க. எங்க வீட்ல மொத்தமா பத்துப்பேரு. எனக்கு முன்னால அண்ணனும் நாலு அக்காமாரும் இருந்தாங்க. நா ஆறாவது ஆளு. எனக்கு பொறகு தம்பியும் மூனு தங்கச்சிமாரும் இருக்காங்க. பொம்பளப் புள்ளங்கெல்லாம் ஐஞ்சாங்கிளாசோட படிப்ப உட்டுட்டாங்க. அண்ணா இப்ப ஐஞ்சாங் கிளாஸ் தான் படிக்கிறான். அடுத்த வருசம் அவன டவுனு ஸ்கூல்ல சேத்துவுடுறேன்னு அப்பா சொல்லி இருக்காரு. அண்ணா டவுன் ஸ்கூலுக்கு போய்ட்டான்னா நானும் போவலாம். இப்ப எங்க தோட்டத்து வாத்தியாரோட மவன் மட்டுந்தா டவுனுக்கு படிக்கப் போறான்.

டவுனுக்கு போறதுன்னா மூனரை கட்ட நடந்து போவனும். அப்புறம் பன்னண்டு கட்ட பஸ்சல போவனும். ஏழு மணிக்கு ஐஞ்ச நிமிஷம் இருக்குறப்பவே நாங்க நாலு பேரும் பஸ் டாப்புக்கு வந்துட்டம். ஆனா இந்த படவா பஸ்காரன் பதினைஞ்ச நிமிசம் லேட்டா தான் வந்தான். அப்பா நெத்தி வேர்வையை தொடைச்செறிஞ்சி ஆசுவாசப்படுத்திக் கிட்டாரு. எங்களுக்குன்னா இந்த வேர்வையெல்லாம் கணக்கே இல்ல. டவுனுக்கு போறதுல்ல அவ்வளவு சந்தோஷம்.

பஸ்சுக்கு காத்திருந்த இந்த இருபது நிமிசத்துல களவானிய பய திருட்டுப்பய நாசமா போனவன் நேரத்துக்கு வரமாட்டான்னு ஒரு நாலு தடவ அப்பா பஸ்காரனை திட்டியிருப்பாரு. எங்களுக்கும் கூட பொறுமையா இருக்க முடியல.

என்னோட அண்ணா ஒரு சாதுவான பிராணி. அதனால் அப்புராணின்னு பேர் வாங்கியிருந்தான். அவன் மூணு வயசு இருக்கும் போது கணச்சுடு வந்து செத்துப்போற அளவுக்கு மோசமா கெடந்தான்னு அம்மா அடிக்கடி சொல்லுவா.

இந்தியாவுல இருக்கிற குல தெய்வத்துக்கு நேர்த்திக்கடன் வச்சித்தான் காப்பாத்துணாங்களாம். அவன ஒரு தடவாவது இந்தியாவுக்கு கூட்டிப்போய் தங்களோட சொந்த கிராமத்துல இருக்கிற குலதெய்வத்துக்கு வைச்சிருக்குற நேர்த்திக்கடன் முடிச்சிடனும்னு அவனுக்கு சொகமில்லாம போற நேரமெல்லாம் அம்மா பொலம்புவா. அந்த குல தெய்வத்தோட பேரு என்னான்னு நா பல தடவ கேட்டப்பவும் சொல்லல.

சொன்னா அதோட சக்தி கொறஞ்சிடுமாம்.

ஒரு நா "நீ செத்திட்டின்னா ஒங் கொல தெய்வந்தோட பேரு எங்களுக்கு தெரியாமலே போயிருமே. அப்புடின்னு வாய்க்கு வந்தபடி கேட்டேன்.

அம்மா கண்ணுல பொல பொலன்னு தண்ணி வந்திடுச்சி. நா அப்படி என்ன சொல்லிட்டேன்னு எனக்கு வெலங்கல. பொறகு அம்மா என்னை இறுக்கி அனைச்சிக்கிட்டு காதுக்குள்ள பய பத்தியோட குசு

குகன்னு சொன்னா. எங்க குல தெய்வத்தோட பேரு கள்ளண்ணன் புள்ள பெருமாள்.

எந்தம்பி என்னளவுக்கு சுட்டிப்பயலா இல்லாட்டியும் சுறுசுறுப்பா இருப்பான். நான் சுட்டித்தனம் பண்ணும் போது அவனும் என்னோட இருக்குறதால எனக்கு விழுற அடி உதையில ஒண்ணு ரெண்டு அவனுக்கும் உழும். அடிக்கடி என்னைய அவன் காட்டிக் கொடுக்குறதால எனக்கிட்டையும் அவன் ஓத வாங்குவான்.

நாங்க போற பஸ் பாதைய நீங்க பாத்திருக்க மாட்டீங்க. வலைஞ்சி வலைஞ்சி கோணா மாணலா தேயிலைத் தோட்டத்துக்குள்ளாற போகும். புள்ளத்தாச்சி எல்லாம் அந்த பஸ்ல போனா பஸ்க்குள்ளேயே புள்ள பொறந்துரும்னு எங்கப்பா சொல்லுவாரு. வெள்ளக்காரன் போட்ட ரோட்டு அதுக்குப் பொறகு ஒரு மவ புள்ளையும் வந்து பாக்கலையாம்.

டவுனுக்கு வாறதுக்கு ஒன்னவர் பிடிச்சிருக்கும். பஸ்காரன் மணியடிச்சிக்கிட்டு போற வண்டி மாதிரிதான் போவான். அதோட ஆளுங்க அங்க ஏத்தி... இங்க ளறக்கி... வலு வட்ட பய... டவுன்னா டவுன்தான் தோட்டமுன்னா தோட்டம்தான். அவ்வளவு வித்தியாசம். எங்கவூட்டு தோட்ட லயம் எப்பவும் கரியும் புகையும் அப்பி கருப்பாதான் இருக்கும். மனுசங்கூட வெயில்லயும்ஓ மழையிலயும்ஓ குளிர்லயும் வாடி கருகிப்போயி மரக்கட்டையாட்டம் இருப்பாங்க. முஞ்சில பளபளப்பே இருக்காது. எண்ண வடிஞ்ச மூஞ்சும் பரட்டத்தலையும் சகிக்காது.

டவுன்ல ஆளுங்க எவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்காங்க. காரு பஸ்செல்லாம் புர்ரு புர்ருன்னு ஓடுது. வெள்ளையடிச்ச கட்டிடங்க கடைங்க... எல்லோரும் கலகலப்பாஓ துருதுருன்னு இருக்காங்க. அப்பாவோட அப்ப...அப்ப...அந்த டவுனுக்கு வந்ததால அந்த டவுன்பு பத்தி கொஞ்சம் தெரியும். அந்த டவுன் நடுவுல ஒரு முச்சந்தி இருக்கு. அதுல இருந்து பிரிஞ்சு போற மூனு ரோட்டுக்கு ரெண்டு பக்கமும் கடைங்க வரிசையா இருக்கும். பெரிய பஸ்டாண்டு கோச்சி வந்து நிக்கிற இடம். சந்தைங்க சினிமா தேட்டர் எல்லா

இருக்கு. பெரிய பள்ளிங்கூடங் கூட இங்க தானிருக்கு.
அண்ணா அடுத்த வருசம் அதுல சேர்ந்திட்டான்னா அதுக்கடுத்த
வருசம் நானும் சேர்ந்துரலாம்.

கடைங்களேயும் சந்தைலேயும் வீட்டுக்கு சாமான் வாங்குறதுல
ரொம்ப அப்பா அக்கறையா இருந்தாரு.

எங்களுக்கு வேர்க்கடலை சீனி போலைங்கக் கொறிக்க வாங்கித்
தந்தாரு. நா அதெல்லாத்தையும் கால்சட்டை பைக்குள்ள போட்டு
கிட்டு குச்சி ஐஸ் பழம் சாப்பிட்ட பொறகுதான் அதச்
சாப்பிடுவேன்னு சொல்லிபுட்டேன். அப்பா எங்களுக்கு குச்சி ஐஸ்
பழம் வாங்க காசு கொடுத்தாரு. அப்படியே டவுன் சுத்திப் பாத்துட்டு
வரும்படியும் தான் சந்தையில் யாழ்ப்பாணத்து சொக்கநாதன்
வெத்தல கடயில இருக்கிறதாகவும் சொன்னாரு.

எங்களுக்கும் அதுதானே வேணும் சிட்டாப் பறந்துட்டம். அப்படி
சுத்திக்கிட்டு போற நேரத்தில தான் அந்த வெளயாட்டு சாமான் கட
எங்கண்ணுல் பட்டுடுச்சி. அங்க சோக்கேசுல செவப்புக்கலருல ஒரு
வெளயாட்டு காரு வச்சிருந்தான். கொஞ்சம் பெரிசு. பெட்ரியில
ஓடுறது. அண்ணாவும் தம்பியும் கூட அத கண்டுட்டாங்க. அது
மட்டும் எனக்கு கெடச்சா.....ஆனா அதெல்லாம் பேராசைன்னு
எங்களுக்குத் தெரியும். எங்க அப்பாவால அவ்வளவெல்லாம் செலவு
பண்ண முடியாது.

ஒரு நாளு கூட கடையில் வெளயாட்டுச் சாமா வாங்கி நாங்க
வெளயாடுனதில்ல. தென்ன மட்டையும்ஐ டின்னும்ஐ தகரமும்ஐ
காட்போட் பெட்டிங்களுந்தான் எங்கவுட்டு வெளயாட்டு சாமாங்க.
ஆனா அந்த வெளயாட்டுக்காரைப்பத்தி எங்களால பேசாம இருக்க
முடியல. அதோட மின்னூற செவப்பு கலரு பளிச் பளிச்சு
வெளிச்சம் அது போடுற சத்தம்ஐ அது சொய்ங்ங்ன்னு...ரிவசுல
திரும்புற வெதம்...இது தான் பேச்சு. அப்பாவும் இவிங்க அந்தக்
கார்ப்பத்தி இவ்வளவு பேசுறாங்களேன்னு வாங்கடா போய்
பார்க்கலாம்னு ஒரு ஆர்வத்துல வந்துட்டாரு. அப்பா அப்படி
சொன்னேன்னா எங்களுக்குள்ள ஒரு பெரிய எதிர்பார்ப்பு வந்துருச்சி.

அப்பாவ ரெண்டு கையாலயும் இழுத்துக்கிட்டே அந்த கடைக்கு வந்துட்டம்.

இந்தக் கடைய ரெண்டு பொம்பள புள்ளங்கதா கவனிச்சிக்குட்டு இருந்தாங்க. அப்பா அந்த கார பாத்ததுமே கொஞ்சம் தயங்கினாரு. பொறவு ஒரு பொம்பளப்புள்ளக்கிட்ட அந்தக் கார எடுக்க சொன்னாரு. அந்த புள்ள அப்பாவையும் எங்களையும் ஒரு மாதிரி பாத்துச்சி. எங்களோட சாயம் மங்கிப் போன உடுப்பு உழைத்து உக்கிப் போன அப்பாவின் தோற்றமும் "இந்தப் பயலுகளா இத வாங்கப்போறானுகன்னு அந்தப் புள்ள எலக்காரமா நெனச்சிருக்கனும்" இருந்தாலும் அந்த புள்ள அத எடுத்துக்காட்டுச்சி அப்பா அதோட வெல எவ்வளவுனு கேட்டாரு அந்த புள்ள அறுநூத்து நாப்பது ரூவான்னு சொன்னுச்சி.

அதக் கேட்ட ஓடனே அப்பாவோட மொகம் டக்னு மாருனத நா கவனிச்சேன். அப்பா ஒரு ஒணர்ச்சியையும் காட்டல.

"தம்பிங்களா...இது வெல கூடவா இருக்கு இன்னொரு நாளைக்கு வரப்போ வாங்குவோம்" அப்புடின்னாரு.

நாங்களும் கப்புச் சிப்புனு ஆயிட்டோம். எங்கப்பாவ எனக்கு ரொம்ப நல்லா தெரியும். ரொம்ப துணிச்சல்காரரு. வேட்டைக்கெல்லாம் போயி காட்டுப்பண்டி கொண்டாந்து சமச்சுத்தருவாரு. எங்க மேல ரொம்ப பாசம் வச்சியிருந்தாரு. அந்தக் கடையில இருந்து எந்த மூஞ்சியோட எங்கள கூட்டிக்கிட்டுப் போவாருன்னு எனக்கு ரொம்ப வருத்தமா போயிடுச்சி.

அண்ணனும் தம்பியும் மெளனமாவே வந்தாங்க. எனக்கு ஏன் அந்தக் காரப் பத்தி அப்பாகிட்ட சொன்னோம்னு ஆயிருச்சி. எங்கள மாரி உள்ளவர்களுக்கு அதெல்லாம் அதிகமுனு தெரிஞ்சும் அப்பா மனச நோகடிச்சிட்டோம்.

எல்லா இந்த ரெண்டு பயலுகளாளும் வந்த வென தா.

இனி கொஞ்ச நாளைக்கு அப்பா மனசல ஒரு வருத்தமான வடு

உறுத்திக்கிட்டே இருக்கும். எனக்குங் கூடதான்.

அப்பா கிட்டத்திலெதா இறந்து போனாரு. நாங்கெல்லாம் படித்து பெரியவர்களாகி பட்டம் வாங்கிட்டோம்.

எனக்கு ஏழு வயதில் ஒரு மகனிருக்கிறான். நானும் மனைவியும் சேர்ந்தே டவுனுக்கு கூட்டிக்கிட்டுப் போனோம். அங்கே கடையில அதே மாதிரி ஒரு செகப்பு காரை பாத்து மகன் ஆசைப்பட்டான். அதன அவனுக்கு வாங்கிக் கொடுத்த போது எம் மனசு அடைஞ்ச மகிழ்ச்சி எனக்கு மட்டுந்தான் தெரியும். இந்த கதைய எம் மனைவிக்கிட்ட அப்ப நா சொன்னேன். அவ கணல ரெண்டு சொட்டு தண்ணி வந்திருச்சி. ஒங்க கிட்டயு சொல்லனும்னு நெனச்சே. சொல்லிப்புட்டேன். அம்புட்டுதான்.

வார்த்தைகள் நீர்க்குமிழிகள்
செயல்களே தங்கத் துளிகள்

பொன்மொழிகள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில்

இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சி

- பெருமாள் சரவணகுமார்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியைப்

பொறுத்தமட்டில் பல முக்கிய தளமாற்றங்கள் நடைபெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம். 1990களில் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் முக்கிய கருத்தாடல் பொருளாக அமைந்தமொழியியல், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், பின் நவீனத்துவம், குறியியல் முதலான கருத்துநிலைகளும், போரியல் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பவற்றின் இலக்கியத்தொகுதிகளும் இவ்வகை தளமாற்றத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அவ்வகையில், இக்கட்டுரையின் நோக்கம் கருதி இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சிப் போக்கை பின்வருமாறு பகுத்து நோக்குவது அவசியமானதாகும்.

1. நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய விவாதங்கள்
2. இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய நூல்கள்
3. மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வும் புதிய தளமாற்றங்களும்
4. தனிநபர் பற்றிய மதிப்பீடுகள்
 - I. படைப்புகள் பற்றியவை
 - II. திறனாய்வாளர்கள் பற்றியவை
5. போரியல் இலக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சியும்
6. புலம்பெயர் இலக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சியும்
7. இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு பற்றிய எழுத்துக்கள்

1. நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய விவாதங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்தே பின்நவீனத்துவம், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் சார்ந்த கருத்துநிலைகள் முக்கிய விவாதப் பொருளாக அமைந்தன. மேலைத்தேய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட இக்கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கிய விமர்சனம் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவ்வகையில் தமிழவன், பூரணச்சந்திரன், அ. மார்க்ஸ், ராஜ்கௌதமன் போன்றோர் இப்புதிய எண்ணக்கருக்களை இலக்கியத் திறாய்வுக்காகப் பயன்படுத்தினர். இப்புதிய

கருத்துநிலைகளை உள்வாங்கிய விடயத்தில் தமிழ் நாட்டு விமர்சகர்களுக்கும், இலங்கை விமர்சகர்களுக்கும் இடையே பல வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வுத்துறையில் 'புதிய கோட்பாடுகள்' பற்றிய விவாதங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றமையினால் அது பற்றி இங்கு நோக்குவது பொருத்தமானது.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்தே பின் நவீனத்துவம், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல், குறியியல் முதலான கருத்துநிலைகளின் போதாமைகளையும், அக்கருத்துநிலைகளின் மயக்கங்களையும் குழப்பங்களையும் விமர்சிக்கும் போக்கு உருவானது. இப்புதிய கோட்பாடுகளை புறநிலையில் அணுகின்ற போக்கு தமிழகத்தைவிட இலங்கையிலேயே முக்கியத்துவம் பெற்றது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வுத்துறையின் முக்கிய ஓர் அம்சமாக இதனை அடையாளப்படுத்தமுடியும். அவ்வகையில், சி. சிவசேகரத்தின் 'தமிழ்ச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம்', கா. சிவத்தம்பியின் 'பின் நவீனத்துவம் - அதன் சிந்தனைப் பின்புலம், கலை, இலக்கிய, அரசியற் பரிமாணங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஓர் அறிமுக விமர்சிப்பு', முருகையனின் "முதலாளியத்தின் மறுபக்கம்", நு.மான் "பிரதியின் மரணம்" முதலான கட்டுரைகள் மிக முக்கியமானவை.

பின்நவீனத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழகத்தில் நடைபெற்ற விமர்சன அணுகுமுறைகள் பற்றியும் அதன் போதாமைகள் பற்றியும் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளுள் சி. சிவசேகரத்தின் 'தமிழ்ச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம்' என்ற கட்டுரையும், நு.மான் "பிரதியின் மரணம்" என்ற கட்டுரையும் மிக முக்கியமானவை. இக்கட்டுரைகள் பின் நவீனத்துவம், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் என்ற பெயரில் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற விமர்சனங்களின் குழப்பங்களைத் தோலுரித்துக்காட்டுவனவாக அமைகின்றன. குறிப்பாக தமிழவன், அ. மார்க்ஸ், ராஜ்கௌதமன் போன்றோரின் இலக்கிய விமர்சனங்களை கட்டவிழ்ப்பதாக அமைகின்றன. பின்நவீனத்துவம் பற்றிய சி. சிவசேகரம், நு.மான் முதலானவர்களின் கருத்துக்கள் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கவை:

'இன்று பின் நவீனத்துவம் என்ற பேரில் முன்வைக்கப்படும் பல கருத்துக்கள் ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்தவை என்று கூறப்படுகின்றது. அகச்சார்பான வாசிப்பை நியாயப்படுத்தவும் அர்த்தம் என்பதைக் கட்டவிழ்த்தல் என்ற பேரில் மறுதலிப்பதும் கேள்விக்கு உட்படுத்துவதும் ஒரு புதிய மாயாவாதத்திற்குச் சிலரைக் கொண்டு சென்றுள்ளது போலவே தெரிகின்றது'.¹

'கோட்பாடுகளைக் கொண்டு உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. சரியான உண்மை என்று எதுவுமே இல்லை. மொழி என்பது கறிகளின் ஒரு விளையாட்டே.

புடைப்பு என்று எதுவும் இல்லை. பிரதிதான் உண்டு. பிரதிக்கு என்று பொருள் எதுவும் இல்லை. வாசகன் கொள்வதே அதன் பொருள் போன்ற கருத்துக்கள் பின் நவீனத்துவக் கலைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளாக உள்ளன. நவீனத்துவம் யதார்த்தத்தைச் திரித்தது என்றால், பின் நவீனத்துவம் யதார்த்தத்தைச் சிதைத்தது. ஒரு படைப்புக்குச் சமூகக் கடப்பாடு என்று எதுவும் இல்லை. புனைவு தரும் போதையே அதன் பயன் என்று பின் நவீனத்துவம் கருதுகின்றது. அவ்வகையில் கலையை ஒரு அதீத மாயப்பொருளாக்கியது பின்நவீனத்தவம்.²

அமைப்பியல் திறனாய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட ஆசிரியன், பிரதி, வாசிப்பு பற்றிய கருத்துநிலைகளும் விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டன. நு.மான் பிந்தியின் மரணம், சிவசேகரத்தின் 'ஆசிரியனாவது சாவதாவது' முதலான கட்டுரைகள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. அமைப்பியல்வாதம் முன்னிறுத்துகின்ற ஆசிரியனின் மரணம், பிரதி பற்றிய எண்ணக்கருக்களின் போதாமைகளை நு.மான் பின்வருமாறு விமர்சிக்கின்றார்:

'ஆசிரியனை முற்றிலும் புறம் ஒதுக்கி, பிரதியின் முழுமையான அமைப்பைக்கூடக் கருத்தில் கொள்ளாது பிரதியைத் தன் மனம்போன போக்கில் விளக்க முயலும் அத்தகைய வாசிப்பு பிரதியின் பலதளப் பொருண்மை என்ற கருத்தை ஏளனம் செய்வதாக அமைகின்றது. மார்க்சிய விமர்சனத்தில் ஒரு வறட்டுவாதம் மேலோங்கி இருந்தது போலவே அமைப்பியல் விமர்சனத்திலும் ஒரு வறட்டுவாதமே தமிழுக்கு அறிமுகமாகி இருக்கின்றது எனலாம்'.³

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து பேசுபொருளாக அமைந்த பின் நவீனத்துவம், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் குறித்த விவாதங்கள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் மேலும் செழுமைபெற்றது. இந்தப் பின்புலத்தில் வெளிவந்த பின்நவீனத்துவம் : மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல் என்றநூல் மிக முக்கியமானது.

2. இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய நூல்கள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு பற்றி நோக்குகையில் இக்காலப்பகுதியில் இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய நூல்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இலக்கியத் திறனாய்வு குறித்து மேலைத்தேய நாடுகளில் அறிமுகமான புதிய எண்ணக்கருக்களை அறிமுகஞ் செய்யும் வகையில் பல எழுத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் சபா ஜெயராசாவின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள், பின்நவீனத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ளல், கே. எஸ். சிவக்குமாரின் திறனாய்வு என்றால் என்ன, மு. பொன்னம்பலத்தின் திறனாய்வின் புதிய திசைகள் முதலான நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சபா ஜெயராசாவின் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் என்ற நூல் இலக்கியம் பற்றிய புதிய கோட்பாடுகளை அறிமுகஞ் செய்வதாக உள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து மேற்கிளம்பிய இருப்பியத் திறனாய்வு, அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் திறனாய்வுகள், பின்நவீனத்துவ திறனாய்வு, சூழலியல் திறனாய்வு, பின் காலனியத் திறனாய்வு முதலானவை பற்றிய சில அடிப்படைகளை இந்நூல் தருகின்றது.

கே. எஸ். சிவக்குமாரனின் திறனாய்வு என்றால் என்ன என்ற நூல் கலை இலக்கியத் திறனாய்வுகள் குறித்த பதிவுகளாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெறும் திறனாய்வு : சில பொதுப் பண்புகள், திறனாய்வு அணுகுமுறைகள், திறனாய்வு : செய்முறை, திறனாய்வு : கலை நயம், திறனாய்வு: சமூகவியல் போக்கு முதலான கட்டுரைகள் திறனாய்வுப் பற்றிய மேலோட்டமான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துபவை. அதேவேளை, கைலாசபதியின் அணுகுமுறை, கைலாசபதியின் திறனாய்வும் குறைபாடுகளும், பின் அமைப்பியல் வாதமும் திறனாய்வும் முதலான கட்டுரைகள் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சியை அடையாளப்படுத்துவன எனலாம்

இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய எண்ணக்கருக்களையும் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு நூலாகவே மு. பொன்னம்பலத்தின் திறனாய்வின் புதிய திசைகள் விளங்குகின்றது. மு. தளையசிங்கம் முன்னிறுத்திய பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் பற்றிய சில அடிப்படைகளை பதிவுசெய்வதாக இந்நூல் அமைகின்றது. இந்நூலில் இடம்பெறும் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம்: மு.த.வின் சிந்தனை ஒரு திருப்பு முனையா?, தமிழ்க் கவிதையியலும் தமிழ்க் கவிதையும், முருகையன், சில்லையூர், தர்மு சிவராம் கவிதைகள்: ஒரு நோக்கு முதலான கட்டுரைகள் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கவை. மு. பொன்னம்பலத்தின் திறனாய்வின் புதிய திசைகள் என்ற நூல் இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியின் பன்முகப்பாட்டை பதிவுசெய்கின்றது எனலாம்.

3. மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வும் புதிய தளமாற்றங்களும்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இலக்கியத் திறனாய்வுக்குப் பயன்படுத்திய மார்க்சிய இலக்கிய அணுகுமுறை இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலும் முக்கிய அணுகுமுறையாக இருந்துவருகின்றது. அவ்வகையில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்கு அதிலும் குறிப்பாக மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுள் கா. சிவத்தம்பி மிக முக்கியமானவர். அவர் எழுதிய நூல்களுள் நவீனத்துவம் : தமிழ் - பின்நவீனத்தவம் என்ற திறனாய்வு நூல் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மார்க்சிய இலக்கியக் கோட்பாட்டுப் பின்புலத்திலிருந்து எழுதப்பட்ட ஒன்பது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இது விளங்குகின்றது. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தை அதற்கேவிரிய சமூக, பண்பாட்டு, அரசியற் பின்புலத்திலிருந்து அணுகுகின்ற ஒரு நூலாகவே இது அமைந்துள்ளது. இந்நூலில்

இடம்பெறும் 'தமிழில் பின்நவீனத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசப்படுவதற்கு முன்', 'அண்மைக்காலத்து மேனாட்டு இலக்கிய விமர்சனம்', 'மார்க்சியமும் இலக்கிய விமர்சனம் சமகாலச் செல்நெறியும்' முதலான கட்டுரைகள் கோட்பாட்டு விவாதங்களாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக அமைப்பியல்வாதம், பின் அமைப்பியல்வாதம், கட்டவிழ்ப்புவாதம், பெண்ணிலைவாதம், அதிகாரமையவாதம் முதலான கருத்துநிலைகளை புறநிலையில் பார்க்கும் அதேவேளை இக்கருத்துநிலைகளை எவ்வாறு தமிழ் இலக்கியச் சூழலுக்கேற்ற உருமாற்றலாம் என்பதையும் வெளிப்படுத்துவதாக கா. சிவத்தம்பியின் 'அண்மைக்கால மேனாட்டு இலக்கிய விமர்சனம்' என்ற கட்டுரை அமைகின்றது.

'இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்அரைப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட சிந்தனைகளில் அமைப்பியல்வாதம் முக்கியமானதாகும். சமூக விஞ்ஞானத் துறையில் பெருந்த நோக்கு வேறுபாட்டினை ஏற்படுத்திய இச்சிந்தனை மரபின் போதாமைகள், வெகுவிரைவில் அமைப்பியல்வாதத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் சிந்தனைச் செல்நெறிகளைத் தோற்றுவித்தன. இவற்றை 'அமைப்பியல்வாதத்தின் பின் வந்தவை' என்ற கருத்துப்பட ஆங்கிலத்தில் போஸ்ட் - ஸ்ரக்சரலிசம் (post - structuralism) எனத் தொகுதிநிலையாகக் குறிப்பிடுவர். இந்தச் சிந்தனை மரபுகள் 1970களிலே முக்கியத்துவம் பெற்றன. இவற்றினூடே மார்க்சியம் தனது முக்கியத்துவத்தை மேலும் வளர்த்துக்கொண்டது.'⁴

இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த கா. சிவத்தம்பியின் ஈழத்தின் தமிழிலக்கியச் சுடர்கள் (2010) என்ற நூலும் தனித்துவமானது. தனிமனித ஆளுமைகள் பற்றிய விமர்சனமாகவே இந்நூல் அமைந்துள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டை வளம்படுத்திய இலக்கிய ஆளுமைகளை அவர்கள் உருவாகிய சமூக பண்பாட்டு, அரசியற் பின்புலத்திலிருந்து மதிப்பிடும் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய தொகுப்பாகவே இது அமைந்துள்ளது. ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ச. வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர், பண்டிதமணிசி. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், வண. துனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர், ம. முஹம்மது உவைஸ், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் க. கைலாசபதி முதலானவர்கள் ஈழத்திலக்கிய உருவாக்கம், வளர்ச்சியில் பெறும் முக்கியத்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதாக இந்நூல் அமைகின்றது.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாற்றின் மிக முக்கிய இழப்புகளில் ஒன்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் இழப்பாகும். அவரது இறப்பின் பின்னர் வெளிவந்த நூல்களுள் 'தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம்' என்ற நூல் தனித்துவமானது. கவிதை நூல்களுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகளின் தொகுப்பாகவே

இந்நூல் விளங்குகின்றது. சங்கக் கவிதையாக்கம் : மரபும் மாற்றமும் முதல் வடமராட்சியின் இசைப் பாரம்பரியம் வரையான இருபத்தாறு முன்னுரைகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு குறுக்குமுகத் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு நூலாகவே இது விளங்குகின்றது.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் சாருமதி கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரையும் மிக முக்கியமானது. முற்போக்கு கவிஞரான சாருமதியின் கவித்துவ ஆளுமையை மதிப்பிடும் கட்டுரையாக அது அமைந்தது.

இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த முக்கிய திறனாய்வாளர்களுள் எம். ஏ. நு.மான் தனித்துவம் மிக்கவர். இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டையும் அதன் கலைச் செழுமையையும் ஒரே சமயத்தில் வலியுறுத்தும் ஆக்கப்பூர்வமான பல திறனாய்வு நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். அவ்வகையில் மொழியும் இலக்கியமும், மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் முதலான நூல்கள் மிக முக்கியமானவை. மொழியும் இலக்கியமும் என்ற நூலில் பதினான்கு கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இந்நூலில் இடம்பெறும் பெரும்பாலான கட்டுரைகள் மொழியியல் நோக்கில் அமைந்தவை. மொழியியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியங்களை திறனாய்வு செய்யும் திறனாய்வாளர்களுள் எம். ஏ. நு.மான் மிக முக்கியமானவர். அவ்வகையில் பேச்சு மொழியும் கவிதையும், ஆக்க இலக்கியமும் நடையியலும், தமிழ் நாவலும் புனைகதை மொழியும், மொழியும் இலக்கியமும் : பெரியாரின் சிந்தனைகள், மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் முதலான கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் திறனாய்வு வளர்ச்சியின் புதிய பாதையைத் திறப்பதாக நு.மானின் மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் என்ற கட்டுரை அமைந்தது.

நு.மானின் மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் என்ற நூலின் முதற்பதிப்பு 1987 ஆண்டு வெளிவந்தது. இதன் விரிவாக்கப்பட்ட இரண்டாவது பதிப்பு காலச்சுவடு பதிப்பில் 2014 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெறும் மார்க்சியமும் தமிழ் இலக்கியமும் : ஒரு வரலாற்றுக் கணக்கெடுப்பு, ஏ. ஜே. கனகரத்தினாவின் மார்க்சியமும் இலக்கியமும் : சில நோக்குகள் முதலான கட்டுரைகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் வெளிவந்த திறனாய்வுக் கட்டுரைகளுள் மிக முக்கியமானவை.

மார்க்சியமும் தமிழ் இலக்கியமும் : ஒரு வரலாற்றுக் கணக்கெடுப்பு என்ற கட்டுரை தமிழ்ச் சூழலில் மார்க்சியக் கருத்துநிலைகள் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றையும், மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வின் வளர்ச்சிநிலைகளையும் மதிப்பீடு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. தமிழ்ச் சூழலில் மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வை செய்தவர்களின்

பலம், பலஹீனம் என்பவற்றைப் பதிவுசெய்யும் கட்டுரையாக இது அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“தமிழ் இலக்கியத்தைச் சுற்றிக் கட்டமைக்கப்பட்ட ஐதீகங்களை உடைத்து, இலக்கியத்தை அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியில் - அதன் சமூக - வர்க்க உறவின் அடிப்படைகளில் விளக்கும் போக்கை இது தொடக்கிவைத்தது. வானமாமலை, ரகுநாதன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி முதலியோர் இதில் முன்னோடிகளாவர். வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாதத்தின் பொதுக் கொள்கைகளை குறிப்பாக தமிழ் இலக்கியச் சூழலுக்குப் பிரயோகிப்பது தொடர்பான பல குறைபாடுகள் காணப்படினும், மார்க்சியத்தினால் தமிழ் இலக்கியச் சிந்தனை வளம் பெற்றதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்”.⁵ என்று பதிவுசெய்யும் அதேவேளை இன்னொரு இடத்தில்,

‘முற்போக்கு அல்லது மார்க்சிய விமர்சனத்தில் காணப்படும் மிக முக்கியக் குறைபாடு, கட்சி அல்லது இயக்கம் சாராத சமகால இலக்கியம் பற்றிய அதன் நிலைப்பாடாகும். வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்தைப் பயன்படுத்தி பண்டைய இடைக்கால இலக்கியங்களைப் புறநிலையாக ஆராய்ந்த நமது முற்போக்கு விமர்சகர்கள், இயக்கம் சாராத சமகாலப் படைப்பாளிகளையோ படைப்புகளையோ அதே கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய முற்படவில்லை. பாரதி ஆய்வில் காட்டிய புறநிலைப் பார்வையைக்கூட மற்றவர்களில் பயன்படுத்தவில்லை. தோதாத்திரி போன்ற மிகச் சிலரை ஒரு வரையறுப்பான அர்த்தத்தில் இதற்கு விதிவிலக்காகக் கொள்ளலாம்’.⁶

என்று கூறுகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியில் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவந்த திறனாய்வுகள் மிக முக்கியமானவை. 1980 களில் முக்கிய விவாதப் புள்ளியாக இருந்த மார்க்சிய இலக்கிய அழகியல் பற்றிய கருத்தாடல்கள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்க பகுதியில் இருந்தே விவாதிக்கப்பட்டது. 1960 - 1980வரையான காலப்பகுதியில் முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற பெயரில் வெளிவந்த படைப்புகளை மறுவாசிப்பு செய்யும் வகையில் பல திறனாய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. முற்போக்கு இலக்கியத்தை எவ்வித கட்சிசார்ந்த பார்வையும் இல்லாமல் மிக நிதானமாக அணுகி அதன் பலம், பலஹீனம் என்பவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்ற புதிய போக்கு இந்நூற்றாண்டில் உருவானது. அவ்வகையில், முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள் (2006), முற்போக்கு இலக்கியத்தில் புனைகதைச் சுவடுகள் (2006), த. சிவசுப்பிரமணியத்தின் முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் (2007) முதலான திறனாய்வு நூல்கள் மிக முக்கியமானவை.

முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள் என்ற நூலில் இடம்பெறும் நு.:மானின் முருகையன் கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரையும், அ. முகம்மது சமீம் எழுதிய சில்லையூர் செல்வராசனின் படைப்புக்கள் - ஒரு மதிப்பீடு என்ற கட்டுரையும், சித்திரலேகா மௌனகுரு எழுதிய கவிஞர் சுபத்திரன் என்ற கட்டுரையும் அவ்வகையில் மிக முக்கியமானவை. மார்க்சிய விமர்சகரால் முன்வைக்கப்பட்ட சில மதிப்பீடுகளை மீள்வாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் கட்டுரைகளாகவும் இவைகள் அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக நு.:மானின் முருகையன் கவிதைகள் பற்றிய கட்டுரை ஏற்கனவே முருகையன் கவிதைகள் பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகளை விமர்சிப்பதாக உள்ளது. க. கைலாசபதி 'முருகையன் கவிஞர்க்குக் கவிஞர்' என்று கூறிய கருத்தையும், நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன் கூறிய 'முருகையன் ஒரு கவிஞரே அல்ல' என்ற கருத்தையும் விமர்சிப்பதாக அமைகின்றது. இது பற்றி நு.:மான் பின்வருமாறு கூறியுள்ளமை இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது:

'என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த இரண்டு நிலைப்பாடுகளும் மிகையானவை என்பேன். கவிதை பற்றிய இரண்டு வேறுபட்ட இருதுருவ நிலைப்பாடுகளில் இருந்து இம்மதிப்பீடுகள் வருகின்றன என்று தோன்றுகின்றது. கவிதை அடிப்படையில் கருத்தை, சிந்தனையை, தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்ற கண்ணோட்டத்தில் இருந்து கைலாசபதியின் மதிப்பீடு வருகின்றது எனலாம். கருத்தை, சிந்தனையை, தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கவிதை கவிதையே அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன் போன்றோரின் மதிப்பீடு வருகின்றது எனலாம். இவ்விரு நிலைப்பாடுகளும் கவிதையின் பன்முகத்தன்மையைப் புறம் ஒதுக்கியவை.'⁷

முற்போக்கு இலக்கியத்தில் புனைகதைச் சுவடுகள் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் தெ. மதுகுதனின் என். கே. ரகுநாதன் படைப்புகள் : மாற்றுக் கலாசார உரையாடலுக்கான களம், செ. யோகராசாவின் செ.கணேசலிங்கனது படைப்புக்கள், ந. ரவீந்திரனின் டானியலின் படைப்புக்கள், ஏ. இக்பாலின் இலக்கியப் பணியில் இளங்கீரன், வ. மகேஸ்வரனின் படைப்பு - பதிவு - பிரசாரம் : நீர்வை பொன்னையனது சிறுகதைகளை முன்னிறுத்தி முதலான கட்டுரைகள் முற்போக்கு இலக்கியப் பரப்பில் புனைகதைகள் பெறும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் அவற்றின் சமூகப் பெறுமதியினையும் பதிவுசெய்வனவாக அமைகின்றன. குறிப்பாக தெ. மதுகுதனின் என். கே. ரகுநாதன் பற்றிய மதிப்பீடும், வ. மகேஸ்வரனின் நீர்வை பொன்னையன் பற்றிய மதிப்பீடும் புறநிலை பார்வைக் கொண்டவைகளாக அமைகின்றன.

'பொதுவாக ரகுநாதனின் கதைகளில் சமூக அரசியல் உணர்வு கலாபூர்வமான வடிவ அமைதி பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். உள்ளடக்கம் மட்டும் சரியாக

இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கும் மனநிலையில் ரகுநாதன் இயங்கவில்லை. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், செ. கணேசலிங்கம் போன்ற எழுத்தாளர்களுடன் ஒப்பிடும் பொழுது ரகுநாதனின் படைப்புலகம் தனித்துவமாகவும் வித்தியாசமாகவும் உள்ளது. கலைத்துவ ரீதியில் மேல் நோக்கிப் பயணிக்கும் பண்புகளின் சாயல்களை உள்வாங்கியவையாகவே இருந்தன. முற்போக்கு இடதுசாரி படைப்பிலக்கியத்தின் செல்நெறி மரபுக்கு ஒரு வளமான தொடக்க மரபாகவும் ரகுநாதனை கருதமுடியும்’⁸

என்ற தெ. மதுகுதனின் மதிப்பிடும்

‘தமிழர் சமூகத்தின் பல்வகை மாற்றங்களையும் அவதானம் செய்தார் எனினும் தமிழர் போராட்டச் சூழலும், அதனால் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களுமே அவரது பாடு பொருளாயின. யுத்தமும் அதனால் ஏற்பட்ட பின்விளைவுகளும் எவ்வாறெல்லாம் ஒரு சமூகத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின என்பதை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் அவரது சிறுகதைகள் அமைந்தன. எனினும் பிற்காலக்கதைகள் ஆரம்பபால கதைகள் போல் அல்லாமல் வீரியமற்றும், இடைக்காலத்தில் நேர்த்திகளற்றும், தத்துவச் சார்புடன், அல்லது பல்பரிமாணச் சிந்தனைகளுடன் அமைந்துவிட்டமையையும் அவதானிக்கலாம். நமது முதிர்ந்த படைப்பாளிகள் அனைவருக்குமான பொதுமைக் குணமே அவை என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை’⁹

என்ற வ. மகேஸ்வரனின் மதிப்பிடும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கவை.

மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வு அணுகுமுறையினூடாக இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வை வளம்படுத்தியவர்களுள் லெனின் மதிவானமும் மிக முக்கியமானவர். அவரது மலையகம் தேசியம் சர்வதேசியம், ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும் ஆகிய நூல்கள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த திறனாய்வு நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மலையக இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியம், தமிழக இலக்கியம் என்ற வகையில் அவரது விமர்சனப் பரப்பு விரிந்து செல்வதைக் காணமுடிகின்றது.

4. தனிநபர் பற்றிய மதிப்பீடுகள்

இருப்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் தனிநபர் பற்றிய மதிப்பீடுகளும் ஓரளவு வெளிவந்துள்ளன. எனினும் விரிவான மதிப்பீடுகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்றே செல்லலாம். இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த மதிப்பீடுகளை இருதளங்களில் பார்க்கலாம்.

I. படைப்பாளிகள் பற்றியவை

II. திறனாய்வாளர்கள் பற்றியவை

படைப்பாளிகள் பற்றியவைகள் மஹாகவி குறித்த மதிப்பீடுகள் ஓரளவு வெளிவந்துள்ளது. நு.மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், கலா பரமேஷ்வரன், மு. பொன்னம்பலம், ஸ்ரீ பிரசாந்தன் முதலானவர்கள் மஹாகவியின் படைப்புகளைத் திறனாய்வு செய்துள்ளனர். அவ்வகையில் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் பதிப்பித்த மஹாகவியியல் (2008) என்ற நூல் மிக முக்கியமானது.

படைப்பாளிகள் குறித்து வெளிவந்த எழுத்துக்கள் என்றவகையில் எஸ். பொன்னுரையின் இலக்கியப் படைப்புகள் குறித்த பதிவுகள் மிக முக்கியமானவை. எஸ். பொன்னுதுரை படைப்புகளை முன்னிறுத்தி வெளிவந்த மகுடம் சிறப்பிதழ், ஞானம் சிறப்பிதழ், காலம் சிறப்பிதழ் என்பன எஸ். பொன்னுதுரையின் இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றிய பதிவுகளாக அமைந்துள்ளன. மு. தளையசிங்கத்தின் படைப்புகள் குறித்தும் பல திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் அவரது முழுப் படைப்புகளும் தொகுக்கப்பட்ட நிலையில் அவர் பற்றிய முழுமையான மதிப்பீடு இன்னும் வெளிவரவில்லை எனலாம்.

சட்டநாதன் படைப்புகள், செங்கையாழியான் படைப்புகள் குறித்தும் சில திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. ஜீவநதி சஞ்சிகை வெளியிட்ட சிறப்பிதழ்கள் இவ்வகையான மதிப்பீடுகளுக்கு அடைப்படையாக அமைந்தன.

எண்பதுகளில் நிகழ்ந்த முக்கிய இழப்புகளான க. கைலாசபதி, க.நா.சு போன்றே இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் கா. சிவத்தம்பியின் இழப்பும், வெங்கட் சாமிநாதனின் இழப்பும் அமைந்தது. தமிழ்த் திறனாய்வைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விரு இழப்புகளும் ஈடுசெய்யமுடியாதவை. கருத்தியல் சட்டகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கியத் திறனாய்வாளர்களுள் மிக முக்கியமானவர்கள். வெங்கட் சாமிநாதனின் மறைவின் பின்னர் அவர் பற்றிய மதிப்பீடுகள் தமிழகத்திலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் பா. அகிலன், சனாதனன் முதலானவர்களின் வெங்கட் சாமிநாதன் குறித்த மதிப்பீடுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. வெங்கட் சாமிநாதனின் கலையாளுமை பற்றியும், கலை விமர்சனங்கள் பற்றியும் விவாதிக்கும் கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தலில் இதழியலுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. படைப்புக்கள் குறித்தும் படைப்பாளிகள் குறித்தும் காத்திரமான விவாதங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக ஓலை, ஞானம், ஜீவநதி, தாயகம், பெருவெளி, கலைமுகம் முதலான சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வுப் பரப்பை வளம்படுத்தியவை. இச்சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த திறனாய்வுகள் வெவ்வேறு கருத்துநிலைகளின்

பின்புலத்திலிருந்து எழுதப்பட்டவை. அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படுவது அவசியமாகும்.

திறனாய்வாளர்கள் பற்றிவை என்றவகையில் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, நு.:மான் முதலானவர்களின் இலக்கியத் திறனாய்வுப் பங்களிப்புகள் குறித்த எழுத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. நா. சுப்பிரமணியத்தின் கைலாசபதியின் ஆய்வியல், கைலாசபதி : தளமும் வளமும், லெனின் மதிவானத்தின் கைலாசபதியின் இயங்காற்றல் முதலான நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கா. சிவத்தம்பியின் இலக்கியத் திறனாய்வுப் பங்களிப்புக் குறித்து 'ஓலை' வெளியிட்ட சிறப்பிதழ் அவரது பல்துறைச்சார்ந்த ஆய்வுகளை அடையாளப்படுத்துவதாக உள்ளது. மணற்கேணி சஞ்சிகை வெளியிட்ட நு.:மான் சிறப்பிதழ் அவரது திறனாய்வுப் பங்களிப்பை அடையாளப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வுப் பிரப்பில் பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் என்ற புதிய கருத்தியலை செழுமைபடுத்திய மு. தலையசிங்கம் பற்றி மு. பொன்னம்பலம் எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் : மு. தவும் இன்றைய போக்குகளும் என்ற கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

5. போரியல் இலக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சியும்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினை வளம்படுத்திய இலக்கியத் தொகுதியாக போரியல் இலக்கியம் விளங்குகின்றது. கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், நாடகம் என அனைத்து வடிவங்கள் சார்ந்தும் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. 1980களிலிருந்தே போரியல் வாழ்வையும் அவ்வாழ்வு தந்த வலிகளையும் பதிவுசெய்யும் இலக்கியங்களும் வெளிவரத் தொடங்கின. எனினும் போரியல் சார்ந்த படைப்புகளை வெளிக்கொண்டுவருவதும் அது பற்றிய விவாதங்களை மேற்கொள்வதுமான நிகழ்வுகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலேயே முனைப்புப் பெற்றது எனலாம். அவ்வாறு வெளிக்கொண்டுவரப்பட்ட போரியல் சார்ந்த இலக்கியங்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியில் அதிக கவனத்தைப் பெறுவனவாகும். இவ்வகை இலக்கியத் தொகுதிகளைத் திறனாய்வுக்கு உட்படுத்தியவர்கள் அவரவர் சார்ந்த கருத்துநிலைப் பின்புலத்திலிருந்து அணுகியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இனமுரண்பாட்டின் விளைவாக மேற்கிளம்பிய போர்கால இலக்கியங்கள் குறித்த திறனாய்வுகளில் சபா ஜெயராசாவின் போரும் இலக்கியமும், நு.:மானின் சமகால இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதையில் இனத்துவ முரண்பாட்டின் தாக்கம், சித்தரலேகா மௌனகுருவின் பெண்கள் கவிதைகளில் போர் பற்றிய விசாரணையும் விமர்சனமும், துரை மனோகரனின் ஒரு முன்னாள் பெண்போராளியின் வாழ்வியல் பதிவுகள், எம்.

எஸ்.எம். அனஸின் போர்முகம், மு. பொன்னம்பலத்தின் எதிர்ப்பு இலக்கியம், கருணாகரனின் போரிலக்கியம் தமிழில் எதிலிருந்து, எங்கிருந்து, நிலாந்தனின் ஈழப் போர் இலக்கியம், அந்தவன் கீரனின் ஈழத்துக் கவிதைகளின் நவீன கவிதைகளில் போரும் போரியல் வாழ்வும், ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் போர் எழுதிய கவிதை - இருபதில் ஈழத்துக் கவிதை குறித்த பார்வை, எம். எம். ஜெயசீலனின் தொன்மச் சிதைவும் கலையாக்க அரசியலும் : போர்க்கால சிறுகதைகள் மீதான வாசிப்பு, இரா. சிவலிங்கத்தின் வன்னிப் பிரதேச நாவல்கள், சுதர்சனின் துப்பாக்கியால் ஒருபோதும் சுடாத கொமாண்டோக்கள் முதலான கட்டுரைகள் போர் இலக்கியங்கள் பற்றிய திறனாய்வுகளாக அமைகின்ற அதேவேளை இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சிப் போக்கை அடையாளப்படுத்துவனவாகவும் அமைகின்றன.

இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டு வரலாற்றையும், அதன் விளைவாக மேற்கிளம்பிய இலக்கிய வெளிப்பாடுகளையும் புறநிலையாக ஆய்வுக்குட்படுத்திய கட்டுரைகளுள் நு.மாளின் சமகால இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதையில் இனத்துவ முரண்பாட்டின் தாக்கம் என்ற கட்டுரை சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

6. புலம்பெயர் இலக்கியமும் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சியும்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பெரும் பரப்பாக விளங்குவது புலம்பெயர் இலக்கியமாகும். இனமுரண்பாட்டின் காரணமாக இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களது வாழ்வியலை பதிவுசெய்யும் ஆவனமாக இது விளங்குகின்றது. இவ்வகை இலக்கியத் தொகுதிகள் குறித்த திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வுப் பரப்பை வளம்படுத்தியவையாக அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில், நா. சுப்பிரமணியனின் ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம் : இயங்கநிலை மற்றும் எதிர்காலம் தொடர்பான வரலாற்றுக்குறிப்பு, அ. சண்முகதாஸின் புலம்பெயர் இலக்கிய ஆய்வுகளும் அவ்விலக்கியங்களின் எதிர்காலமும், சபா ஜெயராசாவின் கோட்பாட்டுநிலையில் ஈழத்துப் புலச்சிதறல் இலக்கியம், சித்திரலேகா மௌனகுருவின் விலக்கப்பட்டகனிகளை உண்ணுதல்: புலம்பெயர் தமிழ்ப் பெண்களின் இலக்கியத்தில் பால்நிலையும் பால்மையும் : ஒரு வாசிப்பு, செ. யோகராசாவின் துன்பியல் மிகுந்த பெருங்கதையாகும் புலம்பெயர் பயண அனுபவங்கள், நு.மாளின் புலம்பெயர்வும் புதிய அனுபவங்களும் : கருணாகரமுர்த்தியின் 'பெர்லின் நினைவுகள்' பற்றிச் சில குறிப்புகள், துரை மனோகரனின் உலகம் தழுவிய உன்னத முயற்சி : முகங்கள் தொகுதியை முன்வைத்து ஒரு நோக்கு, வ. மகேஸ்வரனின் புலம்பெயர் இலக்கியம் நனவிடை தோய்தல், ஷோபா சக்தியின் தூங்கும் பனிநீரே, சு. குணேஸ்வரனின் புலம்பெயர் படைப்புகளில் அந்நியமாதல்: திசோ, பார்த்திபன் படைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பார்வை, எம். எம். ஜெயசீலனின் அனுபவங்களின் சுவாரஸ்யமும் விரிவடையும் கதைக்களமும் : அ. முத்துலிங்கத்தின்

சிறுகதைகள் மீதான வாசிப்பு முதலான கட்டுரைகள் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அதன் இயங்குநிலைகள் முதலானவற்றைப் பதிவுசெய்வனவாக அமைகின்றன. புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்த இக்கட்டுரைகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுப் பரப்பை வளம்படுத்தியவைகளாக அமைந்துள்ளன.

புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்த திறனாய்வுகளுள் செ. யோகராசா, சு. குணேஸ்வரன் ஆகியோரது கட்டுரைகள் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கவை. புலம்பெயர் இலக்கியம் குறித்த சு. குணேஸ்வரனின் அலைவும் உலைவும், புனைவும் புதிதும், உள்ளும் வெளியும் முதலான நூல்கள் புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளாக அமைந்துள்ளன. இவற்றோடு, என். செல்வராஜாவின் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் உலகளாவிய இலக்கியத் தேடல், ம. இரகுநாதனின் புலம்பெயர்ந்தோர் புனைகதைகள் புலப்படுத்தும் பண்பாட்டுச் சிதைவுகள், கொ. றொ. கொன்ஸ்ரன்ரைனின் புலம்பெயர்ந்தலும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரின் இலக்கிய முயற்சியும் முதலான கட்டுரைகளும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பன்முகத் தன்மைகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

8. இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு பற்றிய எழுத்துக்கள்

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வளர்ச்சியை நோக்குகையில், இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்களும் கட்டுரைகளும் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. திறனாய்வு வளர்ச்சிப் பற்றி வெளிவந்த கட்டுரைகளுள் நா. சுப்பிரமணியத்தின் ஈழத்தில் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வில் கோட்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு, சபா ஜெயராசாவின் சுதந்திரத்தின் பின் இலங்கையில் நிகழ்ந்த இலக்கியக் கோட்பாடுகள் நிலைப்பட்ட கருத்தாடல்கள், துரை மனோகரனின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வளர்ச்சி, மு. பொன்னம்பலத்தின் தமிழ் இலக்கிய விமர்சன போக்கு, நதிரா மரியசந்தனத்தின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் இலக்கிய விமர்சனக் கோட்பாடுகளும், சி. ரமேஷ் எழுதிய தமிழில் திறனாய்வு வரலாறு : மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளும் மறுக்கப்பட்ட பக்கங்களும், தி. செல்வமனோகரனின் ஈழத்து நவீன இலக்கிய விமர்சனமும் கலாரசனையும் முதலான கட்டுரைகள் இலங்கைத் தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாறு பற்றியும், அதன் இயங்குநிலையின் அடிப்படைகள் பற்றியுமாக அமைந்துள்ளன.

இலக்கியத் திறனாய்வுப் பரப்பின் ஓர் அங்கமாகவே இலக்கிய வரலாறு பற்றிய எழுத்துக்களும் அமைந்துவிடுகின்றன. அவ்வகையில் எஸ். தில்லைநாதனின் சோழர்கால அரசவை இலக்கியம், க. அருணாசலத்தின் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி, இருபதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கியக் கட்டுரைகள், ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள் : வரலாறு தேடல், செங்கையாழியானின் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு, சண்முகதாளின் தமிழியல் ஆய்வுக்கட்டுரைகள், சண்முகதாஸ் பதிப்பித்த சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள், மனோன்மணி

சண்முகதாஸின் இலங்கைத் தமிழியல் - சில பதிவுகள், சி. மௌனருவின் பண்டையத் தமிழர் வரலாறும் இலக்கியமும், நா. சுப்பிரமணியத்தின் ஆய்வுகள் - பார்வைகள் - பதிவுகள், துரை மனோகரனின் ஈழத்து இலக்கிய தரிசனம், எஸ். சிவலிங்கராஜாவின் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி, செ. யோகராசாவின் ஈழத்து நவீன கவிதை : புதிய உள்ளடக்கம் - புதிய தரவு - புதிய போக்குகள், ஈழத்து நாவல்கள் : வளமும் வளர்ச்சியும், கனகசபை நாகேஸ்வரனின் சுதேச மருத்துவம் பற்றிய இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள், க. இரகுபரனின் சம்பந்தர் படைப்பாளுமை முதலான ஆய்வுகள் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு தமிழியல் ஆய்வுப் போக்கின் பன்முகப்பாடுகளைக் காட்டுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சிவசேகரம், சி. (2007) பின்நவீனத்துவம் : மாயைகளைக் கட்டவிழ்த்தல், 'தமிழ்ச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம்', தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை. ப.44
2. மேலது ப. 10
3. நு.மான், எம். ஏ. (2006) மொழியும் இலக்கியமும், காலச்சுவடு பதிப்பகம், ப. 211
4. சிவத்தம்பி, கா. (2010) நவீனத்துவம் - தமிழ் - பின்நவீனத்துவம், சென்னை : நிபு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். பக். 174 - 175
5. நு.மான், எம். ஏ. (2014) மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும், காலச்சுவடு பதிப்பகம். ப. 33
6. மேலது ப. 33
7. நு.மான், எம். ஏ. (2006) முற்போக்கு இலக்கியத்தில் கவிதைச் சுவடுகள், 'முருகையன் கவிதைகள்', சென்னை - கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம். ப. 14
8. மதுகுதனன், தெ (2006) முற்போக்கு இலக்கியத்தில் புனைகதைச் சுவடுகள், 'என். கே. ரகுநாதன் படைப்புகள் : மாற்றுக் கலாசார உரையாடலுக்கான களம்', கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம். ப. 19
9. மேலது ப. 201

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கலை இலக்கியச்

சஞ்சிகைகள் : ஒரு பார்வை

க.பரணீதரன்

தமிழில் சஞ்சிகையைக் குறிக்க ஏடு, இதழ், தாளிகை, பத்திரிகை போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளபோதும் சஞ்சிகை என்ற சொல்லே இன்று பெரிதும் கையாளப்படுகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப்பாதையில் சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. சிற்றிதழின் வழியாகவே ஆக்கபூர்வமான படைப்பாற்றல் மிக்க ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரை ஈழத்திலே தோற்றம் பெற்றது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு நீண்ட வரலாறு ஒன்றுண்டு. ஆரம்ப காலங்களில் வெளிவரத்தொடங்கிய ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, பாரதி, கலைச்செல்வி ஆகிய கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் இன்றும் பேசப்படுவன. இச்சஞ்சிகைகளின் வாயிலாக வெளிப்பட்ட படைப்பாளிகள் ஈழத்தின் சிறந்த படைப்பாளிகளாக மிளிர்ந்ததுடன், நல்லதொரு இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்ட சமுதாயத்தை உருவாக்கியுமுள்ளனர். தமிழகத்தில் 'மணிக்கொடி காலம்', 'சரஸ்வதி காலம்' என இன்றும் குறிப்பிடப்படுவது போல, ஈழத்திலும் ஈழகேசரி காலம், மறுமலர்ச்சிக்காலம், கலைச்செல்விக்காலம் என இவை வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலம் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

ஈழத்தைப்பொறுத்தவரையில் சிற்றிதழ்களின் வருகை தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது. அதிலும் 21ம் நூற்றாண்டில் அச்சுப்பதிவு செய்வதில் உள்ள இலகு தன்மை காரணமாக பல இதழ்கள் வெளிவருகின்றன. இன்று ஈழத்திலே 40 இற்குமதிமமான சிற்றிதழ்கள் வெளிவருகின்றன. இவற்றிலே பல மாதாந்த சஞ்சிகைகளாகவோ அல்லது இருமாத சஞ்சிகைகளாகவோ அல்லது காலாண்டு சஞ்சிகையாகவோ அல்லது அரையாண்டு சஞ்சிகையாகவோ வெளியாகின்றன. அத்தோடு சில இதழ்கள் கால ஒழுங்கின்றி அவ்வப்போது வெளிவருகின்றன. இவை பல்வகைமை சார்ந்த இதழ்களாக காணப்படுகின்றன. தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு 21ம் நூற்றாண்டு(2000-2015) வரையான காலப்பகுதியில் வெளியான கலை இலக்கியம் சார்ந்த சிற்றிதழ்கள் பற்றியும் அவற்றின் இன்றைய நிலை, எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் வளமாக்குவதற்கு மேற்கொள்ளவேண்டிய திட்டங்கள் பற்றியும் இந்த சிறு கட்டுரை விளக்க முயல்கின்றது.

இன்று ஈழத்திலிருந்து ஞானம், ஜீவநதி, தாயகம், கலைமுகம், படிகள், பூங்காவனம், தெரிதல், புதியசொல், மகுடம், பசுமை, ஞானச்சுடர், அருள்ஒளி, நான், அஞ்சலி, இணுவில் ஒலி, கொழுந்து, பெரட்டுகளம், மறுகா, சமூகவெளி, கடல், அகவிழி, ஆசிரியம், தென்றல், ஒளி அரசி, நங்கை, கலிங்கம், சமகாலம், மறுபாதி, சாயி மார்க்கம், சுகமஞ்சரி, சுகவாழ்வு,

நங்கூரம், மொழிதல், பண்பாடு, பிரவாகம், கம்பூட்டர் ரூடே, சிவதொண்டன் முதலிய இதழ்கள் வெளியாகி வருகின்றன. இவற்றில் சில இதழ்கள் கால ஒழுங்கின்றி அவ்வப்போது வெளியாகி வருகின்றன. இவை அனைத்தும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகள் அல்ல. இந்த இதழ்களில் காணப்படும் நோக்கம், வேறுபாடுகள், உள்ளடக்கத்தின் தன்மைகள் காரணமாக இவற்றை கல்வி இதழ்கள், சிறுவர் இதழ்கள், கவிதை இதழ்கள், சமய இதழ்கள், நாடக இதழ்கள், பெண்ணிய இதழ்கள், வணிக இதழ்கள், உளவியல் இதழ்கள், ஆய்வு இதழ்கள், சோதிட இதழ்கள், விளையாட்டு இதழ்கள், தொழில்நுட்ப இதழ்கள், அரசியல்திதழ்கள், சமூக அறிவியல் இதழ்கள், கலை இலக்கிய விஞ்ஞான இதழ்கள், கலை இலக்கிய சமூக அறிவியல் இதழ்கள், கலை இலக்கிய சமூக இதழ்கள் என வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும். தலைப்பின் பிரகாரம் இங்கு கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளே கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்ற போது குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஞானம், ஜீவநதி, மல்லிகை, தெரிதல் ஆகிய நான்கு சஞ்சிகைகளே கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளாக வெளி வந்துள்ளன. இருப்பினும் மகுடம், கலைமுகம், தாயகம், மறுகா, படிகள், பூங்காவனம் போன்ற இதழ்கள் கலை இலக்கிய சமூக இதழ்களாக காணப்படுகின்றபோதும் கலை இலக்கியத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய இதழ்களாகவே வெளிவருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1966ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் தனது பயணத்தை ஆரம்பித்த மல்லிகை சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக 402 இதழ்களை 2012 கார்த்திகை-மார்கழிவரை பிரசுரித்து தனது வருகையை நிறுத்திக் கொண்டது. டொமினிக் ஜீவா என்ற தனி மனித ஆளுமையின் உழைப்பால் இந்த இதழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்து பின்னர் இறுதிவரை கொழும்பில் இருந்து வெளியாகியது. ஆண்டு தோறும் ஒரு சிறப்பிதழை இந்த இதழ் வெளியீடு செய்தது. மல்லிகையின் ஊடாக வெளிவந்த பல படைப்பாளர்கள் இன்று ஈழத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்' பல அரிய படைப்புகளை படைத்து வருகிறார்கள். மல்லிகை வாயிலாக வெளிவந்த பல படைப்புகள் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஞானம் இதழ் 2000 யூன் மாதம் வெளிவர ஆரம்பித்தது. கண்டியில் இருந்து தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் இந்த இதழை வெளியிட ஆரம்பித்து பின்னர் கொழும்பில் இருந்து இந்த இதழ் இன்று வரை தொடர்ந்து வெளிவந்தவண்ணமுள்ளது. 2015 மார்கழி வரையில் 186 இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளன. 100 வது இதழை சிறப்பிதழாக வெளியிட்டுள்ளதுடன், அவுஸ்திரேலியச்சிறப்பிதழ், பெண்ணியச் சிறப்பிதழ், எஸ்.பொ. சிறப்பிதழ், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி சிறப்பிதழ், தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்பிதழ் என்பவற்றோடு 150 ஆவது இதழை ஈழத்து போர்க்கால சிறப்பிதழாகவும், 175 ஆவது இதழை புலம்பெயர் இலக்கிய சிறப்பிதழாகவும் அதிக பக்கங்களுடன் வெளியீடு செய்து பலரது ஆவலை இந்த இதழ் பூர்த்தி செய்து வருகின்றது. பல படைப்பாளிகளை இந்த இதழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வருகின்றது. இந்த இதழின் வருகை ஈழத்தின் பல எழுத்தாளர்களுக்கு களமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜீவந்தி 2007 ஆவணி மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அல்வாய் என்னும் கிராமத்தில் இருந்து இருமாத இதழாக வெளிவர ஆரம்பித்து 2 ஆண்டுகளின் பின்னர் மாதாந்த இதழாக க.பரணீதரன் அவர்களை ஆசிரியரானக் கொண்டு வெளிவருகின்றது. 2015 மார்ச்சு மாதம் வரையில் 86 இதழ்களை தொடர்ச்சியாக மாதம் தவறாமல் வெளியீடு செய்து வந்துள்ளது. இளம் எழுத்தாளர் பரம்பரையொன்று இந்த இதழ் ஊடாக வெளிப்பட்டுள்ளது. இந்த இதழ் பல இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. பெண்ணியச் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச்சிறப்பிதழ், கவிதைச்சிறப்பிதழ், உளவியல் சிறப்பிதழ், எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்பிதழ், இளம் எழுத்தாளர் சிறப்பிதழ், கே.எஸ்.சிவகுமாரன் சிறப்பிதழ், அவுஸ்திரேலியசிறப்பிதழ், கனடா சிறப்பிதழ், மலையக சிறப்பிதழ், திருகோணமலை சிறப்பிதழ், ஈழத்து கவிஞர்கள் சிறப்பிதழ், க.சட்டநாதன் சிறப்பிதழ் என தரமான சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது. அத்துடன் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஆண்டுச்சிறப்பிதழையும் அதிக பக்கங்களுடன் வெளியீடு செய்து வருகின்றது. வடபகுதியில் இருந்து காலம் தப்பாது 9 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் இதழாக ஜீவந்தி காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தெரிதல் 2003 இல் இளைய தலைமுறையினருக்கான இருதிங்கள் ஏடாக அலை, கவிஞன் இதழ்களின் ஆசிரியரான அ.யேசுராசா அவர்களால் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. 2006 ஆவணி வரை பதினைந்து இதழ்கள் வெளியானதுடன் தனது வருகையை நிறுத்திக் கொண்ட இந்த இதழ் மீண்டும் தற்போது வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது. இளையவர்களிடம் இலக்கியம் சென்றடைய வேண்டும் என்னும் நோக்கோடு இந்த இதழின் உள்ளடக்கம் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாகவே இந்த இதழ்களிலும் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள், படைப்பாளர் அறிமுகங்கள், நேர்காணல்கள், பத்தி, நூல் விமர்சனங்கள், நூல் அறிமுகங்கள், குறுநாவல்கள், சினிமா, விவாதங்கள், எதிர்வினைகள், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள், வாசகர் கடிதங்கள் உட்பொருளாக அமைந்துள்ளன.

இவற்றை விட யாழ் திருமறைக்கலாமன்றத்தினால் நீ.மரியசேவியர் அடிகளாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு கலைமுகம், மட்டக்களப்பில் இருந்து மைக்கல் கொலின் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் மகுடம், அநுராதபுரத்தை களமாகக் கொண்டு எல்.வசீம் அக்ரம் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளி வரும் படிகள், கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு ரிம்ஸா முகமத், எச்.எவ். ரிஸ்னாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் பூங்காவனம், க.தணிகசலம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் தாயகம் ஆகிய இதழ்களும் இலக்கிய நிறைவோடு வெளிவருகின்றன.

இவற்றை விட அம்பலம், கொழுந்து, தவிர, நீங்களும் எழுதலாம், மறுபாதி, கவிஞன், செங்கதிர், வெளிச்சம் புதிய தரிசனம், மறுகா, யாத்ரா, புலரி, தூண்டி போன்ற இதழ்கள் வெளிவருவதும் நிற்பதும் என ஒரு நிலையில்லாது வெளிவந்த போதும் கலை இலக்கியத்திற்கு அதிக பங்களிப்பை நல்கியுள்ளமை பாராட்டத்தக்கதும் குறிப்பிடத்தக்கதுமாகும்

முக்கியமாக இந்த காலகட்டத்தில் வெளியான அனைத்து இதழ்களிலும் ஈழப்போர், போரின் அவலங்கள், பேராட்டத்தின் முடிவுக்கு பின்னரான தமிழரின் வாழ்வநிலை பற்றிய விடயங்களை கருப்பொருட்களாக கொண்ட பல படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் இன்றைய நிலை

- கால ஓட்டத்தில், கலை இலக்கிய இதழ்கள் பல்கிப் பெருகுவதை நாம் காண்கின்றோம். புதிய புதிய இதழ்கள் உருவாக்கம் பெற்று, குறுகிய கால இடைவெளியில் அவை வந்த வேகத்திலேயே பல நின்றுவிடுவதையும் காண்கின்றோம்.
- பொதுவாக, இச்சஞ்சிகைகளில் மூத்த எழுத்தாளர்களும் இளைய தலைமுறையினரும் எழுதிவருகிறார்கள்.
- இளைய தலைமுறையினர் பெரும்பாலும் கவிதைகளையே எழுதுகின்றனர். எழுத்தாளர்களின் அனுபவத்தைப்பொறுத்து, இக்கவிதைகளின் தரம் காணப்படுகின்றது. சில கவிதைகளைப் படிக்கும்போது, படைப்பாளியின் அனுபவத்தளவிரிவு பற்றிய ஐயப்பாடு எழுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிறது.
- கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களுக்கு பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் மாணவர்களிடமிருந்தும் அதிக வரவேற்புக் கிடைக்காத நிலையே காணப்படுகிறது. இதற்கு, மாணவர்களிடத்தும் ஆசிரியர்களிடத்தும் வாசிப்பு ஆர்வமின்மையே காரணம்.
- தனி இதழ் ஒவ்வொன்றும் பொதுவாக 40 – 60 பக்கங்களைக் கொண்டனவாய், ரூ. 40 முதல், ரூ. 100 வரை விலைநிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- பல சஞ்சிகைகளின் உள்ளடக்கம், தமது வாசகர்கள் யார் என்ற தெளிவின்றி, பலமட்டத்து வாசகர்களையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அமைவதனால், கனதித் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.
- புதிய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வாசகர்க்கு அறிமுகம் செய்வதற்கான கட்டுரைகளை துறைசார் விற்பன்னர்களிடமிருந்து பெற்றுப் பிரசுரிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. அதேவேளை, புதிய எழுத்தாளர்கள் போதிய அருபவமும்

அறிவுமின்றி, கோட்பாட்டுரீதியான கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது.

- சிறுசஞ்சிகைகளிற் சில, இடை இடையே, தேவை கருதி சிறப்பிதழ்களையும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

- சிறுசஞ்சிகை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான செலவு அதன் விலையிலும் அதிகமாக இருக்கிறது.
- சஞ்சிகை விநியோகம் சிரமத்திற்குரிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.
- ஓர் இதழை ஐம்பது ரூபா அல்லது அறுபது ரூபாவுக்கு வாங்கிப் படிக்கும் மனோநிலை பலருக்கு இல்லை.
- பலரிடத்து, தொடர்ந்தும் இதழ்களை இலவசமாகத் தந்தாலென்ன என்ற மனப்பாங்கு காணப்படுகிறது.
- சஞ்சிகைக்கான விளம்பரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் உள்ளது.
- சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள், உடனடியாக தமது படைப்பை அச்சில் பார்த்துவிடத் துடிக்கிறார்கள்.
- சிலவேளைகளில், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மூன்று சஞ்சிகைகளுக்கு தமது ஒரே படைப்பின் பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கின்றனர்.
- விமர்சனக் கட்டுரை எழுதும் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களிற் சிலர், தம்மை விமர்சனப் பண்டிதர்களாகக் கருதிக்கொண்டு, தெளிவின்றி, மூத்த எழுத்தாளர்களை, அவர்தம் படைப்புகளை, விமரிசன முறையிலுக்குப் பொருத்தமற்ற வகையில் அவதூறு சொல்கின்றனர்.
- முன்னைய நாட்களில், ஆரோக்கியமான இலக்கிய விவாதங்கள் பல இச்சிறுசஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றன. இந்நிலை மாறி, புனைபெயர்களுள், ஒளிந்துகொண்டு, படைப்பாளிகளைச் சீண்டும் வகையில் கடிதங்களை எழுதும் போக்கு காணப்படுகிறது.
- புதிதாகக் கட்டுரை எழுதுபவர்களிற் சிலரிடம் வெட்டி ஒட்டும் (உரவ யனெ ியளவந) போக்கு காணப்படுகிறது.
- இலக்கியத் திருட்டை (ிடயபயைசளைஅ) மிகவும் லாவகமாக சில எழுத்தாளர்கள் மேற்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகிறது.
- இச்சஞ்சிகைகளுக்கூடாக இடம்பெறும் சிறுகதைப் போட்டிகளுக்கென பிரபலமான எழுத்தாளர்களின் முன்னைய எழுத்துகளை தங்கள் படைப்புகளாக அனுப்பிவைக்கும் போக்கும் காணப்படுகின்றது.

- சிறுசஞ்சிகைகளின் மூலம் இலாபம் பெறும் நிலை என்று எதுவும் இல்லை. ஆயினும், சஞ்சிகை விற்பனையை வர்த்தகக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கி, உதாசீனம் செய்யும் நிலை உள்ளது.
- சிறுசஞ்சிகைகளுக்கான சந்தாவைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பாடசாலைகளோ நிறுவனங்களோ ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.
- சந்தாதாரர்களுக்கான இதழ்களை அனுப்புவதற்கான முத்திரைச் செலவு உயர்வாக உள்ளது.
- வாசிப்புத்திறனை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் பொதுவாக பாடசாலைகளில் காணப்படுவதில்லை.
- இலத்திரனியற் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சாதன வளர்ச்சிகள் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துள்ளன.
- இணையத்தளங்களில் வலைப்பூக்களை உருவாக்கி, தமது படைப்புகளை அவற்றினூடாக வெளியிடுகின்றனர். அவர்களிடத்து தமது படைப்புகளை சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு அனுப்பும் ஆர்வம் குறைந்துவருகிறது.

மதிப்பீடும் எதிர்காலத் திட்டங்களும்

மதிப்பீடு: ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரை, தனிமனித முயற்சிகளுக்கூடாக முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சஞ்சிகைகளே நின்றறிலைத்துள்ளன. நிறுவனரீதியாகவோ அல்லது குழுமுறையிலோ ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதழ்கள் ஆரம்பநிலையிலேயே நின்றறிபோய்விட்டன. ஆசிரியர் குழுவினரிடையே காணப்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளும் இதற்குக் காரணமாகும்.

இன்று மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, தெரிதல் போன்ற சஞ்சிகைகள் நின்றறிலைப்பதற்குக் காரணம் முறையே, அவற்றின் ஆசிரியர்களான டொமினிக் ஜீவா, தி.ஞானசேகரன், க.பரணீதரன், அ.யேசுராசா ஆகியோர் தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்டு வருதலேயாகும். அதேவேளை, உண்மையான, விசுவாசமான உழைப்பும் சவால்களைச் சமாளிக்கும் திறனும் வாசகர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் படைப்பாளிகளையும் ஆரவணைத்துச் செல்லும் பண்புமே, இச்சஞ்சிகைகள் தனியார் முயற்சிகளினூடாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலும், வாசகர்களிடமிருந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் பரந்த அளவில் ஆதரவைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன. நிறுவன ரீதியாகவோ அல்லது கூட்டுமுயற்சியிலோ வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளே இடம்பெறுவதனால், இக்குழுநிலையை விரும்பாத படைப்பாளிகள் இச்சஞ்சிகைகளை நாடுவதில்லை.

வளமாக்குவதற்கான எதிர்காலத் திட்டங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவற்றை வளப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களாக பின்வருவன முன்வைக்கப்படுகின்றன:-

- சில நியமங்களை வகுத்து, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு அரசு மானியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.
- வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களினூடாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அநுகூலங்களைப்பற்றி பரப்புரை செய்தல்வேண்டும்.
- 'இதழியற் கல்வி' என்ற பாடத்தை பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- பிரதேசம்தோறும் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களில் வெளிவரும் விடயதானங்கள் குறித்து கருத்தாடற் களங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
- புதிய இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்கு படைப்பு உத்திகள், செவ்வி தாக்கம் போன்ற தலைப்புகளில் பயிற்சிப் பட்டறைகளை ஒழுங்குசெய்து, பயிற்சி வழங்கவேண்டும்.
- நாடு தழுவிய ரீதியிலும், பிரதேசரீதியிலும் கலை இலக்கிய ஆய்வு அமர்வுகளை ஒழுங்குசெய்து, ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.
- தமிழ்ச் சிற்றிதழ்களின் ஒழுங்கான வரவின்மைக்கான காரணங்களை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.
- இதழியல் தொடர்பான போட்டிகளை நாடு தழுவிய ரீதியில் ஒழுங்குசெய்யவேண்டும்.
- பாடசாலைகள் சஞ்சிகை பிரதிகளை வாங்கி சஞ்சிகையாளர்களை ஊக்குவிப்பதோடு மாணவர்கள் வாசிப்பையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- தபாற் செலவு குறைக்கப்பட வேண்டும்.

நிறைவுரை

நாம் இதுவரை நோக்கியவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவதாயின், ஈழத்தில் தமிழில் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டவை. அதிக எண்ணிக்கையான இச்சிற்றிதழ்கள் ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. சிற்றிதழ்களுக்கான சவால்களுக்கு மத்தியில் பல இதழ்கள் நின்றுநிலைக்க முடியாமற்போயின. ஆயினும், ஞானம், ஜீவநதி, தெரிதல் போன்ற கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகள் இலக்கியச் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பனவாய், இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான அர்ப்பணிப்பை வழங்கி வருகின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய திட்டங்களை முன்னெடுக்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

1. கோவிந்தராசன், மு. (2006). 'இதழியல் நிலை அல்லது போக்கு'. (தொ.ஆ.) வ.ஜெயதேவன் ஞ சிராஜ் உன்னிஜா நாசர். தமிழியலின் எதிர்காலவியல் : பாகம் இரண்டு. சென்னை : கலைஞன் பதிப்பகம்.
2. சரவணகுமார், பெ. (2008). ஈழத்து இலக்கிய இதழியலில் ஞானம். ஞானம், 9 (4), 266 - 270.
3. சிவானந்தசர்மா, ப. (1985). இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள். புத்தூர் : ஆசிரியர்.
4. செல்வநாயகம், வி. (1965). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. யாழ்ப்பாணம் : ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்.
5. ஞானசேகரன், தி. (2008). ஞானம் - 100ஆவது சிறப்பிதழ், 9 (4), 2 - 3.
6. டொமினிக் ஜீவா. (2009). மல்லிகை - 44ஆம் ஆண்டு மலர், 356, 1.
7. பரணீதரன், க. (2010). ஜீவநதி - மூன்றாவது ஆண்டு வெள்ளி மலர், 25, 2.

ஒரு நல்ல இலட்சியத்துடன் முறையான
வழியைக் கைக் கொண்டு தைரியத்துடன்
வீரனாக விளங்கு. நீ மனிதனாய் பிறந்திருக்கிறாய்
நீ வாழ்ந்து மறைவதற்கு உன் பின்னால்
ஓர் அழியாத அறிகுறி எதையாவது விட்டுச்செல்

சுவாமி விவேகானந்தர்

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியும்

இலங்கையின் இதழ்களுடான வகிபாகமும்

ஸ்ரீ.தயாளன்

மனிதன் தொடக்க காலத்திலே தன் உணர்வுகளை மட்டுமின்றி எண்ணங்களையும் தான் மற்றவர்களுக்குப் புலப்படுத்த விரும்பும் எந்தத் தகவல்களையும் தெரிவிக்க உரைநடையையே பயன்படுத்தினான் என்பது தான் இயற்கைக்குப் பொருந்துவதாகவுள்ளது. பேச்சு மொழிக்கும் உரைநடைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. உணர்ச்சி, அறிவு எனப்படும் இருதுறைகள் சம்பந்தப்பட்டவெல்லாம் உரைநடையிலேயே உணர்த்தப்படுகின்றன.

ஓர் இனத்தின் எழுச்சிபெற்ற வளர்ச்சிக்கு அடிநாதமாய் நின்றொலிப்பது அதன் மொழி, அம்மொழியின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் காரணியாய் விளங்குவது அம்மொழியில் வழங்கும் உரைநடை உரைநடை நூல்கள் பல்கிப்பெருகி வளர்சியுரும் போது தான் அமட மொழியிலே பற்பல துறைசார் அறிவுப்பெருக்கம் ஓங்கியுயரல் இயலும். இவ்வண்மை தமிழ் இனத்துக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொருந்துவதே.

மனிதர்கள் தங்கள் சிந்தனைகளை எண்ணங்களைப் பேசத்தொடங்குப்பலகாலத்து முன்பே அவர்கள் தம் உணர்ச்சிகளைப் பாடத்தொடங்கி விட்டார்கள் என்று கூறும் எம்ர்சன் பாட்டுமுந்தியதா உரைநடை முந்தியதா என்ற வினாவுக்கு விடையளிக்குமாப் போல் தமிழிழ் தோன்றிய பழைய தமிழிலக்கிய நூல்களையும் சங்கப் பாடல்களையும் மேலாக தமிழ் இலக்கண கல்வி முறைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். (கவிதையும் கற்பனையும்)

தமிழில் செய்யுள் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ள அளவுக்கு உரைநடை இலக்கியம் வளரவில்லை. ஒரு புலவன் தன் உள்ளக் கருத்துக்கு உருவளித்து, அதைப் பிறர்க்கு உணர்த்த மேற்கொண்ட கருவியே இலக்கியம். ஆகவே ஓர் இலக்கியம் கூறும் பொருளைக் கேட்ட ஒருவன் அதை மறவாது மேற்கொள்வானாயின் அந்நிலையில் அவ்விலக்கியம் பயன் நிறை இலக்கியம் எனப் பாராட்டப்படும். எனவே புலவர்கள் உரைநடையிலும் செய்யுள் நடையையே இலக்கியப்பொருள்களுக்கு மட்டுமன்றி மருத்துவம், சோதிடம் முதலாம் நூற்பொருளுக்கும் கையாண்டிருக்கின்றனர். மேலும் பழந்தமிழ்க் காலம் அச்சப்பொறிகள் இல்லாத காலம். அறிய விரும்பும் பொருளை அதை அறிவிக்கும் நூல்களைத் தாம் விரும்பியபோதெல்லாம் விரும்பிய இடத்திற் பெற்றுப் படித்தறிந்து கொள்ள வாய்ப்பற்ற காலம். அது ஓலைச் சுவடிகள் வழங்கி வந்த காலம். சுவடிகளில் எழுதி முடிப்பதும், பாதுகாப்பதும் எளிதான காரியங்களல்ல. முன்னோர் மொழிய, அவர் வழி வந்தோர் காதபல் கேட்டுத் தெளியும் முறைக்கும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வதற்கும் எளிதாக உரைநடை முறையில் சொற்சுருக்கம் வாய்ந்த செய்யுட்களையே மக்கள் பெரிதும் வரவேற்றனர்.

இவ்வாறு தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியிலே ஆதியிலே பாட்டு அல்லது செய்யுள் முறைமையிலான இலக்கியங்கள் விளங்கிய போதும் உரைநடையும் உரைநடையிலான தமிழிலக்கியங்களும் போற்றப்பட்டமையும் அவற்றின் இலக்கணங்களும் பழந்தமிழ் நூலான தொல்காப்பியம் மூலம் அறிய முடிகிறது.

“தொன்மை தானே உரையொரு புணர்ந்த பழமை போற்றே”

என்று காட்டுகின்ற தொல்காப்பியனார் உரைநடையானது

01. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பு
02. பாவின்றெழுந்த கிளவி
03. பொருளொடு புணர்ந்த பொய் மொழி
04. பொருளொடு புணர்ந்த நகை மொழி

என நான்கு எனவும் வகுத்துக்காட்டியுள்ளார். இவ்வகையில் நோக்கும் போது மிகப் பழங்காலத்தில் விளங்கிய உரை நூல்கள் பலவும் காலவோட்டத்தில் அழிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு எனக் கருதுதலே பொருத்தமானது. நமக்கு கிடைத்துள்ள உரைநடை இலக்கியங்களுள் மிகப்பழையனவாக இறையகுர் களவியல் என்ற உரைநூலும், சிலப்பதிகாரமுமே காணப்படுகின்றன. “உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்” என்று சிறப்பிக்கப்படும் சிலப்பதிகாரம் பாட்டு உரையும் கலந்த நடையிலே ஆக்கப்பெற்றிருக்கிறது. பாட்டினைப் போன்ற கடின நடையும் அதற்குரிய ஒத்துசையும் கொண்டமைந்த சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகப்பாங்கான உரைநடை பீடுநடைபோடுகிறது.

தமிழ் இலக்கிய உரைநடை வளர்ச்சிப்போக்கின் அடுத்த கட்டத்தை பல்லவர் காலத்துக் களவியலுரை, சாசனங்கள், மணிப்பிரவாளநடை என்பவற்றில் தரிசிக்கலாம். சாசனங்களில் தனித் தமிழ் உரைநடை, ஒரு பகுதி வடமொழி மறு பகுதி தமிழிலுமான நடை இடையிடையே வடமொழிச் சொற்கள் கலந்த நடை என 3உரைநடைகள் காணப்படும். மணிப்பிரவாளநடை என்பது முத்தும், பவளமும் கலந்த ஒரு மாலை போன்ற வடிவில் தமிழும் வடமொழியும் சமமாக பரவிய நடை.

சோழர் காலம் உரையாசிரியர் காலம் எனப் போற்றப்படுமளவிற்கு உரை ஆசிரியர்கள் என அழைக்கப்பட்ட இனம் பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், பரிமேலழகர், அடியார்க்குநல்லார், நச்சினர்க்கினியர், போன்றோர்கள் வாழ்ந்து நூல்கள் நுதலிய பொருள்களை உரைசெய்தனர். உரைநடை ஆசிரியர்கள் எவரும் தோன்றாத இக் காலப்பகுதியை அடுத்து நாயக்கர் காலத்திலும் உரை ஆசிரியர்கள் விளங்கினராயினும் உரைநடை சற்று அதிகமாகப்போற்றப்பட்டது.

ஐரோப்பியர் காலம்: உரைநடை தோற்றம் பெற்ற காலம் எனச் சிறப்பிக்கக் கூடிய இக் காலத்தில் தான் (1577) கால்டுவல் பாதிரியார் கிறிஸ்துவோபதேசம் என்ற நூலைத் தமிழ் உரைநடையில் எழுதினார். இயற்கையான ஓர் உரைநடை தோற்றம் பெற்ற இக்காலத்தில் ஐரோப்பிய, கிறிஸ்தவ பாதிரியார்கள் தம் மத உண்மைகளையும், போதனைகளையும் பொது மக்களிடையே பரப்புதல் நோக்கமாகக் கொண்டு எல்லோரும் படித்தறியக் கூடிய எளிமையான உரைநடையைக் கையாளத்தொடங்கினர்.

பெருந்தொகையான வடசொற் கலப்புக்குடன் பேச்சு வழக்குத் தொடர்களுடனும் தத்துவபோத சுவாமிகள் நூல்களை எழுத இருவேறு உரைநடை பாங்கினை அனுசரித்து

“பெஸ்கி” என்னும் வீரமாமுனிவர் தமிழரை நடை நூல்களை ஆக்கினார். உயர்ந்த நடையில் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் நூலையும் பேச்சு வழக்குடன் கூடிய எளிய தமிழ் நடையில் “பரமார்த்த குரு கதை”, “அவிவேக பூரண குரு கதை” என்ற இரு நூலையும் எழுதிய இவரே “வசன நடை வளர்த்தவல்லாளர்” என்ற பெருமைக்கு உள்ளானவராகிறார்.

சம காலத்தில் கற்றோருக்கு மாத்திரம் விளங்கக்கூடிய உரை நடையில் எழுதப்பட்ட இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி, மகாபாடியம், என்பன முக்கியமானவை. உணர்ச்சியும், கவர்ச்சியும் கொண்ட உரை நடைக்கு எடுத்துக்காட்டு எனப் பெறியோர்களே வியந்த சிவஞான முனிவர் அவ்வுரையுடை ஆசிரியர் ஆவார்.

ஆறுமுகநாவலர் (1822-1879): தமிழ் உரை நடை வரலாற்றில் ஒருவிதமார்ந்த திருப்புமுனையாகத் திகழ்ந்தவர் இலங்கையின் நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். இலக்கண வழுவற்றதும் பொதுமக்கள் விளங்கிக் கொள்ளும் எளிமையானதுமான இனிமையும், தெளிவும் நிறைந்த உரைநடையைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்குத் தந்து வழிகாட்டியவரும் யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலர் தான். நாவலர் நடை ஒரு தனி நடை. சைவசமய போதனை, பிரசாரங்களை நோக்காகக்கொண்டு கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்கள் ஆற்றிய முறைமைகளை அடியொற்றி புராண இதிகாசங்களை எளிய இனிய தமிழில் உரை நூல்களாகச் செய்தார். இலகு தமிழில் பாலர்பாடம், சைவவணாவிடை நூல்களையும் சிறுவர்கள் நோக்கில் எழுதினார். இதை விட பதிப்புகளின் போது பல தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கும் இலகு உரை எழுதினார். நாவலருக்கு கைவந்த அலாதியானது. பரிதிமாற்கலைஞர் வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரினால் “வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்” என்று போற்றும்பெரும் தகைமை பெற்ற உரைநடைக்கு வித்திட்டவர் நாவலர்.

20ம் நூற்றாண்டு தமிழ் உரைநடை போக்கானது துரிதவளர்ச்சி பெற்ற காலமாகக் கூறப்படுவதாகும். இலங்கையில் நாவலர் உரைநடையோடு இயைந்து தமிழுக்கு அணி செய்தவர்களுள் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர்.க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர்.வி.செல்வநாயகம், ஏ.எம்.ஏ.அஸீஸ், நந்தி, பேராசிரியர்.செ.சி.க.கைலாசபதி, கை.செந்திநாதன், பேராசிரியர்.க.சிவத்தம்பி, சாப.ஐயராசா, சண்முகதாஸ், நு.மான் போன்றவர்கள் இங்கு குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்.

இவ்வுரைநடைவல்லாளர்கள் பணிகளையடுத்து 19ம்,20ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் உரைநடை பெற்ற வளர்ச்சியோ மிகவும் விசேடமானது. அச்சிப்பொறியின் பரம்பல்,

பாதிரிமார் மதப்பிரசார நோக்கில் நூல்களை வெளியிட்டமை இந்து மத எழுச்சி காரணமாக எழுந்து உரைநடை நூல்கள் மேலாக பத்திரிகைகளின் தோற்றம், கல்விக்கூடங்கள் உருவானமை போன்ற காரணங்களினால் தமிழில் உரைநடையின் போக்கு விரிவாக்கம் பெற்றது. நவீனம் (மேளநட) என்ற புத்திலக்கிய வடிவம் உருவாகிய காலமும் இருந்தது. மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரபல முதலியார் சரித்திரம், வ.வே.சு.ஐயர் ஆகியோர் பின்னர் சிறுகதை வடிவத்தை ஆரம்பித்தனர்.

ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ பாதிரிமார் தமது சமயப்பிரசாரத்திற்கு உகந்தவகையிலே பொதுமக்களைக் கவர்வதற்காய் எளிய உரைநடையிலே நூல்களையும் துண்டுப்பிரசுரங்களையும் தமிழில் எழுதி அச்சிற்பதித்து வெளியிடலாயினர். அந்நாள் வரை அறிவுசார் கருத்துகளின் ஊர்தியாய் விளங்கிய உரைநடையானது இக்காலத்தில் உணர்ச்சி பொலிவுடன் கூடிய ஆக்க இலக்கியங்களையும் வெளியிட உகந்த ஒன்றாக மாறியது. இந்த மாற்றத்திற்கு முன்னோடியாய் அமைந்தவர் வீரமாமுனிவரே.

இலங்கையில் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, மல்லிகை போன்ற இதழ்கள் வாயிலாக உருவாகிய சிறுகதை, நாவல் இலக்கிய படைப்பாளிகளும், பின்னர் தோன்றிய தமிழ் எழுத்தாளர்களும் கூட தங்கள் மொழிநடை, உரைவளங்களால் ஈழத்தின் தமிழ் நடைபோக்குக்கு வளம் சேர்த்தனர். இவ்வகையில் சம்பந்தர், இலங்கையர்கோன், வைத்திலிங்கம், செந்திநாதன், செல்வராசன், சிற்பி, செங்கை ஆழியான், ராஜகோபால், டேவிட் கோகிலா சொக்கன், செம்பியன் செல்வன், என்பவர்கள் அவர்களிற் சிலராவர்.

பத்திரிகை ஊடகங்கள் வாயிலாக வளர்ச்சி....

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் இலங்கையில் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்த அச்சமுறைமைகளும், பத்திரிகைகளும், பின்னர் வந்த நவீன இலத்திரனியல் தொழினுட்ப வசதிகளும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பொதுவாக இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகைப் பிரசார முயற்சிகள் தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்ட எழுத்தறிவின் வளர்ச்சியைக் காட்டி நிற்பது தெரிகிறது.

தமிழ் எழுது முறையின் இன்றைய நிலையில் முக்கியமாக இடம் பிடிக்கும் கட்டுரை எழுதல் (நுளையல றசவைபெ) ஒரு பரிமாணத்தையே தோற்றுவித்தது. இலங்கையின் எழுத்தறிவும், வாசிப்புக் கலாசாரமும் விருத்தியடைவதற்கு பத்திரிகைப் பிரசாரமுறைமை கால்கொள்வதற்கும் முக்கியகாரணமாக மதப்பிரசார நடவடிக்கைகளே இருந்திருக்கின்றன. இலங்கையில் ஐரோப்பியர் காலடி எடுத்துவைத்த காலங்களில் நவீன அச்சுயந்திரங்களின்

உதவியாலுருவாகிய பத்திரிகைகள் மதப்பிரசாரத்துக்கு வழிவகுக்கும் அதே நேரத்தில் பொதுவாக தமிழ் மொழிக்கும் சிறப்பாகத் தமிழ் உரைநடை விருத்திக்கும் பாரிய பணிகளை ஆற்றி வந்திருக்கின்றன என்பது யாரும் மறுக்கவியலாது. ஈழகேசரி பத்திரிகையின் வருகையோடு இலங்கையில் தமிழ் எழுத்து நடைக்கு ஒரு அங்கிகாரம் கிடைத்தது என்றே கூறவேண்டும்.

ஆக்க இலக்கியம், ஆற்றல் இலக்கியம், அறிவியல் செய்திகள், புதிய தகவல்கள், அரசியல் விடயங்கள் என்பன பொதுமக்கள் வாசிப்புக்காகவும் பயன்பாட்டுக்காகவும் உதவலாயின. கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, விமர்சனம் போன்ற ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் பத்திரிகைகளில் உரைநடையிலான ஆக்கங்களை எழுதினர். இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் தம்மரபுகளை அனுசரித்தும் தெளிவான மொழிப்பிரயோகத்துடன் கூடிய எளிய உரைநடையில் அமைந்த விடயங்களைப் பிரசுரித்தும் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்தன. இதன் காரணமாக பத்திரிகைத் தமிழ் உரைநடை ஜனனாயகப்படுத்தப்பட்டது. படைப்பாளிகளும் தமக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகளில் அவ்வப் பத்திரிகைகளின் உரைநடைப் போக்கை அனுசரித்துத் தம் எழுத்தைச் சீர்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

இந்திய நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளைப் போலன்றி ஒரு கட்டுமான வரன்முறைக்கும் இலக்கண வழி தவிர்க்கப்பட்ட தமிழ் நடைக்கும் அந்நிய மொழி பரவி வருதலைத் தவிர்க்கும் பண்புக்கும் பத்திரிகைகளில் இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் இந்திய எழுத்தாளர்களின் அறிவியல் எழுத்துரு போன்ற சிலவற்றைத் தவிர இணையத்தளங்களில் பெறப்படும் தகவல்களை அப்படியே பதிவு செய்யாது சுயமான செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதால் பொதுமக்கள் பயிலும் வழக்குத் தமிழ் உரைநடை அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக நோக்கினால் இலங்கையின் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் உரைநடையானது பாமரனொருவனும் பத்திரிகை ஊடகத்தை விளக்கிக்கொள்ளும் பாங்கினை (ஆநனயை டுவைநசயஉல) உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தன் பணியை ஆற்றுகிறது. உரைநடை மலர்ச்சி முழுமையைப் பெறுவதற்கு பத்திரிகைச் சாதனம் பக்கத் துணையாக அமைந்திருக்கிறது என்பதே கோட்பாட்டு ரீதியாக ஆராயும் போது விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு பத்திரிகையின் தமிழ் வளர்ச்சி உரைநடை விருத்தி தனித்துவம் என்பவற்றுக்கு அப்பத்திரிகைகளின் ஆக்கத்துக்கும் வழி நடத்தலுக்கும் பொறுப்பாய்வுள்ள ஆசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும் பெருங்காரணிகளாய் அமைவதென்பதும் மறுக்கமுடியாத உண்மை. இந்த வகையில் தான் 1841 உதய தாரகை, இந்துசாதனம், ஈழகேசரி, கத்தோலிக்க பாதுகாவலன், முஸ்லிம் பாதுகாவலன், வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, சுடரொளி, உதயன் போன்ற பல பத்திரிகையூடகங்களின் ஆசிரியர்களின் ஆளுமையும் வகிபாகமும் உரைநடைப் போக்கும் கூட தமிழுரை நடை வளர்ச்சிக்கு உதவும் காரணிகளாகக்

அமைகிறது. பேராசிரியர். க.சிவத்தம்பி கூட இலங்கைப் பத்திரிகை வளர்ச்சிப் போக்கு, தமிழரை நடையின் மரபின் தனித்துவத்தைத் தீர்மானிக்க முயன்றுள்ளது என்று கூறிய கருத்து இங்கு சந்திக்கத்தக்கது. இந்த வகையில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியானது இலங்கையில் தமிழுக்கே உரிய தனிப் பண்புடன் இலக்கண வழி அற்ற தெள்ளிய இனிய நடையில் அனைவரும் விரும்பி ஏற்கும் நிலையில் இன்னும் மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டும்.

மிகக் குறைவாகப் பேசுபவர்களே
உலகின் மிகச் சிறந்த மனிதர்கள்

ஷேக்ஸ்பியர்

பேசுபவன் விதைக்கிறான் - பேசாதவன்
அறுவடைசெய்கிறான்

ஜான்ரே -

(அமெரிக்க அறிஞர்)

ஜலசமாத்ரி

- ஏ.எஸ். உபைத்துல்லா -

மதியச் சாப்பாட்டின் பின்னர் வழக்கம்போல கண்ணயர்ந்தேன். தை மாத பின் பனிக்காலம் ஆரம்பித்து விட்டாலும் இன்னமும் வாடைக்காற்று ஓயவில்லை. வாடைக் கூதல் மத்தியான வேளையும் இதமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. சுக நித்திரையில் இருந்த என் காதுகளில் கனவிற் கேட்பதுபோல பல குரல்கள் கேட்கவே எழுந்து உட்கார்ந்தேன். 'லோஞ் கடலில் தாண்டு போச்சாம்'. என்ற பல அவலக் குரல்கள். நான் படுக்கையைவிட்டு எழுந்து வீதிக்கு ஓடினேன். இது வரையிலும் என் சீவிய காலத்தில் லோஞ்சோ, வத்தையோ கடலில் அமிழ்ந்ததாக கேள்விப்படவில்லை. நான் வீதிக்கு வந்தபோது ஊரே ஜெற்றியை நோக்கி அவலக் குரல் எழுப்பிக்கொண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

எந்த லோஞ்..... ஆழ்ந்தது? திருகோணமலையில் இருந்து முதுநாக்கு வந்த லோஞ்சா? அல்லது இங்கிருந்து திருகோணமலைக்குப் போனதுவா? எவருக்குமே இது தெரியவில்லை. எல்லாரும் அவசர அவசரமாக ஓலமிட்ட வண்ணம் ஜெற்றியை நோக்கி ஓடுகிறார்கள். நான் வீட்டுக்கு வந்து சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு ஜெற்றியை நோக்கிப் பறக்கின்றேன்.

உள்நாட்டு கலவரங்களால் ஊரிலே முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் சுமுகமான உறவில்லை. ஜெற்றி முஸ்லிம் வட்டாரத்தில் இருக்கின்றது. திருகோண மலைக்குச் செல்லும் தமிழ்ப் பிரயாணிகள் கூட்டமாகத்தான் ஜெற்றிக்கு செல்வார்கள். ஆனால், இன்று எல்லாருமே ஜெற்றியை நோக்கி ஓடுகிறார்கள். தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம் எல்லாரும் ஓடுகிறார்கள்.

நான் ஜெற்றியை அடைந்துவிட்டேன். ஜெற்றி அமைந்திருக்கும் கடற்கரை முழுவதும் ஒரே சன கூட்டம். எல்லார் கண்களிலும் கண்ணீர். கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. திருகோணமலையிருந்து முதுநாக்கு மூன்றரை மணிக்குப் புறப்பட்ட லோஞ்சுதான் பாதாள மலையருகில் ஆழ்ந்துவிட்டதாம். என்ற திட்டவட்டமான செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. லோஞ்சில் யார், யாரெல்லாம் வந்திருப்பார்கள்? திட்டவட்டமாக எவருக்குமே தெரியாது. காலையில் திருகோணமலைக்குச் சென்றவர்கள் தங்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டு இந்த லோஞ்சில் வந்திருக்கலாம். அவர்களின் உறவினர்கள்..... என் மகன் வந்தானோ...? வாப்பா அதில் வந்தாரா.....? என்று எண்ணிக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கொழும்பிலிருந்து திருகோணமலைக்கு பஸ்ஸில் வந்தவர்கள் புகையிரதத்தில் வந்த கொட்டியார்ப்பற்று மக்களும் இந்த லோஞ்சில் வந்திருக்கலாம். என்று அங்கலாய்த்தார் ஒருவர்.

என்ட மகன் இண்டைக்கு கொழும்பிலிருந்து வாரேன் என்று எனக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தான் என்று கண்ணீர் வடிக்கின்றார் ஒரு தந்தை. நான் செய்வதறியாமல் கடலையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கடலிலே மூதூர் மீன்படி வள்ளங்கள் எல்லாமே பாதாள மலைக்கருகே அங்கும் மிங்குமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பொழுதும் சாந்து கொண்டிருந்தது. அயற் தமிழ்க் கிராமங்களிருந்து சாரி சாரியாக அங்கே தமிழ் மக்களும் கூடத் தொடங்கினார்கள். ஜெற்றியில் ஐந்தாறு தேனீர்க் கடைகள் இருந்தன. எல்லாமே முஸ்லிம் கடைகள் . ஆனால் இழவுச் செய்தி கேட்டதும் எல்லாக் கடைகளும் மூடப்பட்டு விட்டன. கடைகளின் மேலே வெள்ளைக் கொடிகள் பறந்தன.

முஸ்லிம் இளைஞர் கோட்டியொன்று மூடப்பட்ட கடைகளைத் திறக்கும்படி கட்டாயப் படுத்துகின்றது. கடைகள் திறக்கப்படுகின்றன. தாகம் தீர்க்க கடைகள் திறந்திருக்க வேண்டுமே என்ற கவலை அவர்களுக்கு.

நான்கு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. வாடைக்காற்று வெடுவெடென்று அடிக்கின்றது. குளிரில் உடலெல்லாம் நடுங்குகின்றது. கூதலைப் பொருட்படுத்தாமல் சனக் கூட்டம் கடற்கரை வெண்மணற் பரப்பில் அமர்ந்து கொண்டு கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கடலில் மீன்பிடி வள்ளங்களைத் தவிர வேறு லோஞ்சோ, படகுகளோ இல்லை.

“பாருங்கள் அயற்கிராமங்களில் இருந்து வந்த தமிழ் மக்கள் எல்லாம் பகல் முழுக்கப் பட்டினியாக் கெடக்காங்க. இங்கே கடைகளிலும் சாப்பிடுவதற்கு ஒன்னும் இல்ல. அதை மொதலிலே கவனியுங்க.....” என்கிறார்கள் பொலிசாரிடம் இளைஞர்கள். இளைஞர் கூட்டம் கலைந்து, அந்தப்பக்கமும் இந்தப்பக்கமும் சென்றது. அரை மணித்தியாலயத்தினுள் பாண், பனிஸ், வடை, நோஸ்பான், பிஸ்கட் போன்ற உணவுப் பொருட்களுடன் வந்தார்கள். கடற்கரை மணலிலே சோர்வாக அமர்ந்திருந்த தமிழ் மக்களுக்கு இலவசமாகவே அவற்றை விநியோகித்தார்கள். சோடாவும், தேனீரும் கூடக் கொடுத்தார்கள். குடம் குடமாகத் தண்ணீரும் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள்.

அதைக் காண அத்தனை சோகத்திலும் எனக்கு ஆனந்தமாக இருந்தது. ஓரிரு வருடங்களாக இப்பிராந்தியத் திலே முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் சுமுகமான உறவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் கொலை வெறியுடன்தான் நோக்கினார்கள். ஆனால் இன்று அந்த வன்மம் எங்கே போயிற்று. எத்தனை மனமாற்றம் ஆனால் இந்த நல்லுறவுக்காக நாம் கொடுத்த விலை!

நான் கடலையே வெறித்துப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். வாக்கி டோக்கியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொலிஸ் அதிகாரியை நோக்கிக் கூட்டம் கூடுகிறது. என்னால் கூட்டத்தை நெருக்கியடித்துக் கொண்டு போகமுடியவில்லை. ஆனாலும் கடற்படைப் படகுகள் இருபது பிரயாணிகளைக் காப்பாற்றி கரை மீட்டன. “அந்த இருபது பிரயாணிகளும் கடற்படை ஆஸ்பத்திரியில் தற்போது இருக்கிறார்கள்.” என்றுபொலிஸ் அதிகாரி சொன்ன செய்தியைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

அந்த இருபது பிரயாணிகளும் யார்? அதைத் தெரிந்துகொள்ள சனக்கூட்டம் ஆசைப்பட்டது.

“அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கடற்படையினர் அந்த இருபது பேரின் பெயரை இனித் தெரிவிக்கக்கூடும். தெரிந்ததும் அதை நான் கூறுகின்றேன்...” என்ற பொலிஸ் அதிகாரி. “கிண்ணியா படகாக்காரர்கள் சிலரைக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். சிலரைப் பிணமாகவே மீட்டிருக்கிறார்கள். மீட்கப்பட்டவர்களையும் மீட்ட சடலங்களையும் அவர்கள் இங்கே கொண்டு வருகின்றார்கள்...” என்றார்.

மாஸையாகிவிட்டது. கடற்கரையிலே காகங்கள் குளித்து கடலோரத்துப் புன்னை மரங்களில் ஒதுங்கிடம் தேடின. இருள் கவிழ்ந்து கொண்டு வந்தது. கடைகளில் மின் விளக்குகளைத் தவிர வேறு ஒளியே இல்லை. இளைஞர்கள் எங்கிருந்தோ பெற்றோமெக்ஸ் விளக்குகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இருள் படையும் நேரத்தில் கிண்ணியா மீன்பிடிப் படகுகள் சில வந்தன. சனம் முண்டியடித்துக்கொண்டு அப்படகுகளை நோக்கி ஓடியது. பொலிஸும் இளைஞர் களும் சனக்கூட்டத்தை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தினார்கள். படகுகளில் கொண்டுவந்தவர்களை பொலிஸ் ஜீப்பில் ஏற்றிக்கொண்டு மூதூர் வைத்தியசாலைக்கு விரைந்தபோது அவ்வாக னத்தைத் தொடர்ந்து சனக்கூட்டத்தின் ஒரு பகுதி வைத்தியசாலைக்கு விரைந்தது.

வைத்தியசாலையிலே மூவர் மரணமாகிவிட்டார்கள். அவர்களிலொருத்தி பெண். மல்லிகைத் தீவைச் சேர்ந்தவள். மூதூர் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் வேலை பார்ப்பவள் என்ற செய்தி காதில் விழுந்தது.

‘அடடா ராசமணியா...?’ என்று என் மணம் வருந்தியது. நான் அவளுக்காக வேதனைப் பட்டேன்.

இரவு எட்டு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. சனக் கூட்டம் கடற்கரையிலே தூங்கிவிட்டது. அயற் கிராமத்தி லிருந்து வந்த தமிழ் மக்களால் இனிமேல் தங்களது ஊருக்குப் போக முடியாது. அன்று பிரயாணம் செய்தவர்களாகத் தாங்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் தங்கள் உறவினர்கள் இந்த லோஞ்சில்தான் பிரயாணம் செய்திருப்பார்கள் என்று எண்ணிய அவர்கள் முடிவை அறியும்வரை அசைவதில்லை எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டவர்களாக கடற்கரை மணலில் தூங்கிவிட்டார்கள்.

என்னால் வாடைக் கூதலைப் பொறுக்க முடியவில்லை. ஆனால் அல்லாடும் சனங்களை விட்டும் போகவும் முடியவில்லை. நான் தயங்கிக் கொண்டு நிற்கையில், “வாருங்க மாஸ்டர்...” என்று என் கையைப்பிடித்து அழைத்தான் றபீக். என் பால்ய காலச் சினேகிதன். நான் அவனோடு சென்றேன். ஜெற்றிக்குப் பக்கத்தில்தான் அவனது வீடு. வீட்டுக்குச் சென்றபோது அங்கிருந்த மன்கூர் நானா என்னைக் கட்டியணைத்துக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதார்.

அவர் யாருக்காக அழுதார்...? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அழுதவர் தம் விம்பல்களுக்கிடையில் சொன்னார்.

“மகன் றெஸீன் காலையில் கல்விக் கந்தோரிலே விஞ்ஞான உபகரணங்களை எடுக்கப் போனான். அவனும் மூன்றரை மணி லோஞ்சில்தான் வந்திருப்பான்...” என்று சொல்லிக்கொண்டே அழுதார்.

அவர் அழுகை சற்றுக் குறைந்தபோது.

“றெசீன் இந்த லோஞ்சில் வந்திருக்கமாட்டான். நானும் ஒரு வாத்தியார். கல்விக் கந்தோருக்குப் போன ஓடனே இந்தாண்டு சயன்ஸ் சாமங்களைக் கொடுத்திருக்க மாட்டாங்க. அதுகளைக் கணக்கெடுத்து நாலஞ்சு புத்தகத்தில் பதிஞ்சு நம்ம கையில் ஒப்படைக்கக்குள்ள அதிகமாக கந்தோர் பூட்டியிருவாங்க. அதனால் றெஸீன் இந்த லோஞ்சில் வந்திருக்கமாட்டான்...” என்றேன் நான்.

“இல்ல மாஸ்டர். நான் சாமான்கள் எடுத்தா என்ன? எடுக்காட்டியென்ன? மூன்றரை மணி லோஞ்சிக்கு வந்திடு வேன் எண்டு சொல்லிப்போனான்...”

“எண்டாலும் இந்த லோஞ்சில் வந்திருப்பான் எண்டு நான் நம்பல...” நீங்க ஏன் அவன் இதுலதான் வந்திருப்பா னென்று நினைக்கிறீங்க...?”

மன்கூர் நானா தனது கண்களைக் துடைத்துக் கொண்டு இருக்கையில் நான் அவர் கைகளைத் தொட்டு.

“மெளத்து ஒண்ணும் நம்ம கையில் இல்ல .அது இறைவனுடைய சித்தம். றெஸீன் இந்த லோஞ்சில் வந்தான் என்பதற்கு எந்த சாக்கியும் இல்ல. இறைவனை நம்பிக் கொண்டு கலவரப்படாமல் கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்க. என்று மீண்டும் அவருக்கு ஆறுதல் சொன்னேன்”.

மன்கூர் நானா சற்றே அமைதியானார். “வாருங்கள் ஊட்டுக்குப் போவோம் . இந்த வாடைக் கூதல் உங்களுக்குப் பிடிக்காது”.

“இல்ல மாஸ்டர் நீங்க ஊட்டுக்குப் போங்க. நான் இங்கே இரவைக்குத் தூங்கப்போறன்”. என்றார் மன்கூர் நானா.

நான் அவரை விட்டு என் சைக்கிளில் வீட்டுக்குக் கிளம்பினேன்.

பழைய நினைவுகள் என் மனதில் விரிகின்றன.

மன்கூர் நானாவின் சகோதரர் மஸ்ஹூர் மெளலவி எமது பாடசாலையில் மெளலவி ஆசிரியர். அதன் காரண மாக அவர் நானா மன்கூரையும் நான் நன்றாக அறிவேன். ஊரிலே சிறு சிறு “ஈயோட்டு வியாபாரம்” செய்து கொண்டு வாழ்க்கையை ஓட்டினர். ஆனாலும் வறுமையிலும் தம் பிள்ளைகளைப் படிப்பதில் மிகக் கருத்தாக இருந்தார். மூதூரில் படித்த அவரது மூத்த மகன் றெஸீன் பின்னர் திருகோணமலையில் இந்துக் கல்லூரி ஏ.எல் படித்து விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார்.

ஒரு நாள் என்னைச் சந்தித்த மன்கூர் நானா,

“மாஸ்டர் உங்களுட்கு வர எண்டுதான் இருக்கன் நேரங் கிடைக்கல்ல. இண்டைக்கு மகரிப்புக்குப் பொறவு கட்டாயம் வருவேன்” என்றார்.

“நீங்க இப்ப வேணுமானாலும் வாங்க. நான் எப்பவும் ஊட்டுலதான் இருப்பன்.” என்று சொல்லிப் பிரிந்தேன்.

அன்றிரவு அவர் சொன்னதுபோல வீட்டிக்கு என்னைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார். தேநீர் உபசாரத்தின் பின்னர் நான் கேட்டேன்.

“என்னோடு என்னமோ கதைக்க வேணுமிண்டு சொன்னிங்களே...?”

“எல்லாம் என் மகனைப்பத்தித்தான்”.

“றெஸீன் தானே! அவனுக்கென்ன. அருமையான புள்ள நம்ம ஊரிலை சைன்ஸ் பட்டதாரியான ரெண்டு மூணு பேரில அவனும் ஒருத்தன். இது நமக்கெல்லாம் பெருமை”.

“பெருமைதான் மாஸ்டர். ஆனால் அவன் அந்தப் பெருமையெல்லாம் கெடுத்திடுவான் போலயிருக்கு”.

“என்ன சொல்றிங்க. நான் நேத்துக்கூட அவனைக் கண்டேன். என்னோடு கதைத்திட்டுத்தான் போனான். அவனுக்கென்ன குறை”.

“மாஸ்டர் நான் கஷ்டப்பட்டு சின்னச் சின்ன யாவாரம் செஞ்சி குடும்பத்தையும் காப்பாத்தி அவனையும் படிப் பிச்சேன்”.

“உங்க கஸ்டம் எனக்குத் தெரியும். கஷ்டப்பட்ட துக்குத் தக்கதாக சுகத்தையும் கண்டிருக்கீங்க. மகன் சைன்ஸ் பட்டதாரியாக வந்திட்டான். இல்லியா...?”

“மாஸ்டர் அவன் பட்டதாரியாக வந்து நம்ம ஊர் புள்ளைகளுக்குப் படிப்பிக்க வேண்டும். எண்டு ஆசைப் பட்டேன். ஆனா அவன் அக்கரைப்பத்திலே கலியாணம் முடிக்கப் போறேன் என்கிறான்”.

“அப்படியா...?”

“ஓம் மாஸ்டர் அங்க கலியாணம் முடிச்சா அங்கேயே குடியிருந்திடுவான். அதனாலே நம்ம ஊருக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போயிடும். மாஸ்டர் நீங்க அரிவரியில இருந்து அவனுக்குப் படிப்பிச்சிருக்கீங்க. உங்களிலே அவன் மரியாதை வெச்சிருக்கான். அவன்கிட்ட நீங்க கதைச்சி என்ற ஆசையையும். விருப்பத்தையும் சொல்லிப்பாருங்க. அவன் நம்ம ஊரிலே வாழ்ந்து நம்ம ஊர் பிள்ளைக்குப் படிப்பிக்க வேணும்... அதுதான் என்ற ஆசை.

“பொண்ணை எங்க சந்திச்சான்?”

“ரெண்டு பேரும் வந்தாறு மூலயில் ஒன்றாக சந்திச் சாங்களாம்”.

“நீங்க சொன்னா அவன் கேட்பான். அவன் மனசைத் திருப்பணும்”. என் இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அவர் கெஞ்சினார். அடுத்தநாளே நான் நெசீனைச் சந்தித்து என் வீட்டுக்கு கூட்டி வந்து அவனிடம் கேட்டேன்.

“என்னப்பா ரெஸீன் நீ அக்கறைப்பற்றிலே கலியாணம் முடிக்கப் போறியாமே...?”

“ஆர் சேர். உங்களுக்கு சொன்னது. வாப்பாவா?”

“வாப்பாதான் சொல்லிருப்பார்.”

“இல்லை அவர் சொல்லல்ல. நான் வேற எடத்தால கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் விசயம் பொய்யல்ல எண்டு உண்ட பதட்டத்தைப் பார்த்தாலே விளங்குது. பொண்ண எங்கேய் கண்டாய்?”

“வந்தாறு மூலயில் ஒன்னாத்தான் என்னோட படிச்சவ...”

நான் சொன்னேன்,

“எனக்கு வாப்பாவை சின்னவயசிலேந்து தெரியும். வாப்பா நிச்சயமாக ஒன் விருப்பத்திக்கு எதிராக இருக்க மாட்டார். ஆனால் நீ இந்த ஊரை உட்டுட்டுப் போயிடுவா? எண்டுதான் அவர் கவலைப்படுறார். நீ இந்த ஊரில் நம்ம புள்ளைங்களுக்கு சைன்ஸ் படிப்பிச்சி நம்ம ஊரை முன் னேற்ற வேணும் எண்டுதான் அவர் கனவு கண்டார். அவர் கனவு, அவர் ஆசையை பாழாக்கிப் போடாதே”.

“வாப்பாட அந்த ஆசையை நிச்சயமாக நிறைவேத்து வேன். சேர் அதுக்காக வேண்டியும் கூடத்தான் இந்தக் கல்யாணத்தப் பண்ணேன்”.

“நீ சொல்லுவது விளங்கலியே றெஸன்”.

“சேர் என்ற மனிசியும் என்னைப்போல ஒரு சைன்ஸ் பட்டதாரிதான் நான் கலியாணம் முடிச்ச கையோட அவவையும் இங்கே கூட்டி வந்திருவன். என்ற சேவையை மட்டுமல்ல எங்க ரெண்டுபேர் சேவையும் கூட இந்த ஊருக்கு கெடைக்கும்”.

“அதெப்படி? நம்ப முடியலியே றெஸன். நம்ம கிழக்கு மாகணத்தில் கலியாணம் பண்ணினவன் அவன் தமிழனோ, முஸ்லிமோ அவன் பெண் வீட்டில்தான் வாழ வேண்டும். இதுதான் நம்ம சம்பிரதாயம். அத மாத்த ஏலுமா...?”

“நிச்சயமாக வருவாள் சேர். கெம்பஸ்ல விரும்பிய போது நான் என்ற வாப்பாட ஆசையை நல்லா அறிஞ்சியிருந்தேன். அதனாலே கலியாணமானதும் என்ற ஊருக்கு வந்தால்தான் கலியாணம் முடிப்பேன் என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னேன். அவள் வருவதாக சத்தியம் பண்ணித் தந்திருக்கிறாள்...”

“நிச்சயமாக சாத்தியப்படும் சேர். அந்த நம்பிக் கையில்தான் கலியாணத்துக்குச் சம்மதிச்சேன். கலியாணமான கையோட நான் மனுசியை மூதூருக்குக் கூட்டி வந்திடுவேன். இத நீங்க நம்புங்க”.

“நான் நம்புறது இருக்கட்டும். ஆனா நீ வாப்பாட ஆசையை மட்டும் கெடுத்துப்போடாத”.

“நிச்சயமாக அவர் ஆசை நிறைவேறும். ஊருக்கு என்ற சேவை மட்டுமல்ல என்ற மனிசியோட சேவையும் கிடைக்கும். வாப்பா ரெட்ட சந்தோசப்படுவார். அடுத்த நாளே அவன் சொன்னவைகளை நான் மன்கூர் நானாவிடம் சொன்னேன்.

மன்கூர் நானா சொன்னார்,

“அவன் விரும்பிய பெண்ணை அவன் கலியாணம் முடிக்கட்டும் அதை நான் எதிர்க்கல்ல. ஆனால் அவன் சொல்லற மாதிரி காலியாணம் முடித்த பொறவு நம்மட ஊருக்கு வந்து படிப்பிக்க வேணும். என்பதுதான் எண்ட ஆசை”.

“உங்க ஆசை நிறைவேறும்”. என்று நான் அடித்துச் சொன்னேன். நெஸீன் சொன்னதுபோல அக்கரைப்பற்றில் கலியாணத்தை முடித்து தன் மனைவியையும் கூட்டிக் கொண்டு ஊருக்கு வந்தான். தற்போது அவனும், மனைவியும் மூதூர் மத்திய கல்லூரியில் விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள். மன்கூர் நானா மகன் பிறந்தபோது அடைந்த சந்தோசத்தைவிட பன்மடங்கு ஆனந்தத்தை அடைந்தார்.

அந்த நெஸீன் கடலிலே போனதற்கு இன்றைக்கும் கலங்குகிறார்.

என்னால அன்றிரவு நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை ஆழ்ந்துபோன அந்த லோஞ்சில் நெஸீன் வந்திருப் பானா. அந்த இளைஞனின் சேவையைக்கூட என் ஊர் இழந்து விடுமா? ஏன் மனம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணியது.

என் மகன் லுத்பி வந்து என்னை எழுப்பினான்.

“வாப்பா சைக்கிள் ரிப்பேர் கடை நிசாரும் இந்த லோஞ்சில்தான் தப்பி வந்திருக்கிறான்”.

“லோஞ்சி கடலில் தாழக்கில மேல இருந்த அவன் கைக்கு பலகைத் துண்டு ஒண்டு அகப்பட்டதாம் அதப் புடிச்சிக்கிட்டு நீஞ்சிருக்கான். கடலில் மிதந்து கொண்டிருந்த அவனைக் கிண்ணியா போட்காரர்கள் காப்பாத்தி அவனை இங்கேகொண்டு வந்து விட்டுயிருக்காங்க”. என் மகன் சொல்லியதை முழுவதும் கேட்காமலே நான் சைக்கிள் கடைக் காரன் வீட்டுக்கு ஓடினேன்.

“அங்கே சனக் கூட்டம். கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நானும் நின்றேன்.”

“நீங்க உள்ளே போங்க மாஸ்டர்”.

“நான் போறது இருக்கட்டும். கடலில் ஆண்டவன் துணையால தப்பி வந்தவனை கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்க விடுங்க”.

வீட்டு முற்றத்திலே படங்குச் சாய் கதிரையில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

“இங்கே இருந்து ஒரு மணிக்கு புறப்பட்ட லோஞ்சி ரெண்டு சொச்சத்துக்கு திருகோணாமலைக்கு வந்திச்சு. அதுக்குப் பொறவு அந்த கொச்சனுக்கு லீவு. அவன் ஊட்ட போற வழியில் நல்லா குடிச்சிருக்கான். அண்டைக்கொண்டு ரெண்டரை மணிக்கு வாரத்துக்கிருந்த லோஞ்சி ரிப்பேராகப் போக இவனைப் பிடிச்சிவந்து லோஞ்சை ஓட்டச் சொல்லியிருக்காங்க.

கொச்சன் மாட்டேன் எண்டிருக்கான். ஆனா நம்மாக்கள் எல்லாரும் தெண்டிச்சதால அவன் வந்திருக் கான். அவனுக்கு சரியான வெறி. சரியான சனம். நூத்தியிரு பத்தைஞ்சி பேர் மட்டில இருக்கும். அதில இருபத்தைஞ்சு பேர் மட்டுல ஆமிக்காரன். அவங்க எல்லாருமே மேல் தட்டுல. நானும் மேல் தட்டுலதான் இருந்தேன்”.

“நம்ம ஆட்கள் யாரெல்லாம் லோஞ்சில் இருந்தாங்க?” என்று யாரோ கேட்கிறார்கள்.

“லோஞ்சிக்குள்ள இருந்த எல்லோரையும் நான் காணல. ஆனா நம்ம நெஸீன் லோஞ்சில் ஏறி உள்ள போனதை நான் கண்டேன்”. எனக்கு இதயம் நின்றுவிட்டது போல தோன்றிற்று. ஸ்தம்பித்து நின்றேன்.

மேலே அவன் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

லோஞ் சரியான லோட்டாக வருகிறது. பாதாள மலைக்குக்கிட்ட வந்திட்டு வெளில நிண்ட கொக்சன் சுக்கான் கம்பை காலால்தான் தள்ளான். லோஞ் தத்தளிச்சுப் போகுது. திடீரென மடார் என்று கடல் அடிக்கிறது. வானம் இருண்டுக்கிட்டுவந்தது. காற்று சொழண்டு வீசிச்சி. லோஞ் சின்னங்க மலைப்பக்கமாக சாயுது.

சனமெல்லாம் “எண்ட அல்லாஹ்” எண்டு கத்துது. சிலர் “முருகா” எண்டு கத்துது. பாத்திருக்ககுள்ள லோஞ்சிக்குள்ள தண்ணி ஏறிக் கொண்டது.

“காப்பாத்துங்க...காப்பாத்துங்க..” எண்டு சனம் கத்தியது. நான் சாரனையும் சேட்டையும் கழட்டிட்டு. கால் சட்டையோட மட்டு நிக்கேன்.

“லோஞ்சி குத்தலுக்குள்ளே இருந்து காப்பாத்துங்க எண்டு சத்தந்தான் கேக்குது.லோஞ்ச தாண்டுட்டுப் போவது. போவக்குள்ள நம்மட வீடமைப்பு அதிகாரி தோப்பூர் அபுல்குதா மேலே வந்து நீந்திறார். அவர் மனுசி உள்ளுக்கு. அவளையும் வெறியே இழுக்கிறார். இந்த இழுபறியில் அவரையும் காணல என் கைக்குல் ரெஜிபோம் பெட்டி ஒண்ணு கெடைச்சிது. அதப் புடிச்சிக்கிட்டு நான் நீந்திறன். கிண்ணியாக்கார மீன்பிடி போட் கடலில் கசனாத்தான் என்னைத் தூக்கி உள்ளே போட்டிச்சி . அதற்குப் பொறவு தான் நேவி லோஞ்சும் வந்தது”.

நிசார் கதை சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறான் அர்த்த சாமத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. என்னால் அவ்விட த்தில் நிற்க முடியவில்லை. வீட்டிற்கு வந்து படுக்கையில் விழுகிறேன். ஆனால் அன்று எனக்கு சிவராத்திரி.

அடுத்தநாள் விடிந்ததும், விடியாததுமாக ஜெற்றிக்குப் போகிறேன். இன்னமும் சனங்கள் கடற்கரை மணலிலே படுத்துக் கிடக்கிறார்கள். சிலர் எழுந்து ஒப்பாரி சொல்லி அழுகிறார்கள். எல்லா முகங்களிலும் சோகம் எழுதி ஒட்டியது போல இருக்கிறது. இறந்து போனவர்களுள் ரெஸீனும் ஒருவன். அவனது உற்றார், உறவினர்கள் எல்லோரும் கடற்கரையிலேயே நிற்கிறார்கள். அன்று மட்டுமல்ல அதற்கு அடுத்த நாள். பத்து நாட்களுக்கு மேலே சனம் கடற்கரையில் நின்றது.

கடலிலே இறந்துபோன சடலங்கள் மிதந்து வாடைக்காற்றுக்கு கொட்டியாரக் குடா கடலின் கரை களில் ஒதுங்கும் என்று அவர்கள் தேடிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

நூறு பேருக்கு மேல் லோஞ் ஆழ்ந்ததால் இறந்திருக்கலாம் என்று மதிப்பீடு. ஆனால் எந்தச் சடலமும் கரையொதுங்கவில்லை...ஆச்சரியம்தான்...!

கடற்போரிலே ஈடுபடும் மாலுமிகள் இறந்து போனாலோ அல்லது கப்பலில் பிரயாணம் செய்யும் பயணிகள் இறந்துவிட்டாலோ அவர்களின் சடலங்களைப் பெட்டியிலோ அல்லது பெட்டி போன்ற ஏதாவதென்றிலோ வைத்துக் கடலிலே சமாதியாக்குவார்களாம் என நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் பாதாள மலைக்கடல் மனித முயற்சி எதுவுமேயில்லாமல் தன் மடியில் மரித்தவர் களையெல்லாம் தன் உதரத்தின் ஆழத்தில் ஜலசமாதி ஆக்கிக் கொண்டது. இப்போதும் லோஞ் பிரயாணத்தின்போது பாதாள மலை அடியைத் தாண்டிக்கொண்டு செல்கையில் அங்கே ஜல சமாதியாகிவிட்ட ரெஸீனை நினைத்துக்கொண்டு அவனது ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கிறேன்

சமீக மாற்றத்தில் சமயக் கல்வி

எம்.எம்.ஏ.ஸமட்

இலங்கை நாகரீகமடையத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே கல்விக்காண முக்கியத்துவமும் வழங்கப்பட்டு வருவதை வரலாற்றுப் பாடங்களினூடாகக் கற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. ஏறக்குறைய 250 நூற்றாண்டுகள் நாகரீக வரலாற்றைக் கொண்ட இலங்கை மக்கள் தத்தமது மத நபிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள், கலாசாரப் பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றினூடாக கல்வி முறைகளையும், சட்டங்களையும், மருத்துவ முறைகளையும் அறிந்தவர்களாவும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

இலங்கைக்கு விஜயனின் வருகை முதல் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலம் நிறைவடையும் வரையான காலப்பகுதிக்குள் பல்வேறு முறைகளில் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டுள்ளதையும், தொழில் நடைமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும், அத்தொழில் முறைக்கான கல்வி வழங்கப்பட்டுள்ளதையும் நாட்டின் கல்வி வரலாற்றில் அவதானிக்க முடிகிறது. இந்நாட்டை இறுதியாக ஆண்ட பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகள், கிராமப் புறப்பாடசாலைகள், விடுதிவசதிகளுடன் கூடிய பாடசாலைகள், ஆசிரிய பயிற்சி கல்லூரி என பாடசாலக் கல்வி முறைக்கான கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

1798 முதல் 1930 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையில் பிரித்தானியர்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கல்வி விருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு அவர்களின் அனுசரணையுடன் செயற்பட்ட மிசெனரிகளின் வகிபாகம் அளப்பெரியது. இந்நிலையில் 1930களில் இலவசக் கல்வி முறைக்கான அடித்தளங்கள் இடப்பட்டது முதல் இலங்கையில் நவீன கல்வியுக்கம் தோன்றியது எனலாம்.

இலவசக் கல்வியும் கல்வி முறைமையும்

இலங்கையில் கல்விச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தொட்டே முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் 1942ஆம் ஆண்டில் இதற்கான விஷேட குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராக சி.டப்ளியு.டப்ளியு

கன்னங்கரா நியமிக்கப்பட்டார். இலங்கையில் கல்வி விருத்தியை ஏற்படுத்தி கல்வி அறிவுடைய இலங்கைச் சமூகத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன் 1943ஆம் ஆண்டு இக்குழுவினால் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. அவ்வறிக்கையில் பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை நாடளாவிய ரீதியில் பிள்ளைகளுக்கு இலவசக் கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும் என சிபாரிசு செய்யப்பட்டது.

இதன் மூலமே கடந்த 70 வருடங்களுக்கு மேலாக இலவசக் கல்வி நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சீ.டப்ளியு, டப்ளியு கன்னங்கராவினால் அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலவசக் கல்வியுடன் தற்போது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாட புத்தகம், பாடசாலைச் சீருடை, மதிய உணவு என்பனவும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த இலவசக் கல்விச் செயற்பாட்டில் முன்பள்ளிக் கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி, கனிஷ்ட இடைநிலைக்கல்வி, சிரேஷ்ட இடைநிலைக்கல்வி, மூன்றாம்நிலை மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி, தொழில்கல்வி என்ற கல்விமுறைகள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வி முறைகளில் தாய்மொழிக் கல்விக்கும் சமயக் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது இலவசக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது முதல் இன்று வரை அறிவுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பிரித்தானியாவின் காலனித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுக்கொண்ட அப்போதை அரசு நாட்டினுடைய பாரம்பரியத்தையும் அதனோடிணைந்த சுதேசத்தன்மையையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு தாய்மொழிக்கல்வியையும் சமயக் கல்வியையும் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் அறிமுகம் செய்தது. சிங்கள மாணவர்களுக்கு பௌத்தமும், தமிழ் மாணவர்களுக்கு இந்து சமயமும், முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கு இஸ்லாம் பாடமும், கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கு கிறிஸ்தவ சமயமும் கட்டாயமாக்கப்பட்டன.

அதன் பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட சகல கல்விச் சீர்திருத்தங்களிலும் தொடர்ச்சியாக தாய்மொழிப் பாடத்திற்கும் சமயப் பாடத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன தாய்மொழிக் கல்வியினூடாக தாய்மொழியை வளர்ப்பதற்கும், சமயக் கல்வியினூடாக ஆன்மீகத்தையும் விழும்பிங்களையும் மேலோங்கச் செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவசியமாகவுள்ளது. இருப்பினும், இவ்விரு கல்விக்கும் வழங்கப்படுகின்ற முக்கியத்துவம் தொடர்பில் சமகாலத்தில் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

மறுபுறம், மாணவ சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற தவறான பழக்க வழக்கங்கள் மாணவர்கள் மத்தியில் சமயக் கல்வியினூடாக விழுமியங்கள் கட்டிக்காக்கப்படவில்லை என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன. பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சமயப் பாடங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம் மாணவர்களின் ஆன்மீக விருத்தியோடு மனித நேயமும் ஒழுக்காற்றுத் துறையும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவும் அதனூடாக சமூக மாற்றத்திற்கும், சமூக அமைதிக்கு வழிவகுக்கும் உயரிய விழுமியப் பண்புகளை விருத்தி செய்வற்காகவுமாகும்.

ஆனால், இந்த இலக்குகளை அடைந்து கொள்வதில் பல்வேறு தடைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றுதான் இச்சமயம் பாடங்களை கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் பாடசாலைகளில் சமமாகப் பங்கீடு செய்யப்படாமையும், அவர்களுக்கான வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றமையும், அவ்வாறு சமயப்பாடங்களை கற்பிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தங்களது பணியினை உரிய முறையில் மேற்கொள்வதற்கு முயற்சிக்காமையும் என்ற நிலைகளாகும்.

அத்தோடு, நவீன விஞ்ஞானமும் அதன் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் ஒருபுறம் மனித குலத்திற்கு பயளிக்கின்றபோதிலும் அதன் மறுபுறம் பாதக விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறையினர் மத்தியில் சமூக சமய விழுமியங்களை மறக்கச் செய்துள்ளது.

குறிப்பாக, பாடசாலைக் கல்வி வாழ்க்கைக் காலத்தில் கடைபிடித்து வாழ வேண்டி நல்ல பழக்க வழக்க விழுமியங்கள் மாணவர்களிடத்திலிருந்து நலிவடைந்து செல்வதை அதானிக்க முடிகிறது. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற பாடசாலைகளின் மகுடவாசகங்களுக்கு ஏற்ப நடத்தல், அதிபர், ஆசிரியர்களுக்கு கட்டுப்படுத்தல், பாடசாலை பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாத்தல், கலாசார விழுமியங்களை ஏற்று நடத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளிலிருந்து ஒரு சில மாணவர்கள் விலகி நடப்பதுடன், அதிபர் ஆசிரியர்கள் மீது வன்முறையைப் பாவித்தல், அடித்தல், அவமானப்படுத்தல், பாடசாலைச் சொத்துகளுக்கு சேதம் விளைவித்தல் , அவற்றைக் களவாடுதல், இச்செயல்களுக்கு உடந்தையாகச் செயற்படுதல் போன்ற ஒழுக்கமற்ற செயல்களில் ஒரு சில மாணவர்கள் ஈடுபடுவதை சமகாலத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது.

இத்தகைய மாணவர்களின் செயற்பாடுகள் ஏனைய மாணவர்களையும் அச்செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு தூண்டுகின்றவாக அமைகிறது. இவை சமூக ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்தாக அமையாது. இவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பைச் சுமந்தவர்கள் பெற்றோருக்கு அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களே உள்ளனர். அதிலும், சமயக்கல்வியைப் போதிக்கும் ஆசிரியர்களின் வகிப்பை அளப்பெரியது. ஏனெனில், சமயக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் இன்று அதிகளவில் உணரப்பட்டுள்ளது.

சமயக் கல்வியின் முக்கியத்துவமும் சமூக மாற்றமும்

உலக நாடுகள் பலவற்றில் இளைஞர்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்ற வன்முறைகளுக்கும் அமைதியின்மைக்கும் காரணமாக அமைவது பாடசாலை மட்டத்தில் சமயக் கல்வியில் காணப்படும் குறைபாடு என கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அதனால், அந்நாடுகளின் பாடசாலைகளில் சமயக்கல்வியை வினைத்திறன் மிக்கதாகக் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைகொள்கையில் நம்பிக்கையற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளாக காணப்படும் ஜேர்மன், பிரான்ஸ் போன்றவை உலக அமைதியை சமயக் கல்வியால் மாத்திரமே ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை உணர்ந்து பாடசாலைகளில் சமயக் கல்விக்கு புத்துயிர் அளித்து வருகின்றன.

ஆனால், நமது பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சமயக் கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும் சமயக் கல்வியைத் தவிர ஏனைய பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. சமயக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பெற்றோர்கள் மத்தியிலும் பாடசாலை மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் முக்கியத்துவம் பெறாத நிலையில் காணப்படுகிறது இந்நிலைமையினை சில மாணவர்களின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்று போதைப்பொருள் பாவனை, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள், கொலை, கொள்ளை, வன்முறைகள் என உலகளாவிய ரீதியிலும் நம்நாட்டிலும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றமைக்கு முக்கிய காரணமாக அமைவது சமய விழுமியங்களோடு வாழ்வதற்கான ஆன்மீக வழிகாட்டல்கள் முறையாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைப் புடம்போட்டுக்காட்டுகிறது.

அதிலும் இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் மாணவர்களும் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால் அவை பாரிய பின்விளைவுகளை சமூக மட்டத்தில் ஏற்படுத்தும் என்பது நிச்சயம். இலங்கையில் எயிட்ஸ்/எச்.ஐ.வி. தொற்றுக்குள்ளானவர்களில் மாணவர்களும் உள்ளனர் என்ற அதிர்ச்சித் தகவல்கள் எதிர்கால சந்ததியினரின் விழுமிய வாழ்க்கையை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

சமூகத்தை மாசுபடுத்தக்கூடிய செயற்பாடுகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டு சீரமிய சமுதாயமொன்றை உருவாக்க வேண்டுமானால் பாடசாலை மட்டத்தில் சமயக் கல்விக்கான முக்கியத்தும் அளிக்கப்படுவது அவசியம்.

சிறந்த ஆன்மீக வழிகாட்டல்கள் ஊடாக விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்தப்பொறுப்பைச் சுமந்த சமயப் பாட ஆசிரியர்கள் எந்தச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருந்தாலும், அவரவர் சமய ஆன்மீக விழுமியங்களோடு எதிர்கால சமூகம் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கான வழிகாட்டல்களையும் போதனைகளையும் வழங்கும் பொறுப்பிலிருந்து விடுபடுதல் தர்மமாகது.

சமூக மட்டத்தில் ஆரோக்கியமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் பாடசாலை மட்டத்தில் சமயக் கல்விக்கான முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுவது அவசியம் என்பதை சமகாலத்தில் நடந்தேறும் நிழக்குகளைக் ஆதாரமாகக் கொண்டு வினைத்திறனுடன் செயற்படுவதற்கு பொறுப்பைச் சுமந்தவர்கள் முன்வருவது காலத்தின் தேவையாகும்.

கண்ணீர்*

தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

காலை ஏழு மணியிருக்கும். மனாஸுக்கு வயிற்றுக்குள் என்னவோ செய்தது. தேனீர் கோப்பையை வைத்துவிட்டு எழுந்து மலசலகூடம் செல்ல நினைத்தான். நினைக்கத்தான் முடிந்ததே தவிர போவதற்கு முடியவில்லை. ஏனெனில் கொழும்பில் பிரபலமான அந்தக்கடையில் சிற்றூழியர்களாய் வேலை செய்யும் இவன் போன்று ஆறு பேர், இவனுடன் இந்த அறையிலேயே தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேரகாலத்துடன் எழுந்திருந்ததால் மலசலகூடத்திற்குப் போனவர் திரும்பி வரும்வரை காத்துக்கிடக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் படுத்திருந்தான்.

மலசலகூடம் என்றால் அறையோடு இருக்கும் தொடுக்கப்பட்ட மலசலகூடம் என்றோ, சகல வசதிகளுடன் கூடியதாக இருக்கும் என்றோ எண்ணினால் அதற்கு யாரும் பொறுப்பல்ல. வசதியான இடத்தில் பிறந்து வளர்ந்த அவனுக்கு இப்படியெல்லாம் கஷ்டப்படுவது பெரும் வேதனையாக இருந்தது. கொஞ்ச நேரம் படுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சாய்ந்து கொண்டான்.

மனசைக் கல்லாக்கிக்கொண்டு இவனைப் போலவே மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். சிலர் தம் மனைவி மக்களைப் பார்க்கவிருக்கும் ஆசையை வெளிப்படையாக கவலையுடன் கூறுவதை பல முறை கேட்டிருக்கிறான். வருடத்தில் இரண்டு தடவைகள் போய், நான்கு நாட்கள் இருந்துவிட்டு வருவார்கள். சிலநேரம் போய் இரண்டு நாட்கள் ஆகும்போதே 'கடையில் வேலை இருப்பதால் வருமாறும், வராவிட்டால் சம்பளம் வெட்டப்படும்' என்றும் அவர்களுக்கு தகவல் அனுப்பப்படுவதுண்டு.

இந்த வேலையை வீசிவிட்டுப் போவதென்றாலும் முடியவில்லை. வறுமை அவர்களை கட்டிப்போட்டிருந்தது. வேலை தேடுவதென்பது இலகுவான காரியமல்லவே. என்ன வாழ்க்கை? இரண்டு மூன்று வருடங்களாக இதேபோல் அடிமையாக. உடம்புக்கு முடியாமல்

படுத்திருந்தாலும் சம்பளம் வெட்டுவார்கள். சாப்பாட்டுக்கு போய் வர நேரமாகினாலும் சம்பளம் வெட்டுவார்கள். இப்படியே நடந்தால் ஊழியர்களுக்கென்று என்ன மிஞ்சப்போகிறது?

முதலாளி என்றால் இஷ்டப்பட்ட நேரத்துக்கு வீட்டுக்குப் போகலாம். சாப்பிடலாம். தூங்கலாம். ஏன் அதிகாரவர்க்கம் என்பதனாலா? அவர்கள் மட்டும்தான் மனிதர்களா? தமது மனைவி பிள்ளைகளுடன் இரண்டு மாதங்களுக்கொரு முறை சுற்றுலா போவார்கள். ஆனால் கடையில் வேலை பார்க்கும் சிற்றூழியர்கள் ஞாயிறு தினங்களிலும் வேலை செய்து முதலாளிக்கு உழைத்துக் கொடுத்தாலும் ஓரிரு நாளாவது அதிகமாக லீவு எடுத்து பிள்ளைகளுடன் இருந்துவிட்டு வர முடியாது. என்னவொரு கொடுமை!

மனாஸ் பரவாயில்லை. தனிக்கட்டை. எனினும் ஆசாபாசங்கள் உள்ளவன் தானே. சிலருக்கு வயது வந்த பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்து அவர்களது தேவைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மனைவிமார் ஒவ்வொரு விடயம் பற்றியும் விம்மலுக்கும் விசம்பலுக்கும் இடையே அறியத்தரும்போது இந்த ஊழியர்கள் எவ்வளவு கவலைப்படுவார்கள்? அப்படி அவர்கள் கவலைப்பட்டு ஒடிந்து போயிருக்கும் நேரங்களிலெல்லாம் இவனது நினைவுகள் வீட்டைச் சுற்றியும் எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ஹலீமாவைச் சுற்றியுமே ஆரத்தமுவி ஆர்ப்பாட்டம் போடும்.

வாப்பா! கண்டிப்பு, கோபம், அன்பு எல்லாவற்றுக்கும் உறைவிடமானவர். வாப்பா மீது மனாஸுக்கு மிகவும் மதிப்பு அதிகம். ஆனால் ஏழைகளை மதிக்காத அவர் குணம் மட்டும் மனாஸுக்கு பிடிக்காது.

உம்மாவைப்பற்றி கேட்க வேண்டுமா? சிறு தலைவலிக்கும் என்னமாய் துடித்துப் போவார்? உம்மா ரொம்ப அழகானவரும் கூட. ஆனால் ரோஷக்காரி. அடிக்கடி வாப்பாவுடன் சண்டையிடுவாள். அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவே முடியாது. என்ன இவர்கள்? எதற்காகவாவது சண்டை பிடிக்கிறார்கள்.. ஆஸ்ஊஸ் என்கிறார்கள். காலையில் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். இப்படி மனாஸ் நினைத்த போது அவனுக்கு ஆறு வயதிலிருந்திருக்கும். முதலில் புரியவில்லை. அவன் இளைஞனாகும் போதுதான் அன்பின் ஊடுறுவலும் அதன் தாற்பரியமும் புரிந்தது. திருமணம் பற்றி புரியுமளவுக்கு அவனுக்கு படிப்பிருக்கவில்லையா அல்லது அவை மேல் பிடிப்பிருக்கவில்லையா என்று தெரியாது. ஆனால் ஹலீமாவை காணும் போது வாப்பாவின் பணக்கார குணம் தெரிந்தும் மனாஸின் மனம் ஹலீமாவை நாடியது.

'உன் புள்ள செய்திருக்கிற வேலய பாத்தியா? புள்ளய பெத்திருக்காளாம் புள்ள!'

ஆவேசமாக வாப்பா காட்டுக்கத்தல் கத்திய போது,
'ஏன்ட அல்லாஹ்வே' என்று நடுங்கியவாறு ஓடி வந்தார் உம்மா.

'போயும் போயும் ஒரு ஏழையனோட பழகுறான் கழுதை. இவனை இப்படியே விட்டால் நாசமாப் போவான்' என்றார் அதே தோரணையுடன்.

பெற்ற தாயிடமே தன் பிள்ளை நாசமாப் போகும் என்று கணவனே கூறினாலும் தாயுள்ளம் தாங்குமா? வாப்பாவின் மல்லுக்கு நின்றாள் உம்மா. வாப்பா ஏழை என்று குறிப்பிட்டது ஹலீமாவின் தம்பியான ரியாஸை என்பது தெரிந்தபோது சுருக் என்றுது. அடிக்கடி ரியாஸுடன் பேசும் போதெல்லாம் பள்ளி ட்ரஸ்டி யாராவது கண்டு வாப்பாவிடம் போட்டுக் கொடுத்து விடுவார்கள். என்ன மனிதர்கள்? படைத்தவனுடைய இல்லங்களிலேயே பதவி வகித்துக்கொண்டு அல்லாஹ்வின் படைப்பினங்களை அவமதிக்கிறார்களே.

ஹலீமாவை தன் மனைவியாக்கிக் கொள்ளவென்று அவன் கட்டிய கனவுக் கோட்டைகள் படிப்படியாக சரியத் தொடங்கிற்று. காரணம் பாழாய்ப் போன அவளது வறுமை. அழகையும், அறிவையும் அவளுக்கு அள்ளி வழங்கிய இறைவன், ஏன் அவளை ஏழையாக படைத்தான்?

'ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினருக்கும் ஒவ்வொரு சோதனை உண்டு. எனது உம்மத்தாருக்கு சோதனை செல்வம்தான்'

என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளதை யாருமே படித்துணர்ந்ததில்லையா? ஏழை எளிய மக்களின் உணர்வுகளைப் புரியாமல் அவர்களிடம் வேலை வாங்குவதும், தொழுவதற்கு கூட அவகாசமளிக்காமல் மிருகங்களாய் நடாத்துவதும் ஏன்? வாப்பாவும் அப்படித்தானே நடந்து கொள்கிறார் என்று நினைவு வரும் போது நெஞ்சுக்குள் நோவெடுக்கும். மனித சமுதாயத்துக்குள் ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாட்டை தோற்றுவித்த அந்த தீய சக்தி எது? அந்த பூதம் இப்போது எங்கு போய் ஒழிந்துகொண்டது? இந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடைத் தேடியே அலுத்துப் போயிருக்கிறான் மனாஸ்.

மனாஸின் வாப்பா இரண்டொரு மாதங்களாய் மிகவும் பதட்ட நிலையில் இருந்தார். அடிக்கடி கோபப்பட்டார். சில நேரம் வழமைக்கு மாறாக பள்ளிவாசலில் அதிக நேரம் தங்கினார். அல்லாஹுத்தஆலா அவரைச் சோதித்தான். அவர் தனது வியாபாரத்தில் நஷ்டமடைந்து கொண்டிருந்தார். இறைச்சிக்கறியும் மாசிச்சம்பலும் வெறும் நெத்திலிகளாய் மாறிப்போயின. முதலில் வீட்டார் அனைவருக்கும் மிகவும் கடினமாக இருந்தது. வாப்பா இப்படி வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்ததை கண்டறியாதவன் மனாஸ். அவர் தற்போது மனதளவில் உடைந்து போயிருந்ததாலும் வயதாகியிருந்ததாலும் குடும்பப் பொறுப்பு யாவும் மனாஸின் தலை மீது வந்து விழுந்தது.

எனவே பத்திரிகை ஒன்றில் விளம்பரம் பார்த்து கொழும்பில் பிரபலமான ஒரு கடைக்கு வேலைக்குப் போகவிருப்பதாய் வீட்டில் தெரிவித்தான். உம்மா ஓ வென்று கதறியழுதார். தம்பி தங்கையரும்தான். வாப்பா நெஞ்சை அழுத்திப் பிடித்தபடி அமர்ந்துவிட்டார். 'பொஸ்' எனும் அந்தஸ்து மகனை போக விடக்கூடாது என்று தடுத்தாலும் வயிற்றுப் பசி அந்த வரட்டுப் பிடிவாதத்தை விரட்டியடித்தது.

போதாக்குறைக்கு இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் நோன்பு வந்தது. நோன்பு வந்தால் பணக்காரர்கள் வீட்டில் எப்படியெல்லாம் விசேஷங்கள் இருக்கும். நோன்புக்கஞ்சி, பெட்டிஸ், ரோல்ஸ், பிலாத்தா.. இந்த ஓரிரண்டு வருடங்களாக மனாஸின் வீட்டில் அப்படியிருக்க சந்தர்ப்பமில்லை. நோன்பு திறப்பதற்காக பள்ளிக்கு வருவோரை தரக்குறைவாக பேசும் வாப்பாவும் சிலநேரம் பள்ளிவாசலுக்கே போயிருக்கக்கூடும்.

புனிதமிழகு ஐவேளைத் தொழுகையைக்கூட நேரத்துக்கு தொழ முடியாமல் இப்படி அடிமைத்தனமாக நடாத்தப்படும் என்றும், வெறும் சோற்றையும் பருப்புக்கறியையும் வீட்டார்கள் உண்ண நேரிடும் என்றும் மனாஸுக்கு யாராவது சொல்லி இருந்தால் கருவிலேயே கலைந்து போயிருப்பான். உம்மாவின் வயிற்றிலிருந்துகொண்டு அவருக்கு உதைத்ததற்கு தண்டைதானோ இது என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் எண்ணுவதுண்டு. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு ஒருநாள் தெஹிவளை சந்தியில் வைத்து ரியாஸைக் கண்டு கதைத்தான் மனாஸ். அவன் ஹலீமாவைப்பற்றிக் கேட்டபோது சிறிது நேரம் மௌனம் காத்தான் ரியாஸ்.

ஆம். அவள் மணமுடித்துவிட்டாளாம். மனசு விம்மியது.

வாப்பா மட்டும் சம்மதித்து இருந்தால் அன்றே ஹலீமா தனதாகியிருப்பாளே. வறுமையைக் காரணம் காட்டி அவனுடைய சந்தோஷங்களைத் தீயிட்டாரே. இப்போது நாமும் ஏழைகள்தானே யாஅல்லாஹ்!

'நீ போனதற்கு பிறகு உங்க வாப்பா ரொம்பவே உடைஞ்சு போயிட்டார். உம்மாவுக்கும் டயபெட்டிக். சில நேரம் என் ஆட்டோவில் உங்க வாப்பாவும் உம்மாவும் ஹொஸ்பிட்டலுக்கு போவாங்க. உங்க வாப்பா இப்ப எங்களோட ரொம்ப பாசமா நடந்துக்குறாரு'

ரியாஸ் கூறிக்கொண்டு போனான். ஆனால் மனாஸின் மனது வெட்டுப்பட்ட பாம்பு கிடந்து துடிப்பதைப் போல துடித்தது. என்ன செய்ய? கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான். தனக்கு இப்போது முப்பத்திரண்டு வயதாகிறது. அதுவரை ஹலீமா இருப்பதும் நியாயமில்லைதானே. வாப்பா திருந்தியதை நினைத்த போது சந்தோஷமாக இருந்தது.

எப்படியெல்லாம் வசதியாய் வாழ்ந்தவன். இப்போது மா முட்டை தூக்க வேண்டும். இரவு பதினொரு பன்னிரண்டு மணி வரை கடையில் வேலை செய்ய வேண்டும். உணவைப்பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை. உப்புமிருக்காது. புளியுமிருக்காது. பொறுமையாளர்களுடன்தானே அல்லாஹ் இருக்கிறான். எனவே சலித்துக் கொள்ளாமல் மிகவும் பொறுமையாக இருந்தான். இந்தப் பெருநாளைக்காவது ஊருக்குப்போய் வாப்பா உம்மாவுடன் சேர்ந்து சாப்பிடணும். அவர்களுக்கு சந்தோஷம் தருமளவுக்கு தம்பி, தங்கையருக்கும் புது ஆடைகள் கொண்டு போக வேண்டும். எப்போதோ வரவிருக்கும் பெருநாளை எண்ணி என்னென்னவோ சிந்தனைகள் அவன் உள்ளத்தில் அலை மோதின.

'என்னடா கனவு காணுறியா?'

இடியப்பத்தால் நிறைந்த வயிறைத் தடவியபடி ருமுக்கே வந்து கேட்டார் முதலாளி. திடுக்கிட்டு எழுந்த மனாஸ் மெதுவாக நழுவினான். பல் விளக்கி, குளித்துவிட்டுவர குளியலறைக்குச் சென்றான். அவனது கன்னத்தில் கண்ணீர் கோடிட்டது. அது அவனுக்கு நெருப்பு போல சுட்டது. அவன் அடிக்கடி இப்படி களவாக கண்ணீர் சொரிவதுண்டு.

மனாஸின் தேனீர் கோப்பையில் ஈயொன்று விழுந்து இறந்திருந்தது!!!

இடை நிலை வகுப்புகளில்

தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல்

திரு.பொ. சத்தியநாதன்

அறிமுகம்:

இலக்கணம் என்பது ஒருவரையறை அல்லது எல்லையைக் குறிக்கும். இலக்கணம் மொழிக்கு இலட்சணமாகின்றது. மொழியின் தனித்துவத்தையும் சிறப்பையும் பேணிக்காப்பது அதே வேளை நிலைபேறுடையதாகவும் மாற்றுவதற்கு இலக்கணம் இன்றியமையாததாகும். ஒரு உருவத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் சிற்பாச்சாரிகள் அவ்வுருவத்துக்குரிய இலட்சணங்களை அறிந்து வைத்திருந்தாலும் சிற்பக்கலைக்குரிய நுணுக்கங்களையும் நுட்பங்களையும் அறிந்து பிரயோகிக்கும் அவரது பாடப்பரப்பை முழுமைபெறச்செய்யும். அது போலவே மொழிவழி ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்தமுனைவோருமே தன் படைப்பு தொடர்பான வரையறைகள் , இலட்சணங்கள், பற்றியும் , அதற்குப் பயன்படும் மொழியின் சிறப்பான இயல்புகள் , கூறுகள் பற்றியும் அறிந்து வைத்திருப்பது இன்றியமையாததாகும். இலக்கணம் இழக்கப்படும் போது எதுவுமே தன் பொலிவை இழந்துவிடும். சில வேளைகளில் பொருள் குன்றியும் போய்விடும். இது மொழிக்கும் பொருந்தும். மொழிக்குரிய இலக்கணம் எப்பொழுதும் இலக்கியம் கண்டு இயம்பப்பட்டது. இதனை நன்னூலார் ‘ இலக்கியம் கண்டு அதற்கு இலக்கணம் இயம்புதல்.....’ என்ற சூத்திரத்தின் மூலம் சான்றோர் வகுத்த இலக்கியங்களின் வழியே இலக்கணம் வகுக்கப்படுகிறது. என்பதை முன்னிலைப்படுத்துகின்றார்.

இலக்கியங்களுக்கு மொழி ஓர் ஊடகமாகும். இவ்வகையில் தமிழ் மொழியை ஊடகமாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கியங்களில் பல்கிப் பெருகியுள்ள இந்த வளர்ச்சிப் போக்கிலே கால மாற்றங்களோடு தொடர்புபட்டு மொழியும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. வளர்ச்சி என்பது மாற்றங்கள் இன்றி நிகழாது. எனவே தமிழ் இலக்கணம் என்பது மொழி வளர்ச்சிப் போக்கில் விதியாகவும் வரையறையாகவும் இருந்த போதும் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளமை வெளிப்படையான உண்மை. இந்த மொழிப் பாடத்தை கற்பிக்கும் ஆசிரியர்

இலக்கணங்களை . விதிகளை எடுத்துக்காட்டும் போது பல்வேறு விதமான இடையூறுகள் , சந்தேகங்களுக்கு உட்பட்டும், அவ்வழி அவற்றுக்கு தீர்வு காணவேண்டியவராகவும் உள்ளார்.

இலக்கணம் கற்பித்தல்

இன்றைய காலப்பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள கற்றல் கற்பித்தல் தொடர்பான புதிய அணுகுமுறைகள் , சாதனப்பயன்பாடுகள், ஆசிரியர் மாணவர் உறுவு நிலைப்பட்டு வகுப்பறை முகாமைத்துவ சிந்தனைகள் என்பன யாவும் தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலிலும் தாக்கத்தை செலுத்துகின்றன. இவை தவிர “ தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்” பாடத்தில் இலக்கணம் கற்பித்தல் ஒரு மொழிசார் பிரச்சனையாகக் கொண்டு இன்றைய உலக வழக்கையும் தழுவி நிற்க வேண்டியுள்ளது.’ சொல் புதிது, பொருள் புதிது.....” என்று பாரதியார் கூறுவது போல மொழியில் புதிய சொற்கள் வந்து சேர்வதும் சொற்கள் சில காலப்போக்கில் பொருள்மாறுபடுவதும் நோக்கத்தக்கது.

இது போலவே பேச்சு மொழி வழக்கில் பயன்படும் இலக்கண ஒழுங்குகளுக்கு எழுத்து மொழி இலக்கண ஒழுங்குகளுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் பலவற்றைக் காணலாம். சில வேளைகளில் எழுத்து வழக்கு மொழிக்கு கூட குறிப்பிப்பப்படும் இலக்கண விதிகள் இன்று மாறிப் பயன்படுத்தப்படலாம். அல்லது பொருத்தமில்லாமல் போகலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சிலவேளை வகுப்பறையில் இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் தடுமாறிப்போகலாம்.

கற்பித்தல் முறை மாற்றமடைவது தமிழ் இலக்கணத்துக்கும் இன்றியமையாதது. நீண்ட காலமாக எழுத்து தமிழ் மொழி மூலப் பாடசாலைகளில் , பழைய காலத்து மொழி வழக்கில் அல்லது இலக்கிய வழக்கில் பயின்று வந்த வழக்கை எடுத்துக்காட்டி விதிகளை விளக்கி மாணவர்களுக்கு இலக்கண அறிவை ஊட்டினர். அடுத்த கட்டமாக இலக்கண நூல்களின் விதிகளை அதன் வழி பழைய இலக்கியங்களின் மேற்கோள் அல்லது உதாரணங்களுடன் விதியை விளக்கிக் கற்பித்தனர். இன்றைய நிலையில் இலக்கணம் கற்பித்தலை “ விதிவருவித்தல் முறையில்” கற்பிக்கும் படி பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். அவ்வாறே பலர் கற்பித்தலிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். எனினும் இம் முறையை தெளிவாக விளக்கி மாணவர்கள் “ இலக்கணம் கற்கின்றோம்” என்ற ஓர் அழுத்த நிலையின்றி எத்தனை ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றார்கள் என்பது கேள்விக்குறியே ஆகும்.

இடைநிலை வகுப்புப் பாடநூல்களில் காட்டப்பட்டுள்ள இலக்கணப் பகுதிகளை இன்னும் பல ஆசிரியர்கள் தனியான செயற்பாட்டுத்திட்டத்தை (Activity Plan) அமைத்தே கற்பிக்கின்றமையைப் பாடசாலைகளில் காண முடியும். அதுவும் ஒரு சில வேளைகளில் சமன்பாட்டைத்தீர்ப்பது போலவும் புதிர் விடுவித்தல் போலவும் அமைந்து விடுகிறது. இது இலக்கணத்தின் இறுதிப் பயனை விளைவிக்காது. உதாரணமாக

வினாவெழுத்தக்களை மாணவர்களை அறியச்செய்து “ ஏ,யா முதலும் ஆ,ஓ ஈற்றும் ஏ இரு வழியும் வினாவாகும்” என்ற சூத்திரத்தை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து இதில் உள்ள வினா எழுத்துக்கள் பற்றிப் பற்றி அறியச்செய்யும் முயற்சியை காண முடிந்தது.

இவ்வாறான செயலுக்கு இலக்கணம் கற்பித்தல் பற்றி வை .திருநாவுக்கரசு (“ வளர்க தமிழ் “ இலக்கியத்தின் தலைவர், சிங்கப்பூர்) “ இலகு தமிழில் இனிக்கும் தமிழ் இலக்கணம்” நூலில் வழங்கியுள்ள விமர்சனம் நோக்கத்தக்கது.

“எண்ணிப்பார்த்தால் தமிழ் இலக்கணம் பற்றி எழும் சங்கடங்களில் முதன்மையானது அதைக் கற்பிக்கும் முறையில் உள்ள குறை என்ற தோன்றுகின்றது. இலக்கணத்தை தனிப்பாடமாக கற்பிக்க முனைவதும் நினைவில் நிற்கக்கூடிய நடைமுறை வாக்கியங்கள், பயன்பாட்டு வழமை முதலிய எடுத்துக்காட்டுகள் வழியாக இலக்கணக் கூறுகளை விளக்குவதற்கு மாறாக கணக்கற்ற இலக்கணப் பெயர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் சில குறைகள். எனவே இலக்கணம் கற்பித்தலையும் பல்வேறு காரணிகளால் நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் கால மாற்றத்தை ஒட்டி சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

பாடநூல்கள்:

தமிழ் மொழியை பொறுத்தவரை எமது நாட்டில் தமிழ் மொழியை “ முதலாம் மொழியாகக் கற்கும் (First Language) மாணவர்களுக்கு அதுவே” தாய்மொழி” (mother language) ஆகவும் இருக்கின்றது. இதனால் இலக்கணம் கற்பிப்பது தொடர்பாக “ சரியாக எழுதுவது” “எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுவது” போன்ற எண்ணக்கருத்துக்களை பிரதானமாகி நிற்கின்றன. எனவே தமிழ் மொழி இலக்கணம் தொடர்பாக நூல்களில் அல்லாத பாடநூல்களில் இடம்பெறும் இலக்கணம் ,மரபு சார்ந்த வழிவழியாக வந்த தேவையை நிவர்த்தி செய்யும் மொழிக்கு வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தை பிரயோகம் சார்ந்த மொழிக்கு வழங்கவில்லை. தமிழ் இலக்கண நூல்கள் தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் கூட அக்கால மொழி வழக்கு பெருமளவு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கும். என்றும் உதாரணமாக தமிழில் நவீன இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலப்பகுதியிலும் அதன்பின்னரும் கூடத் தமிழில் தோன்றிய பல இலக்கண நூல்கள் நன்னூலைப் பின்பற்றியும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்நூலில் கையாளப்பட்டுள்ள உதாரணங்களைப் பயன்படுத்தியும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வப்போது மொழி மாற்றங்களை உள்வாங்கிய சில இலக்கண நூல்கள் வெளி வந்த போதும் அவை அவற்றில் உள்ள முழுமை இன்மை காரணமாகவும் மரபு நிலைப்பாட்டை இறுக்கமான சிந்தனைகள் மூலமும் பாடசாலை மட்டத்தில் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுவனவாக அமையவில்லை. அத்தோடு இலக்கணத்தை கற்பிக்கும் அசிரியர்களில் பலர் இந்த யதார்த்த நிலையை உணர்ந்து இப் பதிய மாற்றங்களைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் கூறலாம்.

பாடசாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு தரத்துக்குமான தமிழ் மொழியும் இலக்கணமும் பாடநூல்களில் இலக்கணத்தை மாணவர்கள் செயன்முறை ரீதியாக கற்கும் வகையிலான அமைப்பொழுங்கு பற்றி மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அதாவது செயற்பாடுகளை, தெரிந்ததில் இருந்து தெரியாததற்கும் ‘ விதிகளை வருவிக்கும்’ வகையிலும் சிறப்பாக அமைக்க வேண்டியுள்ளது. இடைநிலை வகுப்பை பொறுத்தவரை “ மொழியைச் செம்மையாகவும் சிறப்பாகவும் பயன்படுத்துவதற்காகவே இலக்கணம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி

கூறுவது போல “ இலக்கணம் என்பது சொற்களின் அமைப்பொழுங்கில் காணப்படும் நியமம் பற்றியதாகும். இந்த அமைப்பொழுங்கின் ஊடாகவே வாக்கியத்தின் பொருள் மேற்கிளம்புகின்றது. வாக்கிய அமைப்பில் சொற்கள் அமைந்துள்ள முறைமையிலும் ஒரு பயன்பாடு உண்டு. அந்த பயன்பாட்டை உணர்த்தும் வகையிலும் அந்த பயன்பாட்டை மாணவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையிலும் தான் இலக்கணம் பயிற்றல் அமைய வேண்டும். அத்தகைய இலக்கணப் பயன்பாட்டு இலக்கணமாக கொள்ளலாம். (Functional grammer) (தமிழ் கற்பித்தல் ,2006 கார்த்திகேசு சிவத்தம்மி, குமரன் புத்தக இல்லம்) எனவே இன்றைய இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களின் மொழித்தேர்ச்சியை விருத்தி செய்யப்பயன்பாட்டு இலக்கணங்களை உள்வாங்கிய வகையில் பாடநூல்கள் உருவாகுவதும் அவற்றை ஆசிரியர்கள் உரிய வகையில் பயன்படுத்திக் கற்பிப்பதும் அவசியமாகின்றது.

இலக்கணம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்:

இன்றைய வகுப்பறைகள் கற்றல் கற்பித்தல் நிலைமைகளை உருவாக்குவதிலும் பார்க்க கற்கும் செயன்முறைக்கு முக்கியத்தும் வழங்குவனவாக உருவாகி வருகின்றன. இவ்வகையில் இடைநிலை வகுப்புகளில் இலக்கணம் கற்பிக்க புகும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் அனுபவத்தை தூண்டும் வகையிலாக சந்தர்ப்பங்களை வகுப்பறையில் உருவாக்க வேண்டும்.

இதன்படி மாணவர்களுக்கான சிறந்த செயற்பாடுகளை உருவாக்குதல், அவற்றைப் புத்தாக்க வழியிலான தரவிருத்தி உள்ளீடுகளைப் பயன்படுத்திக் கற்க வழிப்படுத்தல், நவீன ஒலி . ஒளிக்கருசிகள் தொழில்நுட்பச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தல், போன்றவற்றையும் கையாள வேண்டும். பேராசிரியர் சபாஜெயராசா குறிப்பிடுவது போல “ மொழி கற்றல்- கற்பித்தலுக்கான சந்தர்ப்ப கட்டமைப்பை ஆசிரியரே உருவாக்கவேண்டும்.” மேலும் ஆசிரியர் மொழியியல் தொடர்பான அறிவையும் பெற்று அவ்வறிவை இலக்கணம் கற்பித்தலுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.

இடைநிலை வகுப்புகளில் மொழி கற்பித்தலில் இலக்கணம் கற்பித்தலுக்கு ஒரு சிறப்பான இடமுண்டு. அது மாணவரின் செம்மையானதும் செழிப்பானதுமான மொழி விருத்திக்கு உதவ வேண்டும். அதேவேளை கற்கும் எல்லாப் பாடங்களுக்கும் ஆதரவளிக்கும் சிறந்த மொழியாற்றலை வழங்கவும் உதவவேண்டும். இல்லகையில் இடைநிலை வகுப்புகளில் தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பார்வையும் புதிய அணுகுமுறைகளையும் கையாள வேண்டியது அவசரத் தேவையாகும்.

அலையோசை

ஓர் விமர்சன நோக்கு

க. காஞ்சனா

தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் புத்தாக்கப் படைப்புக்களைத் தோற்றுவித்தன. இந் நவீனத்துவ சுவடுகளின் ஒரு கூறே நாவலிலக்கியமாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய தமிழ் நாவலிலக்கியமானது பின்வந்த காலங்களில் காத்திரமான படைப்பிலக்கியத் துறையாக மிளிர்ந்தது. உரைநடையின் செல்வாக்கே காவியத்தினின்று நாவல் எழ வித்திட்டது.

நாவல் பற்றி நோக்குமிடத்து கிளரா ரீவ்ஸன் கருத்து பின்வருமாறு “நாவல் என்பது உண்மையான வாழ்க்கையையும் அதன் தன்மைகளையும் விளக்குவதோடு படம்போல் எழுதிக் காட்டுவதே நாவலின் தன்மை” வெப்ஸ்டர் அகராதியின் கூற்று “நாவல் என்பது மனித உணர்ச்சிகள் எண்ணங்கள், அவர்தம் செயல்கள் ஆகியவற்றை விளக்கிக் காட்டுகின்ற உரைநடையில் அமைந்த புனைக்கதை” பிரான்ஸிஸ் ஹோவேயின் எண்ணப்படி “நாவல் மக்களின் செயல்களை வெளிப்படுத்தும் கலைவடிவம் மட்டுமன்று ஒரு யுகத்தின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் அது உள்ளது” என்பதை எழுதுகின்றார். இவ்வாறு பல்வேறு அறிஞர்கள் தமது கருத்துக்களை வெவ்வேறாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

நாவலின் வகைப்பாட்டை டாக்டர் தா.வே. வீராசாமி இருபத்தைந்து பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடக்குவர். அவையாவன, புனைவுலக நாவல், கடித நாவல், நாடக நாவல், கோவை நாவல், சீாதிருத்த நாவல், காந்திய நாவல், உளவியல் நாவல், நனவோடை நாவல், நகைச்சுவை நாவல், வசனக் கவிதை நாவல், அறிவியல் நாவல், மெய்ப்பொருள் நாவல், வரலாற்று நாவல், அரசியல் நாவல், சமூக வரலாற்று நாவல், வட்டார நாவல், பிற இனத்தார் நாவல், சிறுபாண்மையர் நாவல், நெய்தல் நில நாவல், தனிமனிதப் போராட்ட நாவல், அறநெறி நாவல், குடும்பச் சிக்கல் நாவல், மாக்சிய நாவல் என்பனவாகும். நாவல் இலக்கியத்தைப் பொருள் அடிப்படையில் கோ.வெ. கீதா வீரச்செயல் நாவல்கள், வரலாற்று நாவல்கள், அறநெறி நாவல்கள், குறிக்கோள் நாவல்கள் என வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

எனினும் நாவலை இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடக்குவதே வசதியாக அமையும். வரலாற்று நாவல், சமூக நாவல் என்பனவே அவை. வரலாற்று நாவல் பற்றி சுட்டிக்காட்டுமிடத்து ‘வெரகல்’ அவர்களின் கருத்து “வரலாற்று நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள், நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் கடந்த காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் ஓர் தொடர்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்நாவல் ஒரு தேச முழுமைக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும். வரலாற்று நாவல் படைத்துக் காட்டும் வரலாற்றுக்கால யதார்த்த நிலைமையோடும் அதற்கு அப்பாலிருக்கும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளோடும் தொடர்புபடுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும். இந்நாவல் படைத்துக் காட்டும் வரலாற்றுக் காலம் புதியதாகவோ நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியாததாகவோ தோன்றக்கூடாது”

இந்தியாவில் முதன் முதல் எழுந்த வரலாற்று நாவல் ‘தூர்கேச நந்தினி’ என்பதாகும். கி.பி. 1865 இந்நூல் சந்திர சட்டர்ஜியால் எழுதப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1929 ஆம் ஆண்டு ஏ.எஸ்.பி ஐயர் ‘பாலாதித்ய’ என்ற சரித்திர நாவலை வெளியிட்டார். இதற்குப் பின்வந்த காலப் படைப்புக்களாக மோகனாங்கி, மங்கம்மாள், சத்தியவல்லி, பிரிதுணை, வித்யாரண்ய நகரம், மஞ்சளா என்பற்றைக் குறிப்பிடலாம். வரலாற்று நாவல்களின் தோற்றம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே இடம்பெற்றது. வரலாற்று நாவல் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டோர் பலர் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக, கல்கி ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அகிலன், சாண்டில்யன், ர.சு. நல்லப்பொருமாள், பூவண்ணன், ஜெகசிற்றியன், அரு. இராமநாதன், நா. பார்த்தசாரதி, கோவி, மணிசேகரன், விக்கிரமன் சிலராவர். இவர்களில் தனக்கென மங்காத புகழைத்தேடிக் கொண்டவர் கல்கி. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆவார். இவர் தம் படைத்த வரலாற்று நாவல்கள் பார்த்திபன் கனவு, பொன்னியின் செல்வன், அலையோசை இவையனைத்தும் காலத்தால் அழியா அமர காவியங்களாகும். இவை நேற்றும், இன்றும், நாளையும் மக்கள் மனதில் நிலைத்து இடத்தைப் பெற்றுள்ளன.

கல்வி பற்றி நோக்குமிடத்து வரலாற்று நாவல்கள் வரைந்த காலப்பகுதியில் இவர் தனக்கென ஒரு பாணியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டதோடு வரலாற்று நாவல்களின் புதிய போக்கிற்கு விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தார். இவர் பற்றி நா. வானாமலையின் கருத்து பின்வருமாறு “தமிழ்நாட்டின் பழங்காலத்தைக் கல்கி தமிழக மக்களுக்குப் பொற்காலமாக தீட்ட விரும்பினார். தமிழகத்தின் வரலாறு கல்கி கையில் தூங்கிக் கிடந்த மக்களை விழிப்படைச் செய்யும் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுகின்றது”

நாவல் சக்கரவர்த்தி என்று வாசகர்களினால் அழைக்கப்படும் சாண்டில்யன் அவர்களும் கல்கிதாம் வரலாற்று நாவல்களின் தந்தை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கல்கி வரலாற்று நாவல் துறையில் ஒன்றி நின்றதற்குக் காரணம் அவருடைய உள்ளத்திலும் உணர்விலும் செயல்களிலும் ஊறிப் போயிருந்த சுதந்திர வேட்கைதான்.

கல்கி படைத்த நாவல்களில் 'அலையோசை' இந்தியாவின் 1930 தொடங்கி 1948 வரையிலான இந்திய வரலாற்றை அழகுற எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அலையோசை பற்றி கல்கி தனது மனவெளிப்பாட்டை பின்வருமாறு அலையோசைக்கான முன்னுரையில் முன்வைத்தார். "நான் எழுதிய நூல்களுக்குள்ளே ஏதாவது ஒன்று ஐம்பது அல்லது நூறு வருடம் நிலைத்து நிற்கத் தகுதியுடையதென்றால் அது 'அலையோசை' தான்"

இவ்வாறு உறுதியாக தனது படைப்பைப் பற்றி கூறிச் சென்றவர் தன்னுடைய நாவல் பற்றி அசையாத நம்பிக்கையுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். அலையோசை நாவலைப் பின்வரும் அம்சங்களின் துணைகொண்டு ஆராய்வதே சிறப்பாய் அமையும். கதைப்பின்னல் (கதை மாந்தர்), பாத்திரப் படைப்பாக்கம், நாவலின் பின்னணி, விளக்கம், நாவலில் இடம் பெற்றுள்ள உத்திகள், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் பாங்கு, காந்தியக் கொள்கை வெளிப்பாடு, நாவல் நடையும், தலைப்பு, தொடக்கம், முடிவு, வருணனைத்திறன், கதை கூறும் போக்கு, சமுதாயச் சீர்கேடுகளைச் சாடல், மொழிநடை, தலைப்பும் பொருத்தமும், கடித உத்தி, வாழ்க்கைச் சித்தரிப்பு.

எடுத்துக் கொண்ட கருவின் வெற்றி, நிகழ்ச்சிகளைக் கோவையாக்கும் கதைப் பின்னலால் தான் சிறப்பாக அமைய முடியும். இந்த வகையில் இந்நாவல் ஆசிரியர் கல்கி திறம்படக் கதைப் பின்னலை அமைத்துள்ளார். அதிலும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் கதையில் அமைப்பது கடினமானதே நிறைவாக அமையாவிட்டால் தண்ணீரும் எண்ணெய்யும் போல தனித்தனியாக நிற்கும். இந்நாவலில் வரலாற்று நிகழ்வுகள் கூறப்படுமிடத்து கதை வளர்ச்சிப் போக்கானது சங்கிலிப் பின்னலாக அமைந்து சிறப்பித்துள்ளது.

கூர்ந்து நோக்குமிடத்து இந்நாவலின் முதற்பாகத்தில் வரலாற்றுப் பழங்கதைகளின் கற்பனை மிகுதியாகப் படர்ந்திருப்பதை உணரலாம், இரண்டாம் பகுதியில் இடைக்கால வரலாற்றுக் கலைச்செல்வங்கள் புதுவிளக்கம் தருவதையும், மூன்றாம் பாகத்தில் வரலாற்றுக் கொடுமைகள் மறுபடியும் வரக்கூடாது என்ற அச்சத்தினிடையே பல சமூகக் கேடுகள் வளர்வதையும் இந்திய நாட்டை எவ்வளவு பெரிய மாற்றங்கள் தாக்கினாலும் இளைஞர்களின் ஆற்றலால் புதிய வாழ்வு துளிர்க்கும் என்ற நம்பிக்கையையும் ஊட்டிச் செல்வதாக கதை பின்னப்பட்டுள்ளது.

கதைப் பின்னலைச் சுருக்கமாகக் காண்போம். சீதா, லலிதா இருவேறு சூழ்நிலைக்குட்பட்ட சினேகிதிகள் சீதா பட்டணத்திலும் லலிதா கிராமத்திலும் வாழுமிடத்து இருவரும் நெருங்கிய உறவினர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். சீதாவின் அன்னையின் உடற்கூயீனம் காரணமாக சீதா, ராஜம்மாள் இருவரும் ராஜம் பேட்டைக்கு வருகின்றார்கள். அங்கு லலிதாவிற்கு திருமண ஏற்பாடு நடைபெறுகின்றது. பெண் பார்க்கும் சடங்கில் செளந்தரராகவன் சீதாவை மணப்பதற்கு சம்மதிக்க லலிதாவிற்குப் பட்டாபிராமன் நிச்சயிக்கப்படுகின்றான். சீதா, லலிதா இருவருக்கும் வெகுவிமர்சையாக ஒரே பந்தலில் ஊர் மக்கள் வியக்கும்படி திருமணம்

நடைபெறுகின்றது. செளந்தரராகவன் தொழில் காரணமாக சீமைக்குச் செல்கிறான். சீதாவும் இரண்டு வயதே நிரம்பிய வனந்தி, காமாட்சியம்மாள் மூவரும் டில்லி நோக்கி ராகவனைச் சந்திப்பதற்குப் புகைவட்டியில் வருகின்றனர். டில்லி ரயில் நிலையத்தில் ராகவன் தனது முன்னால் காதலி தாரணியை தேடிப் போகின்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற சீதாவின் மனம் கலங்குகின்றது. இந்த நிகழ்வின் பின்னர் சீதா ராகவன் உறவில் விரிசல் தோற்றுக்கின்றது. இதற்கு பல்வேறு நிகழ்வுகள் ஏதுக்களாகின்றன. இருவரின் குடும்ப வாழ்க்கையில் துயரத்தில் வித்து நாட்டப்படுகின்றது. ராகவன் தனது முன்னாள் காதலி தாரணியை நினைத்து உருகுதல், சீதாவின் சந்தேகப் பார்வை வாக்குவாதம் என விரிசல் விரிவடைந்து செல்கின்றது.

இதற்கிடையில் சூரியா, தாரணி இருவரும் சந்தித்து கொள்கை ரீதியாக ஒன்றுபட்டு மணம்முடிக்க தீர்மானிக்கின்றார்கள். சீதா வீட்டை விட்டு வெளியேறத் தீர்மானிக்கின்றாள். அவ்வேளை ராஜமாதாவின் சகாக்களால் கடத்திச் செல்லப்படுகின்றாள். அங்கிருந்து வெளியேறியவள் கைது செய்யப்படுகின்றாள். இவ் இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் காரணம் சீதா, தாரணி உருவ ஒற்றுமையே என உணர்கின்றாள். லலிதாவின் வற்புறுத்தலின் நிமிர்த்தம் லலிதாவுடன் வாசம் செய்யும் காலத்தில் பட்டாபிராமனுக்காக அரசியல் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுகின்றாள். சீதா, லலிதா இருவருக்கும் வதந்திகளின் விளைவாக உறவு முறுகின்றது. சீதா அங்கிருந்து வெளியேறி ராகவனைத் தேடிச் செல்கின்றாள். ராகவன் சீதா ஆகிய இருவரும் ஒன்றுபட்டு பஞ்சாப்பில் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு வாழும் காலத்தில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் காரணமாக சீதா துரைசாமி, சூர்யா என்பவர்களால் காப்பாற்றப்படுகிறாள். வனந்தியை தாரணி போராடிக் காக்கிறாள். கொலை புரிவோரிடம் தப்பிக்கும் முகமாக படகில் செல்லுமிடத்து படகு கவிழ்ந்ததால் சீதா கேட்கும் சக்தியை இழக்கிறாள். காந்திமகானை தரிசிக்க முனையுமிடத்து காந்திமகான் கொலை செய்யப்படுகின்றார். சீதா காந்திமகானின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்ட பின்னர் கேட்கும் சக்தியை மீள்ப் பெறுகின்றாள். தீராத நோய் அவளை வாட்டுகின்றது. சீதாவிற்கு மரணம் சம்பவிக்கின்றது.

சீதாவைச் சுற்றி ராகவன், சூர்யா, போராடி கண், கையிழந்த தாரணி கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். இதனையடுத்து ராகவன் தாரணியை மணக்கின்றான். சூரியா பாமாவை மணந்து கொள்கின்றாள். இவ்வாறு கதைப் பின்னல் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சுருக்கமான பார்வையே. இது அவ் கதைப்பின்னலின் ஊடே மீறார் பூகம்பம், 1943 வங்காளப் பஞ்சம், வரலாற்றுக் கொடுமைகள் என்பவற்றை புகுத்தி வரலாறு எது? படைப்பு நிகழ்ச்சி எது? என வேற்றுமை தோன்றாமல் கதைப்பின்னலை ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

“ஒரு நாவலைப் பொறுத்தவரை பின்னணி என்பது கதை நிகழும் நாடு, இடம், காலம், பருவம், சமுதாயச் சூழ்நிலையைக் குறிக்கும் என்பர்”

அலையோசனையின் பின்னணி நாவலாசிரியர் கல்கியின் அனுபவமாக அமைந்துள்ளது. கல்கி ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பங்கெடுத்த விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியைப் பதினேழு ஆண்டுகால விடுதலை வரலாற்றை 1938 முதல் 1947 வரையான காலப்பகுப்புக்கள் உள்ளடக்கி புனையப்பட்ட நாவல் இது. ஒருபுறம் கிடைத்ததற்கரிய விடுதலை கிடைத்த மகிழ்ச்சி, மறுபுறம் காந்தியடிகள் மறைவால் ஏற்பட்ட துயர அலை, அலையோசனையின் சிறப்பிற்கு மற்றுமொரு காரணம் கல்கியின் அனுபவப் பின்னணி. கல்கியின் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாகவே நாவலில் சில சம்பவங்கள் புனையப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக கராச்சி காங்கிரசுக்கு கல்கி செல்கையில் ஓர் குட்டி விமானத்தில் பயணிக்கிறார். இதன் நிமிர்த்தமே கதைத் தலைவன் ராகவனை விமானத்தில் ஏற்றிப் பறக்கச் செய்கின்றார். மேலும் கல்கி அனுபவித்த சிறைவாசம் சீதா சிறை செல்லுவதின் ஊடாக புலப்படுத்தப்படுகின்றது.

இதேபோல் கவர்ணர் ராஜாஜியின் பதவி ஏற்பு விழாவில் கலந்து கொண்ட கல்கியும் அவர்தம் நண்பர்களும் அகதிகள் தங்கியிருந்த குருசேத்திரம், பாணிபட், புராண்கிலா, முகாம்களையும் காந்தியடிகளின் மரணம் சம்பவித்த பிர்லா மாளிகைத் தோட்டம், அவருடைய இறுதிக் கிரியை நடந்த யமுனைக்கரை போன்றவற்றை பார்வையிட்டு அவ்விடங்களை அழகுற நாவலின் பின்னணியாக தீட்டியுள்ளார். 'சுந்தா' இந்நாவல் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து இதன் பின்னணியின் உறுதிப்பாட்டை, உண்மைத்தன்மையை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

"நாவலில் வரும் அந்தக் காட்சிகளிலும், அவற்றில் நிகழும் சம்பவங்களிலும் ஒரு ஆவணத்தன்மை இருப்பதை உணரலாம்" மறைத்திரு தனிநாயக அடிகளார் கல்கியைப் பற்றி எழுதும் போது "அவருடைய கதைகளுக்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் தொகைநூல்களிலும், கோயில்களிலும், வரலாற்று நூல்களிலும், சிற்ப நூல்களிலும் கிடைத்துள்ளன" என்கிறார். இது கல்கியின் ஏனைய நூல்களைப் பொறுத்தவரையில் முற்றுமுழுதாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பினும் அலையோசனையின் ஆசிரியர் நேரடி அனுபவங்களையே திரண்ட வடிவமாக அமைந்துள்ளார்.

அலையோசனையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரப்படைப்பும், நிகழ்ச்சிச் சித்தரிப்பும் ஆற்றலுடன் அமைத்து ஆசிரியரின் எழுத்துத் திறனுக்கு சான்றாக விளங்குகின்றது. ஒரு நாவலின் முழுமைக்குத் தேர்ந்த பாத்திரப்படைப்பும் பாத்திர வளர்ச்சி நிலைச் சித்தரிப்பும் இன்றியமையாதன. பாத்திர வளர்ச்சியில் கதை நிகழ்ச்சி சுழல வேண்டும். இந்நாவலின் பாத்திரப் படைப்பும் வளர்ப்பும் மிக அற்புதமாக அமைந்துள்ளன. வாசகர் கண்முன்னே பாத்திரங்கள் உயிர் பெற்று உலவுகின்றன. இந்நாவலில் இருவகை பாத்திரப் படைப்புக்களைக் காணலாம்.

1. வரலாற்று மாந்தர்களை அப்படியே படைத்தல்
2. கற்பனைப் படைப்பு

கல்கி தமது நாவலில் பாத்திரங்களோடு ஒன்றிவிடுவதை அலையோசனையின் முன்னுரையால் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவதினூடே அறியக்கிடைக்கின்றது. "அலையோசை நான் எழுதியதாகவே எண்ணக்கூடவில்லை. லலிதாவும், சீதாவும், தாரணியும், சூர்யாவும், சௌந்தரராகவனும், பட்டாபிராமனும் சேர்ந்து பேசிக்கொண்டு அவரவர்களுடைய அந்தரங்க

ஆசாபாசங்களையும் உள்ளக் கிளர்ச்சிகளையும் வெளியிட்டு 'அலையோசையை' எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கற்பனை செய்யப்பட்ட பாத்திரம் என்றே என்னால் எண்ண முடியவில்லை. நம்மைப் போல பிறந்து வளர்ந்து வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தவர்களாகவே தோன்றினார்கள்” ஆம் இந்தக் கதையைக் கதாப்பாத்திரங்களே எழுதியிருக்கின்றார்கள். கல்கி இப்பாத்திரங்களின் கதைக்கு ஏற்ப ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியை வழங்கியது மட்டும் தான்.

வரலாற்றுக் கால மனிதர்களைப் பற்றி எழுதும் போது அம்மனிதர்களின் இன்ப துன்பங்கள் நாவலாசிரியரையும் பற்றிக் கொள்கின்றன என்பது கல்கியின் கூற்றுடாகப் புலப்படுகின்றது. அலையோசையின் வரலாற்றின் உண்மைப் பாத்திரங்களாக காந்தியடிகள், சுபாஸ் சந்திரபோஸ், நேரு என்போரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்கள் ஏனைய கற்பனைப் பாத்திரங்களின் ஊடாக பேசப்படுபவர்களாக அமைந்துள்ளார்கள். ஏனைய பாத்திரங்கள் அனைத்தும் கற்பனைப் பாத்திரங்களே ஆகும். எவ்வளவுதான் ஒருவரின் பண்புகளை கதையின் வாயிலாகக் கதையாசிரியர் காட்டினாலும் பாத்திரத்தின் தோற்றம் படிப்பவர்களின் கண்களுக்குப் பிடிபடுவதில்லை. அதனாலேயே கதையாசிரியர்கள் கதைமாந்தரின் உருவத் தோற்றத்தைச் சித்தரிக்கின்றனர். சீதாவினதும் லலிதாவினதும் தோற்றத்தை கூறுமிடத்து “லலிதா மாநிறமானவள், சீதாவின் மேனியோ வெண்பட்டினையொத்த சந்தன வர்ணம் கொண்டது. லலிதாவின் கண்கள் நீண்டும் சாந்தம் குடிகொண்டு தாமரை இதழின் வடிவை ஒத்திருந்தன. சீதாவின் கண்களோ அகன்று வட்டவடிவமாய்க் குமுத மலரை ஒத்திருந்தன. சீதா பம்பாய்ப் பட்டினத்தின் நாகரீகத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவள். லலிதாவோ பட்டிக் காட்டிலேயே இருந்தவள்”

இங்கு சூரியா என்ற பாத்திரம் ஒரு சோசலிஸ்ட் பாத்திரமாக காட்டப்பட்டுள்ளது. சூரியா என்ற பாத்திரத்தின் ஊடாக அக்காலகட்டத்தில் நாடு முழுவதும் பரவியிருந்த ஒரு பொது மனப்பான்மையை கல்கி விளக்குகிறார். அலையோசையில் 1938 - 1939 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் ராஜம்பேட்டை கிராமத்தில் வாழ்ந்த குடியானவர்களிடத்தில் இச்சோசலிசக் கொள்கை ஊடுருவியிருப்பதை பின்வரும் கதை நிகழ்வில் காட்டியுள்ளார்.

“குடியானத்தெரு ஆள் ஒருவனை சொன்னவுடனே ஏதோ ஒரு வேலையைச் செய்யவில்லை என்பதற்காகக் கங்காதரன் அடித்துவிட்டானாம். குடியானத்தெரு ஆட்கள் கட்டுப்பாடு பன்ன ஆரம்பித்து விட்டார்களாம். இதைத் தெரிந்து கொண்டு சூரியா குடியானத் தெருவிற்குப் போய் அண்ணாவிற்குப் பதிலாக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டானாம்.

பெண்களில் பல்வேறு இயல்புகளைக் கொண்டவர்களை அழகாக விபரித்துப் படைத்துள்ளார். சீதா பல்வேறு ஆசாபாசங்களுக்கு உட்பட்ட பெண்ணாகவும் அதேவேளை சஞ்சல எண்ணம் கொண்டவளாகவும் திகழ்ந்தாள். லலிதா சாந்தம் அமைதி குடிகொண்ட சாதாரண இந்தியப் பெண்ணாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அதேவேளை பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டார்கள்

போராட்டங்களில் பங்கேற்றார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக தாரணி என்ற பாத்திரத்தை படைத்துள்ளார்.

கதைத் தலைவனாக சித்தரிக்கப்படும் ஸ்ரீ செளந்தரராகவன் மேல்மட்ட அரசு உத்தியோகத்திற்காக ஏங்குவதும் பகட்டான வாழ்க்கையை வாழ்த்துடிப்பவனாகவும் காந்திய கொள்கையை மறுத்து வெள்ளையருக்கு சேவகம் செய்ய ஆசை கொண்டவனாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளான்.

இப் பிரதான பாத்திரங்களைத் தவிர வேறு பல உப பாத்திரங்களும் கதையில் இடம்பிடித்து நாவலுக்கு வலுவூட்டுவனவாக அமைந்துள்ளது. அவ் பாத்திரங்களாவன ஹீமான் கே.பி பங்காரு நாயுடு, தபால்கார பல கிருஷ்ணன், பட்டாமணியம், கிட்டாவையர், சரஸ்வதி அம்மாள், சீமாச்சுவய்யர், சுண்டு, துரைசாமி ஐயர், ராஜம்மாள், பஞ்சுவய்யர், அய்யாத்துரை சாஸ்திரி, ராவ் பகதூர், பத்மலோசன சாஸ்திரிகள், சுப்புவய்யர், வனந்தி, திவான் கே.கே. ஆதிவராகச்சிரியார், பாமா, தாமா, பிரசாத், நிருபமா, ரசீனா பேகம், ராஜமாதா, ராஜகுமாரர், பட்டாபிராமன், சித்ரா, ஆத்மநாதையர், தாமோதரம்பிள்ளை, அமரநாதன் பாத்திரப்படைப்பை பற்றி நோக்கினோம்.

அலையோசையில் வந்துள்ள வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் சித்தரிப்பு கல்கியின் கைவண்ணத்திற்கு சிறந்த சான்றாகும். ஜாதுநாத் சர்க்கார் “நிடுநிலைமையோடு எழுதுவதுதான் வாழ்க்கையின் இலட்சியம்” என்றார். இதையொப்பவே கல்கி அலையோசை நாவலை நடுநிலை தவறாது வரலாற்றிற்குச் சிறிதும் முறணில்லாமல் எழுதுகின்றார். அலையோசையைப் போன்று சுதந்திரப் போராட்டக் கால தமிழ் நாட்டைச் சொல்லும் நூல்கள் மிக அரிதே. இந்தியாவின் பழமைப் பிடிப்பாக இருந்த சுதேச சமஸ்தானங்களின் கொடுமைகளால் கதை மாந்தர்கள் அலைக்களிக்கப்படுவதை இதில் நன்கறியலாம். பழமையை விட்டு புதிய சீர்திருத்தக் கொள்கையை கடைப்பிடித்தாலேயொழிய இந்தியாவின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியே என்பதையும் சுட்டிநிற்கிறது.

இந்தியாவில் காணப்பட்ட மொகலாய ஆட்சி பற்றியும் இந் நூலின் மூலம் ஆசிரியர் காட்டியுள்ளார். மொகலாய ஆட்சியின் சிறப்புக்களை எடுத்துக்கூறும் அதே நேரம் மொகலாய ஆட்சியின் ஆட்புர வெற்றி அழிவுப் போக்கையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். வங்கத்தின் இலக்கிய வெள்ளத்தையும் பஞ்சத்தின் கொடுமையையும் மாறி மாறிக் காட்டி வரலாற்றுண்மையை கல்கி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சாந்தினி சவுக், பானிபத் ஆகிய நகரங்களுக்கு வழங்கப்படும் முன்னுரிமை புதிய வரலாற்றுப் பாடத்தை புகட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“வெறும் இடங்களை மட்டும் ‘அலையோசை’ வரலாற்று வளைவுகளாகக் காட்டவில்லை, பழமைப் பற்றுடையவர்கள், நாட்டுப் பற்றில்லாதவர்கள், மாற்றாரைப் போற்றும் அடிமை மனப்பாங்கு கொண்டவர்கள், இந்தியாவில் காணும் சாதிகள் ஒழிய ஐப்பான் ஆட்சியை வேண்டுவவர்கள், ஹிட்லரின் ஆரிய சாதிப் பேச்சில் மயங்கியவர்கள் போன்ற இருளுலக மாந்தர்களையும் மதவெறிக்கு எதிராக எழுந்து பிறறைக்காத்தவர்கள், தாம் பிறந்த நாட்டை பெருமையோடு எண்ணி மகிழ்ந்தவர்கள் போன்ற ஒளி உலகை மாந்தரையும் அலையோசை நிரல்படக் காட்டுகின்றது” என தா.வே. வீராசாமி கூறியுள்ளார்.

அலையோசையில் அந்நியராட்சியின் கொடுமை, சாம்ராஜ்ய ஆட்சியின் கொடுமை, பொருளாசை பிடித்த மனிதர்கள், தன்னலக்காரர்கள், கட்சியின் பெயரைச் சொல்லி மோசடி

செய்வோர், சமூக சீர்கேடுகள் நிகழ்ந்தமை என்பவற்றையும் கல்கி ஒழிவு மறைவின்றி சுட்டிக்காட்டுகிறார். அது மட்டுமன்றி தேசிய போராட்டத்தின் எழுச்சிப் போக்கை சிறப்பாக படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். காந்திய நெறியில் இடம்பெற்ற உட்புச் சத்தியாகிரகம் பற்றியும், அதில் பங்கு கொண்ட கதை மாந்தர்களையும் காட்டியுள்ளார்.

ஹரிபுராவில் நடந்த காங்கிரசில் கலக்குமிடத்து அங்கு சோஷலிச மனப்பாங்கு கொண்ட இளைஞர்களின் அணிதிரடி பற்றியும் பேசியுள்ளார். மேலும் தீவிரவாதப் போக்கையும் சில இளைஞர்கள் கடைப்பிடித்தமையையும், சுதேச இராஜ்ஜியங்கள் அழிக்கப்பட்டு மக்களாட்சி இடம்பெற வேண்டும் என்ற மனப்போக்கைக் கொண்ட இளைஞர்கள் செய்த போராட்டங்கள், 1942 இல் இடம்பெற்ற இயக்கப் போராட்டங்களையும் கூறி நிற்கின்றார். சோஷலிசம், கம்யூனிசம் பற்றி தாழ்த்திப் பேசும் கூட்டங்களையும் இக்கூட்டம் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் கற்ற மேல்மட்ட வாசிகளாகவே காணப்படுகின்றனர் என்பதையும் தெளிவாகவும் ஆங்காங்கே நிகழ்ச்சிப் பின்னலின் ஊடே வலியுறுத்திச் செல்கின்றார்.

வட நாட்டில் ஏற்பட்ட மதவெறியும் அதன் கொடுமைகளையும், இந்திய மக்களிடையே வியாபித்துக் கிடந்த அச்ச உணர்வுகளையும் தேர்தல் மோசடிகள், கள்ளச் சந்தையில் பொருள் திரட்டி தீய வழியில் ஈடுபடுவோரையும். நாட்டுப் பற்று சிறிதும் இன்றி தன்னைப் பற்றியே சிந்திக்கும் மனித நேயமற்ற மனிதர்களையும் நுட்பமாக ஆசிரியர் காட்டிவிடுகின்றார். அலையோசையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள வரலாற்று உண்மைகளின் தாற்பரியம் இன்னும் சமூகத்தில் நிலவத்தான் செய்கின்றது.

உலகத் தலைவர்களாக இன்றும் போற்றப்படுவார்கள் பற்றி கல்கி தனது நாவலில் கூறியுள்ளார். பாபு இராசேந்திரப்பிரசாத்தின் நேருவையும் வங்கத் தலைவர்களும் சுரேந்திரநாத் தேசத்து, நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ் பற்றி விரித்துக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. மாக்ஸ்ஸினுடைய சோஷலிச நாவல்களைப் படித்த இளைஞர்களின் அறிவு, வளர்ச்சி, உழைப்பு, சமூகத்தில் நல்ல பல கருத்துக்கள் செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களாகவும் படைத்துக் காட்டும் கல்கி வெறும் காதல் கதைகளைப் படித்து வீண் பொழுது போக்கும் இளைஞர்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

மேலும் சோஷலிசக் கொள்கை கொண்ட இளைஞர்கள். பெண்களை மதிப்பவர்களாகவும், தான் நேசிக்கும் நபருக்கு என்றுமே நன்மையை எண்ணுபவர்களாகவும் செயல்படுகின்றனர். என்பதை சூரியா என்ற பாத்திரத்தின் செயல் நோக்கில் இனிது புலப்படுத்திச் செல்கின்றார். கி.வா. ஜகதநாதன் “அலையோசையைச் சோக கீதத்தின் பல்லவி” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அலையோசையை ஆசிரியர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்நாவலில் பயன்படுத்துகின்றார். முதலாவதாக அச்சத்தின் வெளிப்பாட்டை புலப்படுத்த இராஜம்மாளுக்கு அலையோசை கேட்கிறது. சீதா முதன் முதலாக செளந்தரராகவனைக் காணும் போது ரஜனிப்பூர் ஏரியிலும் இருக்கும் சமயத்தில் அலையோசையை உணர்கிறாள். ரஜனிப்பூர் ஏரியில் இரட்டை நளவு நிலையுடன் சஞ்சலப்படுவதாக ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

ராகவன் ஒருமுறை சீதாவை காதுகளில் தாக்குகின்றான். அவ்வேளை சீதாவின் காதுகளில் மீண்டும் அலையோசை எழுந்து ஆர்ப்பாிக்கின்றது. ஒரு முறை துப்பாக்கி சத்தம் கேட்டபோது அலையோசையை உணர்கின்றாள். கேணாப் ஆற்றில் விழுந்தபோது அலையோசை மீண்டும் கேட்கிறது. இவ்வாறு அச்சம், மரண பயம், இரட்டை நளவு நிலை, சந்தோஷம், மனக்குழப்பம் போன்றவற்றிற்கு எடுத்தியம்புவதற்கு ஆசிரியர் அலையோசையைக் கையாண்டுள்ளார். எனவே இந்த நாவலுக்கு அலையோசை என்ற தலைப்பு பொருத்தமுடையதே மேலும் அலையோசை ஒரு குறியீடாகவும்

பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்திய மக்களை தேசிய போராட்டத்தில் ஒன்றிணைக்கும் சக்தியாகவும், இந்திய மக்களின் திரட்சி என்பனவும் ஆர்பரிக்கின்ற அலையோசையாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கல்கியின் வருணனை நலம் அழகிய சித்திரமாக வாசகர் மனக்கண் முன் விரிகின்றது. மதக் கலவரத்தின் போது “நகரத்தின் எல்லாத் திசையும் தீப்பிடித்து எரிந்து கொண்டிருந்தது திரள் திரளாகப் புகை கிளம்பி நாலா பக்கமும் பரவிக் கொண்டிருந்தது. பேய்களும் பூதங்களும் யமக்கிங்கரர்களும் ஊளையிட்டுக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தார்கள். வயது சென்ற ஸ்திரீகளையும் பச்சைக் குழந்தைகளையும் அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு வந்து எரிகின்ற தீயில் தள்ளினர்”

உண்மையாக மதக் கலவரத்தை கண்டது போன்ற உணர்வு வாசகர் மனத்தில் எழச் செய்கின்றார் கல்கி சீதா லலிதாவின் கல்யாணக் களிப்பை வர்ணிக்குமிடத்து “மாயாலோகம் போன்ற மேக மண்டலங்களுக்கு மேலே நின்று அவர்கள் ஆடிக் களித்தார்கள் நட்சத்திரங்களிடையே வட்டமிட்டு ஒருவரை ஒருவர் ஓடிப்பிடித்தார்கள். ஆகாச கங்கையைக் கையினால் அள்ளி ஒருவர் மேல் ஒருவர் தெளித்து மகிழ்ந்தார்கள். வெள்ளைப் புறாக்களாகி இந்த மந்தமருதத்தில் மிதந்தார்கள். பசுமரக் கிளைகளில் ஒரு கிள்ளைகளாகி உட்கார்ந்து யாழிசைப் போன்ற மழலை மொழி பேசிக் கொஞ்சினார்கள்”

இது யதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கற்பனையாக இருப்பினும் காதல் கொண்ட இருவரது உள்ளக் களிப்பைச் சித்தரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. பலதரப்பட்ட சமூகங்களின் கலாசாரத்தையும் காட்டியுள்ளார். நாவலில் வரும் தாரணி என்ற பாத்திரம் ‘பர்தா’ என்ற ஆடையை அணிந்திருத்தல். சூரியா வீட்டில் நடாத்தப்படும் சிரஞ்சீவி பாலசுப்ரமணியனின் ஆண்டு நிறைவுக் கல்யாணம், சீதா, லலிதாவின் திருமண ஏற்பாடு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

ஆசிரியர் கடித உத்தியையும் கையாண்டு கதையமைத்துள்ளார். செளந்தரராகவன், தாரணி இருவருக்கும் இடையிலான கடிதப் போக்குவரத்து, சீதா லலிதா இருவருக்குமிடையிலான கடிதப் போக்குவரத்து மேலும் நாவலில் இடைக்கிடையே பாடல்களையும் கவிதை வரிகளையும் சேர்த்துப் புணைந்திருப்பதின் ஊடாக கவையூட்டியுள்ளார்.

என்னும் பொழுதிலெல்லாம் - அவன் கை
இட்ட இடந்தினிலே
தண்ணென் நிழந்ததடி - புதிதோர்
சாந்தி பிறந்ததடி

மற்றும் பிரதான கதைப்போக்கிலே தங்கிவிடாது ஆங்காங்கே உப கதைகளை ஆக்கிச் சென்றுள்ளார். சமூகப் பிணைப்புக்களின் அடிப்படை இயங்கு சக்திகளை இனங்கண்டு மனித நேயக் கண்ணோட்டத்துடன் அவற்றின் சமூக வளர்ச்சிக்கும் மனித உள்ள மேம்பாட்டுக்கும் உறுதுணையாக ஆக்கியுள்ளார்.

இந்திய நடுத்தரக் குடும்பங்கள் படும் துன்பங்களையும் பெண்கள் துரைசாமி, ராஜாம்மாள் குடும்பத்தில் ஏற்படும் போராட்டங்கள் பெண்கள் எத்தனை துன்பங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். மதவெறி கொண்டோருக்கு எதிராக பகைமையுணர்ச்சியைக் கடைப்பிடிக்காது காந்தியக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அஹிம்சாவாதத்தை கடைப்பிடிப்பது அவசியம் எனக் கல்கி கூறுவதின் ஊடாக மனித நேயத்தைக் கட்டியெழுப்புவராகவும் திகழ்கின்றார்.

சமூகம் பழைமை மரபுகளிலும், மூட நம்பிக்கைகளிலும் மூழ்கித் தவித்தமையும் சமூகத்தை சிறப்பான முறையில் கட்டியெழுப்புவதற்கான முயற்சியாகவும் பல சம்பவங்களை அமைத்துக் காட்டியுள்ளார். சூர்யாவின் திருமணம், தாரணி சூர்யாவின் காதலுணர்வு, சீதாவின் தேர்தல் பிரசார நடவடிக்கைகள் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம் இந் நாவலின் முடிவு வாசகர்களை மீளாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி விடுகின்றது.

அலையோசை என்ற நாவல் கல்கியின் கூற்றுப்படி இது ஓர் அழியாப்படைப்பு என்றே கூறலாம். இந் நாவல் இரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு நான்கே நாட்களில் ஐம்பதினாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாகியுள்ளன. இது மகத்தான சாதனை அன்றோ. அன்று கல்கி சுட்டிக் காட்டிய அலையோசை இன்னும் மக்களின் காதுகளில் ஒலித்தவண்ணமே உள்ளது. இது காலத்தின் தேவை மட்டுமன்றி இலக்கியச் செல்வமாகவும் திகழ்ந்தது திகழ்கின்றது திகழும் என்பதில் ஐயப்பாடு சிறிதும் இல்லை.

01. இராசகோபாலன். தி. 1993 வரலாற்று நாவல்களின் வரலாற்றுச் செய்திகள் பி.ஆர். லித்தோ கிராபர்ஸ் சென்னை
02. அன்தோனவா கொ.அ. கத்தோவ்ஸ்கி கி.கி. இந்தியாவின் வரலாறு 1987 நியு சென்சுரி புக் ஹவுஸ் - சென்னை
03. கல்கி அலையோசை 1999 மணிவாசகர் பதிப்பகம் - சென்னை
04. மோகன் இரா. நாவல் வளர்ச்சி 1989 மணிவாசகர் பதிப்பகம் - சென்னை
05. ஐகத்நாதன் கி.வா தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் 1976 தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்
06. மனோகரன் துரை பார்வையும் பதிவும் (2003) தென்றல் பப்ளிகேஷன் - கொழும்பு
07. கைலாசபதி க. தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (1999) குமரன் வெளியீடு - சென்னை

நாட்டார் பாடல்களும்

மக்கள் வாழ்வும்

கட்டுரை வரைதல்

பிரிவு-3

முதலாமிடம்

செல்வி.க.வைஷ்ணவி

தி/ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணா கல்லூரி

மனிதன் நாகரிகமடைந்திருக்கிறான். என்பதற்கான ஒரேயோரு ஆதாரம் நாட்டார் பாடல்களாகும். ஏட்டுக் கல்வி அறியாத பாமர மக்களிடையே மரபு ரீதியாக தொன்று தொட்டு வரும் பாடல்களே நாட்டார் பாடல்களாகும். இவை மனித வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. ஆதிகால மனிதன் ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடுவதற்காக முற்பட்ட போது ஏற்பட்ட விளைவுதான் நாட்டார் பாடல்கள். நாட்டார் பாடல்கள் பலவிதம் அவை மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சம்பவங்களையும் தனித்துவமாக எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு பல நாட்டார் பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அவை மருத்துவிச்சிப்பாடல் , தாலாட்டுப்பாடல் , விளையாட்டுப்பாடல் , தொழிற்பாடல் , நலங்குப்பாடல் , ஒப்பாரிப்பாடல் என்பனவாகும். இந்த வகையில் நாட்டார் பாடல்கள் தனித்துவமாக விளங்குகின்றது.

மனித வாழ்வின் தொடக்கத்தில் பாடப்படுவது மருத்துவிச்சிப் பாடலாகும். தாயின் கருவறையில் பத்து மாதங்கள் அல்ல முந்நூறு நாட்கள் வெளி உலகம் அறியாமல் மொட்டுக்களாக இருந்து பூக்களாக மலரும் பொழுது அப்புவை உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க வரவேற்பதற்காகவே மருத்துவிச்சிப்பாடல் பாடப்படுகின்றது. இவ்வாறு இசையுடன் மலர்ந்த குழந்தையை தூங்க வைப்பதற்காகத் தாயானவள் தாலாட்டுப்பாடலைப் பாடுகின்றாள். தால் என்பது நாக்கினைக் குறிக்கும். நாவினால் ஓசை எழுப்பி குழந்தையை உறங்க வைத்தாலே தாலாட்டுதல் எனப்படும். தாலாட்டுப்பாடலின் இன்னிசையில் குழந்தையானது மெய்மறந்து தூங்குகின்றது. தாலாட்டுப்பாடலானது அக்குழந்தையின் அருமை , பெருமை பற்றி விளக்குகின்றது. “ ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ யாரடித்து நீ அழுதாய் தயங்காமல் சொல்லியழு” எனும் தாலாட்டுப்பாடலின் வரிகள் குழந்தையின் ஆரம்ப வாழ்க்கையினை விளக்குகின்றது.

குழந்தையானது வளர்ந்து வரும் சிறுவனாகும் பொழுது விளையாட்டுக்களில் அத்தீத ஆர்வத்தினை கொண்டிருக்கும். பாலர் பருவத்தில் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் போது சிறுவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சினையே , விளையாட்டுக்களின் நன்மையினையே விளக்குகின்றது விளையாட்டுப்பாடல்கள் “ஆலையிலே சோலையிலே ஆலங்காடிச்

சந்தையிலே கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு பாலாறு” எனும் வரிகள் இதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். சிறு வயதிலிருந்த மனிதனோடு பயணிக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை எடுத்துரைக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் உண்மையிலே ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

சிறுவவனாக இருக்கும் பலர் பருவம் முடிவடைந்து வாலிப்பருவம் தொடங்கும் வேளையில் தனக்கென ஒரு வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துக் கொள்ளும் மனிதன் தொழில்களில் ஈடுபடுவான்.

வேலையில் ஈடுபடும் போது அவன் , உடல் , உள ரீதியில் சேர்வடைவான் . இச்சேர்வினைப் போக்குவதற்காக தொழிற்பாடல்களை வேலைத்தளங்களில் பாடியவாறு தனது வேலையில் ஈடுபடுவான் , தொழிற்பாடல்கள் பலவிதம் . அவை மீனவப் பாடல் , தேயிலை கொழுந்துப்பாடல் , அரிவி வெட்டும் பாடல் , சூடுமிதிக்கும் பாடல் என்பனவாகும். “ஏலேலோ ஜலசா” எனச் சந்தம் அமைத்துப்பாடப்படும் முன்பாடலும் மண்ணை நம்பி உழுது வைச்சி, மழையை நம்பி விதை விதைச்சி” எனும் வரிகளைக் கொண்ட அரிவி வெட்டும் பாடலும் தொழிற்பாடல்களுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும்.

திருமண வீடுகளில் பாடப்படுவது நலங்குப் பாடலாகும். திருமணம் நடைபெற்ற தினத்தன்று களைப்பைப் போக்குவதற்காகவும் , மணமக்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் , மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் மாலை வேலையில் நலங்குப் பாடலாகும். மணமகன் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாரும் எதிரும் புதிருமாக அமர்ந்து கொண்டு கெலியும் கிண்டலும் நிறைந்ததாக நலங்குப் பாடலாகும். இது இல்லற வாழ்வின் இனிமையைப்பற்றி விளக்குகின்றது. தாய்மை பெண்மையின் உயர்வாகும் மென்மையின் சீதனமாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இவ்வாறான தாய்மையை அடையும் பெண்களைவ தாழ்த்தப்படும் பாடலே சீமந்தப்பாடல் எனப்படும். தூய் என்ற உயரிய ஸ்தானத்தை பெறும் பெண்ணின் பெருமையினை இப்பாடல்கள் தெளிவுபடுத்தும்.

மனித வாழ்வின் இறுதியில் பாடப்படுவது ஒப்பாரிப்பாடலாகும். இப்பாடல்கள் துன்ப உயர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. இறந்தவரைப்பற்றி இப்பாடல்கள் விளக்கும் நலங்குப் பாடலாகும் . “தங்கம் பதித்த முகம் நலங்குப் பாடலாகும் தரணிமார் பதித்த முகம்” எனப்பாடப்படும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இசையுடன் ஆரம்பித்த மனித வாழ்வை இசையுடனே முடித்து வைக்கின்றன. இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள நாட்டார் பாடல்கள் தமிழனிற்கே ஒரு அடையாளமாகும். ஆனால் இன்று மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள நாட்டார் பாடல்கள் செல்லரிந்து சின்னா பின்னமாகின்றது. தாளமும்

இராகமும் மறைந்து போக தலைவலிப்பாடல்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இது தமிழினத்திற்கே அவமானம். தமிழராகிய நாம் நமது நாட்டார் பாடல்களை மறப்பது பாவமன்றோ? நாட்டார் பாடல்கள் அருகி வந்தாலும் கூட அதன் புகழ் மங்கவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

“தாயைப் பழித்தவன் உன் தந்தையானாலும் விடாதே” எனக்கூறி தமிழ் வளக்கப்பட்ட காலம் மாறி தமிழன் தலைநிமிர்ந்து தன்மானம் காத்திட முடியாத நிலைமை இன்று இதற்கு நாட்டார் பாடல்களின் அழிவே காரணமாகும். நாட்டார் பாடல்கள் தமிழனது தன்மானச்சின்னம். நாட்டார் பாடல்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழங்குவது தமிழராகிய நம் அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும். இக்கடமையை நாம் நிறைவேற்றுவோமானால் மக்களது வாழ்வானது செழிப்புற அமையும் என்பது திண்ணம். நாட்டார் பாடல்களாலோ மனித வாழ்வு பெறுமதி வாய்ந்ததாகின்றது எனக் கூறினால் மிகையல்ல. நாட்டார் பாடல்களும் மனித வாழ்வும் ஒன்றோடு ஒன்று சேரும் பொழுது இந்த உலகம் வளம் மிக்கதாக மாறும் என்பதில் எந்தவொரு ஐயமுமில்லை.

மனித நடவடிக்கையும்

கூழலும்

கட்டுரை வரைதல்
பிரிவு-3 மூன்றாமிடம்
செல்வி.எம்.என். ஆயிஷா
நாவினன் மு.ம.வி.

இயற்கை அன்னையின் பயன்மிக்க படைப்புக்கள் இப்பாரினால் ஏராளம் ! ஏராளம் அவள் தன் பாசமிக்குக் குழந்தைகளாம் மக்களுக்கு பயன்மிக்க படைப்புக்களை அருட்கொடையாக வாரி வழங்கியுள்ளாள். இயற்கை கூழலும் அதிலுள்ள வளி , தாவரங்கள் , நீர் நிலைகள் , கனியங்கள் என்பன இவ்வியற்கை வழங்கேயாகும்.

ஆதி மனிதன் கூழலோடு ஒன்றி வாழ்ந்தான். எனவே அன்றைய இயற்கை கூழலானது பசுமைத் தோற்றத்துடன் செளந்தரியமாக காட்சியளித்தது. நவீன மனிதனோ இயற்கையின் அரவணைப்பான கூழலை சூரையாடி இயற்கை அழகை மாற்றியமைத்தான். எனவே கூழல் மாசடைவது தவிர்க்கமுடியாத பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” “ சுத்தம் சுகம் தரும்” என்ற வாக்குகளுக்கிணங்க எமது அரும் பெரும் வளமாகிய இயற்கைச் சமுலை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

இன்று நாள்தோறும் வீதிகளிலே குதித்தோடும் வாகாணங்களிலிருந்து வெளியேறும் புகை கூழலை மாசடையச் செய்து கொண்டே வருகின்றன. மேலும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவு நீரை ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் வாடிகளிலும் இடுவதால் நமது நீர் வளமும் மாசடைகின்றது. நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களான தொலைபேசி , கணனி போன்றவற்றின் பாகங்கள் மண்ணுடன் கலப்பதால் நிலம் மாசுபடுகிறது. மேலும் தற்போது நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் பொலித்தின் பாவனை நமது நிலத்தை மேன் மேலும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது. “அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல” பூமாதேவி அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். விவசாய உரப்பசுனைகள் , கிருமி நாசினிகள் போன்ற செயற்கை பதார்த்தங்கள் நமக்கு நீரை பருகவோ , துடைக்கவோ , கழுவவோ முடியாதவாறு மாசுபடுத்துகின்றது. மேலும் இன்றைய உலகில் மக்கள் தொகை அதிகரிக்க நகரங்களிலிருந்து மரங்களை சின்னா பின்னப்படுத்தி கட்டடங்களை அமைத்து குடியிருக்கிறார்கள். இதனால் வரட்சி , மண்சரிவு போன்ற பாரிய தீய விளைவுகள் மனிதனையே அழித்து விடப் பயமுறுத்துகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் நவீன விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புக்கள் அதிகரிக்க அணு ஆயுத உற்பத்திகள் பெருக வளிமண்டலத்தில் ஓட்சிசனின் அளவு குறைவடைந்து காபனீரொட்சைட்டு வாயு அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இதனால் எமது எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு சுவாசிப்பதற்கோ அல்லது வேறு தேவைகளுக்கோ ஓட்சிசன் அற்றுப் போகும் என்ற ஐயம் ஏற்படும். மேலும் இன்றைய விரிந்து பரந்துள்ள இப் பிரபஞ்சத்திலே புற்றிசலாய்

புறப்படத் தொடங்கிய நவீன மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புக்களால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களோ ஏராளம் ! இதன் காரணமாக புவியோட்டில் வெப்பம் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் துருவப் பிரதேசத்திலுள்ள பனிகட்டிகள் கரையும் அபாயம் ஏற்படும். அவ்வாறு கரைவதால் சிறு தீவுகள் அழியும் பயங்கரமான பாதிப்பு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இவற்றை நிலைக்கும் போது “ கல் நெஞ்சு கூட கண்ணீர் வடிக்காதா” ?

இவை மட்டுமா இன்னும் குளிரேற்றிகளிலிருந்து வெளியேறும் குளோரோ புளோரோ காபன் வாயுவினால் புவியில் ஓட்டைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இதனால் சுழலின் இயற்கை அழகு மறைந்து பசுமைப் போர்வை சுருங்கி வருகின்றது. வித விதமான நோய்கள் உருவெடுத்து உலக உயிரினங்களின் வாழ்நாள் சுருங்கிக் கொண்டே வருகின்றன. மக்களின் உயிரையே குடித்து விடுவதற்கு பயமுறுத்தும் நோய்களில் ஒன்றான தோல்புற்றுநோய் பரவி வருகின்றன. மேலும் கற்புலன் , செவிப்புலன் போன்ற உடல் ரீதியான நோய்களும் மக்களிடையே ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்பது ஆய்வாளரின் முடிவாகும். இவ்வாறே உள்ளங்கைக்குள் சுருங்கிருந்த உலகத்தை கனப்பொழுதிலொழித்து சடுகாடாக்கிவிடப் பயமுறுத்துவது மக்களின் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகளேயாகும்.

எனவே இப்பாரிய செல்வங்களை பாதுகாப்பது அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும். பொறுப்போடு செயற்பட்டு மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். எங்கும் தூய்மை எதிலும் தூய்மை என்பதை உறுதியாகக் கடைபிடித்து நீரை விலக்கிப்பாலை அருந்தும் அன்னப்பறவையைப் போல் தீமைகளைத்தவிர்த்து நன்மைகளை மட்டும் செய்து உலகை வெற்றி கொள்வோம். இப்பூவுலகையே அழகுப் பூங்காவாக மாற்றுவோம்.

கணினியும் தமிழ் வளர்ச்சியும்

முதலாமிடம் பெற்ற கட்டுரை
கட்டுரை வரைதல் இல.நயத்தல்
பிரிவு-4
செல்வி.க.சங்கவி
வவுனியா தெற்கு சைவப்
பிரகாசமகளிர் கல்லூரி

“மாற்றமே இந்த யுகத்தின் முதலாவது விதி” என்ற பாரதியின் வாக்கிற்கிணங்க யுகமானது “கணினியுகம்” என அழைக்கப்படுகிறது. கணினியானது இந் நவீன யுகத்தில் மண்ணை விட்டு விண்ணைத்தொட்டு ஞானம் புரிகின்றது. குண்டுசி முதல் அணுகுண்டு வரை மனித குலத்தின் மகத்தான சாதனங்கள் வளர்ந்து வருகையிலே கணினியானது அதில் மேலும் சிறப்பானதொரு சாதனமாக விளங்குகின்றது எனில் அதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. மண்ணில் எழுதிப் படித்த மனிதன் இன்று மடிக்கணினியில் எழுதிப்படிக்கிறான். இது எவ்வாறு சாத்தியமானது? என ஒரு வினாடி சிந்திப்போமானால் இவ் வளர்ச்சிக்கு நாதமாய் விளங்கியது கணினியே என்ற உண்மை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல புலனாகும்.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்னேறிய மூத்த தமிழ்” எனப்படும் செந்தமிழின் பெருமை சொல்லினிலே அடங்காது இவ்வாறு தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ள தமிழ் இன்றைய கணினியுகத்தில்” நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய்” வளர்ச்சி கண்டு வருவதை நாம் அறிவோம். முருகனாலும் முக்கண்மூர்த்தியாலும் ஆராயப்பட்ட இத் தெள்ளுதமிழ் இன்று கணினியெனும் இயந்திரசாதனத்தால் ஆராயப்படுவது நிதர்சனமானதொரு உண்மையாகும்.

செய்யுள் உரைநடை அகலதொரு சிற்றிலக்கியமும் காப்பியமும் சிறுகதை, நாவலொடு பழங்கவிதை புதுக்கவிதை என அக்காலத்தில் வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன், பாரதி, ஓளவை, என தமிழ் நெகிழ்வு நெஞ்சமுடைய தமிழ்ப்பற்றாளர்களால் வளர்க்கப்பட்ட தமிழ் இன்றைய இக்கணினி உலகிலும் எவ்வித குறையுமின்றி வளர்ந்து வருகின்றது. என்பதை எவராலும் மறுக்கவும் மறக்கவும் முடியாது.

தமிழ் என்னும் பெண் அணங்கு தன்னை அலங்கரிப்பதற்காக ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் எனும் ஆபரணங்களை அணிந்து தமிழன்னை என்னும் இறுமாப்போடு நிமிர்ந்து நிற்க கணினியே உதவிற்று எனலாம். அந்த வகையில் தமிழன்னையின் காவல் வரம்பாகிய இலக்கணம் தொடக்கம் இலக்கியம்மரபு, பாரய சொற்சுவை பொருட்சுவை உடைய

காப்பியங்கள் கவிதைகள் வரை கணினியில் பார்வையிடக்கூடிய வசதிகள் இன்று எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இலக்கியம் என்பது வெறுமனே மகிழ்விக்கக்கூடியதொன்றாகமட்டுமல்லாது அனுபவமும், அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் கலந்த படைப்பாகவே காணப்படகிறது. நாம் நினைத்தவுடன் எந்தவொரு சங்க இலக்கியங்களையும் எழுத்துவடிவிலோ காணொலி வடிவிலோ பார்க்கக்கூடிய வசதி இன்று எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. என்றால் அதற்கு கணினியே மூல காரணமாகும்.

ஆதிகால மனிதன் அகிலத்தைக் கண்டு பயந்தான். ! வியந்தான். அவன் மானத்தைக் காக்க மரவரியும் உண்பதற்கு பச்சைக்காய்கறியும் தவிர வேறெதுவும் அறியாதவனாய் இருந்தான். ஆனால் இன்றைய கணினியுரு மனிதன் தமிழின் அடிப்படை இலக்கணங்களாகிய “ அ” முதல் தொல் காப்பிய சூத்திரங்களையும் கற்றுக்கொள்ளும் புனர் ஜென்ம மனிதனாகக் காரணம் கணினியேயாகும். ஏன்? இன்று கணினியுடன் பொருத்தத்தக்க தமிழ் விசைப்பலகை கூட கண்டறியப்பட்டுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் கணினி வருகையால் வாசிப்புப்பழக்கம் அருகி வருவதாக சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் தமிழில் வரும் எந்தவொரு பத்திரிகையையும் விட்டுவிடாது சகல பத்திரிகைகளையும் வாசிக்கும் வசதி இக்காலத்தினருக்கு கிடைத்துள்ளது. அது மட்டுமா? தமிழில் எந்தவொரு கருப்பொருளிலும் கட்டுரையாயினும் சரி கவிதையாயினும் சரி கணினியின் தேடற்பொறிகளில் தட்டச்சு செய்த கணமே வாய்ப்பு கணினியால் எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

தமிழின் பாரம்பரிய இலக்கியமாகிய நாட்டார்பாடல் இலக்கியங்கள் அருகிவரும் காலமிது. ஆனால் தாலாட்டாயினும் , ஒப்பாரியாயினும் சரியான அபிநயத்துடன் கணினி மூலம் நாம் இன்று பெற்றுக்கொள்கிறோம். அதுமட்டுமா? கிராமங்களுக்கு மட்டுமேயுரிய தமிழ் மருத்துவங்கள் நவீன உலகின் காராக்கிருத்தில் சிக்குவதற்கும் கணினியே உதவிற்று. எனலாம். பண்டைய காலத்தில் மருத்துவிச்சிகளால் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ் மருத்துவமானது இன்று மக்கள் ஒவ்வொருவரினதும் வீடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. என்றால் கணினியால் வளர்க்கப்பட்ட தமிழேயாகும்.

அடுப்பங்கரைமுதல் அண்டவெளி வரை கணினி வளர்ச்சி கண்டதால் “ மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்” என்ற கூற்று சில மூடர்களால் பரப்பப்பட்டது ஆனால் , தமிழ் தெரியாதவர்கள் கூட தமிழின் பெருமை கூற கணினியே உழைத்து வருகின்றதை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டே ஆக வேண்டும். “ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கணினியின் பூங்குன்றரின் வாக்கிற்கிணங்க தேசிய ஒற்றுமை உள்ளங்கொண்டோரால்

வளர்கப்பட்ட உவமை, உருவகம், தன்மை நவீற்சி, உயர்வுநவீற்சி, எனப்பல்வேறு அழகுடன் மிளிரும் தமிழன்னையை சிதையாத சீரழகுடன் கன்னித்தமிழாக கணினி வளர்த்து வருகிறது என்பதை நாம் ஆணித்தரமாக கூறிக்கொள்ளலாம். அதுமட்டுமா? இலக்கண ஆய்வாளர்களால் கூட விடையளிக்கமுடியாத சில கேள்விகளுக்கு எவ்வித இலக்கண வழுவமின்றி விடையளிக்கின்றது தமிழ் வளர்ச்சிக்குதவும் கணினி.

பிற நாட்டுக்கு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தால் வேண்டும்” என்ற அறிஞரின் கருத்துக்களை தமிழராகிய நாம் நிறைவேற்றாவிடினும் கணினி நிறைவு செய்து வருகிறது. என்பதை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டேயாகவேண்டும். “ என்ன தவம் செய்தேனோ தமிழனாய் பிறப்பதற்கு?” என பிரிவினைகளைக் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கும் நாம் “ என’ன தவம் செய்தேனோ கணினியைப் பெற்றதற்கு , தமிழ் வளர்க்க” எனக் கூறிக்கொண்டால் இக் காலத்தில் அக்கூற்றும் தகுமே!.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அந்தத்தமிழ்
இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்ப பாரதிதாசனால் உயிர் மட்டும் வழங்கிய தமிழ் உயிர் உடல், நிறைந்ததாய் இன்று விளங்க எமக்கு கணினியே உதவிற்று. எனலாம். “ சாவினிலும் தமிழ் படித்துச் சாக வேண்டும். என் சாம்பலிலும் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும். எனப்பாடிய பண்டிதர். க. சச்சிதானந்தம் அவர்களைப் போல் கணினி மூலமாக வளர்ந்து வரும் செந்தமிழ் , கவின்தமிழ் முத்தமிழ், தெள்ளுதமிழ் என இன்னோரென்ன நாமங்களுடன் விளங்கும் தமிழை கற்று உணர்ந்து அதன்படி வாழவேண்டும். செம்மொழியாம் நம் தமிழ் தன் செம்மொழித் தகைமையைப் பெற்றது கணினி வருகையின் பின்பே. எனவே இன்றைய கணினிமயமாக்கப்பட்ட உலகில் தொழினுட்ப அறிவு பெற்று விளங்குகின்றோம். இவ்வறிவைப் பயன்படுத்தி தமிழன்னை முன் கொண்டு வருவோமானால் வானம் என்ற அகன்ற பரப்பினிலே ஒளி வீசும் நட்சத்திரங்களாய் நாம் மிளிர்வோம் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

தமிழன் என்று சொல்லடா!
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!!.

தமிழை மடிக்கணினியிலும் , சூட்டிகைத் தொலைபேசியிலும் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு கொண்டு சென்றது கணினியேயாகும். கணினியின் இன்றைய பரிணாம வளர்ச்சி காரணமாக உலகின் எந்தவொரு மூலையிலும் இடம்பெறும் மாகாநாடுகளையும் தமிழ்க்கல்விக்கருத்தரங்குகளையும் நாம் பார்க்கக்கூடிய வசதி இன்று எமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் ஒரு இனிதான மொழி எங்குங் காணோம்”. என்ற பாரதியாரின் கூற்றுக் கிணங்க தேனினும் இனிய தமிழ், “அடுக்கடுக்காய்ச் சொல்லமைத்து அழகழகாய் வடிவமைத்து எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ்” எனக் கூறாமளவிற்கு அணுவில் தொடங்கி அண்டம் வரையிலும் தமிழ் பரவ கணினியே உதவிற்று எனலாம்.

திரைப்படங்களின் வருகையினாலும் , குறும்படங்களின் வருகையினாலும் தமிழ் காப்பியங்கள் ஒவ்வொன்றும் இல்லாதொழிந்து விடுமோ? எனத் தமிழர் நாம் எண்ணித் தவம் கிடக்க , சார்லஸ் பபேஜ் எனப்படும் விநோதமான புத்திஜீவியால் எமக்களிக்கப்பட்ட அருமையான படைப்பே கணினியாகும். இதன் பயனாக இன்று நாம் காப்பியங்களையும் அவற்றின் தனித்துவங்களையும் அதில் காணப்படும் தமிழ் இலக்கணச் சிறப்புக்களையும் உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

திரைப்பட கதாநாயகர்களை மனதிலிருத்தி இளைஞர் சமுதாயம் தோன்றிவிடுமோ? மற்றும் தமிழ் பற்றாளர்களையும் மறந்த இளைஞர் சமுதாயம் தோன்றிவிடுமோ, என ஒவ்வொரு தமிழ் நெகிழ்வு நெஞ்சங்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் , வள்ளுவன் மறந்து நடக்க இயலுமா? கம்பனை மறந்து ஓளவையையும், புரட்சிக்கவி பாரதியையும் , பாரதிதாசனையும் உலக வரலாறு மறக்குமா? எனக் கேட்கும் படியாக கணினி இன்று இளைஞர்களிடையே தமிழை தமிழாக வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பழந்தமிழர் தம் வாழ்விலே தமிழ் காப்பியங்களையும் காவியங்களையும் கற்று உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகினர். ஆனால் வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய இயந்திர உலகில் காவியங்கள் , காப்பியங்கள், படிக்க நேரமில்லை எனினும் இக்கால யுவன் யுவதிகளும் ‘ அகநானூறு கண்டு அகமகிழ்ந்தேன் புறநானூறில் புருவம் உயர்த்தினேன்., மணிமேகலையின் மாண்புகளை உணர்ந்தேன், கண்ணதாசனின் அனுபவக் கவி கண்டு கண்கலங்கினேன்.. நளவெண்பாவின் பிரிவின் துயரை அறிவேன்’ எனக் கூறாமளவிற்கு இன்று கணினியானது தமிழை முழுமையாக முறையாக மக்களுக்குப் புகட்டி வருகிறது.

அறிவியலும் அழகியலும்

கட்டுரைவரைதல் இலக்கியம்
நயத்தல்
பிரிவு-5 முதலாமிடம்.
செல்வி: ச. நிலக்ஷணா
கி/மட்டக்களப்பு விவேகானந்தா
மகளிர் கல்லூரி

அறிவியல் என்றால் என்ன? மெஞ்ஞானம் உருவாக்கி விட்டுச்சென்ற பிரபஞ்சம்

என்ற எண்ணக்கருவை விஞ்ஞானத்தை கொண்டு ஆராய்ந்து உணர்வதே அறிவியலாகும். அதே வேளை அழகியல் களஞ்சியம் அழகியலானது அழகுடன் தொடர்புபட்டது. அழகு என்பது அதனாலே நம் மனத்தை மயக்கும் கலைகளுக்கு அழகியற் கலைகள் என பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

போது நோக்கில் அறிவியலும் அழகியலும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவை போல் தோன்றினாலும் அழகியலினுள்ளும் அறிவியல் பொதிந்திருப்பதை காணலாம். நம் தாய் மொழியில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்களைக் சற்றே உற்றுநோக்குவோமேயானால் இவ்வுண்மை தெட்டத்தெளிவாக விளங்கும். தமிழில் தோன்றிய ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் முதன்மையானதாகவும் இரட்டைக் காப்பியத்தில் ஒன்றுமாகிய சிலப்பதிகாரம் அறிவியல் நிறைந்த அழகியல் பொக்கிஷம் என்றால் மிகையாகாது. அதிலும் குறிப்பாக புகார் காண்டத்திலே மாதவியின் நாட்டிய அரங்கேற்றத்திற்காக மேடையைத் தயார்ப்படுத்துவதை அழகுற விளக்கும் இளங்கோவடிகள் கவிகளில் அறிவியல் தொனிப்பதைக் காணலாம்.

நாட்டியம் ஆடும் போது அதிர்வுகள் ஏற்படலாம். இதன் காரணமாக நாட்டிய மேடையானது நிலைகுலையாமல் இருக்க வேண்டும். இதனை எப்படி நிவர்த்திப்பதென தன் கவிகளில் கூறுகிறார். இளங்கோவடிகள். அதாவது ஒரு இடத்திலே சிறுகுழியை தோண்டியபின் அக்குழியை அம்மண்ணை மட்டும் கொண்டே முற்றுமுழுதாக முடிவிடக் கூடியதாகவிருப்பின் அவ்விடமே நாட்டிய மேடை அமைக்க மிகச் சிறப்பான இடம் என்று கவிஞர் கூறுகிறார். இவ்வரிகளை வாசித்து முடிக்கும் போது இக்கவிஞன் அழகியல்

மட்டுமல்ல மண் பற்றய அறிவியலம் கற்றிருக்கிறானா என எண்ணத் தோன்றும். அந்த அளவிற்கு கனகச்சிதமாக அழகியலினுள் அறிவியலைப் புகுத்தியிருப்பார் இளங்கோவடிகள்.

அடுத்தது சோழ மன்னன் தம் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் இலக்கியப் புகழ் வாளைத்தொட கம்பநாட்டின் தனிக் காவியத்தினால் தமிழர் தம் காதுகளில் இனித்தது. கம்பராமாயணம் எனும் கற்கண்டு தன் அழகியல் இரசனையால் பாற்கடலைப் போலிருந்த வான்மீகத்தை தமிழ் செய்வித்த கம்பன் அதில் ஆங்காங்கே அறிவியலையும் புகத்தத் தவறவில்லை. கம்பராமாயணம் ஸ்ரீராமபிரானின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை கூறினாலும் அதில் இடைக்கிடையே துணைக் கதைகளும் உள்ளன. அவற்றிலொன்று இரணியனின் கதை அக்கதையில் 'ஹரி எங்கே' என்ற இரணியனின் கேள்விக்கு பிரகலாதன் பதில் கூறும் மாற்றிலுள்ள கவிதை ஒரு அறிவியல் செய்தியை நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

அக் கவிதை வரிகளில் நாம் யாருமே எதிர்பார்த்திருக்காத ஒரு விடயத்தை அனாவசியமாக விளக்குகின்றார் கவிச்சக்கரவத்தி அக் கவிதையானது

“ தூணிலும் உள்ள தூரும்பிலும் உள்ள ஓர் அணுவினை

சத கூறிட்ட கோணிலும் உள்ள.....”

என்றவாறு அமைகிறது. கடந்த நூற்றாண்டுவரை விஞ்ஞானிகளின் மத்தியில் அணு என்பதே எல்லாப் பொருட்களினதும் ஆக்கக்கூறு அதை மேலும் சிறியதாக பகுக்கமுடியாது என்ற எண்ணமே வலுப்பெற்றிருந்தது. அவ்வாறான அணுவையும் சிறியதாக பிரிக்கலாம் என்ற விடயம் கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியிலே கண்டறியப்பட்டது. அவ்வாறிருக்க இற்றைக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த கம்பன் ஒரு தேர்ச்சி பெற்ற அணு விஞ்ஞானி போல் பேசியிருப்பது வியப்பூட்டும் விடயமல்லவா? அதிலும் விஞ்ஞானம் மனிதனுக்கு துணை செய்யாத அக்காலத்திலேயே ஓர் அணுவினையும் நூறு சம பகுதிகளாக பிரிக்கலாம் என கூறி அவ் ஒவ்வொரு சம பாகத்திற்கும் கோண் எனவும் பெயரிட்டு கவிதை வடித்த கம்பனின் கவித்திறமும் அறிவியலறிவும் ஆக்கபூர்வமானவை. வெறும் அறிவியலை மட்டும் கூறாது அழகியலையும் வெளிப்படுத்துவதாக இக் கவிதை அமைந்துள்ளது.

இதுமட்டுமல்ல அழகியற் கவிதைகளினுள் அறிவியல் மிளிரும் அற்புத இலக்கியங்கள் பல உள்ளன. அத்தகைய பலவற்றை கம்பராமாயணம் சித்தரிக்கின்றது. சூரியனானது ஒரு போதும் புவியின் மத்திய கோட்டுக்கு நேர்மேலே சஞ்சரிப்பதில்லை. மத்திய கோட்டுக்கு வடக்காகவோ தெற்காகவோ தான் பயணிக்கும். இதை நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த கவிஞன் இவ்விடயத்தை தன் கவிதையில் தற்குறிப்பேற்றமாக கூறுகின்றார். இலங்கையானது சரியாக மத்திய கோட்டில் அமைந்துள்ளது. எனவே சூரியன் ஒரு போதும் இலங்கைக்கு நேர்மேலாக சஞ்சரிக்க மாட்டான். இதைக் கம்பரோ கவிதை சிறப்பிற்காக

சகல உலக சாம்ராஜ்யபதியான இராவணனின் ஆணைக்கு அஞ்சிய சூரியனோ அவன் நகரத்தை நேர் மேலே கடக்காமல் தெற்காகவும் வடக்காகவும் சரிந்த வண்ணம் கடக்கிறான். என தன் குறிப்பினால் ஏற்றிச் சொல்லுகிறார். இவ்வாறு அழகியலையும் அறிவியலையும் சரியான விகிதத்தில் கலந்து விருந்தளித்ததனால் தானோ ' கம்பன் கல்வியில் பெரியன்' என்ற மொழி ஏற்பட்டது என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறாக அழகியலும் அறிவியலும் ஒன்றோடொன்று இரண்டறக்கலந்துள்ளன. பாலிலுள்ள நெய் எவ்வாறு பாலைக் கடையமுன்னர் கண்ணுக்குத் தெரியாதோ அவ்வாறே அழகியலிலுள்ள அறிவியலும் உணர்ந்து கற்கும் முன் கண்களுக்குத் தெரியாது. அழகியலில் அறிவியல் மட்டுமல்ல அறிவியலின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் அழகியல் துணையாக அமைந்திருக்கின்றது. உலகப் புகழ் பெற்ற மகாமேதை அல்பட் ஐன்ஸ்டீன் அவர் யோசித்ததாலே ஈடு இணையற்ற சார்புக் கொள்கை உலகுக்கு கிடைத்தது. அவ்வாறே அறிவியல் மேதை அப்துல் கலாமின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு அத்திவாரமாய் அமைந்தது. அக்னிபுராணம் எனும் நூலே என்றால் நம்ப முடிகிறதா?

மேலும் கிரேக்கத்தின் மாடிபரும் கணித மேதை பைதகரஸ் அவர்கள் கணித்தில் விளங்கிய Δ (பை) எண்ணுக்கு மாறா பெறுமானத்தை உருவாக்கினார். இவர் கூறியது தான் இக்கண்டுபிடிப்பு பற்றிய எண்ணக்கரு கிடைத்தது. சங்கீத்தின் 22 இரதகங்கள் , 07 பணிகள் என்பவற்றிலிருந்து தான் என்பதாகும்.இதிலிருந்து தெளிவாவது யாதெனின் அறிவியலினதும் அழகியலினதும் உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள் வெவ்வேறாயினும் அவ்விரண்டும் ஒன்றன் உதவியுடன் மற்றொன்று தம்மை மனங்கு வளர்த்துக் கொள்ள அழகு, அறிவு, இரண்டும் புறம் சாராத அகம் பற்றிய பொருட்கள் அது பற்றிய பார்வை தனிநபர் வேறுபாடுகளை பொறுத்தது. இதற்கு மேலும் அழகைப் பற்றியே அறிவைப் பற்றியோ விபரித்தால் அது தத்துவ விசாரணையாகிவிடும். எவ்வாறெனினும் அழகியலும் அறிவியலும் கலந்தபடைப்புகள் ஆரோக்கியமான படைப்புகளாக அமையுமென்பது நித்திய நிதர்சனமாகும்.

வாழ வழி கண்டேன்.

குறுநாடக ஆக்கம்
பிரிவு-4 முதலாமிடம்
செல்வி. ஜெ.அனுராதை
வலி/ பண்ணாகம்
மெய்கண்டான் ம.சி.

கதைச்சுருக்கம்:

ஓர் அழகான அமைதியான அறிவான குடும்பம். செல்வனின் குடும்பம். செல்வனுக்கு ஒன்றே ஒன்று கண்ணை கண்ணு என்று ஒரே ஒரு பெண்பிள்ளை. குமாரி . செல்வன் விறகு கொத்தி சம்பாதித்து வந்தான். தனது மகளுடனும் மனைவியுமான செல்வியுடனும் மிகவும் எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தான். காலமகள் கஸ்ரமில்லாமல் உருண்டோடினாள். செல்வன் விறகு கொத்தி விற்பனை செய்வதற்காக கிளிநொச்சிக்கு சென்றான். கூற்றுவனின் பேராசையால் செல்வன் மதிவெடியில் மிதித்து சின்னாபின்னமாய் தனது உயிரை மாய்த்தான். காலங்கள் உருண்டோடின. குமாரியை கல்வி கற்க வைக்க செல்வி வீடுவீடாய் சென்று குடும்பப்பணிகளை மேற்கொண்டு சம்பாதித்து குமாரியை சீரும் சிறப்புமாக வளர்த்தான். இறுதியில் நோயால் பீடிக்கப்பட்டு அவளும் இறைவனடி சேர்ந்தாள். வாழ்வழிதெரியாமல் குமாரி நடுத்தெருவில் நின்றாள். குமாரி எப்படி வாழ வழி கண்டாள் என்பதைப் பார்க்கலாம்.

பாத்திரங்கள்: செல்வன்: வயது 55 குடும்பத்தலைவன்

செல்வி: செல்வனின் மனைவி

குமாரி செல்வனின் மகள்

சுந்தரி ஆசிரியர்: குமாரியின் வகுப்பாசிரியர்

கண்ணன்: செல்வனின் அயல் வீட்டுக்காரன்

உரைஞர்

கட்டியக்காரர்கள் இருவர்

வதனி குமாரியின் வகுப்பு தோழி

காலப்பகுதி:

ஈழத்திருநாட்டின் 1950ம் ஆண்டுமுதல் இன்றைய ஆண்டு வரையான காலப்பகுதி

களங்கள்:

வீடு , பாடசாலை

பாடல்:

எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுங்கள்

எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுங்கள்

எல்லோரும் சேர்ந்து ஆடிப்பாடுங்கள்

மனதில் உறுதி வேண்டும்

வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்.

நினைவு நல்லது வேண்டும்.

நிரம்பிய பொருள் கைப்பட வேண்டும்.

தினமும் இன்பமும் வேண்டும்.

தரணியிலே பெருமை வேண்டும்.

காட்சி: 1

பாத்தரங்கள்:

செல்வன்
செல்வி
குமாரி
கண்ணன்
கட்டியக்காரர்கள்

செல்வி:

(மேடையின் மத்தி) சூரியபகவானே இன்றைய நாள் எல்லோருக்கும் நல்ல நாளாக அமைய வேண்டும்.

செல்வன்:

(சார்பனையில் சாய்ந்த வண்ணம்) செல்வி.....செல்வி.....குமாரியை எழுப்பி பள்ளிக்கூடம் அனுப்புங்கோ நேரமாச்சு

செல்வி:

(செல்வனை நோக்கி) சரி செல்வன் உங்களுக்கு தேத்தண்ணி கொண்டு வரட்டுமே

செல்வன்:

(தலையசைத்தபடி) சரி செல்வி சரி சரி நான் வேலைக்கு போகவேணும். விரைவாக கொண்டு வாங்கோ

3

செல்வி: (மேல் இடத்திற்கு சென்று) சரி செல்வன் குமாரியை எழுப்பிப்போட்டு வாறன்.

குமாரி.....குமாரி..... எழும்புங்கோவன்

ஸ்கூல் போற நேரமாச்சு

குமாரி: (வளைந்து நெளிந்து எழும்பியபடி) சரி அம்மா. நான் எழும்புறன்.

செல்வி: நேற்று இரவு சமைத்த இலைக்கஞ்சி கிடக்குது. சாப்பிட்டுட்டு போங்கோவன்.குமாரி.

குமாரி: (சிணுங்கியபடி) என்ன அம்மா.எந்த மனுஷனாவது நேற்று சமைச்ச அதுவும் இலைக்கஞ்சியை சாப்பிடுவனே. என்ன அம்மா செய்யிறது நான் சாப்பிடமாட்டன்.

செல்வன்: குமாரி அம்மா என்ன செய்யிறது நான் விறகு கொத்தி உழைச்சாலும் மூன்று நேர சாப்பாடும் சாப்பிடமுடியலையே. கவலைப்படாதையம்மா. இலைக்கஞ்சியை குடியுங்கோவன். (ஆதரவுடன் கூறல்)

குமாரி: (கவலையுடன்) சரி பிரச்சினை இல்லையம்மா. நான் சாப்பிடுறன்.

(மேடையின் மேல் வலதால் கண்ணன் மேடையினுள் நுழைதல்)

கண்ணன்: (கோபத்துடன்) செல்வன்.....

செல்வன்..... என்னப்பா

இன்னும் வட்டிக்காசு தரயில்லை மாதமும் முடியப்போகுது.

செல்வன்: (இடைமறித்து) கோபப்படாதையுங்கோ கண்ணன் அண்ணா இந்த மாத வட்டிக்காசு நான் நாளைக்கு தாறன்

கண்ணன் : (எரிச்சலுடன்)என்ன செல்வன் சொல்லுறீர். போன மாத வட்டிக்காசும் இப்ப தான் தந்தனீர். என்ன என்னை என்ன பேயனாக்கிறீர் போல கிடக்குது.

செல்வன்: (கவலையுடன்) அப்படியொன்றுமில்லை. அண்ணா, என்ர கஷ்டம் உங்களுக்கு தெரியாதோ நான் விறகு கொத்தி கஷ்டப்பட்டாலும் மூன்று நேர சாப்பாட்டுக்கும் காணாது. நான் எப்படியாவதும் நாளைக்கு காசு தந்திடுவண்ணா.

கட்டியக்காரனும் வந்தானாம்

நல்ல கதை விளக்க

கட்டியக்காரனும் வந்தானாம்

கட்டியக்காரனும் வந்தானாம்

கட்டியக்காரன்: சபையோரே கேளுங்கள் இன்றைய கால கட்டத்திலே கஷ்டப்பட்டு உழழைக்கிறவன் வந்து பெரும் கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவிக்கிறவன்.

கட்டியக்காரன்: சபையோரே.....ஆனால் சொகுசாய் இருந்தபடியே வட்டிக்காசு வேண்டி வகுலிச்ச சாப்பிடுறவன் நல்லாய் இருக்கிறான். இது என்ன அநியாயம்

கட்டியக்காரன்: சரியாகச் சொன்னீர்கள். தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழ் கலாச்சாரம், இன்றைய காலகட்டத்தில் அருகிச்செல்கிறது. இந்துசமயம் என்ன சொன்னது அவரவர் கடமைகளைப் பார்க்கச்சொன்னது. என்றெல்லாம் பாடல்களும் உள்ளனவல்லவா.

இனி என்னதான் நடக்குமோ?

காட்சி:-2

பாத்திரங்கள்: செல்வன்
செல்வி
கண்ணன்
குமாரி
கட்டியக்காரர்கள்

களம்: வீடு

செல்வன்: செல்வி.....செல்வி..... நான் இன்டைக்கு கிளிநொச்சிக்கு போறனம்மா. மரங்கள் வெட்டி விற்பனை செய்யிற நிலையமாம்.

- செல்வி: (கவலையுடன்) என்ன சொல்லுறியள் செல்வன்.
- செல்வன்: (செல்லியை நோக்கி) கவலைப்படாதே செல்வி நான் மூன்று நாளில் திரும்பி வந்திடுவன் இந்தா செலவுக்கு முன்னூறு ரூபாவை வைத்திரு. குமாரியையும் பார்த்துக்கொள்.
- குமாரி: (வியப்புடன்) என்ன அப்பா? பாக்குகளுடன் வெளிக்கிட்டிட்டியள்.
- செல்வன்: (குமாரியை கட்டியணைத்து) நான் கிளிநொச்சிக்குப் போறனம்மா. மூன்று நாளை வந்திடுவன் செல்வம் நீ கவலைப்படாதே குமாரி. அம்மாவோட பக்குவமாய் இருக்க வேணும்.
- குமாரி: (கவலையுடன்) சரி அப்பா
இரண்டு வாரங்கள் கழிந்தன.
- செல்வி: குமாரி....குமாரிஎன்னம்மா அப்பாவை என்னுங்காணைல்ல. மூன்று நாளில் வாறன் எண்டு சொன்னவர். இன்னுங் காணைல்ல.
- குமாரி: (அழுதுகொண்டு) ஐயோ அம்மா என்னைப் பயப்பிடுத்தாதீங்கோ. எனக்கு பயமாகக் கிடக்குது. எங்களிட்டை ரெலிபோனும் இல்லை. என்னம்மா செய்யிறது
(கண்ணன் அலறியடித்துக்கொண்டு ஓடிவரல்)
- கண்ணன்: ஐயோ செல்வி..... செல்வனுக்கு
- செல்வி: (இடைமறித்து) என்ன சொல்லுங்கோ செல்வனுக்கு
- குமாரி: (அழுதுகொண்டு) ஐயோ அப்பாவுக்கு என்ன நடந்தது? சொல்லுங்கோ கண்ணன் அண்ணா.
- கண்ணன்: (செருமிய குரலில்) செல்வனுக்கு... கடவுளேஅழுதுகொண்டு செல்வனுக்கு... செல்வன் மிதிவெடியில் காலை வைச்ச சின்னாபின்னமாகி செத்துப்போட்டானாம். ஒருத்தரும் இரண்டு நாளாய் காணைல்ல. அதனால் அவனை காப்பாற்ற முடியவில்லையாம். இப்பதான் ரிவியில் சொன்னது.
- செல்வி: ஐயோ...ஐயோ.... நான் என்ன செய்யிறத. ஏன் என்ர மனுசனை இப்படிச்செய்தனீ கடவுளே. நான் என்ன செய்யப்போறேனோ கடவுளே.

குமாரி: ஐயோ.... அப்பா..... அப்பா நான் என்ன செய்யிறது? அடிக்கடி சொன்னிங்களே கவனமாக இருக்கச்சொல்லி இதெல்லாம் உதுக்குத்தானோ. நான் நீங்களில்லாமல் வாழமாட்டன்.

கட்டியக்காரன்:சபையோரே பார்த்தீர்களா? என்ன நடந்தது ? என்ன விளைந்தது? போரின் விளைவுகளால் விளைந்த மிதிவெடியில் அகப்பட்டுச் செத்துவிட்டான். செல்வன். செல்வனின் குடும்பநிலை தான் என்னவோ. இனி என்ன நடக்குமோ பார்க்கலாம்.

காட்சி-03

பாத்திரங்கள்: செல்வி
குமாரி
வதனி
சுந்தரி ஆசிரியர்

செல்வி: (அழுதுகொண்டு) குமாரி நாம் இனி என்ன செய்வது? நான் உனக்கு வீடு வீடாய்ச் சென்றாவது வேலை செய்து படிக்க உதவுறன். நீ பள்ளிக்கூடம் படிக்கப்போ. ி.

குமாரி: (கவலையுடன்) சரி அம்மா. நான் நல்லாப்படிச்சு நல்ல நிலைக்கு வந்து உன்னைக் காப்பாத்துறன் அம்மா. நீ கவலைப்படாதே.

செல்வி: சரி குமாரி ... நான் நிஷா அம்மாவின்ர வீட்டை போய் வேலை செய்திட்டு வாறன். நீ பள்ளிக்கூடம் போ.

குமாரி: சரி அம்மா.

குமாரி: வணக்கம் வதனா. என்ன இன்று அதிகாலையில் பாடசாலை வந்திட்டாய்.

வதனி: இண்டைக்கு என்ர கூட்டுமுறை. அதுதான் வேளைக்கு வந்தனான்.

குமாரி: சரி.சரி. என்ன? என்னை ஒரு மாதிரி பார்க்கிறாய்?

வதனி: எரிச்சலுடன் ஆமாம். எங்கே உனது அப்பா. உன்னைத்தான் எங்கே உனது அப்பா. (சிரித்தல்)

குமாரி: என்ன வதனி உனக்குத் தெரியாதா? (அழுதுகொண்டு) ஏன் நீ இப்படிக்கேட்டாய் எனது அப்பா இறந்துவிட்டார்.

வதனி: எனக்குத்தெரியும். தெரியும். சும்மா பம்பலாய்த்தான் கேட்டேன். நீ ஏன் அழுகிறாய். ரீச்சரிட்ட சொல்லி பேச்சு வாங்கித்தாற பிளான் இருக்கோ குமாரி.

குமாரி: (கவலையுடன்) இல்லை இல்லை வதனி அப்படியொன்றுமில்லை நான் அப்பாவை நினைத்தேன் அழுதுவிட்டேன்.

வதனி: (எரிச்சலுடன்) என்ன ரீச்சர் இவளுக்கு மாத்திரம் கை குலுக்கிறியள்.

சுந்தரி

ஆசிரியர்: (மகிழ்ச்சியுடன்) குமாரி தான் எங்கட பாடசாலையில் க.பொ.த சாதாரணப் பரீட்சையில் நல்ல புள்ளி பெற்று பாஸ் பண்ணி ஏ.எல் படிக்க தகுதியாக வந்துள்ளாள்.

குமாரி: (மகிழ்ச்சியுடன்) ரீச்சர் இந்த நல்ல விசயத்தை அம்மாவுக்கு நான் சொல்ல வேணும் ரீச்சர்.

சுந்தரி

ஆசிரியர்: சரி.சரி. நீ அம்மாவிற்கு தான் கட்டாயம் சொல்ல வேணும். சொல்லிப்போட்டு வா குமாரி.

குமாரி: அம்மா..... அம்மா.....நான் ஓ . எல் பாஸ் பண்ணி விட்டனம்மா. எங்கட ஸ்கூலிலையே நான் மட்டும் தானம்மா.

செல்வி: (கட்டியணைத்து) உன்னைப்போல் ஒரு குழந்தையைப் பெற நான் கொடுத்து வைக்க வேணும்.குமாரி ...ஆனால்.....

குமாரி: (இடைநிறுத்தி) என்னம்மா. ஆனால் என்ன சொல்ல வாறீங்களம்மா.?

செல்வி: இல்லை குமாரி நீ மேல் படிப்புகள் படிக்க காசு காணாது அம்மா. என்னட்ட அவ்வளவு காசில்லை. நீ படிப்பை இதோட நிறுத்தம்மா குமாரி.

குமாரி: (கவலையுடன்) என்னம்மா சொல்லுகிறாய்?

செல்வி: (தயக்கத்துடன்) ஐயோ.....குமாரிகுமாரி நெஞ்சுக்கை குத்துதம்மா. ஐயோ.....நான் என்ன செய்வேன். கடவுளே. என்ர பிள்ளையை நான் என்னண்டு வளர்க்கப்போறன் கடவுளே.

குமாரி: ஐயோ அம்மா.....அம்மா அப்பா மாதிரி நீயும் என்னை விட்டுட்டு போட்டியம்மா நான் என்ன செய்யிறது?

காட்சி -04

பாத்திரங்கள்: சுந்தரி ஆசிரியர்
குமாரி

ரீச்சர்: குமாரி.....குமாரி.....நான் சுந்தரி ரீச்சர் வந்திருக்கன்.

குமாரி: ஏன் ரீச்சர் என்னைத்தேடி வந்தனீங்கள் நீங்கள் சொல்லியிருந்தா நானே வந்திருப்பன் ரீச்சர்.

ரீச்சர்:

இல்லையம்மா குமாரி கவலைப்படாதையுங்கோ நான் உனக்கு உதவி செய்ய வந்தனான் குமாரி. எனக்கும் பிள்ளைகளில்லை. நான் உனக்கு உதவி செய்து அப்பா அம்மாவின்ர ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கிறன்.

குமாரி:

கவலையுடன்) தனிமரமாகி நின்ற என்னைக் காப்பாற்றி என்னை வாழ வழி தந்த உங்களை நான் என்றும் மறக்க மாட்டன். ரீச்சர்.

(இரண்டு வருடங்கள் கழிந்தபின் குமாரி வைத்தியராக படித்து முடித்தாள்)

குமாரி:

சபையோரே நான் எனி என்பை போல் கஸ்ரப்பட்ட குழந்தைகள் வாடாமல் பாதுகாப்பன். உங்களில் சலரும் என்னைப் போல் அப்பாவை இழந்து அம்மாவை இழந்து அவதிப்பட்டிருப்பியள். எல்லாமே இந்த மனித சமுதாயத்தில விளைந்த போரே முக்கியமானது. ஆனாலும் நாம் எல்லோரும் தடைகளை தாண்டி சிகரம் தொட வேண்டும்.

(இவ்வாறு குமாரியின் வாழ்வில் வாழ வழி பிறந்தது இவ்வாறு நாமும் வாழ வழி காண்போம். ஈழத்திருநாடு செழிப்புறட்டும்

ஓர் இனம் அழியாமல் இருக்க அந்த இனத்தின் மொழி
உயிரோடும் உயிர்ப்போடும் இருக்க வேண்டும்.

பொன் மொழிகள்

எந்தன் இதயத்தைத் தொலைத்து விட்டான்

குறுநாடக ஆக்கம்
முதலாமிடம் பிரிவு-5
செல்விஎம். என்.எப். நுஸ்ரா
மாவ/ஸஹிரா கல்லூரி

காட்சி:1

இடம்: கமலேஸ்வரியின் வீட்டில் (ஓர் அறையில்)

காலம்: இரவு நேரம்

கதாபாத்திரங்கள்: கமலேஸ்வரி, வினோதன்

கமலேஸ்வரி: (செல்லமாக வினோதனது தலையை வருடியபடி கண்ணா.....என்ன பன்றாய்?

வினோதன்: பார்த்தா தெரியல்ல !! என்ன பன்றேன்னு....

(கோபத்துடன் முகத்தை சுளித்தபடி)

கமலேஸ்வரி: ஏன் கண்ணு , இப்படிக்கோபப்பட்டு என்.....

மேலே ...எறிஞ்சி விழற.....

நான் என்ன தப்பா ஏதேச்சும் கேட்டேனா?

(கண்களில் நீரடன்)

வினோதன்: உன்னோட பெரிய தொல்லையாப் போச்சு

எப்பப் பாரு நொய்.....நொய்....நொய்....என்று

ஏதாவது கேட்டக்கிட்டே இருப்ப....

சும்மா இருக்கவே மாட்டியா???

(கரும் கோபத்துடன்)

கமலேஸ்வரி: சும்மா....அப்படி.....

சொல்லாத ராசா.....

(அழுதவடி)

விநோதன்: அப்போ.....உனக்கு எப்படி சொல்லணும்???

(கடு கடுத்த வண்ணம்)

கமலேஸ்வரி: கண்ணு விநோத.....நீ தாண்டா என்ற

ஒரே ஓர செல்வம் சொத்து

விநோதன்: ஐயோ! நிறுத்தம்மா...சீ.....

(முகத்தை திருப்பியவாறு) உன்ன என்

அம்மாண்டு சொல்லவே வெட்கமா இருக்கு...

கமலேஸ்வரி: ராசா.....!! அப்படிச் சொல்லாதடா.....

என் நெஞ்சு வெச்சு இப்பவே செத்திருவன்..

(கோவெ அழுதபடி)

விநோதன்: அப்பாடா!! செத்துதொல.....உன்னால.....

என் வாழ்க்கையே நாறிப் போய் கிடக்கு...

(முணுமுணுத்தான்)

கமலேஸ்வரி: என்ன சொல்ற!!

விநோதன்: வேற என்ன சொல்லணும் எனக்கு...

போடக்கிக்கிறது நல்ல பேன்ட் ஷேர்ட் இல்ல

ஒரு ஷூ இல்ல....வீடா இது...?!!

குப்பத்தொட்டி இத விட ரொம்ம பெட்டர்...

கமலேஸ்வரி: என்ன மன்னிச்சிடுப்ப... விநோதனது
கைகளைப் பிடித்தபடி ...உன்ன நல்லா
வச்சிப் பார்த்துக்கணும் நெறது தான் என் ஆசையும் கூட.

விநோதன்: உங்கப்பா நம்மல தனியா அநாதையா விட்டுபோயிட்டாருப்பா...
(பலமாக அழுகிறான்) நீ சின்ன வயசா இருக்கும் போதே
அவர் போய்ட்டாரு... அப்போது இருந்த நான் ஓத்த
ஆள தனி மரமா நின்று வளக்கிறன்...

விநோதன்: போதும் நிறுத்து... (கோபத்துடன் கைகளை உதறியபடி)

கமலேஸ்வரி: சரி இதோட நிறுத்திக்குவோம் வா, கண்ணு
வா , வந்து சாப்பிடு (முகத்தை துடைத்தபடி)

விநோதன்: எனக்கு சாப்பாடும் வேணாம் , ஒண்ணும் வேணாம்
(கோபத்துடன் அறையிலிருக்கும் கட்டிலருகே செல்கிறான்)

கமலேஸ்வரி: ராசா....ராசா.....(கெங்சியபடி)

விநோதன்: (சற்று நின்று) நாளைக்கு என் ஸ்கூல் மிஸ்
உன்ன பாக்கணும் எண்டு சொன்ன காலையில
போய் என் மானத்தை வாங்காத!
புரிஞ்சதா?? (கோபத்துடன்)

விநோதன் கட்டிலில் வீழ்ந்து நித்திரைக்கு செல்ல , கமலேஸ்வரி தலையை
அசைத்த வண்ணம் அறையிலிருந்து வெளியேறுகிறார்.

காட்சி:2

இடம்: பாடசாலை வளாகம் (வகுப்பறைக்கருகில்)

காலம்: காலை நேரம்

கதாபாத்திரங்கள்: ஆசிரியை நண்பர்கள்

கமலேஸ்வரி விநோதன்

விநோதன்: என்ன விநோதன் உன் மம்மீ வெளிய வைடிங்

என்ன ஸ்கூல்ல ட்ரொப் பண்ண வந்தாங்களா??

(கேளியாக (புலமாக சிரிக்கின்றனர்)

நண்பர்கள் இதோ பாருடா.... பாப்பா வெஞ்சுது.... (நக்கலாக)

கமலேஸ்வரி இவற்றை அவதானித்த வண்ணம் இருக்க எதிரே ஆசிரியர் வந்து நிற்கிறார்)

கமலேஸ்வரி: வணக்கம் மிஸ்..... (சிரித்தபடி)

ஆசிரியை: வணக்கம்... வந்து ரொம்ம நேரமா..?? (அக்கறையுடன்)

கமலேஸ்வரி: இல்ல மிஸ் இப்பதான் வந்தன் என்ன விஷயமா...

என்ன பாக்கணும் எண்டு சொன்னீங்க மிஸ்...?? (முளித்தபடி)

ஆசிரியை: எல்லாம் விநோதனப் பற்றி தான்... (புன்னகையுடன்)

கமலேஸ்வரி: ஏன் மிஸ்? அவன் சரியாகப் படிக்கிறதில்லையா??

(பதற்றத்துடன்)

ஆசிரியை: நோ...நோ... அப்படி ஒண்டும் இல்ல. அவன் நல்லாப் படிக்கிறான். எந்த பிரச்சனையும் இல்ல (புன்னகைத்தவாறு)

கமலேஸ்வரி: அப்போ...மிஸ்....என்ன ... விஷயம்.....?
(தயங்கியவாறு)

ஆசிரியை: வேற ஒன்னும் இல்ல. ஹி ஈஸ் அ ப்ரைட் ஸ்டூடன்ட்
நான் தான் அவனோட அப் டி மிஸ்
எப்படி படிக்கிறான் தெரியுமா?? (சந்தோஷமாக)

கமலேஸ்வரி: (சந்தோஷமாக ரேகை படர்ந்த வண்ணம்...) அப்படியா... !!
மிஸ்....!!

ஆசிரியை: அவன் க்ரபிக், எனிமேஷன் எல்லாம் ரொம்ம குப்பரா பண்ணுவான்
ஆனா இந்ந தடவ அவனக்கு அய். பீல மார்க்ஸ் குறஞ்சிடிச்ச... விட்டுல
ப்ரக்ஹஸ் போதாண்டு நினைக்கிறேன். நிங்க அவனுக்கு ஒரு கம்பியூட்டர்
வாங்கி கொடுத்தீங்கன்னா ரொம்ப யூஸ்புல்லா இருக்கும்...
உங்களால

முடியுமா??

கமலேஸ்வரி: ஓம் மிஸ்.. முடியும் ... கண்டிப்பாக...

ஆசிரியை: அப்போ ஓகே. ... (மணி அடிக்கிறது) மணி அடிச்சிடுச்சு
நான் போறேன்... பாய்...
ஓகோ மிஸ்.....

(ஆசிரியை வகுப்புக்குச் செல்ல, சிந்தித்த வண்ணம் கமலேஸ்வரி வீட்டை நோக்கி திரும்புகிறாள்.)

விநோதன் : அம்மா!!... நான் உன் கூட கொஞ்சம் பேசணும்
(தயங்கியவாறு)

கமலேஸ்வரி: அதுக்கென்ன கண்ணு (ஆச்சரியத்துடனும், ஆனந்தத்துடனும்)
பேசலாமே

விநோதன்: அம்மா...நான் கேக்குறத்த எனக்காக செஞ்சுகொடுப்பியா...??
அன்பாக)

கமலேஸ்வரி: ஆமா ராசா... சொல்லு....என்ன வேணும்...??

விநோதன்: என்ன கேட்டாலும் வாங்கிக் குடுப்பியா...??
(ஏக்கத்துடன்)

கமலேஸ்வரி: ஆமாடா..... (தலையை வரடியபடி) விநோதா!!
என்ன வேணும்முன்னாலும் கேளு.....

விநோதன்: அப்போ எனக்கொரு கம்பியூட்டர் வாங்கித்தாறியா??
(கமலேஸ்வரியின் முகம் மாறுகிறது) டீச்சர் சொன்னாங்க
உன்கூட பேசினதை ..பற்றி

கமலேஸ்வரி:(பதில் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறாள்)

விநோதன்: அம்மா எனக்கு ஐரீ என்றால் ரொம்பப் பிடிக்கும். நான்
தான் எப்பவுமே ...பஸ்ட் மார்க்கஸ் எடுப்பன் ஆனா இந்த
தடவ என்னால எடுக்க முடியல.. என்னா கம்பியூட்டர் பிரக்கிக்கல்
செய்யத் தெரியல் சோ... மார்க்ஸ் குறஞ்சிடுச்சு (சோகமாக)

கமலேஸ்வரி: இங்க பாரு கண்ணா (நிதானமாக) நான் உனக்கு கண்டிப்பா
வாங்கித்தரன். ஆனா...(தடுமாறுகிறாள்)

விநோதன்: ஆனா... என்னம்மா...??இதுவரக்கும் எனக்கு எதுவுமே செஞ்சதில்ல
...இதையாவது .. பளீஸ்....பளீஸ்...

கமலேஸ்வரி: இன்னம் மூனு வருஷத்துல வாங்கித்தரன்
பளீஸ் பரிஞ்சுக்க... நிறைய கடன் இருக்கு...

விநோதன்: (கோவென அழுகிறான்)... (சற்று கோபத்துடன்)

எனக்கு கேக்கும் போதே தெரியும்... அப்பவே நெனச்சேன்...

இப்படித்தான்

நீ எல்லாம் ஒரு அம்மாவா..??! (முகத்தை திருப்பி சுளித்தவாறு)

புள்ளையோடதேவையைப் புரிஞ்சுக்க முடியாத நீ எல்லாம் ஒரு

அம்மாவா???

(கோபத்துடன் வெளியேறுகிறான்) திரும்பிப் பார்க்காது பொருட்களை
நிலத்தில் அடித்தவாறு....

(கமலே)வரி நெஞ்சைப் பிடித்தவாறு நிலத்தில் விழுகிறாள்)

விநோதன்: அயலவர்களை (நோக்கி) என்னாச்ச... என்னாச்ச!! (திகைத்தபடி)

அயலவர்கள்: தெரியல்ல விநோதா மாலையில் சாமான் உடைற மாதிரி சத்தம் கேட்ட
நாம எல்லோரும் ஓடி வந்து பார்த்தபோது உங்கம்மா .நெஞ்சைப்படிச்சபடி
தரையில் வீழ்ந்திருந்தாங்க. அப்புறம் சிக்கிரம் டாக்கரக் வரச்சரி
பார்த்தம்...

அவர் உங்கம்மா.. செத்துட்டதா சொன்னாரு.... எதோ ஹாட்
அராக்காம்பா....

விநோதன்: (தலையில் இடி விழுந்தவனைப் போல நிலத்தில் வீழ்ந்தான் விநோதன்)
ஐயோ!! ஐயோ!!!

(தலையில் அடித்தவாறு) எங்க என் அம்மா..?'

எங்க....

அயலவர்கள்: அதோடு கண்ணு... தலை வெடிச்ச இரத்தம் ஆறாய் ஓடிக்கிட்டு இருந்திச்ச
அதனால் டாக்டர் சீக்கரமா அவ்வ அடக்கச்சொன்னாரு. உன்ன நாங்க
தேடிப் பார்த்தோம்

கிடக்கயில்லை. அதனால் நாமலே எல்லாத்தையும் முடிச்சிட்டோம்.
கவலபடாதகண்ணு....

விநோதன்: (அழதவண்ணம்) அம்மா...அம்மா.....

கதவு தட்டும் ஓசை கேட்க விநோதன் சென்று பார்க்கிறான்.

அலுவலர்: விநோதன் நீங்களா சேர் ...??

விநோதன்: ஆமா (ஒன்றும் புரியாதவனாய்)

விநோதன்: ஆமா.....(ஒன்றும் புரியாதவனாய்)

அலுவலர்: இந்தாங்க....

(பெரிய பெட்டி ஒன்றையும் காசாலை ஒன்றையும் கையளிக்கிறார்)

விநோதன்: என்ன இது..... (புரியாதவனாய்)

அலுவலர்:

இது எங்க அம்மாட காப்புறிதி பணம்....

அதோட இந்த பெட்டி உங்களுக்கான கம்பியூட்டர்

அவ இன்னக்கி கலயில வந்து சொன்னா....

இப்படித்தான் உங்களுக்க கம்பியூட்டர் வேணும்னு மூணு

வருஷத்துக்கு அப்புறம் தான் வாங்க இருந்தா காசு போதாத

தால

அவ இறந்திட்டதால அத உங்களுக்கு இப்பவே தாரோம்...பாய்

சேர்...

விநோதன்:
அழுகிறான்)

ஐயோ! அம்மா.....என்னை மன்னிச்சிடும்மா... (கதறி

நான் ஒன்ன எத்தனை தடைவ திட்டியிருக்கிறன்

சாரிம்மா...சாரிம்மா....

(கண்களை துடைக்கிறான்) ஐயோ எந்தன் இதயத்தை
தொலைச்சிட்டேனே அவங்களுக்குள்ள இருக்கிற இதயத்தை
தொலைச்சிடக்கூடாது.... 4டாது...

இனிமே யாருமே தொலைச்சிடக்கூடாது.... மீறி தொலைச்சாலும்,
அவங்களுக்காக துடிக்கிற என்ன மாதிரி தாய் என்ற இதயத்தை
தொலைச்சிடக்கூடாது.

உலக மொழிகளில் பல திருப்பங்களையும் நிகழ்வுகளையும்,
விபத்துக்களையும் எதிர் கொண்டு , பல்வேறு தடுப்புச்சுவர்களையும்
உடைத்தெறிந்து வெற்றி பெற்ற ஒரே மொழி
நம் தாய்த் தமிழ் மொழியே

“ பசி” எனும் கதைக்கான திறனாய்வு

திறனாய்வுப் போட்டி முதலாமிடம்
செல்வி சி.வ்ரணிகா
வலி/மகாஜனக் கல்லூரி

ஆய்வு நோக்கில் ஓர் இலக்கிய படைப்பாளியின் படைப்புகளை சிறந்ததா? சிறப்பற்றதா? என சீராய்வு செய்வதே திறனாய்வு ஆகும். இலக்கிய வகை எதுவாயினும் அதன் கண் பொதிந்துள்ள தன்மை , தரம், தகுதி, மதிப்பீடு பற்றிய ஆய்வுகளுக்கூடாக இலக்கிய கலையை திறனாய்வு துலங்கிடச் செய்கிறது. திறனாய்வுகளுக்கு உட்படும் சிறுகதைகளுக்கிருக்க வேண்டிய பண்புகளை அறிஞர் ரட்சன் “ சிறந்த சிறுகதை என்பது வாசகனால் ஒரே மூச்சில் வாசிக்க கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.” என்ற அழகிய சொல்லோவியத்தினூடாக விளக்கியுள்ளார். கால உற்பவிப்புக்களாகிய இலக்கியங்கள் காலத்திற்கு காலம் மாறும் தன்மையாதலால் அவை பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கும் இத்திறனாய்வு உதவுகிறது. எனுமடிப்படையில் பசி என்ற இச்சிறுகதையை ஆராய்வதில் அகமகிழிவு அடைகிறேன்.

மலையக தோட்டத்தொழிலாளியாக பூமணி என்ற பெண் காணப்படுகிறாள். கல் உடைக்கிற வேளை அவளது பசியும் இயலாமையும் அவளுக்கு பல துன்பங்களை கொடுக்கின்றன. அவளது வளர்ப்பு மகனான குஞ்சுத்தம்பியின் பசிக்கொடுமைகளையும் நினைத்து மனத்துயரில் ஆழ்கிறாள். இவ்வேளையில் இன்னுனொரு மலையகத்தொழிலாளியிடம் கிழமைக்காசு பற்றி கதைக்கிறாள். அவளது பசிக்கொடுமை அவளை நிலைத்தையிழக்க செய்து விட்டது. நிலத்தை விட்டு அவளால் எழும்ப முடியவில்லை. பசியும் தண்ணீரும் அவளை வருத்தின. இவ்வேளையில் தன் கணவரை அவர்களது முதலாளி சிகிச்சையில் வெற்றி பெற்று உயிர் பிழைத்ததால் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் சர்க்கரை பொங்கல் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை பூமணி உண்ணும் போது அவளது வளர்ப்பு மகன் குஞ்சுத்தம்பி வருவதை கண்டு உணவை ஒழிக்கின்றாள். ஆனால், அவன் தனக்கு கொடுத்த உணவையும் தானுண்ணாது தாய்க்குமாக கொண்டு வருகிறான். இதனை பார்த்த பூமணி தனது குறுகிய மனப்பான்மையை எண்ணி ஒழித்த தனது உணவையும் மகனிடம் கொடுத்து விட்டு தலை குனிந்து தன் செயலை எண்ணி அழுகிறாள்.

அறிமுகம்:

பல்வேறு உணர்வுகளைளைத் தூண்டும் வகையில் எழுதப்பட்ட பசி எனும் இச்சிறுகதையானது சிறுகதைகளின் நிரலிலே பிரதான இடம் வகித்துள்ளது. இவ்வாறான இச்சிறுகதையை கதைக்கரு, கதைக்களம், தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு கதைப்பின்னல், பாத்திரவார்ப்பு, ஆசிரியர் கையாண்ட உத்திமுறை, கதைகூறும் செய்தி எனும் அடிப்படையில் நோக்குவது பொருத்தமுடையது.

கதைக்கரு:

ஒரு சிறுகதையின் உயிராக விளங்குவது கதைக்கருவாகும். மெய்த்துவம் எழுதும் ஆசிரியர் தன்னை சூழ ஆர்பரித்தியங்கும் அரசியல் சமூக பிரச்சனைகளையே கதைக்கருவாக கொண்டு சிறுகதை சிருஷ்டிப்பார். இதனை வலுவூட்டம் முகமாகவே ஹென்றி ஜேம்ஸ் ‘படைப்பாளி ஒருவருக்கு கதைக்கருவானது எந்த நேரத்தில் இருந்து வரக்கூடும் எந்த இடத்திலிருந்து வரக்கூடும் ஊசி குத்துவது போல சருக்கென்று தைக்கக்கூடியது அது” எனும் உணர்ச்சி மிகு உணர்ச்சிக்கருத்தினூடாக விளக்கியள்ளார். நீண்டதொரு தொடரின் மையக்கருத்தாக காணப்படும் கரு சிறுகதையின் ஏனைய அம்சங்களையும் தன் வசப்படுத்துவதாக விளங்க வேண்டும்.

இச்சிறுகதையில் ஏழைத்தொழிலாளரின் கடினமான வேலைகள் அங்கலாய்ப்புகள். இயலாமை. போன்ற துன்பியல் வாழ்வினூடாக அவர்களது பிரதான பிரச்சனையாகிய “ பசி” கருவாக காட்டப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உணவு வகைகளுடாகவும் தனது நாளை கற்பனையால் நனைத்துக்கொள்ளும் ஒரு பெண்ணின் பசியினையே ஆசிரியர் கருவாக கொண்டு கதையை செதுக்கி உள்ளார்.

கதைக்களம்:

ஒரு சிறுகதையானது உயிர் பெற்று முன்வைக்கப்படும் இடமே கதைக்களமாகும். கதை ஒன்றின் கருவை தக்க வைக்கும் இக்களமானது செயல் நிகழ்வுகளை தனக்குள்ளேயே பரிணமிக்க செய்கிறது.

இக்கதையின் பிரதான மலையக மக்களின் வியர்வையில் குளிர்ந்த ஓர் மலையக தொழிலிடமாகும். இலங்கையிலே வேற்றவர்களால் அழைத்து வரப்பட்டவர்களும் அதிக உழைப்பினூடாக சிறிய தொகையை பெற்று வாழ்வு நடத்துபவர்களாக மலையக தொழிலாளிகளே காட்டப்பட்டுள்ளனர். இதனால் தான் பசி என்ற கருவினை இம்மக்களுடாக

ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பொருளாதார ரீதியில் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக்கொண்ட இம்மலையக மக்களின் கல்லுடைப்புத்தொழிலும் இயலாமையும் அவர்களும் இக்களத்தினூடாகவே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் சகல பாத்திர உரையாடல்களும் இக்களத்திலே ஆரம்பித்து இக்களத்திலேயே நிலைபெறுகின்றன. இறுதியில் பூமணிக்கும் குஞ்சுத்தம்மி இடையிலான உரையாலூடாக மகனான குஞ்சுத்தம்பியின் பெருமைத்தன்மை இச்சிறுகதையில் காட்டப்பட்டு இறுதிவரை மலையக தொழிலிடமே களமாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு

ஒரு சிறுகதையின் அழகிய வேலைப்பாட்டின் அரிய திறன் ஆசிரியர் இச்சிறுகதைக்கிட்ட தலைப்பின் வாயிலாகவே புலப்படும். ஆசிரியர் கதையில் கூற விளைந்ததொன்றை அடிநாதமாக கொண்டதாகவே தலைப்பு காணப்படும்

இச்சிறுகதையில் மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தலைப்பு வரையப்பட்டள்ளது. இச்சிறுகதையின் தலைப்பாக காணப்படும் பொருள் கதைக்கருவாக அமைந்தால் சிறப்பு என்பர். அதே போல் இச்சிறுகதையிலும் பசியே சமூகப்பிரச்சனையாக காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மையினை

“கஞ்சிக்கம் சோற்றுக்கும் திண்டாட வேண்டுமே”

“ பத்து வயசுப் பொடியன் பசி தாங்குவானா?”

“ ஆனாலும் பசி அடங்க வேண்டுமே.....”

எனும் வரிகளுடாக காணலாம். இவ்வாறு அம்மலையக தொழிலாளர்களின் பெரும் பிரச்சினை உணவின்மை பசி ஆகும். இதனை மையப்படுத்தி கதையிலெழும் சிக்கல்களை ஆசிரியர் நேரடியாக தலைப்பினூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளமை ஆசிரியரின் இலக்கிய படைப்பாற்றல் திறனையே காட்டிநிற்கிறது.

கதைப்பின்னல்:

ஒரு சிறுகதையின் முதுகெலும்பாக திகழ்வது கதைப்பின்னல் ஆகும். அரிஸ்டோட்டில் தனது கவிதையில் எனும் நூலில் “ சிறுகதையொன்றின் தர்க்கரீதியான கோர்வைப்பாடே கதைப்பின்னல்.” என்கிறார். ஆசிரியர் வாசகருக்கு கூற வந்த செய்தியை நேரத்தியாக எடுத்துரைப்பதற்கு கதைப்பின்னல் கைகொடுக்கின்றது. அவ்வகையில்

இச்சிறுகதையும் தொடக்கம் , மையம், முடிவு என நேர்கோட்டுப்பாணியில் கையாளப்படுகிறது.

இச்சிறுகதையின் ஆரம்பமாக பூமணியின் மலையகக் கல்லுடைக்கும் தொழிலோடு அவளது கணவுகள் ஒப்பிடப்பட்டு வாசகனின் உணர்ச்சியை தூண்டும் விதமாக கதை நகர்த்தப்படுகிறது. தொடர்ந்து அவளது பசியும் அதனால் மகனின் பசியும் இறந்த தன் கணவனின் அன்புச்சொற்களும் அவளைப் பேர்க்கின்றன. இவ்வாறு கோர்வைப்படுத்திய - கதையானது அவளின் பசியினை பலவாறு வர்ணிக்கிறது. இன்னொரு தோட்டத்தொழிலாளியின் உரையாடல் அவரது வறுமையை தன் வறுமையோடு ஒப்பிடல் , பசிக்கொடுமையால் மயங்குதல், பின்னர் முதலாளியின் சிகிச்சை வெற்றியினால் கொடுக்கப்பட்ட சர்க்கரைப்பொங்கல், உண்ணுதல், மகனின் வருகையை கண்டு உணவை ஒழித்தல், மகன் தனது உணவை அவளுக்குக் கொடுத்ததை எண்ணி தனது செயலால் மனம் வருந்தி தன் உணவையும் மகனுக்கு கொடுத்தல் என்றவாறு இச்சிறுகதை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டு தர்க்க ரீதியாகவும் தத்துவரீதியாகவும் கோர்வைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு சிறந்த முறையில் பின்னப்பட்ட இச்சிறுகதையின் கதைப்பின்னல் கதையின் வெற்றிக்கு ஆதரவளித்துள்ளது.

பாத்திர வார்ப்பு

இச்சிறுகதையின் வெற்றிக்கும் நிலைத்த தகமைக்கும் பிரதான காரணம் ஆசிரியரின் இச்சை கலந்த பாத்திரப்படைப்பாகும். பாத்திரப்படைப்பின் முக்கியத்துவத்தை வால்டர் ஆலன் “ சிறுகதை என்பது அதிலுள்ள அனைத்து சொற்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட முழுமை. அத்தகைய முழுமையாகவே நாம் அதனை ஆராய வேண்டும். அதில் பாத்திர படைப்பு என்பது ஒரு பகுதியே என்றாலும் அது ஒரு முக்கியமான பகுதி என்பதும் சிறப்பு வரிசையில் முதலிடம் பெறும் பகுதி என்பது தெளிவு என்கிறார். மேலும் “ பாத்திரமும் செயலும் பிரிக்க முடியாததென ஹென்றி ஜேம்ஸ் ஆணித்தரமாக கூறும் பாங்கும் பாத்திரப்படைப்பின் சிறப்பேயாகும்.

பூமணி

இச்சிறுகதையின் பிரதான பாத்திரமாகவும் கதை முழுவதிலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு விரிவிவரும் பாத்திரமாகவும் பூமணி படைக்கப்பட்டுள்ளார். ஆசிரியரின் பிரச்சனையான “ பசி” எனும் கரு

இப்பெண்மூலமே அதிகளவு விழிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் அனைத்து பாத்திரங்களோடும் தொடர்புபட்டுக் காணப்படும் இப்பாத்திரத்தினூடாகவே ஆசிரியரின் கருத்துக்கள் வலுப்பெற்றுள்ளன.

வறுமையின் மத்தியில் போராடி பசியோடு வாழ்வு நடத்தி வருபவளாக இவள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதால் இவளது பசிக்கொடுமையினை

“ பசிவேறு இரண்டு நாட்களாக அன்னம், தண்ணி ஒன்றுமில்லை”

“ ஆனால் இன்றைய பொழுது வரை குடல் தாங்குமா”

எனும் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

மேலும் இப்பாத்திரம் பல எதிர்பார்ப்புக்களும் ஆசையும் நிரம்பப் பெற்ற பாத்திரமாகவும் அது நடவாமை போனாலும் தன்னாசைகளை கீழ்நோக்கி விடாத பாத்திரமாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளார். தன்மையினை

“ஒரு வாய்க்கு வெத்திலை இவர்கிட்ட கிடைச்சால் புளிச்சல் வாய்க்கு நல்லா இருக்கும்”

“பச்சை அரிசி சோற்றின் மீது கத்தரிக்காய் பொரித்து வைத்து. பொன்னாங்காணி கீரைச்சண்டலும் , சுங்கன் மீன் பால் சொதியுமாக சாப்பிட்டால் எப்படி இருக்கும்?”

“ யாராவது கையை பிடித்து தூக்கி நிமிர்த்தி வரம்பால் இருப்பாட்டினால் நன்றாக இருக்கும்”

போன்ற பூமணியின் நினைவுகள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

தன்மகனின் பசி நிலையை எண்ணி வருந்தும் பாத்திரமாக இப்பாத்திரம் காணப்பட்டாலும் இறுதியில் ‘ பசி வந்தால் பத்தும் போகும்’ என்ற கூற்றிற்கிணங்க அவள் மகன் மேல் கொண்ட பாசமும் போகுமாறு இப்பசி, ஒழிக்க செய்கிறது. இதற்கு

‘ பத்து வயசு பொடியன் பசி தாங்குவானா?’ என்ற பூமணியின் மன அவசரமும் பின்னர்,

“ அவசரம் அவசரமாக பாரசலை மூடி பன்பைக்குள் திணித்து விட்டு ஒன்றும் தெரியாதது போல நிமிர்ந்தாள்.

‘ என்னம்மா பன்பைக்குள்.....’- குஞ்சுத்தம்பி

‘ அது ஒன்னுமில்லடா வெத்தில பாக்க மடிச்ச வெச்சனான்”

இவ்வாறாக உணவை மறைக்கும் தன்மையும் மலையக சமூகத்தின் பசிக்கொடுமையையே காட்சிப்படுத்துகிறது. அதன் பின் தன் செயலை எண்ணி மகன் தன் மேல் கொண்ட பாசத்தை எண்ணி தலை குனிந்து,

‘ எனக்கு பசியில்லடா, எனக்கு இனி பசிக்காதடா” என அவள் கூறுவது அவளின் தவறையுணர்ந்த மனப்பாங்கையே காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக பசியின் தன்மையை கதாசிரியர் இப்பாத்திரத்தினூடாகவே வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

குஞ்சுத்தம்பி:

பிரதான பாத்திரமான பூமணியின் வளர்ப்பு மகனாக இப்பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. கதையின் பிரதான பொருளான வறுமையை காட்டும் அடுத்த பாத்திரமான இப்பாத்திரம் கதையின் நகர்விற்கு பங்கு கொடுத்தள்ளது.

இவன் . பசியிற்காக கடன் வாங்கும் தன்மையும் வேறு உணவுகளை உண்டு பசியை போக்கிக்கொள்ளும் தன்மையும் கொண்டவன். இதனை,

“ இண்டைக்கெண்டாலும் பிடி அரிசி போட்டு கஞ்சி வை.

நான் அடுத்த வளவுக்காரரட்ட போய் தேங்காயொன்று கடன் வாங்கி வாரன்.”

“ வீட்டில் அரிசி இல்லையென்றால் வேலியோரத்துப் பப்பாசியை குத்திக்கொண்டு வருவான்”

என்ற தாயின் கூற்றினூடாகவும் இனங்கொள்ளலாம்.

வீட்டு நிலையை எண்ணி வேலைக்குப் போகும் சிறுவனாக படைக்கப்பட்ட இப்பாத்திரம் பொறுப்புணர்வு இவனது இக்குணத்தையே,

“ பக்கத்து மலையில் யாரோ புதுசா குவாரி எடுத்திருக்கிறாங்கள்.

ஒன்பது இஞ்சில- அத்திவார்க்கல் தான் உடைக்கிறாங்கள். அங்க தான் அவனும் புதுசா வேலைக்கு போறான்.”

என்ற தாயின் கூற்று காட்டுகிறது.

மேலும் . தன்னை வளர்த்தவள் தன்னிடம் காட்டும் பாசத்தை விட தான் அவளிடம் காட்டும் பாசம் கூடியது. என்ற குஞ்சுத்தம்பியின் நிலையிற்கு “ பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு” என்ற பழமொழி கூட தலை குனிகிறது. பூமணியை போலவே

இவனது இம் மகத்துவமான பண்பை தாய் தன் உணவை ஒழித்த போது அவன் தன் உணவை தாய்க்காக,

“ அம்மாமோவ்.... கல்குவாரில யாரோ பொங்கல் குடுத்தாங்கம்மா. நீ ரெண்டு நாளா

பட்டினியா இருக்கியே. அது தான் கொண்டு வந்தனான். வாம்மா , ஆளுக்கு பாதியாக சாப்பிடுவோம்..”

என கொண்டு வந்து கொடுத்ததாடாக நோக்கலாம்.

வயது முதிர்ந்த தொழிலாளி:

இச்சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்கு துணை போகும் இப்பாத்திரம் பூமணியோடு வேலை பார்க்கும் ஒரு தொழிலாளி. வறுமையின் மற்றொரு பிரதிபலிப்பாக காணப்படும் இப்பாத்திரம் கிழமைக்காசை எதிர்பார்த்து வாழ்கின்ற ஏனைய தொழிலாளர்களை போலவே படைக்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாக,

“ என்ன புள்ள இண்டைக்கு கிழமைக்காசு தருவாங்களா?”

என்று பூமணியினூடாக வினாவுவதனூடாக அறியலாம்.

மேலும், மிகவும் இரக்க குணம் கொண்டதாகவும் இப்பாத்திரம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாக,

“ என்னம்மா காலமே ஏதும் சாப்பிட்டு வந்தனியா?”

“ நேரத்தோட விடு போய் சேரம்மா. கிழமைக்காசு வந்தால் நான் வாங்கிக்கொண்டு தாறன்”

போன்றவற்றை முன்வைக்கலாம்.

முதலாளி:

கதையின் எடுத்துரைப்பு பாத்திரமான இப்பாத்திரம் பூமணியின் முதலாளி ஆவார். மிகவும் பொறுப்புள்ளவராகவும் தனது மகிழ்வை தொழிலாளர்களோடு கொண்டாடுபவராகவும் காட்டப்பட்டுள்ளார். தனது சிகிச்சை வெற்றியளித்தமைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கரை பொங்கல் கொடுக்கின்றமையூடாக இதனை அறியலாம்.

பூமணியின் கணவன்:

கதையில் எடுத்துரைப்பு பாத்திரமாக படைக்கப்பட்ட இப்பாத்திரம் வாழும் காலங்களில் பூமணி மேலே அன்பாகவும் இரக்கமாகவும் இருந்துள்ள தன்மையிலே படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ புள்ள, புள்ள என்று என்னோட எவ்வளவு இரக்கமாக இருந்தார்.”

என்ற பூமணியின் துன்பமான நினைவலைகள் எடுத்து காட்டுகின்றன.

இவ்வாறான சிறந்த பாத்திரங்களை கொண்டு படைப்பாசிரியர் கதையை நகர்த்தியுள்ளார். இங்கு , பூமணி தன் வளர்ப்பு மகன் வருவதை கண்டு உணவை ஒழிப்பதாக படைக்கப்பட்ட

5

காட்சி “ பெற்ற மனம் பித்து” அது பசியின் கொடுமையினை காட்டுவதனால் அதில் குறையொன்றுமில்லை. இத்தகைய சிறந்த பாத்திரவர்ப்பு ஆசிரியரின் கதையொழுகும் திறனையே காட்டி நிற்கிறது.

ஆசிரியர் கையாண்ட உத்திமுறை:

ஒரு சிறுகதையின் வெற்றியினை நிர்ணயிப்பது ஆசிரியர் கையாண்ட உத்திமுறையே ஆகும். ஒரு சிறுகதையை வலுப்பெறுவதற்கும் தன் நிலையிலிருந்து மேலோங்கவும் ஆசிரியர் கையாண்ட உத்திமுறை பிரதானமானது. அந்த வகையில் இச்சிறுகதையில் ஆசிரியர் கையாண்ட உத்திமுறை நோக்குவோம்.

1. நேர் கோட்டு உத்தி முறை:

இச்சிறுகதையில் ஆசிரியர் கையாண்ட பிரதான உத்திமுறையாக நேர்கோட்டு உத்திமுறையை கூறுலாம். கதையிலே தொடக்கம், மையம், முடிவு, என்பன ஒழுக்கமே இருக்கும் பாணியில் கதை திறனே நேர்கோட்டு உத்தித்திறனாகும். இம்முறையை வைத்து ஆசிரியர் கதையை பின்னி உள்ளமை போற்றத்தக்கது.

2. நோக்கு நிலை

சிறுகதையானது யாருடைய வழிவழியே நோக்கப்படுகிறது என்பதே நோக்குநிலை ஆகும். இங்கு ஆசிரியர் தானே கதையை கூறுமாறு படர்க்கை கூற்றில் கதையை அமைத்தலும் இடையிடையே எழும் பாத்திரக்கூற்றம் சிறுகதையை சாராஷ்யமாக நடத்த வித்திட்டிடுள்ளன.

3.. பிரதேச பண்பாடுகள்:

ஆசிரியர் பிரதேச பண்பாடுகள் புலப்படுமாறு உணவுகளை, தொழில்களை கையாண்டுள்ளமை சிறப்பாகும். இதற்கு சான்றாக:

- பொன்னாங்காணி
- கீரைச்சுண்டல்
- சுங்கன்மீன்
- பால்சொதி

போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டலாம்.

4.. மொழி நடை:

ஆசிரியரின் உத்திமுறையிலே தரணியில் ஒளிவிடும் தாரகையாய் சிறுகதை மிளிர்வதற்கு பக்கபலமாக மொழிநடையே காணப்படுகிறது.

ஆசிரியர் பேச்சுவழக்கு சொற்களை கையாண்டும் தம்மொழி நடையை வளப்படுத்தியுள்ளார். இதனை,

“ புள்ள என்ன சாப்பிட்டியா?”

“ அது ஒன்னுமில்லடா வெத்தில் பாக்க மடிச்ச வைச்சன்”

போன்ற சொற்கள் மேலும் வலியுறுத்துகிறன. இம்மலையக பேச்சு சொற்கள் வாசகன் மத்தியில் கதை வாசிக்கும் எண்ணத்தை தூண்டவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறியீட்டு முறைகளைக் கையாண்டும் ஆசிரியர் மொழிநடையை வளப்படுத்தியுள்ளார். சான்றாக,

“ கிழமைக்காசு தருவாங்களா..”

“ வாயெல்லாம் காய்ந்து – கனம் புட்டி”

போன்ற குறியீட்டு தொடர்புகளையும் கூறலாம்.

ஆசிரியர் பல்வேறு அணிகளை கையாண்டும் மொழிநடையை மெருகூட்டியுள்ளார். அவற்றள் ஆசிரியரின் உவமையணிகள் குறிப்பிடத்தக்க பூமணியின் பசியின் பொருட்டு வேறு உணவு வகைகளை (தாமரைபிஞ்சு, ஒல்லிக்காய்) உண்டு வாந்தி எடுத்தமையால் அவளது உடலிலுள்ள உணவு வாந்தியாகவே வெளியேறி விட்டமைக்கு.

“ கள்ளி முள்ளில் விழுந்த பழஞ்சேலையை உருவி எடுப்பது போல” என்ற உவமையணியும்

அவளது வயிற்றிற்குள் குடல் பிரண்ட அரித்ததை காட்ட,

“ பல்லி ஊர்வது போல”

என்ற உவமையும்

உணவில்லாது நீர் குடித்து அவளது வயிற்றிலே புண் ஏற்பட்டமையால் மீண்டும் நீர் அருந்தம் போது அவளது வயிறு எரிந்தமையை விளக்க,

“ தில்லம்பால் பட்டது போல”

என்ற உவமையணியும் கையாளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல்வேறு உவமைகளை ஆசிரியர் கதையில் கையாண்டுள்ளார்.மேலும் அடுக்குத்தொடராக,

- கொதிக்ககொதிக்க
- சடச்சட
- விசித்து விசித்து
- திட்டுதிட்டு
- மணக்க மணக்க
- குமிறி குமிறி
- கேவி கேவி

போன்றவற்றை பயன்படுத்தி தான் கூறும் கருத்துக்கு வலுச்சேர்த்துள்ளார்.

ஆசிரியர் ஆங்கிலப் பதங்களைக் கையாண்டும் சிறுகதைக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார். அவ்வகையில்

கொங்கிநீர், ஆட்டோ போன்றவற்றைக் கூலாம்.

மேலும் ஆசிரியர் அவளது கனவுகள் யாவும் செய்யும் தொழிலை போலவே (கல்லுடைத்தல்)- கற்களை உடைப்பதை போலவே சிதறுண்டு போகும் என்பதை அழகிய வர்ணனையாக்கியுள்ளார்.

“ பெரிய பாறாங்கல்லின் மீது ஒன்பது அங்குல

மலைக்கல்லை வைத்து அதன் மேல் அரிதட்டை

வைத்து சுத்தியலால் ஓங்கி அடிக்கின்ற போது

சின்னத்துகள்கள் சிதறி உதிரும் - அவளது

கனவுகளைப் போலவே”

எனும் வரிகள் இக்கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

5. நனவோடை உத்திமுறை:

ஆசிரியர் கையாண்ட பிரதானமான உத்திமுறை நனவோடை உத்திமுறை. என்றே கூறலாம். இது இங்கு தாயின் நினைவுகளுடாக வெளிப்படுகிறது.

6. பின்னோக்கு:

நனவோடை உத்திமுறை போன்ற பின்னோக்கு முறையும் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. பிரதான பாத்திரமான ஸ்ரீமணி தன் கணவனை நினைத்தல். குஞ்சுத்தம்பியை தான் வளர்த்தமை- அவனுக்கு வளர்ப்புதாயாகியமை போன்றவற்றை நினைத்தல் பின்னாக்கு முறையையே காட்டி நிற்கிறது.

கதை கூறும் செய்தி:

இச்சிறுகதையானது பசியும்அது தொடர்பான இங்கலாய்ப்புக்களையும் கூறுகின்றது.பசி வந்தால் பத்தாம் பறந்து போய்விடும். என்ற கருத்துக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக “ பூமணி” என்ற பாத்திரமும் “ பிள்ளை மனம் கல்லு” என்பதை நிராகரிக்கும் பாத்திரமாக “குஞ்சுத்தம்பி” எனும் பாத்திரமும் படைக்கப்பட்டு அதனுடாக கதையை வாசிக்கும் வாசகன் மத்தியில் பல்வேறு உணர்வுகளை படைத்துள்ளார். சிறுவனானாலும்

வறுமையின் பொருட்டு வேலைக்கு போய் உணவு தேடும் குஞ்சுத்தம்பி அனைத்து சிறுவர்களுக்கும் உதாரணமாக திகழ்கிறான். இவ்வாறு இச்சிறுகதையை கதை கூறும் செய்தியானது சமூக மத்தியில் விழிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் சுமைகின்றமை சிறப்பாகும்.

முடிவு:

சிறுகதையை வாசித்தும் முடித்தும் வாசகன் மத்தியில் கோபம், இரக்கம், பரிதாபம், மகிழ்வு, போன்ற பல மன அவசங்கள் ஏற்படுகின்றன. சிறுகதை உன்றின் சிறந்த முடிவே கதையின் பொருளை தீர்மானிக்கும் என்பதற்கு இலக்கணமாக இக்கதையின் முடிவு காணப்படுகிறது. பல்வெறு சட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்ட கதை நிகழ்வுகள் கதைக்கருவில் ஒன்று சேர்ந்து ஆசிரியரின் வெளிப்படுத்துகின்றன. இங்கு காணப்பட்ட குறைகள் கூட கதைக்கருவை வலுச்சேர்க்கவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டன என்பது விளங்கத்தொன்று.

**மொழியாக மட்டுமல்ல பெயரிலும் நுணுக்கமானது
நம் மொழி தமிழ் மொழியே.**

கண்ணீர் சிந்தும் நினைவுகள்

கவிதை ஆக்கம்

செல்வி. சு. டிலக்சி

பிரிவு -4- முதலாமிடம்

வ/வடக்கு நெடுங்கேணி மகா.
வித்தி

காலங்கள் பல கடந்தாலும்
காயங்கள் ஆறாது மனதினில் - என்
கண்ணீர் சிந்தும் நினைவுகளை
எங்கு சொல்லி அழுவென
ஏக்கம் கொண்டேன் மனதினில்
தமிழ்தினம் தந்தது இக்களம்
கில்லியாய் பறந்து வந்தேன்
கவிதையில் கோலம் போட

என் கடந்தகால சுவடுதனை
மீட்டிப்பார்த்தால் தெரிந்திடுமெ
வாழ்வெண்ணும் போராட்டத்தில்
வறுமையின் போராட்டத்தை
கசப்பான அக் காலமதில்
சிந்திய கண்ணீரை- என்

பேனையை மையாக்கி
தாளினில் தவழ்கிறேன்

இரு உயிர்கள் இணைந்து
வறுமையின் கோலமதை
வாசனிலே போட- ஓடோடி
வந்தேன் கருவறைக்குள்
தியாகத்தின் தெய்வமாய்
கண்ணின் கருமணியென
கருமத்துடனே கருவில்
எனைச்சுமந்தாள் அன்னை

ஐயிரண்டு திங்கள் ஆர்வமுடன்
காத்திருந்தேன் - என்
அன்புத் தேவதையின்
அழகிய வதனம் காண
ஆவல் அரங்கேறியதே- ஒரு
ஆவணி நன்னாள்தனில்
வந்தேன் உலகிற்கு - அவள்
வண்ணமுகம் கண்டேன்

தந்தையை காணவில்லை - அவர்
தரணியிலும் இல்லை
பாவி எனை பார்க்காமல்
பறந்துவிட்டார் விண்ணுலகம்
என்ன செய்வாள் எந்தாய்

ஏழையவள் பாவம்- தன்
உதிரமதை பாலக
ஊட்டினாள் போலும்
வாழ்வென்னும் படகையே
வசதிபடைத்தோர் சமுத்திரத்தில்
வலுவிழந்து என் அன்னை
வழி இன்றி தடுமாறி
பழிகேட்டு வேலை பக்குவமாய்
ஓட்டினாள் அவள்- அதில்
ஓய்யாரமாய் பயணித்தேன்

ஓடும் குதிரையை விட
வேகமாய் ஓடியது காலம்
மழலை எனும் பருவம் தாண்டி
சிறகடிக்க தொடங்கிவிட்டேன்
இனி என்னதான் செய்வது
சென்றேன் பள்ளிக்கு
கவலையுள்ள நெஞ்சமதை
கல்விதனில் தேற விட்டேன்.

காலமதின் கோலமென
கந்தல் உடையுடனே-தினம்
கஞ்சி குடித்து விட்டு
தேய்ந்த செருப்புடன்- என்
மனம் வழிந்த கனவுடன்
பள்ளிதனில் படித்திட்டே- அங்கு

வெள்ளியென மிளிர்ந்தேன்
வறுமையின் நாயகனாய்
வழமையென ஒரு தினம்
பள்ளி சென்றேன் ஆர்வமுடன்
பள்ளிதனில் கொடுத்திடும்
பகலுணவே தஞ்சமென
உண்டேன் நன்றாய் - அப்போ
கண்டேன் ஒருவரை -உன்
அன்னை உணவின்றி உணர்வற்றவள்- என
சொல்லி முடித்தார் ஓனனேன் அலறிக்கொண்டே

பகல் வெயில் பாடாய் படுத்த
பாதங்கள் கடுகடுக்க
விழிமுழுதும் அலறிக்கொண்டே
வீடதனை அடைந்தேன்
கண்டேன் அவள் முகம்
மகனே! என்றாள'
மாய்ந்தது அவள் உயிர்
எங்கு செல்வேன் இத்துயிர்
தயெனும் தாரகை எனை
தவிக்க விட்டு சென்றதனால்
உயிரிருந்தும் உணர்வற்றேன்
மூச்சிருந்தும் பேச்சற்றேன்
கயிரறுந்த தேரைப்போல்
காற்றினிலே நான் மிதந்தேன்
பயிர்மேய்ந்த மாடு போல

அன்னைஉயிர் அதனை மாய்த்தனுவே வறுமை

பிச்சை எடுத்தேனும் கல்விதனை

இச்சையுடன் கற்பதென

திடம் கொண்டேன் மனதில்

தடம் தாண்டி பயின்றேன்

பஞ்சமே கொஞ்சியது

பட்டினிதான் மிஞ்சியத

அஞ்சவில்லை நான் எதற்கும்

விஞ்சி விட்டேன் பசிதனை

கனவுகளெல்லாம் நனவாக

கூடிவரும் வேளை

வந்ததுவே அனர்த்தம் - அது

கலியுகத்தின் கோலமென

புரிந்து கொண்டேன் அர்த்தம்

நாட்டில் நிலவும் நல்லாட்சியால்

நிரப்பினேன் வயிற்றை நித்தம்

உதவிய கரங்களுக்கு ஓர்முத்தம்

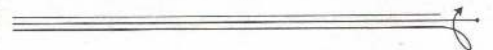
கஷ்டங்கள் பல கடந்து

இஷ்டமுடன் தோற்றினேன்

பரீட்சையில் - பல

பட்டமம் வென்ற

சட்டங்கள் படித்து

சட்டத்தரணியானேன்
கட்டம் கட்டமாக மிளிர்ந்தது
வட்ட நிலை ஆனேன்
கடந்த காலம் கசக்கிறது இப்போ
இனித்திடும் இத் தருணமதை
அனுபவித்து மகிழ்ந்திட- என்
தாய் தந்தை இல்லை தரணியதில்
தனியனாய் தவிக்கிறேன் - என்
கடந்த கால காயங்கள்
கலைந்து போவவை அல்ல- அவை
கண்ணீர் சிந்தும் நீங்கா நினைவுகள்.

கண்ணீர் சிந்தும் நினைவுகள்

கவிதை ஆக்கம்

பிரிவு-4 - இரண்டாமிடம்

செல்வி.A.R.F. ஆரா

புத்தளம் ம.க. வி.

பூஞ்சோலை பூக்கள் பூத்துக் குலுங்க
மாஞ்சோலை மண்ணில் மண்விடு கட்ட
பசிக்கு பக்கத்து வீட்டு பனம்பழம்
ருசிக்கு ஊறுகாய் சம்பல் - என்று
சந்தோஷ சாரல் சரிதையே பாடலாம்!

எந்நாளும் பழுதாகா பழஞ்சோறு
என் அத்தை அன்போருட்டிய பாற்சோறு
ஆடிக்கூத்தடிக்கும் வயல்சோறு
கூடிக்கும்மாளமிடும் குளியலுக்கு வள்ளியாறு - என்று
எங்கேயும் எப்போதும் குதூகலம் தான்!

மேலான மகிழ்சிசி தரும் எம் அனுபவங்கள்
மேதினியில் எம்முலையும் இல்லை
காட்டினிலும் மெட்டினிலும் கரைபுரண்ட நாம்
செய்த சேட்டைகளுக்கும், வேட்டைகளுக்கும் இல்லையே எல்லை!
ஒருயிராய் ஒர்நிழலாய் ஒற்றுமை எனும் கூண்டுக்குள் நாம்.....

எம் முடிவிலா இன்பத்திற்கு

முற்றுப்புள்ளி

பூப்பறிக்க எண்ணி - நம்மை

தீக்குளிக்க வைக்க

பயங்கரவாதம் என்னும் கொடிய கொடி தாங்கி...

ஒன்றுபட்டிருந்த எம் கிராமத்தில்,

ஒருகாலமும் கேட்டிருந்திராத ஓரோசை....

ஒருநாள்..... ஒங்கியொலித்தது ,

அழகினியர் அத்தாள் ஆசையாய் வளர்த்த

ஆலமரம் அடியோடு சரிந்து விழுந்தது.

ஒருநாளல்ல.....இருநாளல்ல.....ஓயாமல் எம் காதருகில்.

விண்ணிலிருந்து வந்தவை

வீடுகளை சிதறச்செய்தன!

கண்ணி வெடிகள்,

கால்களை காவு கொண்டன

மனிதமிழந்த உடல்களால்

புனிதமிழந்தது எம் அன்னை பூமி

சிறப்புக்கு சிங்கமான எம் தாயகத்தின் மீதே

வெறுப்பேற்றி வேதனையும் ஏற்றிவிட்டார்கள்

நெருப்பு மூண்டது எம் நெஞ்சங்களுக்குள்.....

எங்கள் சங்கீதம் எம் பிள்ளைகளின்,

ஏங்கும் அழகைகளிலே தொலைத்தோம்

எங்கள் இளம்திங்களை.

வெடிகுண்டு புகையினிலே புதைத்தோம்

முன்னிரவில் மலரில் கிடந்தோமே மின்னிரவில் முள்ளில் கிழிவதற்கா?

அரண்மனை இல்லத்தின்

அரைவாசி சுவர் மட்டுமே எஞ்சியது

அரவணப்பின்றி அகதிகள் அங்குமிங்கும்

அடைக்கலத்திற்காக பந்தங்களொவ்வொன்றும்

வெவ்வேறு முனைகளிலே.....

மேலைத்தேய நாடுகள்,

மேடைபோட்டு வரவேற்றதால்,

மேலும் வாழ்வழியின்றி.....

தலையில் கொஞ்சம் , நெஞ்சில் அதிகம்

சுமைகள் சுமந்து போயினர்

கால்வைக்க முன் விமானத்தில்

கையசைத்து சென்றனர்,

வருகிறோம் மீண்டும் என்பதற்கா?

வாழ்ந்து போதும் வரமாட்டோம் என்றா?

இதுவரை இரணமளித்த மண்ணுக்கு காட்டும் நன்றிக்கடனா இது?

உயிரே பறிபோன உணர்வு உள்ளாக்குள்....

களித்து கேட்ட கதைகள்,

கானல் நீராய் கரைந்தன

கும்மியடித்த குளக்கரை மண்வாசைன...

காற்றோடு காற்றாய் கலந்தழிந்து!

மாமி பாடிய பாடல்கள்,

மலையோடு மோதி மறைந்தன

சித்தி கூறிய கதைகள்

சிதறிய முத்துக்களாயின

கிட்டவிருந்த சொந்தங்கள் விட்டுவிலகிப்போயின

கத்தி கைகொண்டு,

ரத்தம் மொத்தமாய் மெய்யேறி,

யத்த யுகமொன்று பார்த்த என் விழிகள்...

சித்தசுகம் தேடி உலா சுற்றுகின்றது

நித்தம் நினைவுகள் நாதிகளை எண்ணுகின்றது.

உடைமைகளை இழந்து. உறவுகள் அறுத்து

உணர்வையும் தொலைத்து நிற்கின்றோம்

உவகை ஊட்டிய ஊரை மறந்து

உண்மைகள் புதைத்து திளைக்கின்றோம்

இங்கே கண்திறந்து . எங்கோ கண்மூடப்போகிறார்களோ!

நடைபோட்ட அவர்களின் இடங்களிலே

தடையம் கண்டு அழுகிறோம்.

கடை போட்ட நெஞ்சாலைகளிலே...

இடைவெளிகள் கண்ட கலங்குகிறோம்

விடை தெரியாத பல கேள்விகளை சுமந்து கொண்டு....

கல்லூரியில் கட்டடச்சிதைவுகள்...

கதிரவன் கணைகளால் உள்நெஞ்சை உதைக்கின்றன!

கல்வெட்டாய் அமைந்த மாமரமிருந்த இடம்

காயங்களை காண்டிவிடுகின்றது

கைக்குள் இருந்த தமர்யாவரும் கனவுகளில் கூட வருவதில்லையே.....

செர்ந்த ஊரே சொர்க்கத்திலும் மேலென்ற

சுகம் மறந்து போனவர்களை எண்ணுகின்றேன்....

மனங்களெல்லாம் வெறிச்சோடிக்கிடக்கின்றன

கடல்மட்டும் நிறைந்திருக்கின்றது...

எம் கண்ணீர் சிந்தும் நினைவுகளால்.....

மொட்டுக்கள் மலருமா.....?

சிறுகதை ஆக்கம்
பிரிவு-5 முதலாமிடம்
செல்வி. வ. துஷாளினி
வடமராச்சி மெதடிஸ்ட்
பெ.உ.பா.

அலுவலக வேலைகள் இன்று மட்டும் பல யுகங்களாக நீண்டுகொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் பாடசாலை மணி அடித்தும் உடனே புறப்பட்டு வந்து விட்டேன். இன்று எப்படியாவது அந்தப் பேருந்தை பிடித்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் நிற்கிறேன். என் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான உறவுகளைச் சந்தித்துப் பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும். என்றே அந்த பஸ்ஸிற்காக காத்துக் கொண்டு நிற்கிறேன் வைகாசி மாத வெய்யில் , நெற்றியில் போட்டக்கொண்டே மூன்று பட்டைகளும் இப்போது சிறு கீறலாகத்தான் தெரியும். எங்கிருந்தோ வந்த தென்றல் காற்றின் வருடல் வியர்வையால் நனைந்து போயிருந்த என் மேலங்கியில் பட்டு என்னுள் குளிர்மையை ஏற்படுத்தத்தான் செய்தது.

மடி நிறைய மீன்கள் இருப்பது போல நிறைந்த சனத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தது. ' புட்போட்டில்' நான்கு பேர் தொங்கிக் கொண்டு நின்றார்கள். பஸ் மெதுவாக நகர்ந்து வந்து நின்றது. பெரிய கோடு போட்ட கறுத்தச்சட்டை, கைவிரல்களிடையே பண நோட்டுகள், துணியாலான கரு நிறத்தொப்பி , நீல நிற சிறிய பையுடன் ஒருவர் கழுமே இறங்கினார். அவரை நடத்துனர் என இலகுவாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிந்தது.

பின்பக்கமாகச் சென்று யன்னலினூடாக தலையை உள்ளே நுழைத்து “ பின்னுக்கு வாங்கோ, இடமிருக்கு, இன்னும் நல்லா தள்ளிப் போகலாம். அண்ண வான் ஓடுற பக்கமா திரும்பி நிலிலுங்கோ” நடத்துனர் கத்தியும் நின்றான். நான் புட்போட்டில் ஏறிவிட்டேன். உள்ளே நிற்பதற்கு ஒற்றைக்காலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு ஆண், பெண் பேதம் இருக்கவில்லை. ஒருவரது வியர்வை அடுத்தவரில் விழும் அளவிற்கு பயணம் தொடங்கியது. “ இவன் ஏன் இப்படி அடைகிறான்” குரல் எழுந்தது. மறுகணம் ‘ யாரது , முதல்ல கீழ இறங்கு” நடத்துனரின் அதட்டலில் அடங்கிப் போனது அக்குரல்

என் உறவுகளைத் தேடும் முயற்சியைத் தொடங்கினேன். கண்களை நாலா பக்கமும் படர விட்டேன் என் தேடல் தோல்வியிலேயே முடிந்தது.

‘என்னவாயிருக்கும் அவர்களுக்கு... கீர்த்தி பாடசாலை செல்லவில்லையோ.... வீட்டில் ஏதும் பிரச்சனையா...இப்படியாக என் மனதில் ஆயிரம் கேள்விகள் மின்னலைப் போலத் தாக்குகின்றன.

ஒவ்வொரு பேருந்துப் பயணங்களிலும் எத்தனை எத்தனை மனிதர்கள்.....சிலர் காதோடு கலந்திருப்பர்... இன்னும் சிலர் கண்ணோடு கரைந்திருப்பர்..... ஆனால் வெகுசிலரே இதயத்தில் நீங்காது இசைத்திருப்பர்.....இவர்களுத் இப்படித்தான் என் இதயத்தில் இரண்டறக் கலந்து விட்டார்கள்.

பளபளக்கும்ஆடை நெரிசலில் கசங்கிப்போய்விட்டது. இடிபட்டு ஒருவாறு உள்ளே நுளைந்து விட்டுேன். இறக்கத்தில் சிலவ் இறங்கிக் கொண்டார்கள்.

வரவு எட்டணா.....செலவு பத்தணா.....” பஸ்ஸில் பாடல் ஒலிக்கிறது.

இருக்கை கிடைத்தவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். மெல்லிசைப் பாடலை கேட்டுக்கொண்டு வீதியை நோட்டமிடுவதும் நிற்பவர்கள் படும் திண்ணடாட்டத்தைப் பார்த்து இரசிப்பதுமாக இருந்தார்கள். பேருந்துப் பயணங்களில் பாடலைக் கேட்பதும் தனி சுகம் தான்.....

ஒருவர் இறங்குவதற்கு முற்படுகிறார் போலும்

அவர் இருக்கையை விட்டு எழும்பியது தான் தாமதம் நான் அமர்ந்து விட்டேன். என் மனம் இருப்புக்கொள்ளவில்லை. மீண்டும் ஒருமுறை கண்களால் தேடுகின்றேன். இதயத்தில் முள் ஒன்று தைப்பது போன்ற உணர்வெனக்குள் என் உறவுகளின் முதல் நாள் சந்திப்பு என் நினைவலைகளை வந்து தாக்குகின்றது.

“ முறிகண்டிக் கச்சான்..... வாங்கினால் என்ன.....தம்பியிட்ட வாங்கினாலென்ன எல்லாம் ஒன்று தான்.... இப்படிக்கத்திக் கத்தி கூவியபடி என் அருகே வந்து நின்றான். “ பளுப்பு நிற ரீசேட்”..... கருநீல நிற காச்சட்டை, கழுத்திலே பெரிய பேணி அதற்குள் சொரியலான கச்சான்கள், கையிலுள்ள பையில் கச்சான் சரைப் பொதிகள், அளவு எடுக்க சிறிய முடியொன்று, துணித் தொப்பியொன்று.. இப்படியான தோற்றத்தாடன் அவன் நின்றிருந்தான். கூடவே வெண்ணிற ரோஜாப் பூப்போல பாடசாலை சீருடையுடன் அவனது தங்கை.

“ தம்பி எனக்கு ஒரு பை கச்சான் தாங்கோ.....ஐம்பது ரூபாவை நீட்டினேன்.” மீதியை நீங்களே வைச்சுக் கொள்ளுங்கோ..... என்று கூறி அவனக்குப் பெரிய உதவி செய்ததாக எண்ணி மகிழ்ந்த மின்னல் கீற்றுத்தருணத்தில்

“ இந்தாங்கோ சேர் உங்கட மிச்சக்காசு..... வாங்கினதக்கு மட்டும் காசு தந்தால் போதும்.....எங்களைப் பாவம் எண்டு இரக்கப்படுறியள் போல.....என்று கூறி மீதிப் பணத்தை என் கைக்குள் திணித்து விட்டு சிரித்தான்.

அண்மைக்காலங்களில் மருத்தவச் சான்றிதழ் காட்டி , குடும்ப வறுமையைக் காட்டி . தங்களது உடல் ஊனங்களைக்காட்டி உதவி கேட்டு வரம் சிறுவர்கள் ஏராளம்.....நெஞ்சே

வெடித்து விடும் போல இருக்கும் இவர்களில் இவன் கொஞ்சம் வித்தியாசமானவன் தான் அவனின் மனவறுதியைக் கண்டு வியந்து போனேன்.

என்ற தங்கச்சியைப் படிப்பிக்கத்தானே நான் கச்சான் விக்கிறன். என்று அவன் கூறியது அவனை ஓர் மானவன் என்பதைக் காட்டியது.

இவன் யார்...? இந்தச் சின்ன வயதில் வாழ்வின் சமையை யார் இவனுக்குள் திணித்தார்கள்.....

இவன் பாசாலை செல்வதில்லையா...வீட்டில் உள்ளவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்.....இப்படியாக கேள்விக் கணைகள் உள்ளத்தில் புரண்டெழுகின்றன.

அவனைப் பற்றி அறிய என் மனம் ஆவல் கொள்கிறது

தம்பி உங்கட பெயர் என்ன.....?

“ என்ற பெயர் கீர்த்தனன்...இவ தங்கச்சி கீர்த்தனி....பெயர் அறிமுகத்துடன் மட்டும் அன்று நிறுத்திக் கொண்டேன். என் மனத்தையும் கடிவாளமிட்டு அடக்கிக்கொண்டேன்.

மறுநாளும் நான் ஏறிய பஸ்ஸில் அவர்களும் ஏறினார்கள். பஸ் போட்ட “ பிரேக்கில்” விழ முனைந்த அவனை எட்டிப் பிடித்து என் அருகில் வைத்துக் கொண்டேன்.

“ தங்கச்சி நல்லாப் படிப்பாவை”

ஓம் சேர் இந்த முறை அவதான் இரண்டாம் பிள்ளை”

“ அப்பன் நீங்க பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போறல்ல போல தயக்கத்துடன் அக் கேள்வி என்லிருந்து வெளிவந்தது.

“ இல்லை சேர்”

“அப்பனுக்கு படிக்க ஆசையில்லையா.?”

ஆசை தான் சேர் சின்னன்ல நான் தான் வகுப்பில முதலிடம் , நான் வேலை செய்தால் தானே தங்கச்சியைப் படிப்பிக்கலாம்.

“ தம்பி....வீட்டில் ஆர் இருக்கினம்

“ அம்மா இருக்கிறா சேர்” அனாசியமாய்ப் பதில் வந்தது.

“வேற”

கீழ் உதட்டைப் பிதுக்கினான்.

என் கேள்விக் கணைகள் முடியவில்லை.

இவனைப் போல் போர் சப்பித்துப்பிய பூக்கள்ஏராளம் அவர்கள் இறங்கும் இடம் வந்தது.

“ கீர்த்தி நல்லாப் படிக்க வேணும்”

என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டேன்.

“ என்ன மாமா நேற்று ஆளைக் காயேல்ல”

“ இண்டைக்கு சீற கிடைக்கல்ல போல”

வீட்டுக்கு கச்சான் தரவா?

என்றவாறு சேர் என்றது இன்ற மாமா என்று சொல்லும் அளவுக்கு உறவாக வலுப் பெற்ற விட்டது.

எனக்கும் இரண்டு மருமக்கள் கிடைத்தா சந்தோசம்

திடீரென எங்கிருந்தோ வந்து

என் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்த குளவியின் இரைச்சலில் சுயநினைவை வரப் பெற்றேன்.

இன்று எப்படியாவது என் உறவுகளை பார்தே தீர் வேண்டும் என்று உறுதி செய்து கொண்டேன்.

“ நிறையத்தாரம் போறதால பரவாயில்லை இல்லாட்டி இந்த நெரிசலில் எண்ணண்டு இறங்குறது” என்று அருகில் இருந்தவர் முணுமுணுக்க அதை காதில் வாங்கிய பெண்மணி ஒருத்தி

சிலருக்கிடையே தலையை உள்நுழைத்து

“ உங்கயென்ன நித்திரையா கொள்ளுறியள்”

நடத்துனர் கேட்டார்.

“ ஓம் தம்பி நித்திர கொள்ளுற வசதியோட தானே நீ எங்களைக் கொண்டு போறாய்”

பெண் எரிந்து விழுந்தாள்.

“ மணியம் கடை போட்டுது” நடத்துனர் சாதாரணமாகக் கூறினார்.

“ ஐயையோ நிப்பாட்டுங்கோ.....

கண்ட இடத்தில் எல்லாம் நிக்காது.

கொஞ்சம் தள்ளி சாரதி வண்டியை நிறுத்தினார்.

நின்றவர்களிடையே பெண்ணின் தலை மறைந்து விட்டது. ஆனால் குரல் தெளிவாகக் கேட்டது.

என்ற கடவுளே.....என்ன எங்க கொண்டு வந்து விட்டுக்கிடக்கு.....இதுக்கு நான் காசு தர மாட்டன்”

என்னக்கா ,

நீங்கள் நித்திரையாய் போட்டு..... பதினைந்து ரூபா தந்திட்டுப் போங்கோ.. நடத்துனன் கேட்டுக் கொண்டு நின்றான்.

பஸ் புறப்பட்டது.

காசு சாங்கினா இல்லையா.....

அவனிடமே கேட்பமா என்று சந்தோசித்து விட்டு உவனாவது காசை வாங்காமல் விடுகிறதாவது என்று என்னைத் தேற்றி கொண்டேன்.

கீர்த்தினன் சொன்ன அடையாளங்களை வைத்து சற்று தள்ளி இறங்கி விட்டேன்.

“ உள்ளே மூன்று கல் தொலைவு போக வேண்டும்” என்று சொன்னவன்

நடந்து போய்க் கொண்டு இருக்கின்றேன்.

“என்ன பாதை இது ஒரே கல்லும் மண்ணும் முள்ளுமா.....கிடக்கு”

என்னண்டுதான் இந்தப் பிஞ்சுகள் நடந்து வருகிறார்கள்”

கால் கடுக்க நடந்து போகிறேன்

சில ஊர்மனைகள் தென்பட ஆரம்பிக்கின்றன.

தகரத்தில் வேயப்பட்ட வீடுகள் , பனைமட்டையால் சுவரிடப்பட்ட நெருப்புப்பெட்டி அளவு தான் கொள்ளும் வீட்டு வாயில்கள்அந்தக் கருங்கற்கள் நிறைந்த செம்மண்ணில் விளையும் சிறிய மரக்கன்றுகள்”

எல்லாமே வாழ்வில் அடிபட்டுப் போனவர்கள் என்பதை காட்டியது.

ஒருவாறு என்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு

அந்த வீதியில் உள்ள இரண்டாவது வீட்டின் முன்னே நின்று குரல் கொடுத்தேன்

இந்த வீடாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என எண்ணிக் கொள்கிறேன்.

உள்ளேயிருந்து இரண்டு புறாக்களும் ஓடிவந்து என்னைக் கட்டியணைத்து என்னுள் புதைந்து கொண்டன.

‘ என்ன மாமா இந்தப் பக்கம்..... இவ்வளவு தூரம்..... ஏதும் அலுவலோ.....

எப்படியிருக்கிறியள் மாமா.....

வாழ்வில் அடிபட்டவனின் பெரிய மனுஷ தோரணையுடனான விசாரிப்புகள் இவை

அனுமதி பெறாமலே வீட்டினுள் நுழைந்தேன்

வீட்டில் எதுவுமே இல்லை

மூன்று கல் அடுப்பு , கச்சான் வறுக்கும் பாத்திரம் சில விறகுகள் அவன் கச்சான்களை சுமந்து வரும் பேணி. நிலத்திலே விரிப்புகள் எதுவுமற்று தாய் படுத்துக் கிடந்தாள்

“ யாரது.....தம்பி உங்களுையோ உதுகள் மாமா எண்டு சொல்லுறதுகள்....

ஒரே உங்களைப்பத்தித்தான் கதைப்பினம் உங்களுக்கு சுடுதண்ணி போட்டுத்தரக்கூட முடியல்ல.....

“ இப்ப என்னால கச்சான் வறுக்கவும் இயலாது.....”

என்னண்டு இந்த இரண்டையும் கரை சேர்க்கப்போறனோ தெரியாது.”

உதுகளின் தலை விதி இதுதான் போல”

தனது ஆற்றாமையைக் கொட்டித் தீர்த்தாள்.

இயற்கைக்கு கூட இவர்களின் நிலமை புரிந்திருக்கிறது போல.....

வானம் மட்டும் விம்மி வெடித்து அழத்தொடங்கியது

என் பங்கிற்கு என் கண்ணில் விழுந்த நீர் தாரையை கைக்குட்டைக்குள் அடக்க முயன்றும் தோற்றுப் போய் விட்டுடேன்.கனத்த மழைத்துளி புளுதியைக் கிளப்பி மண் மணத்தை கமழச் செய்தது.

கீர்த்தனன் அம்மாவுக்கு”

‘மாமா அம்மாவுக்கு வயிற்றில் ஏதோ கட்டியாம்

ஒப்பரேஷன் பண்ண வேணுமாம். நேற்றுத்தான் பக்கத்து ஆஸ்பத்திரியில் காட்டினத. அவன் கூறிக்கொண்டிருந்தான். சடுதியாக

அந்த வீட்டின் மூலைப் பகுதி என்னை நிலை குலையச் செய்து விட்டது.

மெதுவா நகர்ந்து அவ்விடம் செல்கிறேன்.

சின்னஞ்சிறு வடலி மட்டைபளை அடுக்கி செய்யப்பட்ட நீளப்போக்கான வாங்கு உன்று

நிறையக் கொப்பிகள், புத்தகங்கள் எல்லாம் கண்ணீர்த் துளிகள் நினைந்து போயிந்த என் கண்ணில் விழாமல் இல்லை.

கீர்த்தினின் தரம் ஒன்பது புத்தகங்கள் தான் அவைகள்

இருப்பினும் பண்பான வார்த்தைகளுக்கும் . சுயமாக நிற்கும் உறுதியான மனத்திற்கும் . கால ஓட்டத்தில் தனது ஓடத்தை அவன் தனியே சரியான நேர் பாதையில் செலுத்தவும் இவையே அவனுக்கு உதவி புரிந்திருக்க வேண்டும் எண்ணிக் கொண்டேன்.

படிக்க ஆசைதான் என்று அவன் கூறிய போது அவன் முகத்தில் தோன்றிய ஒளிக்கீற்றின் வருடலையும் அர்த்தத்தையும் இப்போது மீட்டிப் பார்க்கிறேன்.

நீதி உயர்ந்த மதி எது என்பது அவனுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருக்கிறது.

‘ மாமாவுக்கு தெரிந்த டொடர் ஒருவரை நாளைக்கு கூட்டி வாரன் . அம்மாவை சுகப்படுத்தி விடலாம்’ என்று சொல்லி விட்டு கொஞ்சப்பணத்தை அவன் சட்டைப்பைக்குள் திணித்து விட்டு வெளியேற முனைந்த போது காலில் ஏதொ தட்டுப்பட்டது.

கீர்த்தனியின் புத்தகப்பை தான் அது. அதனை எடுத்து அவன் தோளில் போட்டு விட்டு புன்னகை பூர்த்து விட்டு அங்கிருந்து நகரும் எனக்க கையசைத்து வழியனுப்புகிறார்கள்.

இப்போது எனக்குப் பாதை தூரமாகத் தெரியவில்லை.

கருமுகில்கள் விலகி வழிகாட்டுகின்றன

தர்மத்தைப் போதிக்கும் கல்வியைப் பெற வேட்கை கொண்ட இவர்களுக்கு இனி நான் பொறுப்பு

இனி இவர்கள் வாழ்வில் வசந்தம் தான். என் வாழ்வில் கூட ஒரு சுகம் தான்

ஆனால்

தணியாத தாகத்துடன் கல்வியைப் பெற்று மகிழ விரும்புகின்ற உதிராத பூக்களாகிய இவன் போன்ற சிறுவர்களின் தாகம் தணித்து மணம் கமழ வைப்பது யார் பொறுப்பு.....?

அற்புதப் படைப்பே

தாய்தானே !

கவிதை ஆக்கம்: பிரிவு:5
முதலாமிடம்
செல்வி: M.சுஹைலாபான
அனு/ இக்கிரிகொல்லாவை
மு.ம.வி

இறைவன் படைத்த படைப்பினிலே!
இவ் வையகம் போற்றும் படைப்பொன்று
இணையில்லா அற்புதமே! - அவள்தான்
எம்மை ஈன்றெடுத்த தாயாவாள்

பண்போடும் பணிவோடும் - எம்மில்
பகைமையற்ற உறவாக
பலகோடி ஆண்டாக வாழ்பவளே!- இங்கு
அற்புதப் படைப்பாக மிளிர்பவளே!

உன் வருகை பெருமையன்றோ இம்மண்ணுக்கு
உவகை கொண்ட உன் முகத்தைப் பார்ப்பதற்கு
உலகில் இல்லை படைப்பினங்கள் காண்பதற்கு
என்றென்னும் உன் வாழ்க்கை அற்புதமே!

பெண்ணாகப் பிறந்தாயே நீ அன்று -இங்க
பெருமையோடு உறவினரை ஆதரிப்பவளே!
கற்பிற்கு பெருமை சேர்ப்பவளே!
அற்புதப் படைப்பாய் நீ ஆவாயே?

காகிதக் கப்பலாய் வாழ்பவளே!
காலமெல்லாம் பிறருக்காய் உழைப்பவளே!
காலமெல்லாம் கண்ணாடியில் சிக்கினாலும் - தாயே!
உன் வருகை இம் மண்ணுக்கு பெருமையன்றோ!

வறுமையில் இல்வாழ்க்கை வாழ்ந்தாலும்
வஞ்சம் என்ற ஒன்றில்லை உன் நெஞ்சில்
வசந்தகாலம் பிறக்கின்றதே உனக்காக
இறைவன் படைத்தானே உன்னையும் எமக்காக

சிகரத்தை எட்டுகின்றனர் பலர்- ஆனால்
சிந்தித்து தாயான சிகரத்தை தொடுபவரோ சிலர்
சிந்திக்கவோ இங்கு ஒன்றுமில்லை- என்றாலும்
சீரான படைப்பென்றால் அது நம் தாய்தானே!

அத்தியாயங்களைப் புரட்டினாலும்
அத்தாட்சிகளை கொண்டு வந்தாலும்- இங்கு

அவளுக்கு ஈடு எதுவுமில்லை

அந்த அற்புதத்திற்கு நிகராக எதுவுமில்லை

தன் குழந்தை பசி தீர்க்க விரைந்திடுவாள்
தன் பசியை தனக்குள்ளே மறைத்திடுவாள்
தற்பெருமை கொள்பவள் அவள் இல்லை- என்றாலும்
தன் குழந்தையை உயர்வாக புகழ்ந்திடுவாள்

அதிசயங்கள் பலவுண்டு- என்றாலும்
அற்புதமாய் பூமிதனில் உதிர்ந்தவளே!
அன்பான மொழி கொண்டு அழைத்திடுவாய்- நீயும்
அகிலத்தை உன் அன்பால் அணைக்கின்றாய்!

பசி வந்தால் பத்தும் பறந்திடுமே!
பகைமையற்ற உன்வாழ்வு சிறந்திடுமே!
பட்சிகளும் உன்கதை பேசிடுமே- என்றும்
தாயே நீ பல்லாண்டு இம் மண்ணில் வாழணமே!

கதிரவனும் அதிகாலை கண்விழிப்பான்
கலக்கமற்ற உன் முகத்தை பார்ப்பதற்கு- இங்க
கலைகள் பல உன் புகழை உரைத்திடுமே
கண்ணியமான உன் வாழ்க்கை சிறந்திடவே!

நெடுநாளாய் உன் புகழை நாம் மறந்தோம்- தாயே!
நெறிதவறி வாழ்ந்திட்டோம் நாமும்
நெஞ்சக்குள் உன் உருவை வரைந்திட்டு

வாழ்நாளை பொன்நாளாய் மாற்றிடுவோம்

அருகில் இருக்கும் அற்புதத்தை விட்டு
அர்த்தமற்ற வீண்பயணம் செல்கின்றோம்
அறியாமை எனும் இருளை நீக்கி- நாமும்
தாயை அன்பொடு அரவணைப்போம்

அடுப்பங்கரை வாழ்க்கை வாழ்ந்திடுவாள்
அடுக்கடுக்காய் துன்பங்களை சுமந்திடுவாள்
அர்த்தங்கள் பலகோடி உண்டு அவள் வாழ்வில்
என்றும் அற்புதப் படைப்பு தாய்தானே!

மெழுகைப் போல் தன் வாழ்க்கை அழிந்தாலும்
மென்மையாக தன் வாழ்வை வாழ்ந்திடுவாள்
சுயநலத்தை சுயவாழ்வில் கைவிட்டதனால்- என்றும்
தாயே! அழியாத அற்புதமாய் வாழ்கின்றாய்

தாயே! உன்பெருமை அறிந்தோம் - தாயனம் இங்க
உன் புகழை உரைப்போம்
இறைவன் அளித்த அற்புதமே - என்றும்
நீ தானே எங்கள் தாயே!

அஞ்சி வாழ்ந்த காலம் ஒழிமயமானதுவே!
அகம் மகிழ உன் புகழை உரைப்போம்!
பூமிக்கு நிகரானது உன் வாழ்க்கை தானே!'

அற்புதப் படைப்பென்றால் அது நீதானே!
கவிஞர்களும் தோற்றனர் இன்று- உலகில்
உன் படைப்பை கூற வார்த்தைகள் இல்லை இங்கு
அழியாத உன் புகழை நாம் அறிவோம்- என்றும்
அழியாது உன் புகழை காத்திருவோம் தாயே!

எம் தாயே நீ வாழ்க!
உன் பெருமை பாரெங்கும் பரவியதே!
அற்புதங்களும் அதிசயிக்கின்றன இங்கு - பூமிதனில்
அற்புதப் படைப்பென்றால் அது தாள் தானே.

ஜீவன் ஓயு முன்னே....

கவிதை ஆக்கம்
பிரிவு-5 இரண்டாமிடம்
செல்வி. எஸ்.கௌசல்யா
தெஹியோவிற்ற த.ம.வி

கலியுக கர்ப்பம் தனில்
காணாமல் போன
சிசுக்களாய் கதறியமும்
மலையக தாய் மடியில்
தலை சாய்த்து தூங்கியது போதும், மானிடா!

கால காலமாய் தேக்கி வைத்த
கனவுகளெல்லாம் கங்குல் விலகியதும்
கலைந்து பனியாய் கரைந்து போயினவே
கண் மூடிக் காண்பது
கலாமின் கருத்தன்ளு கண்ணா.....!

எத்தனை காலம் எட்டடி அறையில்
எதிர்பார்ப்புக்களை எண்ணிக் கொண்டிருப்பாய்?
ஏழேழு ஜென்மம் ஆனதடா
எழுந்து வா . எமக்காக ஓர்
எழிலுலகம் இனிதாய் படைப்போம்

நத்தையின் வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க

இயலாமல் தோல்வியை ஏற்றது

காலம், காத்திருப்புகளை காக்க வைத்து

கண்ணியமாய் தேவை! காலம் உன் கனவக்காக கருணை காட்டாது

புரண்டு படுத்தது போதும்

படங்கை உதறி உறங்கவே

முன்னேற்ற பாதைக்கான முயற்சியில்

முயன்று பார். முடிவில்

வெற்றிக்கொள்ளலாம் இல்லாயேல் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

வறுமை உன் வீட்டில் செல்வ செழிப்போடு

வாழ வழி சமைக்காத

வருடங்கள் கடந்தனவே, உணர்வாய்

உன்நிலை , உன்ன(ந்) த நிலை

மதியிழந்து செயலாற்றாதே.

அரசியல் பூதங்கள் மலையக கோயிலை

காக்கின்றன, அருள் தேவி அமைதி அடைந்துவிட்டாள்,

இறைவன் விதியிடம் இலங்கம் பெற்று விட்டான்

அறிந்துகொள்! எனை காக்க

கைக் கொடுக்கும் கை இனி தன்னம்பிக்கை.

தொழுனர்களாயிருந்து தொலைத்தவை போதும்

தொலை நோக்கோடு தொடுவானம் தொட

தொடர்ந்து போராடலாம் . இன்றேவா.

அதிகாரப் பருவம் அவர்களின்

சிரசிலோறி பார்க்கட்டும்!

அடக்கத்துக்கும் ,அடிமைக்கும்

அபார வித்தியாசம் உண்ட

ஆண்டாண்டுகளாக அதிகார புருஷர்களின்

சூதாட்டத்தில் பகடையாகி விட்டாயே.:

பரிதவிக்குதடா நெஞ்சம்!

தேர்தல் வெள்ளத்தில்

நாணல்களாய் தலை சாய்த்தேன்

நாளை நம் சொந்தம் நமை நகைக்கும்

என நினைக்கவம் தவறியதேன்

ஏமாற்றப்படுவதில் என்ன பெருமை?

சிந்தனையை தெளிவாக்கு. தோழனே.

மதிகெட்டு செலாற்றினாயா?

இல்லை விதி என நினைத்து

விட்டுக்கொடுத்தாயா? ஆஹா!

தாராள குணம் உன்னிடம் தாராளமோ?

முடனே, லயக் குடியிருப்பில் குனித்து குனித்து

கூன் விழுந்த மதுகோடு உன்

புத்தியும் குன்றிப் போனது போலும்

நயவ ஞ்சகர்களின் இலக்கியத்தில்

நயந்து போய்விட்டாயோ?

தான் விளைய தக்க நிலமென

சதி விதைகள் உன்னிடத்தில்

குடியேறியிரக்க கூடும் விழுதுகள்

விருட்சமாகும் முன் விழிததுக்கொள்வாய்

மாற்றம் உன்னிடம் மணிடியிட்டம்!

தலைவர்கள் உன் வாழ்மவ வைத்து

ஆடும் சூதாட்டத்தில் பகடை

உருட்டிட வேண்டும் காலத்துச்சாதனை

உன் துகிலுரிய இடமுண்டு.

காக்க கிருஸ்ணபகவான் வரபோவதில்லை

வாழ்வில் பல கஸ்டங்கள் வரலாம்

வாழ்வே கஸ்டமென்றால் . காரணம்

கடவுளிடமும் அல்ல கயவர்களிடமும் அல்ல

திரைவிலகாத உன் மதி மேடையில்

எதற்கு இத்தனை அரங்கேற்றங்கள்?

தாயின் கவலைகளும் கோமாளி வேடம்
கொண்டு உலக மேடையில்
நடித்தும் நன்மையில்லை , நண்பா
ஏமாற்றத்தை ஒரு முறை
ஒரே ஒருமுறை ஏமாற்றிப் பார்

தயக்கம் கொள்ள தேவையில்லை
தாங்குவது நம் மலைத்தாய்
எதற்கு மலைக்கிறாய்? எதிரில் நிற்பது
எமனுமில்லை ஏக சிவனுமில்லை
எதிர்த்து நில் அந்நாய அதிகாலரத்தை.

விழலாம் இல்லையெனில் எழலாம்
விழுந்தால் விதையென விழுவோம்
முளைத்தால் மரம் இல்லையேல்
மண்ணுக்கு அது உரம்
முதலில் முயலலாம்

எத்தனை கோடி பூக்கள் மண் மீது
விழுந்தாலும் பூ பூத்தலை நிறுத்தாது
முயற்சியின் முடிவில் நிச்சயம்
முன்னேற்றம் காண முடிவின்றி போராடுவோம் வாழ்வு வளம்பெற

தேயிலை செடிகளடியில்
அட்டைகளின் அரவணைப்பிலும்
முட்களின் முத்தங்களோடும்

வாழ்ந்து மடிந்த நம் மூதாதையர்
முக்திக்காகவேனும் முன்வாராயோ?

நீயும் ஆளப்பிறந்தவன் தானடா,
அச்சம் கொள்ள தேவையில்லை
அயலவர்களின் அவதூறுகளை அலட்சியம் செய்து
உனக்காக , உன் உறவுக்காக
நமக்காக துணிவுகொள்! எதிர்த்து நில்!

புதுயுகம் படைப்போம்
புத்துயிரோடு விரைந்து வா.
நம் பயணம் நம் சமதாயத்தின்
நன்மைக்கான நடையாகட்டம்
நடப்பது நாடகமென்று நடித்து
சென்றது போதும்

இனி பல முகங்கள் வேண்டும்
மாற்றிக் கொள்வோம்
பல திருப்பம் தெரியும் அங்கு
திரும்பி கொள்வோம்
இறுதியில் வாழ்க்கையை
ஒரு முறையேனும் வாழ்வோம்

வாழ்க்கை ஒரு முறையெனும்
வாழ்வோம்! பிறர் வாழ வழி சமைப்போம்!
அகம் திறந்து மலையகம் காப்போம்!
நம் ஜீவன் ஓயும் முன்.....

நாட்டார் பாடல்களும்

மக்கள் வாழ்வும்

கட்டுரை வரைதல்

பிரிவு-3முதலாமிடம்

செல்வி.க.வைஷ்ணவி

தி/ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணா கல்லூரி

மனிதன் நாகரிகமடைந்திருக்கிறான். என்பதற்கான ஒரேயோரு ஆதாரம் நாட்டார் பாடல்களாகும். ஏட்டுக் கல்வி அறியாத பாமர மக்களிடையே மரபு ரீதியாக தொன்று தொட்டு வரும் பாடல்களே நாட்டார் பாடல்களாகும். இவை மனித வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. ஆதிகால மனிதன் ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடுவதற்காக முற்பட்ட போது ஏற்பட்ட விளைவுதான் நாட்டார் பாடல்கள். நாட்டார் பாடல்கள் பலவிதம் அவை மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சம்பவங்களையும் தனித்துவமாக எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாறு பல நாட்டார்பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அவை மருத்துவிச்சிப்பாடல் , தாலாட்டுப்பாடல் , விளையாட்டுப்பாடல் , தொழிற்பாடல் , நலங்குப்பாடல் , ஒப்பாரிப்பாடல் என்பனவாகும். இந்த வகையில் நாட்டார் பாடல்கள் தனித்துவமாக விளங்குகின்றது.

மனித வாழ்வின் தொடக்கத்தில் பாடப்படுவது மருத்துவிச்சிப் பாடலாகும். தாயின் கருவறையில் பத்து மாதங்கள் அல்ல முந்நாறு நாட்கள் வெளி உலகம் அறியாமல் மொட்டுக்களாக இருந்து பூக்களாக மலரும் பொழுது அப்பூவை உலகத்திற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க வரவேற்பதற்காகவே மருத்துவிச்சிப்பாடல் பாடப்படுகின்றது. இவ்வாறு இசையுடன் மலர்ந்த குழந்தையை தூங்க வைப்பதற்காகத் தாயானவள் தாலாட்டுப்பாடலைப் பாடுகின்றாள். தால் என்பது நாக்கினைக் குறிக்கும். நாவினால் ஓசை எழுப்பி குழந்தையை உறங்க வைத்தாலே தாலாட்டுதல் எனப்படும். தாலாட்டுப்பாடலின் இன்னிசையில் குழந்தையானது மெய்மறந்து தூங்குகின்றது. தாலாட்டுப்பாடலானது அக்குழந்தையின் அருமை , பெருமை பற்றி விளக்குகின்றது. “ ஆராரோ ஆரிவரோ ஆராரோ ஆரிவரோ யாரடித்து நீ அழுதாய் தயங்காமல் சொல்லியழு” எனும் தாலாட்டுப்பாடலின் வரிகள் குழந்தையின் ஆரம்ப வாழ்க்கையினை விளக்குகின்றது.

குழந்தையானது வளர்ந்து வரும் சிறுவனாகும் பொழுது விளையாட்டுக்களில் அதீத ஆர்வத்தினை கொண்டிருக்கும். பாலர் பருவத்தில் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடும் போது சிறுவர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சினையே , விளையாட்டுக்களின் நன்மையினையே

விளக்குகின்றது விளையாட்டுப்பாடல்கள் “ஆலையிலே சோலையிலே ஆலங்காடிச் சந்தையிலே கிட்டிப்புள்ளும் பம்பரமும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு பாலாறு” எனும் வரிகள் இதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். சிறு வயதிலிருந்த மனிதனோடு பயணிக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் மனிதனை நல்வழிப்படுத்துகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை எடுத்துரைக்கும் நாட்டார் பாடல்கள் உண்மையிலே ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

சிறுவவனாக இருக்கும் பலர் பருவம் முடிவடைந்து வாலிப்பருவம் தொடங்கும் வேளையில் தனக்கென ஒரு வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துக் கொள்ளும் மனிதன் தொழில்களில் ஈடுபடுவான். வேலையில் ஈடுபடும் போது அவன் , உடல் , உள ரீதியில் சோர்வடைவான் . இச்சோர்வினைப் போக்குவதற்காக தொழிற்பாடல்களை வேலைத்தளங்களில் பாடியவாறு தனது வேலையில் ஈடுபடுவான் . தொழிற்பாடல்கள் பலவிதம் . அவை மீனவப் பாடல் , தேயிலை கொழுந்துப்பாடல் , அரிவி வெட்டும் பாடல் , சூடுமிதிக்கும் பாடல் என்பனவாகும். “ஏலேலோ ஜலசா” எனச் சந்தம் அமைத்துப்பாடப்படும் முன்பாடலும் மண்ணை நம்பி உழுது வைச்சி, மழையை நம்பி விதை விதைச்சி” எனும் வரிகளைக் கொண்ட அரிவி வெட்டும் பாடலும் தொழிற்பாடல்களுக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும்.

திருமண வீடுகளில் பாடப்படுவது நலங்குப் பாடலாகும். திருமணம் நடைபெற்ற தினத்தன்று களைப்பைப் போக்குவதற்காகவும் , மணமக்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் , மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் மாலை வேலையில் நலங்குப் பாடலாகும். மணமகன் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டாரும் எதிரும் புதிருமாக அமர்ந்து கொண்டு கெலியும் கிண்டலும் நிறைந்ததாக நலங்குப் பாடலாகும். இது இல்லற வாழ்வின் இனிமையைப்பற்றி விளக்குகின்றது. தாய்மை பெண்மையின் உயர்வாகும் மென்மையின் சீதனமாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இவ்வாறான தாய்மையை அடையும் பெண்களைவ தாழ்த்திப்பாடும் பாடலே சீமந்தப்பாடல் எனப்படும். தாய் என்ற உயரிய ஸ்தானத்தை பெறும் பெண்ணின் பெருமையினை இப்பாடல்கள் தெளிவுபடுத்தும்.

மனித வாழ்வின் இறுதியில் பாடப்படுவது ஒப்பாரிப்பாடலாகும். இப்பாடல்கள் துன்ப உயர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன. இறந்தவரைப்பற்றி இப்பாடல்கள் விளக்கும் நலங்குப் பாடலாகும் . “தங்கம் பதித்த முகம் நலங்குப் பாடலாகும் தரணிமார் பதித்த முகம்” எனப்பாடப்படும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இசையுடன் ஆரம்பித்த மனித வாழ்வை இசையுடனே முடித்து வைக்கின்றன. இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள நாட்டார் பாடல்கள் தமிழினிற்கே ஒரு அடையாளமாகும். ஆனால் இன்று மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள நாட்டார் பாடல்கள் செல்லரிந்து சின்னா பின்னமாகின்றது. தாளமும் இராகமும் மறைந்து போக தலைவலிப்பாடல்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இது தமிழினத்திற்கே அவமானம். தமிழராகிய நாம் நமது நாட்டார் பாடல்களை மறப்பது

பாவமன்றோ? நாட்டார் பாடல்கள் அருகி வந்தாலும் கூட அதன் புகழ் மங்கவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

“தாயைப் பழித்தவன் உன் தந்தையானாலும் விடாதே” எனக்கூறி தமிழ் வளக்கப்பட்ட காலம் மாறி தமிழன் தலைநிமிர்ந்து தன்மானம் காத்திட முடியாத நிலைமை இன்று இதற்கு நாட்டார் பாடல்களின் அழிவே காரணமாகும். நாட்டார் பாடல்கள் தமிழனது தன்மானச்சின்னம். நாட்டார் பாடல்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழங்குவது தமிழராகிய நம் அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும். இக்கடமையை நாம் நிறைவேற்றுவோமானால் மக்களது வாழ்வானது செழிப்புற அமையும் என்பது திண்ணம். நாட்டார் பாடல்களாலோ மனித வாழ்வு பெறுமதி வாய்ந்ததாகின்றது எனக் கூறினால் மிகையல்ல. நாட்டார் பாடல்களும் மனித வாழ்வும் ஒன்றோடு ஒன்று சேரும் பொழுது இந்த உலகம் வளம் மிக்கதாக மாறும் என்பதில் எந்தவொரு ஐயமுமில்லை.

**உனது அகராதியிலிருந்து
இல்லை , இழப்பு, எல்லை
என்ற மூன்றையும் எடுத்து விடு**

மனித நடவடிக்கையும் குழலும்

கட்டுரை வரைதல் -
பிரிவு-3 இரண்டாமிடம்
செல்வி.எம். சுபனா
மா.மஹாலெவகந்தை த.வி

“இன்றைய உலகில் குழல் என்பது மிகமிக முக்கியமான ஒரு விடயம் ஆகும்.” பலமான உடல் நலம் மிக்கோரே பல சாதனைகளை நிலைநாட்ட வல்லவராவர். “உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்” என்கிறார் திருமூலர் என்று திருமூலார் நமக்குக் கூறிய முதுமொழிக்கிணங்க நாம் வாழ வேண்டும். “சுவர் இருந்தால் தான் சித்திரம் வரையலாம்” அது போல் நம் எடலைப் பாதுகாத்தால் தான் உலகில் வாழ முடியும்.

மனிதனது எல்லாவித தேவைகளுக்கும் குழலே இருப்பிடமாகும். மனிதனது எல்லாவிதத் தேவைகளுக்கும் மற்றும் அவனது நடவடிக்கைக்கும் குழலே முதற்காரணமாய் அமைகின்றது. ஆதிகால மனிதன் குழலோடு ஒன்றி வாழ்ந்தான். குழலைப் பேணி வாழ்ந்தான். அதனால் அவன் நீண்ட காலம் ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்தான்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்”, “சுத்தம் சுகம் தரும்” என்னுளம் பழமொழிகள் நமக்கு நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் தருகின்றன. என்றால் அது மிகையிலலை!. ஆனால் இந்த நவீன காலத்தில் மனித நடவடிக்கைகளாவன நம் குழலை மாசடையச்செய்யும் அளவுக்கு மாறிவிட்டது.

மனிதன் மரங்கள் என்பவற்றை வெட்டுகிறான். காடுகளை அழிக்கின்றான். என்பதனால் எம் குழல் மிகவும் பதாதிக்கப்படுகின்றது. வாகனப்புகை என்பதும் குழலைப் பாதிக்கும் ஒரு மனித நடவடிக்கை என்றே நாம் கூறலாம்.

இவ்வாறான மனித நடவடிக்கைகளினால் எமது குழலை நாம் பாதுகாக்க முடியாமல் போகின்றது. குழல் என்றால் என்ன? என்னும் வினாவுக்கு பதில் தெரியாதவர்கள் கூட இன்று நம் நாட்டில் உள்ளனர். குழல் என்பது எம்மைச்சுற்றி உள்ள அனைத்தும் குழல் எனப்படும்.

குழலைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நாமே இன்று குழலை மாசடையச் செய்கிறோம். என்பதனால் நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியவை நிறைய உள்ளன. இப்பொழுது குழலில் தேவையற்ற குப்பை கூழங்களை கொட்டுகின்றனர். பிறகு இறந்த பிராணிகளையே , விலங்கு என்பவற்றையோ குழலில் தான் போடுகின்றனர்.

குப்பை கூழங்களையோ அல்லது இறந்த விலங்குகளையோ போட்டு ஒரு மூன்று நாட்கள் சென்ற பிறகு ஒரு தூர்நாற்றம் அல்லது தூர்வாடை வீசும். அப்படி தூர்நாற்றமோ காற்றும் மாசடையும். இப்படியான மனித நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நிறைய தீமைகள் உண்டாகும்.

வளி என்று சொல்லும் போது நாம் சுவாசிப்பதும் இந்த வளியின் மூலமாகத்தான். நாம் சுவாசிக்கும் வளியே நமக்கு தீங்காக அமைகின்றது. என்றால் அது எவ்வளவு தவறான ஒரு மனித நடவடிக்கை என்று பாருங்கள்!. குப்பை கூளங்களை சூழலில் மட்டுமல்லாது நீரிலும் கொட்டுகிறார்கள் இந்த மனிதர்கள்.

சூழல் என்பது நிர், நிலம், வளி ஆகிய ன்றும் கலந்த ஒரு சிறந்த ஆரோக்கியமான நாம் வாழ்வதற்கு தேவையான அனைத்தையும் கொண்டது. சூழல் ஆகும். நிர் என்பது நம் அடிப்படைத்தேவைகளுள் உன்றாக நிர் கருதப்படுகின்றது.

ஆனால் அந்த நீரை கூட பலவிதமான மனித நடவடிக்கைகளினால் அசுத்தமடைய செய்கிறார்கள். இந்த மனிதர்கள் , நீரில் மலசலங்கழித்தல் , சிறுநீர் கழித்தல், அதாவது நிர் என்பதும் சூழலுக்குள்ளேயே அடங்கும். சூழலை மாசுபடுத்தும் வேலைகளையே அல்லது மனித நடவடிக்கைகளுள் சேரும்.

நம் எதிர் தலைமுறைகளுக்கு அத நாம் செய்யும் நல்ல ஒரு மனித நடவடிக்கை வரும் சந்ததியினருக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாகவே அமையும். என்பது நிச்சயம் அமு சத்தியம்!. நாம் நம் வாழ்நாளில் ஒரு செடியாவது நடுத்தல் நம் வாழ்வில் மிகமிகப் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பது உறுதி.

நமது சூழலை நாம் பாதுகாப்போம். “ சுத்தம் சோறிடும்” என்னும் முதுமொழிக் கூட இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக அமையும் என்று நாம் இதற்கேற்ப சூழலை மாசுபடுத்தும் தவறான மனித நடவடிக்கைகளை விரட்டியடித்துவிட்டு சூழலை பரிசாக அளிப்போம். நம் சூழலை பாதுகாப்பது எம் கடமை . எம் கடமையை சரியாக நாம் நிறைவேற்றுவோம்.

சூழலை பாதுகாப்பதும் நாம் சூழலை நல்ல நிலைமைக்கு மாற்றுவதும் நாமே. சூழலை மாசுபடுத்தாது சூழலைப் பாதுகாப்போம். என்பதில் நமக்கு ஐயமில்லை. சூழலை ஒரு அழகான இடமாகவும் பார்ப்போர் இரசிக்கும் இரம்மியமான இடமாகவும் மாற்றுவோம்.

சூழலை நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் இருந்தால் தான் நாம் வாழலாம்.

ஜீவன் ஓய முன்னே.....

கவிதை ஆக்கம்:
பிரிவு-5-மூன்றாமிடம்
செல்வன்.ஆர். கபிலன்
நுவ.கேம்பிரிஜ் கல்லூரி

சின்னஞ்சிறு வயதினிலே
மனத்தை மாற்றும் பயத்தினிலே
அன்னத்திற்காக அவலப்பட்டு தனம்
என் சின்னத்தையே தொலைத்தேனே

மரணத்தை மடியில் வைத்து
சொர்க்கத்தில் சோகத்தை தைத்து
கண் விழ்ந்து காத்திருந்தேன்
ஆனால் கயவர்களிடையே வரப்பட்டேனே.

விடை இல்லா கேள்விக்கு
விடையை நானும் தேடியதால்
வறுமைக்கு வாழ்க்கை தந்து
வாழ வழியை தொலைத்தேனே

காரணங்கள் சிலர் கூறினாலும்
காகிதங்கள் பலர் பாடினாலும்
பரந்து செல்லும் உலகத்தினை

பார்த்து சொல்ல முடியவில்லையே.
தந்தை சொன்ன போதனையையும்
செய்ய நினைத்த சாதனையையும்
மறந்து போக வைப்பதற்கு
மாயம் செய்து விட்டனரே
நான் இருந்த நிலைமையை
நா சொல்ல தயங்கியதால்
பூ தந்த முட்கள் போல
பூமி என்னை குத்தியதே.....

அனுபவித்து வாழ்வதற்கு
அருகில் யாரும் இன்மையினால்
அனலலான என் வாழ்வில்
காளர்கள் குளிர் காய்ந்தனரே.

சிறகடித்து பறப்பதற்கும்
சிக்கல்கள் பல தீர்ப்பதற்கும்
சிறந்த முறை சிதறியதால்
நான் சிதைந்து போய்விட்டேனே..

ஏழை என்று ஏளனமாய்
எட்டி என்னை தள்ளியதால்
செல்வந்தோருக்கு கெக்காக
நான் செயலற்று இருந்தேனே..

வீடு மீது மாடிகட்ட

வீடு இல்லை என்பதனால்

திண்டாடும் சாலையிலே

நான் மண்ணாடி கிடந்தேனே..

விஞ்ஞான யுக உலகத்தில்

வித்தைகள் பல பார்க்காமல்

வீட்டிற்கு விருந்தோம்பலிற்கு

வறுமையை வரவழைத்தேனே..

சொத்திற்காக சொந்தங்களையும்

உழைப்பிற்காக உறவுகளும்

பொய்யான வேடம் தாங்கி

மெய்யான பாடம் தந்தனரே

கண்கள்முடும் வேளையிலும்

கவலை கூடி கொள்வதனால்

இமைகள் கூட வழி இல்லை

இகைக்கை இடைய மதியில்லை.

சப்ர மஞ்சத்தில் சரிந்தவருக்கும்

வாலிப வருத்தம் மறந்தவதற்கும்

காலத்தினை காரணம் காட்டி

நான் காளனை எதிர்க்கப்போகிறேன்.

வீதியின் உள்ள வெளிச்சத்தை
வீட்டுக்குள் கெபண்டு வருவதற்கு
விண்ணில் உள்ள மீன்களை
எங்கள் வீட்டில் மிதக்க சொல்கின்றேன்.

எட்டி எம்மை உதறியவரை
பற்றி நாமும் தொடுவதற்கு
ராஜாங்கம் தேவையில்லை
என் இரத்த வெறி போதுமென்றேன்.

விட்டுவிலகி செல்வதற்கு
கயவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு
வியர்வை தன்னை விசமாக்க
நான்விரைந்து வர போகின்றேன்
ஏமாற்றத்தின் உச்ச ஏற்றம்
உதிர்ந்து போக வைப்பதற்கு
பட்டறை நெருப்புக்கள் பாம்பாக
வெறி கொண்டு வேட்டையாடுவேன்.

இனிவரும் அம்சத்தை
வருத்தம் அற்று வாழவைக்க
வடித்து நானும் செய்திடுவேன்.
ஆகாயத்திலும் அமைச்சு வைப்பேன்.

ஜாதி மத பேதங்களை

சந்தித்து வழும் மனிதர்களை

நிந்தித்து விரட்டி அனுப்பி

அழகான உலகத்தை அற்புதமாக செதுக்குவேன்

என் ஜீவன் ஓயுமுன்னே

என் உதிரம் காயுமுன்னே

இத்தனையும் நடக்கமா

புதிய வாழ்வு பிறக்குமா?

கண்ணீரை கரை சேர்க்க

கடந்து நானும் செல்கிறேன்

என் உள்ளம் உதிர முன்னே

புதிய உலகை பார்ப்பேனா!

தன்மப்பிக்கையை தரமாக்கி

தாழ்வுகளை தூரமாக்கி

துச்சமாக நினைப்பதனால்

நான் துணிந்து எங்கும் செல்வேனா?

வியர்வையினால் விதைத்தவனை

விழிகளிலே கண்டதனால்

உரமாக மாறும் முன் நான்

உழைப்பாளியை உயர்வாக காண்பேனா?

என் ஜீவன் ஓயுமுன்னே

உலகத்தை எட்டிப்பார்ப்பேன்

எட்டிப்பார்த்த இடமெல்லாம்

என் கண்ணீர் கவிதையாக வேண்டும்

கலங்குகின்ற நிமிடத்தில்

இதழ்களின் புன்னகை கேட்பேன்

புன்னகை வரும் இடங்களில்

என் வம்சம் வருத்தமின்றி வாழ வேண்டும்.

உன்னையறிந்தால் நீ உன்னையறிந்தால்

உலகத்தில் போராடலாம்

உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும் தலை

குனியாமல் நீ வாழலாம்.

தாயின் மடியில்.....

சிறுகதை ஆக்கம்
பிரிவு- 4 முதலாமிடம்
செல்வி:இரா.பிரியங்கா
யோகபுரம் ம.வித்தி
துணுக்காய்

“டாங்.....டாங்..... இத்தியடி ஸீசித்தி விநாயகர் ஆலய கோவில் மணி பாரதிநகர் முழுவதைம் கண் விழிக்க வைக்கிறது. கடிசாரத்தைப் பார்க்காமல் நேரத்தை இவ் ஆலய மணியோசையை வைத்து கணிக்கலாம். அம் இப்போது நெரம் காலை.5.30 மணி

பேப்பர் பேப்பர் என பேப்பர்காரர் ஓர பறம் அம்மா பால் என்று உரக்கக்4வி பால் பக்கெட்டை எறிந்த விட்டுப் போகும் பால்காரர் ஒருபறம் என எல்லொரும் தங்கள் வெலையில் ஈடுபடத தொடங்குகிறார்கள். ஆனால் அவ்வூரில் இருக்கும் மிகப்பெரிய வீட்டில் வாழும் பெரிய பணக்காரன் எனப் பெயர் எடுத்த ஆதவனால் அவர்களைப்போல தனது வேலைகளில் ஈடுபட முடியவில்லை. மிகப்பெரிய இரண்டடுக்கு மாளிகையின் மொட்டைமாடியில் சாராயப்போத்தல்களும் சிகரெட்டுத்துண்டுகளுக்கும் மத்தியில் படுத்திருக்கிறான். அதவன்.அவனது ஊரில் மிகப்பெரிய வர்த்தகனாகவும் கண்டவுடன் பெண்கள் காதல் கொள்ளுமளவுக்கு அழகனாகவும்திகழ்ந்த ஆதவனின் முகம் இன்று எறியகறுத்து வாடிப்போய் இருக்கின்றது. நேற்று இரவு போதை இன்னும் அவனை விட்டு இறங்கவில்லை. தனிமையில் கிடந்த அவனைப் பார்க்க சூரியனுக்கு மனம் கேட்கவில்லை போலும் பச்சைப்பசேலென பரந்து கிடந்த வயல்வெளிகளையும். கரும்புக்காடுகளையும் கடந்து ஆதவனின் மாளிகையைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் உயர்ந்து உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் ஆத்தி மரத்தின் இலைகளின் ஊடாக தனது பொற்கதிர்களான கரங்களை அவன் மேல் படர விட்டு எழுப்ப முயற்சித்தான். ஆனாலும் சூரியனுக்கு தோல்விம் ஏமாற்றமுமே கிடைத்தது. ஏமாற்றத்தில் கோபத்தின் உச்சிக்கு சூரியன் சென்றுவிட்டான். அதனால் தனது முழுச் சக்தியையும் ஒன்று சேர்த்து அகோர வெப்பத்தை வெளிவிடத் தொடங்கினான்.

சூரியனின் வெப்பம் அவன் மேல் பட்டதும் உடல் சுள்ளென்று கொதிக்க மெல்ல கண்களைத் திறந்தான். ஆதவன். தட்டுத்தடுமாறியபடி எழுந்த சுவருகே வந்தான். அவ்விடத்தில் நின்று பார்தான். முழுக்கிராமமுமே அவனுக்கு தெளிவாகவே தெரிந்தது. கிராமத்தின் வயல்வெளிகள் குளங்கள், ஆலயம், என அனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். வெள்ளைச் சீருடை அணிந்து பச்சை வயல்வெளியின் வரம்புகளின் ஊடாக 'கலகல்' வெனச் சிரித்த வண்ணம் செல்லும் வெண்புறாக்களைப் பார்த்ததும் அவனின் விழியோரம் நீர் ததும்பத்தொடங்கியது. அவனால் அதன் பின் எதையும் பார்க்கமுடியவில்லை கண்கள் குளமாகின. அவனது மனமோ அவனின் பள்ளிப்பருவத்தை நனைவுக்குக் கொண்டுவந்தது. அப்படியே அமர்ந்து விட்டான். ஆதவன். அவனையும் மீறி எண்ணங்கள் அவனை ஆட்கொள்ளுகின்றன.

'ஆதவா.....ஆதவா.....இஞ்ச வாடா என்ற செல்லமல்லே ஓடிவா' என்று ஆதவனின் அம்மா குயில் குரலால் குழைந்து கூப்பிடும் போது அவனது கைகளில் அகப்படாமல் வீட்டைச்சுற்றி ஓடும் அவழன மற்றப்பக்கத்தால் வந்து அணைத்துக்கொள்ளும் அப்பா. அன்பு மழையில் அவனை நனைய வைத்த அவன் உறவுகள் அவனை குளிப்பாட்டி தலைசீவி சீருடை அணிவித்து பாடசாலை வரை உடன்சென்று அனுப்பும் இந்த பாசம் எல்லாலற்றையும் அவன் இன்று தனிமையின் மடியில் இருக்கத்தான் என அவன் அன்று எண்ணவில்லை.மில் ,100 ஏக்கர் வயல்,ஆரேழு உழவியந்திரங்கள், என பாரதிநகர் மக்கள் அனைவரையும் தம் உறவுகளாக எண்ணி வாழ்ந்து உதவிகள் பல செய்து மக்கள் இறைவனுக்கு அடுத்தபடியாக வணங்குமளவுக்கு வாழ்ந்த தணிகாசலம் சாரதா தம்பதியினர் தவமிருந்து வரமாகப் பெற்ற குழந்தைதான் ஆதவன். அவனுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லாமல் வளர்க்கவேண்டும் என்பதே அவர்களின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. அவர்கள் விரும்பியவாறே ஆதவன் வளர்ந்து பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவாகினான். தணிகாசலமும் சாரதாவும் சந்தோஷத்தின் எல்லைக்கே சென்றார்கள். ஊர் மக்கள அனைவரும் மனதார வாழ்த்தினார்கள். ஆதவன் முதன்முறையாக தன் சொந்த ஊரைவிட்டு கொழும்பு ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர கம்பலில் கற்க ஆரம்பித்தான். ஓய்வு நேரங்களின் போது கவதை எழுதுவது அவனின் பொழுதுபோக்குஅன்றும் அப்படித்தான் மரங்களின்கீழ் அமர்ந்து தனது டயரியில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்தான். வழமையான அவனது கவிதைகளில் அம்மா. அப்பா, அன்பு நட்பு ஊர், உலக அதிசயங்கள் , இயற்கைக்காட்சிகள், கருப்பொருளாக அமையும் அன்றும் மரத்தின் கீழ் இருந்து கொண்டு யோசிக்கும் தருணம்மாறிமாறி துடிக்கும் அவன் கண்கள் இமைக்காமல் அடுத்த கரையில் அமர்ந்திருந்த ஓர் அழகு தேவதையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அவனையறியாமல் அவனின் கைகள் அந்த அழகு தேவதையை வர்ணித்து எழுத ஆரம்பித்து விட்டனஇ ஆதவன் அனைத்தையும் மறந்தான். அம்மாஅப்பா, ஊர் இலட்சியம் எல்லாமே அவனுக்கு மறந்தன. யார்யாரையோ கேட்டு அவனின் பெயரை அறிந்தான். ஆம் அந்த அழகு தேவதையின் பெயர் திவியா.

திவியா இந்த பெயரே அவனின் உயர் மூச்சாகியது. அவன் தன் காதலை முதலில் வெளிப்படுத்த தயங்கிய போதிலும் ஒருவாறு வெளிப்படுத்தினான். முதலில் மறப்பு கூறிய திவியா பின்பு சம்மதம் கூறினாள். இருவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் மனம் ஒருமித்த காதலர்களாய் மிளிர்ந்தனர். விதி யாரை விட்த. இருவரும் இன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திவி...திவி...என்று ஆதவன் அவளை சந்தோஷத்தின் உச்சியில் வைத்திருந்தான். பல்கலைக்கழக படிப்பு முடிந்ததும் அவளை தன்னுடைய ஊருக்கு கூட்டிக்கொண்டுவந்த ஆதவன் பெற்றோருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். தணிகாசலம் திருமண ஏற்பாடகளை செய்ய ஆரம்பித்த வேளை திடுக்கிடும் தகவலை அவர் அறிந்தார். அது வேறொன்றுமில்லை ஆதவனை கரம்பிடிக்கவிருந்த திவியா ஒரு விபசாரியின் மகள் என்பது ஆனாலும் தன் மகனின் சந்தோஷம் தான் பெரியது என்று எண்ணி தணிகாசலம் இச்செய்தியை ஆதவனிடம் கூறாத ஊராரின் ஏச்சுப் பேச்சுகளுக்கிடையிலும் இருவருக்கம் திருமணம் செய்து வைத்தார். தனக்கென்று சொந்த வீடு கூட இல்லாமல் வாழ்ந்த திவ்வியா இவ்வளவு சொத்துக்களைக் கண்டதம் ஆணவத்தின் எல்லைக்கே சென்று விட்டாள். தணிகாசலத்தையும் சாரதாவையும் மதிக்கத்தவறினாள். அவ்வூரின் கலாசாரத்தையும் அவமதித்தாள். கோலுக்கு ஜீன்ஜ் ரிசேர்ட் அணிந்து சென்றாள். இதைப்பற்றி ஆதவன் ஏதும் கேட்டால் அவளை இன்பத்தில் தளைக்கச்செய்து அவ்விடயத்தையே மறக்கச்செய்து விடுவாள். இவ்வளவு சொத்தையும் தணிகாசலம் ஆள்வது அவளுக்கு பிடிக்கவில்லை. ஒரு நாள் தணிகாசலத்திடம் இதை நேரடியாகவே கூறிவிட்டாள். மேலும் அவர்களை வேறு எங்காவது சென்று வாழமாறு (முதியோர் இல்லம்) என்று கூறினாள். ஆனால் இவ்விடயம் எதுவுமே ஆதவனுக்கு தெரியாது. ஒரு நாள் அவன் வீட்டின் கதவருகே ஏதோ யோசனையில் நின்றுருந்தான். ஆதவன் வெளியே சென்றுவிட்டதாக எண்ணிய திவியா மாமியாரையும் மாமனாரையும் அவமதிக்கத்தொடங்கினாள். அவர்களை இப்போதே முதியோர் இல்லத்துக்குச் செல்லுமாறு பணித்தாள். இதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஆதவனின் கண்கள் பனித்தன.

பளார்...பளார் எவ்வளவு தைரியமிருந்தால் என்ற அம்மா அப்பாவ முதியோரில்லத்துக்கு நீ போகச் சொல்லுவா. அந்த உர்மையை உனக்கு யார் தந்தது. முதல் ல நீ வெளியே போடி.....

என்றவாறு தணிகாசலம் தடுத்தும் கேட்காமல் திவியாவை நையப்புடைத்து விட்டான்.

இதை சற்றம் எதிர்பாராத திவியா நிலை குலைத்து போனாள். நாளடையில் ஆதவனுக்கும் திவியாவுக்கும் இடையிலான உறவின் இடைவெளி அதிகரித்துச் செல்லத்தொடங்கியது. இதைக்கண்டு சாரதாவும் தணிகாசலமும் கண்ணீர் வடித்தனர். தங்களால் தான் அவர்களுக்கு இந்த நிலைம என்று எண்ணிய இருவரும் ஒருநாள் தற்கொலை செய்து விட்டனர். ஆதவன் கதறினான். கத்தினான். அவர்களின் உயிரற்ற உடல் தான் எஞ்சியது. ஆதவனைப் பழிவாங்கத்துடித்த திவியா வேறு ஒருவனைக் கூட்டிக்கொண்டு வேறொருக்கு சென்று விட்டாள். அவ்வூர் மக்கள் அனைவரும் ஆதவனைக்

கேவலமாகப் பார்த்தனர். அவர்களின் ஏளனத்தின் முன் ஆதவன் கூனிக்குறுகிப் போனான். எந்தவொரு கெட்ட பழக்கமும் இல்லாது இருந்த அவன் இன்று குடிக்கும் , போதைக்கும் அடிமையானான். மாமன் ஒருவன் காதலிச்சு கூட்டிக்கொண்டாந்த பெஞ்சாதிய கவனமா வைச்சிருக்காத இவனுக்கு எதுக்கு சொத்து என்று கேவலமாக கூறிவிட்டு சொத்துக்களை எல்லாம் தன் வசமாக்கினான். இவற்றால் நொத்துபோன ஆதவன் வீட்டைவிட்டு வெளியே வரக்கூட அஞ்சினான். வீட்டினுள்ளே அடைந்து கிடந்தான். சாவை எதிர்பார்த்து காத்திருந்தான்.

ஒரு காலத்தில் அவனை தெய்வமாகவும் அவ்வீட்டை கோயிலாகவும் எண்ணி வாழ்ந்த மக்கள் இன்று அவ்வீட்டை திரும்பிக் கூட பார்ப்பதில்லை. அந்த மொட்டைமாடியில் அன்னையின் மடியில் படுத்து சுகங்கண்டு , அன்பு மனைவியின் மடியில் படுத்து இன்ப ஆற்றில் நீந்திய ஆதவன் இன்று தனிமையின் மடியில் சாவுக்காய் காத்திருக்கிறான்.

நாம் என்ன பேசுகிறோம் என்பது முக்கியமல்ல
என்ன செய்தோம் என்பதே
சமூகத்தின் மத்தியில் நின்று
நிலைக்கப்போகின்றது.

மனித நடவடிக்கையும் சூழலும்

கட்டுரை வரைதல் -
பிரிவு-3 மூன்றாமிடம்
எம்.என். ஆயிஷா
நாவினன் மு.ம.வி

இயற்கை அன்னையின் பயன்மிக்க படைப்புக்கள் இப்பாரினால் ஏராளம் ! ஏராளம் அவள் தன் பாசமிக்குக் குழந்தைகளாம் மக்களுக்கு பயன்மிக்க படைப்புக்களை அருட்கொடையாக வாரி வழங்கியுள்ளாள். இயற்கை சூழலும் அதிலுள்ள வளி , தாவரங்கள் , நீர் நிலைகள் , கனியங்கள் என்பன இவ்வியற்கை வழங்கேயாகும்.

ஆதி மனிதன் சூழலோடு ஒன்றி வாழ்ந்தான். எனவே அன்றைய இயற்கை சூழலானது பசுமைத் தோற்றத்துடன் செளந்தரியமாக காட்சியளித்தது. நவீன மனிதனோ இயற்கையின் அரவணைப்பான சூழலை சூரையாடி இயற்கை அழகை மாற்றியமைத்தான். எனவே சூழல் மாசடைவது தவிர்க்கமுடியாத பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” “ சுத்தம் சுகம் தரும்” என்ற வாக்குகளுக்கிணங்க எமது அரும் பெரும் வளமாகிய இயற்கைச் சூழலை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

இன்று நாள்தோறும் வீதிகளிலே குதித்தோடும் வாகாணங்களிலுருந்து வெளியேறும் புகை சூழலை மாசடையச் செய்து கொண்டே வருகின்றன. மேலும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் கழிவு நீரை ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் வாவிகளிலும் இடுவதால் நமது நீர் வளமும் மாசடைகின்றது. நவீன விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களான தொலைபேசி , கணனி போன்றவற்றின் பாகங்கள் மண்ணுடன் கலப்பதால் நிலம் மாசுபடுகிறது. மேலும் தற்போது நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் பொலித்தின் பாவனை நமது நிலத்தை மேன் மேலும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது. “அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல” பூமாதேவி அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். விவசாய உரப்பசளைகள் , கிருமி நாசினிகள் போன்ற செயற்கை பதார்த்தங்கள் நமக்கு நீரை பருகுவோ , துடைக்கவோ , கழுவவோ முடியாதவாறு மாசுபடுத்துகின்றது. மேலும் இன்றைய உலகில் மக்கள் தொகை அதிகரிக்க நகரங்களிலிருந்த மரங்களை சின்னா பின்னப்படுத்தி கட்டடங்களை அமைத்து குடியிருக்கிறார்கள். இதனால் வரட்சி , மண்சரிவு போன்ற பாரிய தீய விளைவுகள் மனிதனையே அழித்து விடப் பயமுறுத்துகிறது.

காலத்துக்குக் காலம் நவீன விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புக்கள் அதிகரிக்க அணு ஆயுத உற்பத்திகள் பெருக வளிமண்டலத்தில் ஓட்சிசனின் அளவு குறைவடைந்து காபனீரொட்சைட்டு வாயு அதிகரித்துக் கொண்டு வருகின்றன. இதனால் எமது எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு சுவாசிப்பதற்கோ அல்லது வேறு தேவைகளுக்கோ ஓட்சிசன் அற்றுப் போகும் என்ற ஐயம் ஏற்படும். மேலும் இன்றைய விரிந்து பரந்துள்ள இப் பிரபஞ்சத்திலே புற்றிசலாய் புறப்படத் தொடங்கிய நவீன மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புக்களால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களோ ஏராளம் ! இதன் காரணமாக புவியோட்டில் வெப்பம் அதிகரிக்கின்றது. இதனால் துருவப் பிரதேசத்திலுள்ள பனிகட்டிகள் கரையும் அபாயம் ஏற்படும். அவ்வாறு கரைவதால் சிறு தீவுகள் அழியும் பயங்கரமான பாதிப்பு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. இவற்றை நிலைக்கும் போது “ கல் நெஞ்சு கூட கண்ணீர் வடிக்காதா” ?

இவை மட்டுமா இன்னும் குளிரேற்றிகளிலிருந்து வெளியேறும் குளோரோ புளோரோ காபன் வாயுவினால் புவியில் ஓட்டைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இதனால் சுழலின் இயற்கை அழகு மறைந்து பசுமைப் போர்வை சுருங்கி வருகின்றது. வித விதமான நோய்கள் உருவெடுத்து உலக உயிரினங்களின் வாழ்நாள் சுருங்கிக் கொண்டே வருகின்றன. மக்களின் உயிரையே குடித்து விடுவதற்கு பயமுறுத்தும் நோய்களில் ஒன்றான தோல்புற்றுநோய் பரவி வருகின்றன. மேலும் கற்புலன் , செவிப்புலன் போன்ற உடல் ரீதியான நோய்களும் மக்களிடையே ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்பது ஆய்வாளரின் முடிவாகும். இவ்வாறே உள்ளங்கைக்குள் சுருங்கிருந்த உலகத்தை கனப்பொழுதிலொழித்து சுடுகாடாக்கிவிடப் பயமுறுத்துவது மக்களின் பொறுப்பற்ற நடவடிக்கையேயாகும்.

எனவே இப்பாரிய செல்வங்களை பாதுகாப்பது அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும். பொறுப்போடு செயற்பட்டு மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். எங்கும் தூய்மை எதிலும் தூய்மை என்பதை உறுதியாகக் கடைபிடித்து நீரை விலக்கிப்பாலை அருந்தும் அன்னப்பறவையைப் போல் தீமைகளைத்தவிர்த்து நன்மைகளை மட்டும் செய்து உலகை வெற்றி கொள்வோம். இப்பூவுலகையே அழகுப் பூங்காவாக மாற்றுவோம்.

அக்ஷர இலங்கைத்

தமிழ் மொழித்தன்மைத் தேசிய நிலைப் போட்டிகளின்

இறுதல் பெறுபெறு -2016

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலை போட்டிகள் - 2016

போட்டி இலக்கம் : 01 ஆக்கம் எழுத்து - பிரிவு 1 தரம்: 4,5

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	பலாங்கொடை	அல் மினாரா வித்தியாலயம்	செல்வி. M.H.R.ஹனா பர்வின்
02	ஊவா	பதுளை	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தி.	செல்வி. W.ரக்ஷா ஹரணி
03	மேல்	களுத்துறை	அல் பஹ்ரியா ம. வி	செல்வி. M. I. F. இஹ்திஸா

போட்டி இலக்கம் : 02 கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	மாவனல்லை	தாருல் உலூம் மு.ம.வி. இரம்புக்களை	செல்வி. எம்.ஆர்.எப்.ருஸ்மிலா
02	ஊவா	வியலுவ	லெஜர்வத்தை இல. 02. வித்தியாலயம்	செல்வி. M.கினேசிகா
03	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	கணேஸ்வரா ம.வி	செல்வி. அ.டேனூஜா

போட்டி இலக்கம் : 03 கட்டுரை வரைதல் - பிரிவு 3 தரம்: 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	திருக்கோயில்	ஸ்ரீ இராம கிருஸ்ணா கல்லூரி	செல்வி. க.வைஷாலி
02	மத்திய	மாத்தளை	மஹாலெவகந்தை த.வி	செல்வி. M.சுபனா
03	தென்		நாவினன் மு.ம.வி.	செல்வி. எம்.என் ஆயிஷா

போட்டி இலக்கம் : 04 கட்டுரை வரைதல் இ.நயத்தல் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. க.சங்கவி
02	மேல்	கொழும்பு	புனித பிறிஜட் கன்னியர் மடம்	செல்வி. ஸா. கெய்ஸரே
03	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	பாயிஷா மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. M.I.F.உமாமா

போட்டி இலக்கம் : 05 கட்டுரை வரைதல் இ.நயத்தல் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. ச.நிலக்கூலா
02	வடக்கு	தென்மராட்சி	கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.க	செல்வி. பீ.கு.மேரி சிந்துஜா
03	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. இ.விவேகா

போட்டி இலக்கம் : 06 இலக்கணப் போட்டி - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	சம்மாந்துறை	றாணமடு இந்து மகா வித்தி.	செல்வி. அ.மிராளினி
02	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை	செல்வி. பா.காருண்யா
03	சப்பிரகமுவ	எம்பிலிபிட்டிய	ஸ்பிரிங்வுட் த.வி.	செல்வி. எஸ்.சுதர்ஷிகா

போட்டி இலக்கம் : 07 இலக்கணப் போட்டி - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	பிலியந்தலை	தெகிவளை த. ம. வி	செல்வி. உ.சோபிகா
02	கிழக்கு	கல்குடா	செங்கலடி மத்திய கல்லூரி	செல்வி. V.வசந்தலா
03	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி ம.வி	செல்வன். இர.துவாரகன்

போட்டி இலக்கம் : 08 திறனாய்வுப் போட்டி - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	மாகாணக் கல்லூரி	செல்வி. சி.வரணிகா
02	மத்திய	ஹட்டன்	சென்.ஜோசப் த.ம.வி	செல்வி. A.சிந்துஜா
03	மேல்	கொழும்பு	புனித அன்னம்மாள் ம. ம. வி	செல்வி. சி.சிந்துஜா

போட்டி இலக்கம் : 09 குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	பண்ணாகம் மெய்கண்டான் ம.வி	செல்வி. ஜெ.அனுராதை
02	மத்திய	நுவரெலியா	கேம்பிரிஜ் கல்லூரி	செல்வி. M.அசானி
03	ஊவா	பதுளை	விவேகானந்தா தமிழ் வித்தியாலயம்	செல்வி. M.நிதர்ஷா

போட்டி இலக்கம் : 10 குறுநாடக ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	மாவனல்லை	ஸாஹிரா கல்லூரி	செல்வி. எம்.என்.எப்.நுஷ்பா
02	மேல்	நீர்கொழும்பு	விஜயரத்தினம் இந்து ம. கல்லூரி	செல்வி. த.தேனுகா
03	ஊவா	பதுளை	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தி.	செல்வி. P.ரஞ்சனி

போட்டி இலக்கம் : 11 கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வவுனியா வடக்கு	நெடுங்கேணி மகா வித்தி	செல்வி. ச.டிஸ்க்சி
02	வட மேல்	புத்தளம்	பாத்திமா மக.வி.	செல்வி. A.R.F.ஆரா
03	மத்திய	கண்டி	ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா ம.க	செல்வி. R.மதுர்ஷா

போட்டி இலக்கம் : 12 கவிதை ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடமத்திய	அனுராதபுரம்	இக்கிரிகொள்ளாவ மு.ம.வி.	செல்வி. M.சுஹைலாபானு
02	சப்பிரகமுவ		தெல். தெஹியோவிட்ட த.ம.வி	செல்வி.S. கௌசல்யா
03	மத்திய	மொனராகலை	நுவ. கேம்பிரிஜ்.கல்லூரி	செல்வன். R.கபிலன்

போட்டி இலக்கம் : 13 சிறுகதை ஆக்கம் - பிரிவு 4 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	துணுக்காய்	யோகபுரம் ம.வி	செல்வி. இரா.பிரியங்கா
02	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு மத்தி	மீரா பாலிகா மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. M.M.பாத்திமா மஸீபா
03	மத்திய	தெல்தெனிய	சிவனேஸ்வரா த.ம.வி	செல்வி. R.யஸ்வந்தி நேத்ரா

போட்டி இலக்கம் : 14 சிறுகதை ஆக்கம் - பிரிவு 5 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வடமராட்சி	மெதடிஸ்த பெ.உ.பா	செல்வி. வ.துஷாணி
02	கிழக்கு	திருக்கோயில்	தம்பிலுவில் மத்திய மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. ப.லக்ஷ்ணா
03	மத்திய	வலபனை	ரிலாமுல்ல த.ம.வி	செல்வி. S.நிரோஷாகுமாரி

போட்டி இலக்கம் : 15 வாசிப்பு - பிரிவு 1 தரம்: 4,5

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	முதுர்	சம்பூர் மகா வித்தியாலயம்	செல்வன். ச.ஐனுஜன்
02	மேல்	களனி	நோமன் ம. க. த. வி	செல்வி. தி.தன்யழீ
03	வடக்கு	கிளிநொச்சி	கிளிநொச்சி இந்து ஆரம்ப வித	குசைநாதர் தர்சிகா

போட்டி இலக்கம் : 16 வாசிப்பு - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக் கல்லூரி	செல்வன். கு.செல்வந்தன்
02	கிழக்கு	கல்குடா	செங்கலடி மத்திய கல்லூரி	செல்வன். க.அஷ்வருணன்
03	மத்திய	ஹட்டன்	புளியாவத்தை த.வி	செல்வி. K.விபீஷா

போட்டி இலக்கம் : 17 ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	மடு	ஆண்டாங்குளம் றோ.க.த.ம.வி	செல்வி. வி.கிருசாணி கௌரி
02	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	முனவ்றா கனிஷ்ட கல்லூரி	செல்வி. M.ஆயிஷா தஹ்சின்
03	மத்திய	தெல்தெனிய	மாபேரித்தன்ன த.ம.வி	செல்வி. M.கவிலாஷினி

போட்டி இலக்கம் : 18 பேச்சு - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக் கல்லூரி	செல்வன். ம.மித்ரன்
02	ஊவா	பதுளை	வேவல்ஹின்னை தமிழ் வித்தியாலயம்	செல்வன். T.திலுக்ஷன்
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு மத்தி	றகுமானியா வித்தியாலயம்	செல்வி. M.F.முன்ஷிபா

போட்டி இலக்கம் : 19 பேச்சு - பிரிவு 2 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை	செல்வி. ஷாங்குமார் திலக்ஷாயினி
02	வட மேல்	சிலாபம்	நஸ்ரியா மத்திய கல்லூரி	செல்வன். N.A.உமர்
03	மத்திய	நுவரெலியா	கிளாஸ்கோ த.வி	செல்வி. L.குமாரி

போட்டி இலக்கம் : 20 பேச்சு - பிரிவு 3 தரம்: 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	கிளிநொச்சி	பளை மத்திய கல்லூரி	செல்வன். கே.கிசேரன்
02	மத்திய	வலபனை	இராகலை த.ம.வி	செல்வி. V.சதுர்ஷா
03	ஊவா	வெளிமடை	பாதினாவெல முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. J.F.நுஸ்ஹா

போட்டி இலக்கம் : 21 பேச்சு - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	திருகோணமலை	சென்மேரிஸ் கல்லூரி	செல்வி. க.வைஷாலி
02	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ் இந்துக்கல்லூரி	அசல்வன். உ.விதுஷன்
03	மத்திய	ஹட்டன்	புளியாவத்தை த.வி	செல்வி. K.தனுஷிதா

போட்டி இலக்கம் : 22 பேச்சு - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி	செல்வன். க.பிரகான்
02	கிழக்கு	திருகோணமலை	உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி	செல்வன். கிரிசிகேஷன்
03	மத்திய	ஹட்டன்	புளியாவத்தை த.வி	செல்வன். R.சசிகரன்

போட்டி இலக்கம் : 23 பாவோதல் - பிரிவு 1 தரம்: 04,05

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	கல்குடா	சித்தாண்டி இராம கிருஷ்ண மிசன் வித்தியாலயம்	செல்வி. ம.மன்றாஜினி
02	மத்திய	ஹட்டன்	செனன் த.ம.வி	செல்வி. S.செப்பனியா
03	தென்	உடுகம	தல்கஸ்வலை த.க.வி.	செல்வி. ஜீ.யசிகா பியுமாலி

போட்டி இலக்கம் : 24 பாவோதல் - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக் கல்லூரி	செல்வன். நி.அக்சயன்
02	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந். கல்லூரி	செல்வி. மு.ஹரிணி
03	கிழக்கு	பட்டிநுப்பு	பட்டிநுப்பு மத்திய மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. வ.பத்மலோஜனி

போட்டி இலக்கம் : 25 பாவோதல் - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. சு.வாசுகி
02	கிழக்கு	திருகோணமலை	சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. ஜே.ஜெனிஷியா
03	மத்திய	ஹட்டன்	ஹைலன்ஸ் கல்லூரி	செல்வி. கிருஷ்ணன் பூஜித்தா

போட்டி இலக்கம் : 26 பாவோதல் - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	இந்துக் கல்லூரி	செல்வன். வ.மிதுனன்
02	வடக்கு	மன்னார்	சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	செல்வி. சு.ஸாண்டிகா
03	ஊவா	பண்டாரவளை	தமிழ் மத்திய கல்லூரி	செல்வி. Y.லக்ஷணா

போட்டி இலக்கம் : 27 இலக்கிய விமர்சனம் - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மத்திய	கண்டி	பெண்கள் உ.த.பாடசாலை	செல்வி. வசீகரன் லுக்ஷாயினி
02	மேல்	கொழும்பு	திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்	செல்வி. சி.சாம்பவி
03	வட மேல்	புத்தளம்	உமர்பாரூக் மு.வி.	செல்வி. M.N.F.ஹப்ஸா

போட்டி இலக்கம் : 28 இசையும் அசைவும் - பிரிவு 01 தரம்: 04,05

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	இறம்பைக்குளம் மகளிர் ம.வி	செல்வி. அ.கவிநயா
02	ஊவா	பதுளை	பாரதி கனிஷ்ட வித்தியாலயம்	செல்வி. Y.பிரசன்னியா
03	வட மேல்	புத்தளம்	முசல்பிட்டிய மு.வி.	செல்வி. A.F.அம்றா

போட்டி இலக்கம் : 29 இசை தனி - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்	செல்வி. ஜெ.அபிநயா
02	கிழக்கு	திருகோணமலை	புனித சூசையப்பர் கல்லூரி	செல்வன். ப.ஆருஷன்
03	தென்	உடுகம	தலங்கஹா சரஸ்வதி த.வி	செல்வி. ஆர்.லோஜினி

போட்டி இலக்கம் : 30 இசை தனி - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ் இந்துக்கல்லூரி	செல்வன். சி.சிவாம்பசன்
02	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. யோ.வைஷாலி
03	மத்திய	கண்டி	பெண்கள் உ.த.பாடசாலை	செல்வி. செல்வகுமார் பிரணவி

போட்டி இலக்கம் : 31 இசை தனி - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வடமராட்சி	ஹாட்லிக் கல்லூரி	செல்வன். விமலராஜன் சஞ்சித்
02	மேல்	கொழும்பு	றோயல் கல்லூரி	செல்வி. சு.நாராயணன் சர்மா
03	மத்திய	ஹட்டன்	ஹைலன்ஸ் கல்லூரி	செல்வி. ஜெ.சதுர்ஷனா

போட்டி இலக்கம் : 32 இசை தனி - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை	செல்வி. சி.சிகஸ்ரியா
02	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி	செல்வி. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா பிளேமினி
03	மேல்	கொழும்பு	புனித பிறிஜட் கன்னியர் மடம்	செல்வி. ஜெ.கேஷினி

போட்டி இலக்கம் : 33 இசை குழு i - தரம்: 06,07,08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வடமராட்சி	ஹாட்லிக் கல்லூரி	குழு நிகழ்ச்சி
02	மத்திய	வத்தேகம	ரஜுவல இ.தே.பா	குழு நிகழ்ச்சி
03	கிழக்கு	மட்டக்களப்பு	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை	குழு நிகழ்ச்சி

போட்டி இலக்கம் : 34 இசை குழு ii தரம்: 10,11,12,13

	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை	குழு நிகழ்ச்சி
02	கிழக்கு	திருகோணமலை	சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	குழு நிகழ்ச்சி
03	மேல்	கொழும்பு	சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்	குழு நிகழ்ச்சி

போட்டி இலக்கம் : 35 நடனம் தனி - பிரிவு 02 தரம்: 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மேல்	கொழும்பு	சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்	செல்வி.சி.சரணிகா
02	வடக்கு	வலிகாமம்	இராமநாதன் கல்லூரி	செல்வி. சஞ்சீவன் ஜோ.எஸ் ஷெமிஸ்டா
03	ஊவா	பதுளை	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. G.லக்ஷிகா

போட்டி இலக்கம் : 36 நடனம் தனி - பிரிவு 03 தரம்: 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி	செல்வி. பிரபாகரன் நிவேதனா
02	ஊவா	பதுளை	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. R.ஜஸ்மித்தா
03	கிழக்கு	திருகோணமலை	சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. மோ.சாயிதிஷாரணி

போட்டி இலக்கம் : 37 நடனம் தனி - பிரிவு 04 தரம்: 10,11

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி	செல்வி. ரவி சங்கவி
02	மேல்	கொழும்பு	சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்	செல்வி. ஸ்ரீ.பிரதீக்ஷா
03	ஊவா	பசறை	பசறை தமிழ் தேசிய பாடசாலை	செல்வி. J.ஐனு உதேஷா

போட்டி இலக்கம் : 38 நடனம் தனி - பிரிவு 05 தரம்: 12,13

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	இணுவில் இந்துக் கல்லூரி	செல்வி. அ.சாகித்திய கருமாரி
02	மேல்	கொழும்பு	சைவ மங்கையர் வித்தியாலயம்	செல்வி. ச. சாய்நிவாசிணி
03	மத்திய	ஹட்டன்	ஹைலன்ஸ் கல்லூரி	செல்வி. பார்த்திபன் வருஷிகா

போட்டி இலக்கம் : 39 நடனம் குழு i - தரம்: 04,05,06,07,08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	பட்டிநுப்பு	களுதாவளை மகா வித்தியாலயம்	
02	வடக்கு	வலிகாமம்	வவு.தெற்கு.இலங்கை திருச்சபை த.க.பா	
03	மத்திய	நுவரெலியா	சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 40 நாட்டிய நாடகம் (ஆடல் கதை) தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்	யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி	
02	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி	
03	கிழக்கு	திருகோணமலை	சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 41 நாட்டார் பாடல் தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	தமிழ் மத்திய ம.வி	
02	ஊவா	மொனராகலை	தன்னகம்புரை தமிழ் வித்தி.	
03	மேல்	கொழும்பு	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 42 மேடை நாடகம் தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி	
02	மேல்	பிலியந்தலை	பரிதோமாவின் கல்லூரி	
03	கிழக்கு		கல். கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 43 வில்லுப் பாட்டு தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வலிகாமம்	வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி	
02	மத்திய	வத்தேகம	ரஜவல இ.தே.பா	
03	கிழக்கு	கல்முனை	கார்மேல் பற்றிமா கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 44 விவாதம் தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்	யாழ் இந்துக்கல்லூரி	
02	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி	
03	வடக்கு	கொழும்பு	கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி	

போட்டி இலக்கம் : 45 தமிழறிவு வினா விடை தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	யாழ்ப்பாணம்	முத்துத்தம்பி ம.வி	
02	ஊவா	பதுளை	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்	
03	தென்	காலி	ஸாஹிரா தே.பாடசாலை	

போட்டி இலக்கம் : 46 முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி தி. போ.

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	கிழக்கு	அக்கரைப்பற்று	அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி	
02	மேல்	கொழும்பு	டி.எஸ்.சேனநாயக்கா கல்லூரி	
03	ஊவா	பதுளை	அல்-இர்ஷாட் முஸ்லிம் வித்தியாலயம்	

போட்டி இலக்கம் : 47 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு வி.பி 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	வடக்கு	வவுனியா தெற்கு	பரக்கும் மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. செதுமி நிகின்சா லியன பத்திரன
02	தென்	மாத்தறை	சுஜாதா வித்தியாலயம்	செல்வி. கே.காவிந்தி தில்ஷாரா
03	மேல்	கொழும்பு	ஆனந்த வித்தியாலயம்	செல்வன். திசத் தேஜக

போட்டி இலக்கம் : 48 சிங்கள மாணவர்களுக்கான பேச்சு (தமிழ்) வி.பி 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	மத்திய	கண்டி	பெண்கள் உ.த.பாடசாலை	செல்வி. ஹிருணி நிம்னதீ நாரங்கம்மன
02	ஊவா	மொனராகலை	வெல்லஸ்ஸ தேசிய பாடசாலை	செல்வி. T. M. சந்தக்கழி லக்ஷணா அபேசிங்க
03	சப்பிரகமுவ	கேகாலை	சாந்த ஜோசப் பா.ம.வி.	செல்வன். என்.சீ.ஐ. கருணாநாயக்க

போட்டி இலக்கம் : 49 சிங்கள மாணவர்கள். தமிழ் உறுப்பெழுத்து வி.பி 06,07

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	சப்பிரகமுவ	பலாங்கொடை	வித்யாலோக ம.வி.	செல்வி. கே.பீ. சமுதி திலங்கா விக்ரமசிங்க
02	ஊவா	மொனராகலை	யசோதரா மகளிர் மகா வித்தியாலயம்	செல்வி. தத்சரணி அமந்தா விஜேவீர
03	மத்திய	கலேவெல	தம்புள்ள தேசிய பாடசாலை	செல்வி. பாரமி மனோரி ஐயதிலக

போட்டி இலக்கம் : 50 சிங்கள மாணவர். தமிழ் உறுப்பெழுத்து வி.பி 08,09

நிலை	மாகாணம்	வலயம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்
01	தென்	காலி	அம்பலாங்கொட தர்மாஷோக ம.வி.	செல்வி. என்.எச்.முதலி மெத்சந்தி
02	சப்பிரகமுவ	பலாங்கொடை	சாந்த எக்னஸ் ம.பா.	செல்வி. கே.எம்.ஸஜினி மிஹிரங்கனி
03	வடமத்திய	அனூராதபுரம்	அனூராதபுர மத்திய கல்லூரி	செல்வி மினோலி பிரேமாஞ்சலி

அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின தேசிய நிலைப் போட்டிகளின்

விருது வழங்கல் நிகழ்வின் புகைப்படங்கள்

2016 ஆம் ஆண்டிற்கான அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின பரிசளிப்பு விழா 2016.10.23 ஆம் திகதி கண்டி தர்மராஜ கல்லூரியில் அதிமேதகு ஜனாதிபதியின் தலைமையில் கௌரவ கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் திரு. சுனில் ஹெட்டியாராய்ச்சி மத்திய மாகாண முதலமைச்சர் , மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் , கல்வி அமைச்சின் பணிப்பாளர்கள், மாகாண பணிப்பாளர்கள் மற்றும் அதிபர்கள் , ஆசிரியர்கள் பெற்றோர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

- தமிழ் மொழித்தின போட்டிகள் 2016 யூலை மாதம் நடைபெற்றது
- இதில் 1200 மாணவர்கள் பங்கு பற்றினர்
- 50 போட்டி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.
- இதில் 375 மாணவர்கள் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.
- போட்டிகளில் நடுவர்களாக 60 பேர் கடமையாற்றினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2016 ஆம் ஆண்டிற்கான அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின பரிசளிப்பு விழா 2016.10.23 ஆம் திகதி கண்டி தர்மராஜ கல்லூரியில் அதிமேதகு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் தலைமையில் , மற்றும் கௌரவ கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் பங்களிப்புடன் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின் போது பிடிக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் சில.

கண்டி மாநகரின் மத்தியில் ஆரம்பமான அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின விருது வழங்கல் வைபவத்தின் ஆரம்ப ஊர்வலக்காட்சிகள்

ஆரம்ப விழாவின் நடன நிகழ்வுகள்

கண்டி தர்மராஜ கல்லூரின் வாயிலில் அமைக்கப்பட்ட வரவேற்புத் தோரணம்

அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களை கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. வே. இராதாகிருஷ்ணன் விருது வழங்கல் வைபவத்திற்கு அழைத்து வரும் காட்சி

அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு இராஜாங்க அமைச்சர் இலச்சினை அணிவித்தபோது

மங்கல விளக்கேற்றல்

கண்டி பெண்கள் உயர்தர கல்லூரி மாணவர்களின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடல்

விருது வழங்கல் விழாவில் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் மற்றும் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் திரு சுனில் ஹெட்டியாராச்சி , அதிகதிகளுடன்

விழாவின் போது கௌரவ இராஜாங்க அமைச்சருடன் கல்வி மற்றும் பண்புசார் அபிவிருத்தி மேலதிக கல்விச் செயலாளர் திரு. ஹேமந்த பிரேமதிலக

தமிழ் மொழி அலகின் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி.ஜி சடகோபன் அவர்கள் பரிசளிப்பு விழாவில்

குழு நடனத்தில் முதலாமிடம் பெற்ற பட்டிரூப்பு களுதாவளை தமிழ் மகா வித்தியாலய மாணவிகளுடன் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள்

அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் , கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் ஞாகார்த்த விருது வழங்கலில்

கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கும் காட்சி

பேச்சுப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற பார்வையிழந்த மாணவர் ஒருவருக்கு அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள் பதக்கம் அணிவித்து பாராட்டிய போது

வரவேற்பு நடனத்தை வழங்கிய நாவலபிட்டி கதிரேசன் பெண்கள் கல்லூரி மாணவிகளுடன் அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கள்

நாட்டிய நாடக போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் அதிமேதகு ஜனாதிபதியுடன்

தமிழ் மொழித்தின விருது வழங்கலின்போது சிங்கள மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள்

வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் கலை நிகழ்ச்சிகளை கண்டு களித்த காட்சி

கலை நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு சில காட்சிகளும் , நிகழ்வுகளை உல்லாசப் பயணிகள் புகைப்படமெடுத்த காட்சிகளும்.

பரிசு பெற்ற மாணவர்கள் மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கும் காட்சி

மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் அமர்ந்திருக்கும் காட்சி

நன்றி நவிலல்

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழி அலகினால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையான கூர்மதி இம்முறையும் வெகுசிறப்பாக புதுமெருகுடன் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம் .இவ்வேளையில் இச் சஞ்சிகையின் ஆக்கத்திற்கு அருத்துணை புரிந்த அனைவர்க்கும் நன்றி நவில வேண்டியது எமது பணியாகும்.

இம்முறையும் இக்கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ அகில விராஜ் காரியவசம் அவர்கட்கும் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக

மேலும் இச்சஞ்சிகை வெளியீடு செய்ய பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிய மேலதிக செயலாளர்கள் திரு எச்.யு. ஹேமந்த பிரேமதிலக திரு எஸ். யு. விஜயரட்ணதேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. ஆர் கருணாசிரி அவர்களிற்கும் சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்காக எமக்கு ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவிப்பையும் வழங்கிய தமிழ் மொழிப்பாடசாலைகள் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு .எஸ் முரளிதரன் அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக

அத்துடன் இச்சஞ்சிகையின் தரத்தை மெருகூட்ட சிறந்த ஆக்கங்களையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் வழங்கிய பேராசிரியர்கள் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய ஆலாசகர்கள் , அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்,மாணவர்கள்,அனைவர்க்கம் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் ஆக்கங்களை ஒப்பு நோக்கி ஒழுங்கமைப்பையும் செய்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய கொழும்பு வலய தமிழ்ப்பாட ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி. த. இராஜதுரை ஆலோசகர் ஓய்வு பெற்ற நோயல் கல்லூரி பிரதி அதிபர் எம்.கணபதிப்பிள்ளை மற்றும் திருமதி.சமித்தா அவர்கட்கும் அபிவிருத்தி உதவியாளர் வா. அத்தனாயக்க டி.ஆர் ஆதிஹெட்டி மற்றும் திலினி பிரேமரத்ன அத்துடன் சட்டத்தரணி திரு இரா.சடகோபன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். அட்டைப்படத்தை வடிவமைப்புச் செய்து தந்த எஸ்.அனருத்தன் அவர்கட்கும் இச்சஞ்சிகையை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த சவிந்த கிரபிக் நிறுவனத்திற்கு எமது நன்றிகள்

மேலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கிய சகலருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியை கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவு சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

தமிழ் மொழிப்பிரிவு
கல்வி அமைச்சு
இசுறுபாய

கைத்தொழில் யுகம் மற்றும் அறிவுசார் யுகத்தில் கல்வி புதியதரிசனநோக்கு

கைத்தொழில் யுகம்

ஒருபணிப்பாளராக ஆசிரியர்
சபையில் முன்னவராக ஆசிரியர்
பேசுபவரைச் சார்ந்தது
கருவியாக புத்தகம்
ஒருபாட்புத்தகம்
தனித்தனியான வாசிப்புத்திறன்கள்
நெட்டுருசெய்தல்
பட்டம் பெறுதலுடன் கல்விமுற்றுப்பெறல்
வகுப்பறைதான் உலகம்
சக்பாடிகளுடன் போட்டி
கற்றல் அலகுகளாக வகுப்பறைகள்
நிர்வாகம் சார் வசதி
நேரஅட்டவணையின் படிக்கற்றல்
கோட்பாடு ரீதியான அருவமான மூல தத்துவங்கள்
சீரான பயிற்சி
நியமம் சார்ந்தது
தகவல் சார்ந்தது
நியம அடிப்படையில் சோதனைகள்
முற்சுறைப்பட்ட பெறுபேறுகள்
தகைமையுள்ள நபர்

அறிவுசார் யுகம்

வசதிப்படுத்தப்பவராகவும் ஆலோசகராகவும் ஆசிரியர்
சேர்ந்து கற்பவராக ஆசிரியர்
வினாவை சார்ந்தது
கருவிகளாக தொழில்நுட்பங்கள்
இலத்திரனியல் வாசிகசாலை
பல்லின எழுத்தறிவு சகல ஊடகங்களிலும் தொடர்பாடல் திறன்
பிரச்சனை தீர்த்தல்
வாழ்க்கை நீடித்தகல்வி
உலகமே வகுப்பறை
கற்றல் சமூகத்தால் ஒத்துழைப்பு
சுவர்களற்ற மெய்நிகர் வகுப்பறைகள்
கற்போன்சார் வசதி
திறந்த, நெகிழ்ச்சியானகற்றல்
நடைமுறைகள், உறுதியான செயற்பாடுகள், பிரதிபலிப்புகள்
விசாரிப்புகள், புதியவடிவங்கள்
ஆக்கபூர்வமான பன்முகப்படுத்தப்பட்டது.
செயற்றிட்டங்கள், பிரச்சினைசார்ந்தது
சுயமான சக்பாடிகள் மூலமான நிபுணர்கள் மூலமான செயலாற்றல்
கணிப்பு திறந்த பெறுபேறுகள்
திறந்தபெறுபேறுகள்
சுயவழிகாட்டல் திறனுடையநபர்

மூலம்: கலாநிதிசி. டபிள்யூ.டபிள்யூ. கன்னங்கர
ஞாபகார்த்த பேருரை-26

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்